Universitäts- und Landesbibliothek Bonn

Mechthildis de Hackeborn

Köln, 15. Jh., Ende

Universitäts- und Landesbibliothek Bonn

Shelf Mark: S 301

urn:nbn:de:hbz:5:1-400296

Visual Library

In nomine domini amen. Anno Nativitatis eiusdem Millesimo Quadringentesimo Quadragesimo Sexto Indictione
nona mensis Septembris die martis hora vesperorum vel quasi regnante Serenissimo et invictissimo
principe et domino domino Frederico Romanorum rege anno sexto. In mei notarii publici testiumque infrascriptorum ad
hoc specialiter vocatorum et rogatorum presentia personaliter constitutus prudens vir Johannes Halteke opidanus opidi
Brilon Coloniensis diocesis non vi metu aut aliqua sinistra machinatione circumventus sed libere pure et sponte sua
honorabili viro domino Johanni Holtecken presbitero et avunculo suo dicte diocesis in subsidium sui status et meliorationem vigore presentis
instrumenti dedit donavit legavit et assignavit Sex florenos renenses annui redditus cum dimidia emancipatos et [illegible]
sibi cessos ut asseruit perceptos [illegible] ab honorabili viro domino Everhardo Wegener pastore parochialis ecclesie in Rye dicte
Coloniensis diocesis quos sibi iusto titulo ut asseruit [illegible] obligabat Transferens in eundem dominum Johannem omne ius sibi
eiusdem florenorum competens Renuncians omnibus exceptionibus tam iuris canonici quam civilis que contra premissa dici
quoquomodo facere possent Et premissa ea rata grata atque firma perpetuis temporibus habiture Super quibus omnibus
et singulis prefatus dominus Johannes requisivit me notarium publicum subscriptum ut sibi super premissis unum vel plura
publicum seu publica conficerem instrumenta Acta sunt hec in curia prothonotariali in Brilon Sub Anno Indictione mense
die hora quibus supra presentibus honorabilibus viris dominis Johanne Poster rectore capelle in Aldenbrilon et Johanne
de Paderborne Capellano ecclesie parochialis in Brilon testibus ad premissa vocatis specialiter et rogatis

Et ego Johannes Harlich clericus Coloniensis diocesis publicus imperiali
auctoritate notarius Quia premissis omnibus et singulis dum sic ut
premittitur fierent et agerentur unacum prenominatis testibus presens interfui
eaque sic fieri vidi et audivi, Ideo presens publicum instrumentum manu mea
propria scriptum exinde confeci subscripsi publicavi et in hanc publicam
formam redegi Signoque et nomine meis solitis et consuetis signavi
rogatus et requisitus in fidem et testimonium omnium et singulorum premissorum

App. Min. 20.

507

S 301

I

Handschrift S 301

im Besitz der Kgl. Universitätsbibliothek
in Bonn
ist nach den Grundsätzen der Königl. Preußischen
Akademie der Wissenschaften zu Berlin
von Herrn Dr. Christ
im Juli 1909 aufgenommen worden.

1338

[illegible]

Sum̄ Monasterij B. M. V. in Sion Colonie

Incipit prologus libri ſpiritualis gracie

Benignitas et humanitas ſaluatoris nr̄i dei que ꝓ humano genere ꝑ ip̄ius incarnationē tam mīōꝛditer apparuit. cotidie magis ac magis clareſcendo. ut uſq; ad nos ⁊ ī nobis. ī quos fines ſecl'i deuenerunt. largiflue dignatur demonſtrari Igi͛ q̈ta in eccleſijs ſuis mirabilia oꝑatus ſit. nullꝰ ſermo humanꝰ poterit explicare. q̈taq; dona ī anima fideliter ip̄m amante diffuderit. lingua n̄ valet ꝓmere. q̈ benigne ⁊ q̈ melliflue ſe illi exhibeat. ſola experiri m͛etur feliciter ⁊ ſpecialit͛ tū in una aīa que ip̄m toto corde dilexit q̈ta dona effuderit. quantū paruitas nr̄a p̄ualet deo iuuante cupimꝰ enarrare. q̄ innumera celeſtiū ſecretoꝝ miſteria aīe conſpexit oculis Sed ꝓ paruitate qua ſe tam vilem reputauit edicere nolebat. niſi q̈tum ſui familiares eam cogebant Et hec ip̄a que dicebat partim ſubtraxit. partim vero ad laudem dei ſed ꝑ obedientiā vix co-

BIBLIOTHEQUE NATIONALE

UNIVERS.-BIBLIOTHEK BONN

acta dicebat Illa vero que ip̄a nobis narrante didicimꝰ. ꝓ modulo nr̄o in noīe ihū aſcribimus. ad laudem ſūme ⁊ venerande trinitatis Vnde cariſſimi rogamꝰ in xp̄o. vt quiſq̄s hunc libꝝ legerit. deo gr̄as referat ꝓ omni gr̄a ⁊ bonis. q̄ de ip̄o fonte bonoꝝ oīm in hanc aiām vel ī aliquā vniq̄ꝫ creaturā ꝓfluxerunt Si qua minꝰ aperte minuſve litteratorie poſita inuenerit. hec quaſi vſum dictandi n̄ habentibꝫ ī caritate ignoſcat. qꝫ ut dicit btūs auguſtinꝰ bonoꝝ ingenioꝝ inſignis ē indolis ī verbis veꝝ amare non verba **Diuiſio libri** Liber iſte licet totus de reuelationibꝫ et viſionibꝫ dici poſſit. et fere ī ſingulis lectionibꝫ vtilitas ⁊ hominū inſtructio valeat inueniri. tamen vt facilꝰ in eo legē volentibꝫ occurrat qd̓ volunt ī q̇nqꝫ partes diſtinguitur In quaꝝ prima ponuntur reuelationes de feſtis ꝑ circulū anni. et ſcīs quibuſdam ⁊ ſpecialiter de btā virgine maria In ſcd̓a parte quedam facta ad ip̄am ꝑſonā cui hec demonſtrata ſūt. in quibꝫ etiam n̄ mediocris poterit inueniri legentiū ⁊ audientiū deuocio ⁊ caritas excitari In tercia parte tam inſtructiones ad dei laudem. ꝙ ad hominū ſalutem ꝑtinentes inſeruntur In quarta parte fere ſimilia, ad vtilitatem ⁊ ꝯſolacionē hoīm ꝑtinencia ponūtur In q̇nta. de aīabus fidelium qualr̃ ab ea viſe ſunt ł adiute ¶ Om̄s igr̃ quibꝫ deus ſp̄m ſue caritatis infundit. caritatis inq̄ que oīa credit oīa ſua facit. oīa ſperat. et qui ad grām dei aſpirant. hūc libꝝ ſp̄ualis grē deuota mente ſuſcipiant. ut et ipſi oīa bona que ī eo ſcripta ſunt ⁊ q̄ a deo ꝓmiſſa ſunt ꝯſequi mēantur Si q̇ vero ī eo inuenerint. qđ ſcripturis n̄ poſſit teſtificari, cū non ſit ꝯtra ewangelia ⁊ fidem. ſiue diuinā ſcripturam. dei ꝯmittant grē. qui modo ſicut olim cū vult diligentibꝫ ſe incerta ⁊ occulta ſapiencie ⁊ bonitatis ſue manifeſtat Rogamꝰ etiam om̄s qui ipm̄ lecturi ł audituri ſunt. aliquā laudem xp̄o ꝓ eadem felice ꝑſona referant. ł ſaltem gratitudinē ad hoc habeant. ꝙ deus ſeneſcentem mundū, ⁊ hoīes torpore tociꝰ boni inueteratos talibꝫ incitamentis dignatur innouare

¶ Incipit liber ſpiritualis gratie

Fuit virgo quedam ab infancia adeo
in benedictionibꝫ preuenta. que vt
primo nata. cū videretur iam ſpm̄ ex-
alare. eam presbitero ſcō ⁊ iuſto viro iam miſ-
ſam celebraturo. cū feſtinacione offerunt bap-
tizandam Qui cū eam baptizaſſet. ꝓphetico
ore vt pie credimꝰ dixit Qꝫ timetis. Puer
hic nequaq̄ morietur. ſed ſcūs ⁊ religioſus erit.
et deꝰ multa miracula ī eo opabitur. dieſqꝫ vi-
te ſue ī ſenectute bona ꝯſummabit Qꝫ autem
baptiſmꝰ eius ita acceleratus ē inde fuit. vt
ipſe xp̄c eidem poſtmodū reuelauit. vt abſqꝫ
mora eiꝰ aīa deo templū dedicaret. eamqꝫ ex
vtero mr̄is totalr̄ inhabitando ſua gr̄a poſſi-
deret Cum vero eēt annoꝝ ſeptem. mater eiꝰ
die quadam cū infantula clauſtꝝ adijt. quod
erat ꝓpe caſtrū. cui parentes eiꝰ preerant. in
quo ꝯtra mr̄is voluntatē cum magno gaudio
manſit. ꝑ ſe ipſam rogans ſorores ſingillatim.
vt eā in ſuū conſorciū aſſumerent. nec poſtea
minis ac blandimentis parentū inde potrāt
amoueri Statimqꝫ miro modo cepit in dei a-
more ⁊ deuotione miro feruore. ſpuſqꝫ eius

melliflua ſuauitate crebro ī deo exultare Ꝓficiens ergo de die ī diem. oīm virtutū ſummā ꝯprehendit Eratqꝫ homo mire dulcedinis, magne hūilitatis, multe paciencie, pauꝑtatis amatrix et eximij feruoris ⁊ deuotioīs, ⁊ maxime ī caritate ꝑficiens. q̃tum ad dm̄ ⁊ hoīes omnibꝫ ſe amabilem ⁊ ſeruilem exhibebat Zelo eciā pietatis ſuꝑ tribulatos ⁊ temptatos mirabilr̃ mouebatur. et eis ſicut vera mr̄ ſolamen ⁊ auxiliū miniſtrabat. ita vt quicumqꝫ ad eā acceſſiſſet ꝯſolatus rediret aut inſtructꝰ Ab om̄ibus nimiū amabat. eiqꝫ ſociari quilibet affectabat. vt ip̄a ex hoc multa inpedimenta vid̾etur hab̾e In hijs aūt cepit ei deꝰ admodū familiaris effici. eciā cum valde iuuenis eēt Deniqꝫ ī omnibꝫ tam copioſe eā deus ſua ꝑfuderat grā. nō tantū ſpūali ⁊ gratuita, ſed eciā naturali ſcilicꝫ ſciencia ⁊ intellc̄tu, ī vocis ſonoritate. ut ī omnibꝫ clauſtro ꝑutilis hab̾etur. ac ſi deꝰ in ea donoꝝ ſuoꝝ nichil foret oblitus Inſuꝑ benignꝰ dn̄s flagella ſua ī ea ſic ꝯtinuabat. vt dolore capitis aut vicio lapidis ex nimio labore iecoris pene frequent̾ laboraret.

que oīa libentiſſime ⁊ letiſſime ſuſcipiens hoc ſolū infernalem penā reputabat. ꝙ grē dei melliflua dulcedine ꝑ cordis ſui deſiderio frui n̄ poterat. n̄ vnione illa felici qua aīa vnus cum deo ſp̄c efficitur dilecto ſuo ꝑ viribus ſedulo poterat inherere

De annūciacione dominica

Annūciacionis dn̄ice die xp̄i ancilla poſita in orōe cum pc̄cā ſua ī amaritudine aīe cogitaret. vidit ſe veſtimento cinericio indutam Incidit eciā menti eiꝰ illud verbū erit iuſticia cingulum lumboꝝ eius. cepitqꝫ cogitare ꝙ factura eēt cum dn̄s maieſtatis iuſticia accinctus veniret ī poteſtate ſue diuine oīpotente. eo ꝙ tam negligens fuiſſet. qꝛ quanto hō ſanctior coram deo tanto ſe reputat inferiorē omnibꝫ et viliorem. et quo mundior ē ꝯſciencia a pc̄ō. eo plus timet ⁊ p̄cauet ne dei incurrat offenſam Cumqꝫ ī tali ꝑſiſteret ꝯtricione vidit dn̄m ihm̄ in ſolio ſublimi ſedentem. cuiꝰ aſpectu melliſluo cinis ad nichilū eſt redactꝰ Stabatqꝫ in eiꝰ preſencia rutilans velud auꝝ. tūc cognouit ꝙ oīa bona oꝑa que neglexerat ſcīſſima xp̄i ꝯuerſacione ⁊ oꝑibus eiꝰ ꝑfectiſſimus ce̅nt impleta. om̄iſq; eius imꝑfectio filij dei ꝑfectione altiſſima ꝑfecta. Cum enim deꝰ oculo mīe aīām reſpicit. et ſe ad miſerandū illi inclinat. cuncta eiꝰ crimina obliuione ꝑpetue tradūtur. Itaq; cū a dn̄o tam crimiū ꝑcepiſſet donū. ſcilꝫ oīm pc̄toꝝ remiſſionē ⁊ oīm meritoꝝ ſuppletionem. exinde ſecuritate atteptam ⁊ audacia. reclinauit ſe in ſinū dilectoris ſui ihū. multiplices p̄tendens geſtus p̄ amoris magnitudine. ineffabilis dulcedinis v͛ba cū dn̄o loquebatur. Viditq; de corde dei ꝓcedere fialam aureā. ꝑ quā dn̄m collaudabat. Tūc orabat vt ſuimetip̄iꝰ laus efficeretur. et ſtatim audiuit vocē illā dulciſſimā ſūmi creatoris ſͥ. ſic intonantem Laudem dicite deo nr̄o. oēs ſcī eiꝰ. Et cū illa miraretur quomō ip̄e deꝰ poſſet hec cantare. inſpiratū eſt ei diuinitꝰ in hoc verbo laudem. qualr̄ deꝰ laudet ſe in ſeip̄o laude ꝑfecta ſine fine. Et in hoc v͛bo dicite. cognouit ꝙ deꝰ de ſua virtute diuina tribuit poteſtatē aīe. om̄s creaturas que ī celo ⁊ in t͛ra ſūt ad laudem ſui creatoris inuitare. In hoc quoq; v͛bo ~~om̄s ſcī eius.~~ deo nr̄o. intellexit ꝙ filius dei inquantum ē homo. d̄m p̄rēm reuẽtur ſicud ip̄e dicit d̄m meū ⁊ d̄m vr̄m In hoc v̄bo om̄s ſcī eiꝰ cognouit q̄ om̄s ſcīficati ī celo ⁊ ī terra. ab ip̄o ſūmo ſāficatore xp̄o ſcīficantur Vidit etiā btām virginē a dextero latere filij ſui zonam aureā trahentem plenā cymbalis aureis p̄ om̄s angloꝝ ~~choros~~ ordines ⁊ choros ſcōꝝ qui ſinguli tangentes cymbala ſonū reddebant mirificū. laudantes d̄m ꝓ aīa illa in oībus donis ⁊ gratijs quas large ꝓfecerat ī ip̄a. et aīa cum ip̄is totis viribꝫ ꝓ ſeip̄a d̄m collaudabat Dn̄s aūt aduocans aīam manꝰ ſuas ponebat ad manus aīe donans illi oīm laborem ⁊ exercitationē op̄m. que ī ſua ſcīſſima hūanitate ꝓfecit Deinde ocl̄os ſuos benig̃iſſimos aīe oculis applicuit. donans illi exercitationē ſcīſſimoꝝ oculoꝝ ſuoꝝ et lacrimaꝝ effuſionem copioſam Deinde aures ſuas auribꝫ aīe adaptans. dedit illi oēm auriū ſuaꝝ exercitationē Poſt hec os ſuū roſeū ori aīe imprimens. tradidit illi exercitationē laudis ⁊ grāꝝ actionis orōis ⁊ p̄reditatiōis in ſue negligentie ſupplementū Poſtremo cor ſuū melliflūū cordi aīe adunauit· tribuens illi ocīm exercitacionē meditacioīs deuocioīs et amoris oībusq̄ habunde ditauit Sicq̄ aīa tota xp̄o incorꝑata et amore diuino liquefacta tamq̄ cera sigillo inpressa similitudinē pretendit illiꝰ· sic btā illa aīa tota cū dilecto vnū est effecta Cum aūt euuglim missus ē anglus legetur vidit archangelū gabrielem btē virginis ꝑdagogū venientem ī nazareth habentē regiū vexillum aureis lr̄is inscriptū· quē sequebatur innumerabilis multitudo angloꝝ qui om̄s ordinauerūt se circa domū in qua gloriosa v̾go erat tamq̄ murus a t̾ra vsq̄ ad celū Ita videlicz vt infra anglōs archanglōs infra quos virtutes deinde ceteri angloꝝ ordines· ita vt quilibet ordo domū illā circumdaret quasi murus Posthec dn̄s ꝓcedens tamq̄ sponsus de thalamo p̄ filijs hoīm speciosus cū igniculo de choro seraphyn qui deo sūt ꝓximi· hij dn̄m et btām virginē gyrauerūt a terra vsq̄ ad celū in modū muri ⁊ tecti Dn̄s aūt stabat secus vexillū archangli vt speciosus ⁊ delicatissimꝰ iuuenis· expectans quousq̄ anglus gabriel preclaram vͥginem ſalutaſſet reuerenter Poſtq̄ vero bt̄a virgo ſe in abyſſum hūilitatis inmerſit dicens. ecce ancilla dn̄i fiat mi ſcd̄m verbū tuū. ſtatim ſꝑc ſcūs in columbe ſpecie expanſis alis diuine dulcedinis. intrabat aīam vͥginis feliciter ei obumbrans. et filio dei fecundans eā mirabilē matrē nobili onere fecit grauidā. et virginē ꝑmanē intactam Sicq̄ mr̄ dei ⁊ hoīs ē effecta. ſpū ſcō teſtante Cum aūt inſtaret tp̄e nobiliſſimū ꝯuiuij. quo ip̄a dilc̄m aīe ſue ihm̄ ꝑcepiſſet ī ſacratiſſimi corꝑis ⁊ ſanguinis ꝯmuniōe. audiuit eū ſibi dicentem Tu ī me ⁊ ego in te. ⁊ ineternū n̄ derelinquā te Illa aūt nil aliud. q̄ dei laudem totis p̄cordijs affectabat Cui dn̄s cor ſuū diuinū dedit ī ſimilitudinē cyphi aurei. miro modo decorati dicens ei Ꝑ cor meū diuinū ſꝑ me laudabis. vade ⁊ ꝓpina omnibꝫ ſcīs de corde meo poculū vnū. vt inde feliciter inebrientur Tunc acceſſit ad anglos. ꝓpinans eis illō poculum ſalutare Ip̄i vero non biberūt ex hoc. ſed tamen inde ſunt refecti Deinde ad p̄riarchas ⁊ ꝓphas. quibus ꝓpinauit dicens Accipite quem deſideraſtis ⁊ tanto tp̄e expectaſtis.

et facite me die noctuqȝ ad ip̄m ſuſpirare Poſt hec ad aplós dicens Accipite quē toto corde tam ardenter amaſtis. et facite me eū ſuꝑ oīa intimis cordis medullis feruent̕ amare De hinc ad martires dicens Ecce ꝓ cuiꝰ amore ſanguinem vr̄m fudiſtis ⁊ coꝛꝑa moꝛti tradidiſtis. et impetrate mⁱ om̄s vires meas ī eiꝰ expendē ſeruitio Ad ꝯfeſſoꝛes vᵒ attendens ait Accipite ꝓ quo aīas reliquiſtis ⁊ delicias mundi ſpꝛeuiſtis. et facite me ꝓ eiꝰ amoꝛe oīa terrena ꝯtempnē. et vē religionis apicem ꝯſcendē Ad virgines ꝟ aūt ꝓperans dixit Accipite cui v̓ginitatem vouiſtis. et facite me ī caſtitate mentis ⁊ coꝛꝑis ꝑſeuerare. ⁊ ī omnibꝫ ꝑfecte triumphaē Viditqȝ ibi virginem q̄ nuꝑ deceſſerat. quā bene agnoſcens. qꝛ ī terra familiaris ſibi fuerāt. cū qua ꝯferebat ſi ita eēt vt ſibi dixerat dum adhuc viuēt Cui illa reſpondit In veritate ſūt vera oīa. animo centuplū inueni Poſt hec redijt ad dn̄m. cū ambitum celeſtis palacij circuiſſet. qui cyphū illū accipiens ī coꝛ aīe poſuit. et ſic deo feliciter ē vnita

Qualr̄ beata virgo ſalutetur

In aduentu dn̄i cum glo͛ſam v̓ginem mariam cuperet salutare. sic a dño ē edocta Saluta in q̄ ꝟgineū cor mr̄is mee ī affluentia oīm bonoꝝ. qͥbus hōibus ꝑutile fuit. scilʒ qꝛ fuit purissimū Unde prima votū ꝟginitatis emisit Humillimū. quo p̄cipue meruit de spu scō ꝯciꝑe Deuotissimū ꝛ desiderantissimū. qꝛ suo desiderio me intrarit Quarto feruentissimū in amore. ad dm̄ et ad primū ¶ Quīto ꝯseruatissim̄. diligenter oīa ꝯseruans que ī infantia pueritia ꝛ iuuentute ꝑegi ¶ Sexto patientissim̄ in mea passione. q̄ maxime cor eiꝰ ꝑ iugem memoriā ꝑtransiuit Septimo fidelissim̄. qua me vnicū suū ꝓ mūdi redemptione voluit inmolari ¶ Octauo ī orōibus maxime sollicitū. ꝓ ecc̄ia nouella iugiter intercedens ¶ Nono ī ꝯtemplatione sedulum. hominibʒ grām suis meritis impetrando

De quadruplici voce domini

Dñita pp̄lus syon dū cantāetur auditā faciet dñs glām vocis sue. desiderabat scire que eēt vox glē dñi. ꝛ ait dñs Hec ē vox glē mee. cū aīa ex amore magis q̄ timore penitens dolet de pc̄tis suis. a me audire meretur Remittūtur tibi pc̄ta. vade ī pace Statim enī vt hō de hys que ꝑpetrauit dolet. ⁊ penitet veraciter. oīa pctā sibi plene dimitto. ⁊ eū in grām meā acsi nūq̄ peccaueit suscipio ¶ Scdō vox glīe mee ē cum aīa ꝑ intimā orōem aut ꝯtemplationē m̄ vnita audit a me. veni amica mea ostende m̄ faciē tuā ¶ Tercio cū aīa de corꝑe egressura a me dulciter ad reqͥem sic inuitatur. veni elcā mea ponā in te thronū meū ¶ Quarto ī die iudicij hec vox erit glīe mee. cū omnes ab etno electos. ⁊ ad regnū decoris ⁊ glīe vocatos. gloriosissime ꝯuocabo dicens Venite bn̄dicti pr̄is mei ⁊ cē.

Cur facies dn̄i soli ꝯparetur.

In missa veni ⁊ ostende. cū ꝓ omnibꝫ oraret q dei faciē toto corde desiderarent. vidit dn̄m ī medio chori stantem. cuiꝰ facies velud mille soles radians. singlās ꝑsonas solari radio ꝑlustrabat Illa ꝑquirente cur facies eiꝰ solarem p̄ferret speciem. respondit. qꝛ sol habet tres ꝓprietates. ī quibꝫ m̄ similari videtur Sol enī calefacit. sic m̄ appinquantes amore incalescūt corda eoꝝ et liquescūt. sol enī oīa fructificare facit. sic mea presencia aīam vtuosam facit ⁊ ī bonis oꝑibus fructuosam Est etiā illuminans. Sic oēm ad me venientem lūine diuine cognitiōis illustro Post hec recolens ṽsum illū exultauit vt gygas ⁊ cē dixit ad dñz Mi dñe ds. q̇ in hys verbis ꝓphē inspirasti. Cui dñs statim apparuit stans ī celo velud iuuenis ꝓcerus agilis ⁊ valde decorus. p̄cinctꝰ cingulo ex rubeo ⁊ viridi et albo serico facto ⁊ ait Qui longā et difficilem viā cursurus ē oportet vt forti cingulo altius se cingat. ne vestes iter eiꝰ impediant Sericū rubeū cum bonū est. fortius ē alio. sic passio mea oī martirio fuit validior Ip̄a enī oīm martiriū roborauit. et ṽtutem ꝯstantie ⁊ ꝑseuerantie tribuit Viride ⁊ albū sericū etiam alio fortius ē. sic innocentia huāitatis mee ⁊ ṽtuosa ꝯuersatio mea. oīm innocentiā et vite meritū suꝑgressa ē Hoc cingulo huāitatis ⁊ passibilitatis fortiꝰ et altius accinxi decurtans longitudinē eṫnitatis ī breui tꝑali vita huāitatis exultans vt gygas ī fortitudine sua. cū illam difficilem ⁊ grauissimā cursurus eram redemptionem humani genis pacturꝰ Quisq̄s etiā preciosū ⁊ magnū thesauꝝ portat. artius se accingit ne ip̄m perdat Sic ego nobilem thesauꝝ idest aīam hoīs portans. diligenci⁹ me cinxi. qꝛ oīm saluandoꝝ aīas ineffabili amore ⁊ desiderio ī corde meo incessanter portaui Cum aūt ꝯuent⁹ accedēt ad ꝯmunionē vidit regem quasi ꝑ magnificū loco sacerdotis stantem. ad quē singule accedentes lampades ardentes corā se tenebant. que lūīne suo facies eaꝝ illustrabant Intellexitq; ꝑ spm̄ scm̄. lampades illas significare corda ardentium liquorem ī eis pietatem diuini cordis q̄ ꝯmunicantes influit. flammā caritatis ardorem. qꝛ sacramentū illud sacrosctm̄ se digne sumentibꝫ pietatem ad oīa valentem infundit. et ī dī amorē accendit

De vigilia nt̄itatis x̄

In vigilia natiuitatis dulcissime dn̄i nr̄i ihū x̄ filij dei ꝯuentu eunte ad caplm̄. vidit multitudinē angeloꝝ cū luminaribꝫ binos ⁊ binos singulis ꝑsonis mīstrantes Dn̄s aūt loco albe in throno eburneo residebat. de quo fluui⁹ limpidius cū impetu effluens Ad primū miserere mei d̄s. facies singuloꝝ abluebat Ad scd̄m miserere singule ad dn̄m accedentes offerebant ei p̄ces suas. quas illa hora ꝓ eccīa fundebant

Ad tertiū aureū calicem habens aīabus ꝓpina
bat. quaꝝ intentionē in orōe tunc ſorores facie
bant Et ait dñs Hoc cmpl'm. hic ſingl'is annis
teneo ¶ De natiuitate domini melliflua

In ſacratiſſima nocte melliflue natiuitatis xp̄i.
viſum ē ſibi quaſi eēt in monte petroſo. ī quo
btā virgo vicina partui ſedebat. et cū tp̄e in
ſtaret pariendi. btiſſima virgo ineffabili leti
cia ⁊ iubilo replebatur Circumfulſitq̄ eā lux
diuina. ita ꝙ cum ſtupore cito ſurgēt. ⁊ infini
ta hūilitate ꝓcidens. ſe in gn̄uꝝactione vſq̄ in
t'ram declinaret. neſciens quō ſibi eēt. donec
pueꝝ habēt in gremio. p̄ filijs hoīm ſpecioſū
Tunc ineffabili ⁊ feruentiſſimo amore infantē
aſſumens tria ſibi oſcula dulciſſime infixit.
ex quibꝫ btiſſime trinitati intantū vnita eſt.
qntum vniq̄ homī poſſibile fuit vniri deo ſine
ꝑſonali vnione Ꝑ hūc montem ſpualis habitꝯ
deſignatur. qui durus ⁊ aſper videtur in hoc
ſclō. quem xp̄c cū matre ſua p̄mo oſtenderūt
hominibꝫ. qꝛ exemplū vere religionis tradi
derūt Anima ut ſibi videbat' iuxta btām
v'ginem reſidebat. magno cupiens deſiderio.

eciā amabilem infantulū osculari Virginea aūt mr̄ postq̄ filium suū dulcissime amplexata fu͛at ⁊ allocuta. tradidit ip̄m etiam aīe amplexandū At illa cū ineffabili amore pueꝝ suscipiēs cordi suo ip̄m impressit. hijs v͛bis que numq̄ prius cogitau͛at pueꝝ salutans Salue p̄rni cordis medulla dulcissima languentis aīe sagina ⁊ refectio b̄tissima. tibi offero cordis ⁊ aīe mee medullam ī etiam laudem ⁊ glām Intellexitq̄ diuinitꝰ inspirata. qualr̄ filius ē medulla p̄rni cordis. et sicut medulla ꝯfortatiua sanatiua ⁊ dulcissima ē. ita d͛s pr̄ filiū suū qui ē virtus eiꝰ et dulcedo suauissima nobis donauit ī ꝓpugnatorē et saluatorē ⁊ dulcissim̄ ꝯsolatorem Medulla vͦ aīe est illud dulcissim̄ qͦd aīa a solo deo ꝑ amoris infusionē meretur sentire. quo oīa vere despicit. cui oē gaudiū mundi etiā si ī vnum eēt transfusum hoīem n̄ potest ꝯparari A facie qͦꝫ pueri quatuor splēdebant radij. qui quatuor mundi partes implebant. ꝑ quos significabant᷑ vel figurabantur sc̄tissima xp̄i ꝯuersatio et eiꝰ doctrina. q̄ mundū illustrant vniuersū Item de natiuitate tem cū missa dn̄s dixit ⁊c̄. in meōriam ⁊ reuerentiam illꝰ occulte ⁊ ineffabilis eterne natiuitatis xͥ ex p̄re deo cantaretur. visum ē sibi quasi videret dn̄m p̄rem ⁊ regem ꝑpotentem ī tentorio valde mirabili ī throno eburneo sedentem ⁊ aīe dicentem Veni ⁊ accipe coeternū ⁊ vnigenitū cordꝭ mei filiū. et ꝯmunica eū omnibꝫ qui deuota gratitudine modo eiꝰ altissimā ⁊ eternam ex me gn̄ationem venerantur Viditqꝫ de corde dei splendorem ꝓcedere. qui cordi aīe in similitudine infantuli ꝑlucidi adhesit Quē illa hijs verbis salutauit Salue splendor p̄ne glīe ⁊c̄. Post hoc puer singulis circumferens vnicuiqꝫ eū dabat. mansitqꝫ cum singlis. et tamen nichilominꝰ eum sup̱ cor suū ip̄a portabat Puer aūt sup̱ pectus singlaris se reclinans. corda eaꝝ tribus vicibus sugendo osculabatur Primo exsuxit oīe desideriū eaꝝ Scdō bonam volūtatem Tertio oēm laborem quem ī cantu inclinationibꝫ vigilijs. ceterisqꝫ spūalibꝫ exercitijs ꝑfecerant. sibimet sugendo intraxit Agnouitqꝫ deo volente acceptum fore, qꝛ homiēs licꝫ diuinā ⁊ ineffabilem filij dei a p̄re gn̄ationem attinge͛ nō valeant. pia tn̄ credulitate ꝯgaudentes, laudibꝫ quibus possunt eā extollunt. Ad euuglīm exijt edictum. videbatur sibi ꝙ dn̄s p̄ꝫ diceret ei. Vade ad v͛gineam matrem filij mei, rogans vt det tibi filiū suū cum oī gaudio qͦd habuit in ip̄o cum eū genuit. et cum oī bono quo eū sibi ⁊ toti mundo in salutē donaui. At illa veniens inuenit pueꝝ ī presepio inclinatū. et pannis inuolutū. Dixitqꝫ infans. Cū ī mundū veni mox pannis ⁊ fascia ligatus fui. vt me moue͛ non possem. in signum ꝙ me totū cum oībus bonis que de celo mecum attuli, dedi in hoīs potestatem ⁊ ad eiꝰ sūmā vtilitatem. Qui enim ligatus ē, nullam potestatem habet, nec se defende͛ in aliquo valet. eiqꝫ auferri potest oē ꝙ habet. Similr̄ de mundo egrediens, cruci sic affixus sum, vt me omnino moue͛ n̄ possem. in signū ꝙ oīa bona q̄ ī humaītate ꝑegi hom̄i dereliqui. oēm deniqꝫ ꝯuersationē meam ⁊ passionē meā. totaliter hōi ꝯtuli. Vnde iam ꝯfidenter auferre mea potest, ⁊ hoc mͥ desiderabile ē. vt hō bonoꝝ meoꝝ vtilr̄ ꝑfruatur. Item videbatur etiam sibi. ꝙ amoꝛ in ſpetie virginis cū beata v̉gine reſid̄et. Cui ait Eya amoꝛ dulciſſime . doce me ꝯgruū obſequiū . huic ꝑnobili puero exhibere Cui amoꝛ Ego inq̇ prima v̉gineis manibus cū tractaui . pannis inuolui Ego v̉gineis vberibus cū matre ipm̄ lactaui . gremio foui . et huāitatis obſequia cū matre exhibui . et adhuc ſeruio inceſſanter Quiſq̇s ergo illi digne voluerit m̄iſtrare . me ī ſociam recipiat. hoc ē omnia ī vnione amoꝛis quo d̄s humanam ī ſe naturam ſuſcepit faciat Et q̇cq̇ agit . deo gratiſſimū erit

De quatuoꝛ pulſibus coꝛdis xp̄i

Et dum miſſa lux fulgebit cātaretur . ineffabili cognitione illuminabat Intellexitq̧ qualr̄ filius dei eēt illa lux . et qūo totū mundū oēm̄q̧ hōiem in ſua lucifera natiuitate illuſtraſſet Agnouit etiā qualiter ī tantillo infantulo . totius deitatis plenitudo habitaret . et qūo op̄t virtus dei . coꝛpuſculū ne totū diſſiparetur ꝯtineret Item qualr̄ inſcrutabilis dei ſapientia ī eo latitabat . qꝛ tante ſapientie erat ī preſepe iacens . quante ē iam in celo regnans Et qualiter dulcedo ⁊ amoꝛ ſcī ſpc illi infantulo tota erat infuſa. ita vt aīa quod inde ſentiret. inenarrabile ⁊ ſupra humani ſenſus capacitatē foret Tunc illa accipiens pueꝝ et amplexibꝫ ſtringēs. cordi ſuo impreſſit Ita vt audiret ⁊ ſentiret pulſum cordis eiꝰ. habebatqꝫ ſimul vno impetu tres validos pulſus. et poſt hec vnū leuem pulſum Suꝑ quo dum aīa miraretur. ait ad eā infans Pulſus cordis mei n̄ erant ſicud alioꝝ hōim. ſed ſemꝑ habui tales pulſus ab infancia vſqꝫ ad mortem. indeqꝫ factum ē ꝙ tam cito moriebar ī cruce Primꝰ pulſus venit ex oīpotenti amore cordis mei. qui tam p̄ualens erat ī me. ꝙ oīa mundi adūſa ⁊ iudeoꝝ ſeuiciā ſuaui corde ⁊ patienti deuici ¶ Scdus venit ex ſapienti amore. quo me ⁊ oīa mea tam laudabiliter regebā. ⁊ ī quo oīa que ī celis ⁊ in terris erant. ſapientiſſime ordinabā ¶ Tercius ex dulci amore. q̇ tam valenter me penetrauit. ꝙ oīa mundi huiꝰ amara fecit m̄ ſuauia. ymmo ip̄am mortē amariſſimā ꝓ hōim ſalute. fecit m̄ amabilem ⁊ p̄dulcem ¶ Quartꝰ pulſus qui leuiꝰ erat. hūanitatis mee benigtatem figurabat· que me oībus amabilem ſonabilem ꝛ mirabilem faciebat Inter ſecretā docuit eā dicens Cum ꝑmo ſcūs cantatur legat hō vnū pr̄ nr̄. orans quaten⁹ cum oīpotenti ſapienti dulci ꝛ benigno amore cordis mei cū p̄parem illa hora· vt dignus ſit me ſuſcipere ſpūalr̄ in aīa ſua. vt operer et ꝑficiam oīa que ab etno facē diſpoſui· ſcđm omē bn̄placitū mee diuine volūtatis Inter ꝯplendam ꝛ collām vero legat hūc verſum Laudo te o amor fortiſſime. benedico te o amor dulciſſime magnifico te o amor benigniſſime· in oībus ꝛ ꝓ omnibꝫ bonis q̄ tua glorioſiſſima diuinitas ꝛ btīſſima hūanitas opata ē in nobis ꝑ nobiliſſimū inſtrumentū cordis tui· et opa bn̄dicta in ſcla ſcloꝝ Tunc ego ad bn̄dictionē ſacerdotis· talr̄ ipīm bn̄dicebam Bn̄dicat te mea oīpotencia· inſtruat te mea ſapiencia· repleat te mea dulcedo· attrahat te ꝛ vniat tecū mea benignitas ſine fine amen

De ſancto iohanne ewangeliſta

In feſto ſcī iohis ewglīſte cū matutine primo pulſarent· videbatur ſibi q̄ puer ihc̄ velud iuuenis annoꝝ decem. sorores cū magno gaudio excitaret Sc̄us q̄ꝫ iohēs etiā in dormitorio visus ē ab eadem. stans ante lc̄m cuiusdā ꝑsone que ip̄m valde diligebat Anglus vero vnꝰ magnificus nimis ⁊ venerandus. q̇ erat de seraphyn. cum lūie obsequendo p̄ibat ꝯcomitante eū infinita multitudīe angloꝝ. qui oēs in iohīs obsequio aderant. et cū luminaribꝫ ī choꝝ ducebant Ille vͦ sorores q̄ ex amore hilariter surgebant. multo maiorem glām habebant q̄̃ cetere. que ex timore hoc faciebant Anglus vͦ ille p̄ncipalis idem obsequiū iohī prebebat. q2 deū seraphico amore ī terris diligebat Intellexit etiā ꝙ anglus adhuc oīm cordibus q̇ iohēm diligebant. ob reuerentiam p̄cipui amoris quo eū xp̄c dilexit amorē ministrabat. ⁊ ꝙ dei spc adhuc hoīes in eiꝰ excitat amorē Inter matutinas aūt scūs iohēs choꝝ circuiens. calicem singlārem ori apposuit. ꝯgregans ī eo deuotionem ⁊ intentionem psallentium. quē xp̄o letus ꝓpinabat Cogitāti aūt ⁊ scire cupienti ꝙ meriti iohēs ꝓ eo haberet. ꝙ ewglm de x̄ diuinitate ceteris altius ſenciens ſcripſiſſet. hoc a deo reſponſū audiuit In ōibus ſenſibus quandā eminanciā pre cetis obtinet ſcūs Oculi eiꝰ inacceſſibile lumen diuinitatis clariꝰ intuentur. aures vͦ eiꝰ dulce ſuſurriū dei. ſubtiliꝰ intelligendo penetrant Os qͦꝫ et lingua eiꝰ. ineffabilis ſentit dulcedīs guſtū. tanteqꝫ ſuauitatis odor ex ore eiꝰ ſpirat. qͥ totum celū replet. ita vt quilibet ſcūs odorem iohīs ſuauiter ſenciat Cor inſuꝑ eiꝰ ſinglari delicioſitate ī diuinitate ardet amore. ⁊ volatu liberiore ⁊ ſubtiliore. diuine altitudinis archana ꝑuolat Tunc iſta orōēs eiuſdem ꝑſone iohi deuote vt rogata fuit obtulit. quas ille gratanter acceptans ait Ex ōibus hys que michi obtulit. conuiuiū preꝑabo ſanctis

De priuilegys ſancti iohīs ewglīſte

Item vidit ſcīm iohēm ewglīſtam ſupra pectus dñi iheſu pauſantem. et multitudinē ſcōꝝ circa dñm quaſi choream ducentem. et xp̄m ꝑ iohe laudantem Tunc orauit dñm. vt ſe inſtrueret. qualiter ꝑ tam dilc̄o diſcipulo ip̄m laudaret Reſpondit Primo me laudabis ꝑ nobiliſſima eiꝰ ꝓgenie. qꝛ natus ē de mea parentela. qua ſub celo nobilior n̄ eſt ¶ Scd̄o ꝙ de nupcijs ip̄m vocaui · ad meū apoſtolatū ¶ Tercio ꝙ claritatem mee faciei · p̄ ceteris meruit ꝯtemplari Q̄rto ꝙ ī ultima cena · ſupra pectus meū meruit pauſare ¶ Q̇nto ꝙ intellc̄m cognicionis p̄ alijs habuit · vnde orōēm illā quam ī monte oliueti oraui · hōibus meruit ꝯſcribe̊ ¶ Sex̊ ꝙ mrēm meā ſingulari amore ipī in cruce ſeruandā ꝯmendaui ¶ Septīo ꝙ poſt reſurrectionē ip̄m ſpeciali cognicione illūiaui Octauo ꝙ ꝓ noīe meo venenū hauſit ¶ Nono ꝙ ſinglāri p̄rogatiua familiaritatis miſtia mea illi reuelaui ¶ Decimo ꝙ ſigna multa ī noīe meo fecit · ⁊ mortuos ſuſcitauit ¶ Undecimo ꝙ tam dulciter ip̄m viſitaui · et ad ꝯuiuiū meū cum ſuis f̄ribus inuitaui ¶ Duodecimo ꝙ ip̄m ab oī dolore carnis libeꝝ · cū glā de hoc exilio ad gaudiū ꝑduxi ſempiternum

Alia vice inter euglīm De eodem apoſtolo vidit eundem diſciplm̄ iuxta altare ſtantem · ⁊ libꝝ ſacerdoti tenentem · et oīa verba euglij de ore eiꝰ velud radios ꝓcedentia Vidit etiam btām v̇ginem ex altera parte altaris ſtantē ·

et ex oculis sc̄i iohis radiū miri splendoris . in faciem virginis tendentem Qđ dum illa miraretur . ait illi iohes Dum eēm in t'ris genitricē dn̄i mei ī tanta reuer̄ncia ⁊ honore habui . ꝙ faciem eiꝰ nunꝙ̄ inspicere ausus fui

De circumcisione qualr̄ orauit ꝑ congregatione

In sc̄a nocte circumcisiōis dn̄i, cū soroꝝ orōes et deuocōis obsequiū deo offerret . orans vt noui anni bn̄dictionē eis ꝯferre dignaretur . dn̄s respondit Salus ⁊ bn̄dictio sit vob' a pr̄e meo ⁊ a me ihu filio eiꝰ ⁊ spu sc̄o . qui ē oīm oꝑm vr̄oꝝ sc̄ificacio Ego sum ille de quo scriptum ē . anni tui n̄ deficient Transite ad me ergo oīs qui ꝯcupiscitis me . et discite a me qꝛ mitis sum ⁊ humil' corde . oīs enī q̇ cordis ⁊ corꝑis requiem desiderat ꝯsequi . oportet vt mitis sit ⁊ humilis corde ⁊ adiecit Qui vitam suā cupit innouar̄e . faciat more sponse . que a sponso noui anni munuscl'a maxime accipe cupit ⁊ affectat Sic ⁊ aīa fidelis nouis vestimentis a me vestiri desideret . quatenꝰ ꝑ anni circulū in oculis oīm velud regina gl'e ꝑcedat Primo qͦ affectet sibi dari a me purpureū vestimentū ·i· hūilitatem. ut scilz ī ea hūilitate qua de celo ad tr̄am veni. in oībus ad quelibet vilia hūiliter se inclinet Deinde vestem coccineā ·i· patienciā. ut sibi oīa grauia ⁊ dura patient' amplexetur. qz ad hoc huāitatem assumpsi. ut penas ⁊ opprobria ferre possem Hys superinduatur aureo amictu ·i· caritate ut ī amore quo me ī terris oībus affabilem exhibui ⁊ benignū. omnibz hoībus amicabilem se p̄beat ⁊ graciosum Post circulū vero anni hoc iteꝝ innouari sibi petat. ⁊ magis ac magis se hys v̓tutibz exerceat. et quasi ex nouo studeat eas custodire Orante etiā illa ut que sibi n̄ placent ī eis circumcideret. respondit dn̄s Circumcidamī corde ab oībus cogitationibz sup̄bie impatiencie. et vanitatis mundane Circūcidamī ore. ab omnibz verbis detractorys placencie ⁊ iudicatorys Circūcidamī etiā op̄e ab ociosis ⁊ a tep̄ore boni. et transgressione mandatoꝝ dei ⁊ obediencie In hys verbis dn̄i intellexerit magni eē criminis cū homo iudicat proximū suū et si ɔtingat iniuste illū iudicare. reus erit tanti sceleris. q̄ti eēt ille si fecisset hoc malū quod de eo iudicatur Cū ſi homo fecerit quod de eo dicitur. ſi iudicans neſciens intentionē facientis, ſcd̓m cor ſuū et ſenſū iudicat: tam reus ex ip̄o iudicio fit. ſicut ille q̇ rem ꝑpetrauit. ⁊ ṅ penitens diluat. ſimili pene quā ille ꝑmeruit ſubiacebit

De epyphania dn̄i

In ſcā nocte epyphanie cū reſponſoriū In colūbe ſpecie cantaretur. vidit dn̄m ih̄m ī niuea veſte. ī quo intellexit ꝙ dū iohes xp̄m baptizaſſet ⁊ p̄ris vocem audiſſet. ⁊ ſp̄m ſcm̄ in columbe ſpecie vidiſſet. xp̄m in tali forma ⁊ ſpecie vidiſſe ⁊ habitu: quali eū tres diſcipuli ī tranſfiguraciōe ī monte ꝯſpexerūt Cogitanti aūt ⁊ ſcire cupienti. ſi iohes a xp̄o eciā pabtiſma ſuſcepiſſet: qꝛ dixit ego a te debeo pabtizari dixit ei dn̄s In eo ꝙ iohes me tetigit ⁊ aquis inmerſit. baptiſmū meū ip̄i ꝯtuli. qꝛ deſiderauit a me baptizari: et agnouit ſe indigē baptiſmo. ideoq; pabtiſmū ſanitatis illi cū innocentia mea tribui Et deinde oībus qui adhuc ī noīe meo baptizantur. innocenciā meā confero: ꝑ quā filij celeſtis p̄ris efficiūtur: vnde et p̄r meꝰ de quolibet pabtizato dicit Hic ē filius meus ꝯplacens ſibi ī eo: ſicut filio kariſſimo Qȝ ſi etiam hō hanc innocenciā pcc̄is amiſeit. ꝑ veram pn̄iam eā recuꝑe valebit Et dū cantaretur ipm̄ audite. dixit ad dn̄m Mi dn̄e qꝫ a dil'co filio tuo audire debem⁹: Cui dn̄s Audite filiū meū vos ita vocantem Venite ad me om̄s. qui laboratis ꝛc̄ Audite eū vos docentē. btī mundo corde ꝛc̄ Audite eū vobis ꝯſulentem. qui manducat meā carnē ꝛ cē Et illud Qui ſeqtur me. nō ambulat ī tenebris Audite eū ꝑcipientem. hoc ē preceptū meū vt diligatis ꝛc̄ Audite etiā eū ꝯminantem. In quo enī iudicio iudicaueritis iudicabimī ꝛc̄ Et iteꝝ Qui n̄ baiulat crucē ſuā ꝛ venit pꝰ me: non poteſt m͛s ēē diſcipl'us Poſt perceptionē dn̄ici corꝑis dixit ad eā dn̄s Ecce do tibi aurū .i. diuinum amorē meū. et thus .i. oēm ſctītatem ꝛ deuotionē meā. ꝛ myrram .i. amaritudinē totꝰ paſſiōis mee Singula hec tam ꝓprie do. vt ea quaſi tua m̄ valeas redonare Qd̓ dum aīa fecerit. eadem duplicata ſibi reddo Et ſi iteꝝ illa m̄ obtulerit. quotiens hoc fecit. totiens duplicata ſibi reddo Et hoc ē centuplū qd̓ homo in ꝑſenti accipit. ⁊ vitam etiam postmodū in futuro

Hec tria homo singlis annis hac die posset offerre. scilꝫ suū diuinū amorē, puritatem s̄titatis eiꝰ et firm̄ sue passionis Qᵒ xp̄c aīe defectū supplet

Inter missam In excelso throno vidit dn̄m ihm̄. vt iuuenē pulcherrimū annoꝝ duodecim. velud regem in altari residentem. et hec v̄ba dicentem Ecce assum tota v̄tute mea diuina. vt sanem om̄s ꝯtriciones vr̄as Illa v̄o intra se cogitabat dicens O si ꝑ te laudes plenas deo p̄ri ꝑsoluēt. hoc multoplus acceptarē Cui dn̄s Qꝫ aliud ē affectio diuine laudis. q̄ꝫ afflictio quedam aīe. cū nequaq̄ꝫ ꝑ desiderio suo d̄m valet laudare. Similiter et desideriū et deuotio, orō ⁊ oīs bona voluntas, quā habet aīa ad queqꝫ bona ꝑficienda. sūt quedā ꝯtriciones aīe. quas dum ego ꝑ meip̄m suppleo. oēs ꝯtriciones eiꝰ sano Qᵒ xp̄c p̄ris iram mitigauit

Item apparuit ei dn̄s ihc̄ puer annoꝝ quasi duodecim. habens tunicam ex viridi ⁊ albo colore. dixitqꝫ ad dn̄m Cur dn̄e. cū eēs duodenis te p̄mo manifestare voluisti. et ī templo int doctores sedē ⁊ ipo̅s audire ⁊ interrogare. cū ut credo sepius ante ad templū veneris scḋm ꝯsuetudinem. Cui dn̄s. q̄z tunc scḋm humanā naturā in hūanis actibꝫ me cepi exercē in oī sapiencia de die ī diem ꝓficiens. licet deo prī ī eterna sapiencia eē̄m coequalis Sic et vos pueros cū annos duodecim habent, deberetis ipo̅s ad bonū ꝓmouē, ⁊ de malo seriose corripe. tūc multi ꝑirent nō in religione ⁊ spūali disciplina Et illa Q̇ signat hoc duplex vestimentū. Et dn̄s P album colorem. designat ṽginalis puritas mee scīssime vite P viride aūt. virorꝫ quo sp̄ floreo ī meipo̅ Tunc ait ad dn̄m Eya amantissime dn̄e ⁊ frater. ora pro me prē̄m tuū celestem Qui expandens manꝰ. orabat ad prē̄m dicens In me transierūt ire tue. et terrores tui ꝯturbauerūt me Qd aīa audiens. timebat diaboli eē figmenta Ad quā dn̄s Ergo sum inq̇ ille q̇ iram celestis pr̄is mitigaui. et hoīem deo reconsiliaui ī sanguine meo In me transierūt ire eꝰ et ṁ unico filio suo n̄ pepcit. sed ī manus impioꝝ tradidit. et ego iram eiꝰ intantū mitigaui. ꝙ si homo voluerit, iram eiꝰ numq̄ de ceto aduersus eū exacuet

De veneratione ymagīs xp̄i ⁊ de eiꝰ ꝯuiuio

Ad excitandam deuotionē fideliū in veneratione reuerentissime ymaginis dn̄i nr̄i ihū xp̄i. dn̄ica qua cantatur Oīs t̄ra. qn̄ rome agitur festū ostensionis eiusdem ymaginis. data ē sibi talis visio. Vidit g° dn̄m sedentem ī monte florido, ī sede facta de iaspide. ornata auro ⁊ lapide rubicundo. Iaspis signat virorem et̄ne diuinitatis. auꝝ vero amorem, lapis aūt rubeus passionē. quā ꝑtulit ꝓ nobis ex amore. Mons aūt erat circumseptꝰ arboribꝫ pulcherrimis, plenis fructibꝫ, sub quibꝫ aīe scōꝝ quiescebant. habentes singl̄e tentoria aurea. ⁊ ꝯmedebant de fructibus ī magno gaudio ⁊ delc̄tatione. Hic mons significabat xp̄i ꝯuersationē. Arbores v° eiꝰ virtutes. s. caritatem mīam ⁊ alias. et scd̄m q dn̄m fuerat quilibet imitatꝰ ī virtutibꝫ. sub arboribꝫ quiescebat. Qui eni dn̄m fuerāt imitati in caritate. ꝯmedebant de arbore caritatis. Qui v° in opibus mīe floruerūt. reficiebant de arbore mīe. ⁊ sic de alijs scd̄m merita v̄tutū

Deinde om̄s qui se preꝑauerant ad venatione̅ d̄nice ymaginis cu̅ oro̅e spūali:· accedebant ad dn̄m portantes pcc̄a sua ī humeris suis. ponebant ante pedes dn̄i. ⁊ mutata sūt ī auꝝ Qui ex amore penituerant. ita vt plus dolerent se dn̄m offendisse. q̄ꝫ penā incurrisse:· coꝝ pcc̄a similia fuerūt monilibꝫ aureis Qui aūt psalterijs et oratōibꝫ pcc̄a sua redemerāt:· similia erant nodis aureis Qui v° temptationibꝫ pcc̄oꝝ. varijs restiterant laboribꝫ:· similia erant clipeis aureis Et qui pcc̄a sua castigatiōibus carnis purgauerūt:· similia erant olfactoriolis aureis. qꝛ castigatio carnis redolet ante dn̄m. vt thymiama suauitatis Hijs visis dn̄s ait Q̇ꝫ de hijs faciemꝰ:· Vtiq̄ ī amore oīa crementur Et adiecit Ponatur mensa Statimq̄ visa ē ibi mensa corā dn̄o:· scutellis ⁊ cyphis aureis vndiq̄ referta Facies aūt dn̄i quasi sol radians:· splendore singl'a vasa ꝑ cibo ⁊ potu replebat Dehinc om̄s qui aderant flectentes genua corā mensa. amicti splendore faciei dn̄i quasi vestimento:· sumebāt cibū ⁊ potū que ē refectio suauissima angeloꝝ ⁊ oīm btōꝝ Illis v° qui eadem die ad viuifica ſacramenta ñ acceſſerant, ⁊ tñ cum deuotione aderant∴ miſit dñs ꝑ ſcm̄ iohēm ewgliſtam quaſi ī parapſide refcĩonem ſcdm̄ ſuū regalē honorē Eya curram⁹ om̄s cum deſiderio, ⁊ venerem̄ faciē illā dulciſſimā∴ que ī celo erit oīa q̄ deſiderare p̄t mens pia Qualr̄ veniem⁹ ad cernendā faciē x̄ in eodem tplō

Hec dei ancilla docuit ſorores, vt ſpeciali deuotione romā, ad diē qua oſtenditur facies dñi tenderent, legendo tot pr̄ nr̄ q̊t miliaria inter romā ⁊ ipm̄ locū erant Quo cū ꝑueniſſent, ſūmo pontifici deo pcc̄a ſua in orōe ꝯfitentur∴ accipientes ab eo remiſſionem oīm pccōꝝ Et ſic in dñica ſumentes corp⁹ dñi, hora qua eis liberi⁹ vacaret ad orandū, cū orōe quā dictauerat∴ x̄ ymaginē ſupplicit̄ adorarent Qđ dum feciſſent ſorores∴ ſupradicta viſio eiſdem ē monſtrata De quatuor radijs faciei dñi

Alia vice ħec etiā vidit a facie dñi ihū quā deſiderant anglī quatuor radios ꝓdeuntes Suꝑior radius in om̄s ſplendebat, qui cū deo vniti erant, ita vt nil velint aut deſiderant ī ꝓſperis ⁊ aduſis∴ niſi dei ſoli⁹ voluntatem Inferior ī om̄s pccōres fulgebat∴ vt ipſos ad penitenciā reuocaret Dexter vº indius omīs penetrauit p̄dicatores.˝ qui v̇bum dei hōibus nūciant Siniſter vº in omīs qui integra ꝛ ꝑfecta fidelitate deo famulantur Tunc orabat dnm̄ ꝓ ōibus qui ſe orōibus ſuis ꝯmendauant.˝ vt qui meōriam celebrant dulciſſime facie, eiꝰ ꝯſorcio n̄ fraudentur Ad quā dn̄s Nullus coꝝ debet a me ſeparari Viditqꝫ funē de corde dei ꝓcedentem ī aīam.˝ ꝑ quā illa omīs ad dm̄ qui ī preſencia eiꝰ ſtabant trahebat bono exemplo ſuo ꝛ doctrina Tunc ip̄e rex gl̄e extendens manū ſue ōipotencie.˝ bn̄dixit eas dicens Vultꝰ mei claritas.˝ ſit vob̄ etiā iocunditas Cꝝ ſcī ōīa bona ſua, ſibi deuotis dare poſſunt ī ꝓpria Agnes v̇go beatiſſima ī feſto ſuo viſa ē x̄ ancilla, quaſi de altari ꝓcederet thuribulo aureo, gēmis p̄ciosis optime diſtincto.˝ ſorores ſingulas thurificans ꝛ vapore ſuauiſſimi odoris totū choꝝ reſpargens Thuribulū vero intellexit ſignare cor ſcē agnetis, gēmas dulcia eiꝰ verba, ignem ſcī ſp̄c amorē qui omīs cogitaciōes eiꝰ, deſideria ꝛ verba eiꝰ inſimul cremans ſuauiſſiō odore.˝ dm̄ ꝛ homines eiꝰ v̇ba recolentes cū deuocione letificat ⁊ delectat Cum v̊ ad matutinas cantarētur responsoriū amo xp̄m. apparuit ei dñs ihc̄. habens sc̄tām agnetem sub dextro brachio ꝯplexatam Dñs aūt ⁊ btā agnes habebant vestimenta similia. videlꝫ rubea. in quibꝫ oīa verba sc̄e agnetis q̈ aureis erant lr̄is scripta. ⁊ illa v̊ba que in dñi veste erant radio sui lūis. verba q̄ erant ī veste agnetis irradiabāt. ita vt splendorem in d̊m darent. ac deinde choꝝ et oms̄ astantes illustrarent De corde etiā singulaꝝ deuote ⁊ intente psallentiū radius ī cor dei transibat. q̊ vltra ꝑ cor dei. cordi agnetis veld' suauissim⁹ liquor influebat In quo intellexit q̄ oīs deuotio ⁊ fctūs amoris. qui adhuc puenit ex v̊bis ei⁹ ⁊ simil̊r oīm sc̄oꝝ. velud cum sol glaciem liquefaciens. refluere facit ī suā originem. sic oīa in d̊m refluunt. ⁊ sc̄i in hys suauiter delc̄antur Et cū dulcia v̊ba sc̄e agnetis ī choro multiplicarentur. ita que hec videbat cepit ꝯtristari ⁊ deo conqueri. q̄ ipa in religiōis habitu xp̄o ab infancia desponsata. cū sicut hec v̊go btīssiā ī puerili etate toto corde ñ amasset Tunc dñs ad sc̄tām agnetem. da ei inq̊ oīa tua In quo v̊-

bo intellexerit ꝙ dn̄s hanc dignitatem sc̄is suis ↄtulerit vt oīa que ī eis oꝑatus ē ⁊ que ꝑ xp̄o ꝑtulerūt. dilectoribꝫ suis ⁊ sibi deuotis qui dn̄m ꝑ ip̄is laudant ⁊ grās agunt. l' dona dei in ip̄is diligunt. donare possunt Cꝫ dū agnes fecisset illa ineffabili gaudio repleta rogabat v̓ginū reginā. quatenꝰ ꝓ dono filiū suū collaudaret Cui respondit lege m̄ aue mā At illa inspirata diuinitꝰ. talem ꝓrupit ī laudem Aue ex pr̄is oīpotentia. aue ex filij sapientia. aue ex sp̄c sc̄i benig̊tate dulcissima maria. celū et t̄ram illūians. grā plena infundens ⁊ replens oēs te diligentes Dn̄s tecū dei pr̄is vnicus ⁊ tui virginei cordis vnigenitꝰ. amicus ⁊ sponsꝰ dulcissimus Bn̄dicta tu ī mulieribꝫ. q̄ eue fugasti maledictionē. et etiam impetrasti bn̄dictionē Benedictꝰ fructus ventris tui. oīm creator et dn̄s. oīa bn̄dicens ⁊ sc̄ificans. oīa viuificans ⁊ locupletans Tunc bt̄a virgo etiā dedit illi oīa sua ⁊ virgineā mat̄nitatem suā. vt dei mr̄ eēt sp̄ualis ex grā. sicud ip̄a ē ex natura Ꝑ hoc ḡ° intellexit ꝙ om̄s q̇ scd̄m dei se regūt voluntatem. illam ī omnibꝫ diligentes ⁊ ope ꝑficientes. xͥ matres efficiū tur iuxta illud Quicũq; fecit voluntatem p̄ris mei ⁊c̄. Illa etiã videns ⁊ ſentiens tã amantiſſimũ ⁊ blandiſſimũ dei erga v̓gines affc̄m. vt tũ mira gratitudine ⁊ admiratiõe ſtuperet tantam diuine pietatis dignatiõem. dixit ad eã dñs Virgines p̄ omnibꝫ ſcĩs honoraui ĩ tribus. Primũ eſt ꝙ p̄ om̄i eas diligo creatura. Deinde cũ p̄ma virgo m̄ in caſtitatem ſuã voueret. intantũ ĩ amore eiꝰ exarſi. ꝙ vlteriꝰ me cohibe̾ nõ potui. ſed de celo ruens ei me totũ infudi. Sc̄dm ē ꝙ eas ſup̱ om̄s ditaui. qꝛ oĩa bona mea ⁊ q̄cumq; ꝓtuli. ſpeciali eis ꝓprietate donaui. Tercium ē ꝙ eas ſup̱ om̄s glorificaui. qꝛ cũ accedunt ad me eis aſſurgo. ⁊ ſingulare eis ſuſurriũ tribuo. et ſpeciali liberalitate quotienſcumq; voluerĩt. meo ꝑfruũtur amplexu. Tunc illa dixit Eya dulciſſime ds̄. ⁊ quales ẽẽ debent hee v̓gines feliciſſime. quas ad tantã elegiſti prerogatiuã. Reſpondit dñs. Nobiles. ſpecioſe ⁊ diuites. Vera enĩ virgo quã m̄ in talem ſponſã elegi. debet ẽẽ nobilis hũilitate. nichil ſe reputans. ſed oĩ creature ſe inferiorẽ eſtimans. contempni ⁊ abici ex corde appetens. ⁊ ſic quanto

humilioꝛ. tanto celeſti gr̄a nobilioꝛ erit Ergo qꝫ
hūilitatem meā ſue adiciam .˙ vt ſūmā nobilita-
tem ꝯſequatur Speciosa etiā debet eē .i. patiens,
qꝛ quanto patientioꝛ tanto elegantioꝛ ⁊ mea
passione ⁊ ſimul ſua tollerantia apꝑebit Inſuꝑ
diuinā claritatē quam a p̄re habui ante mūdi
ꝯſtitutionē .˙ illi ꝑfecto decoꝛe ſuꝑaddam Diues
etiā virtutibꝫ eē debet. ꝯgregans ſibi diuitias
oīm v͛tutum .˙ quibꝫ incomꝑabiles v͛tutū meaꝝ
apponā diuitias. vnde affluat ⁊ ſuꝑhabundet
delicijs ſempit͛nis Alia vice dū offertoꝛiū of-
ferentur regi v͛gines cantaretur .˙ et illa cogitaret
q̇ modo grāꝝ deo offerre poſſet .˙ dixit ad eā dn̄s
Qui m̄ coꝛ humile ⁊ patiens ⁊ caritatiuū obtu-
lerit .˙ ſatis grāꝝ m̄ munus tribuit Et illa Et
q̇ ē tam humile coꝛ. ī quo tibi ꝯplaceat .˙ Re-
ſpondit Cui gaudiū eſt q̄ deſpicitur. et q̄ ī penis
⁊ quibuſlibet adu͛ſitatibꝫ gaudet. exultans ꝓ
eo q̄ paſſioni ⁊ hūilitati mee aliq̇ adicere vale-
at .˙ et q̄ habeat vnde m̄ ſacrificet Hic vº hūilis
⁊ patiens coꝛde ē Similr̄ qui ꝓximo ſuo ī omnibꝫ
que ei eueniūt bonis ꝯgaudet. ⁊ adu͛ſitatibus
dolet .˙ is vº caritatiuū coꝛ michi offert ∾

De purificatione beate marie virginis

In sc̃ã nocte purificatiõis bt̃e marie vidit ip̃am glo̊sam v̊ginem ⁊ mr̃em ĩ vlnis suis baiulantem regalem pueꝝ ih̃m. indutũ veste aerei coloris. aureis floribꝫ plenã. et ĩ pectore ⁊ circa collum ⁊ brachia erat scriptũ illud mellifluũ nomen ih̃c. dixitq̃ʒ ad eã O dulcissiã virgo adornaueras tal'r filiũ tuũ. cum ip̃m ĩ templo p̄sentares. Et illa Non ita. sed cũ tamẽ delectabil'r ip̃m preꝑaui. a die natiuitatis filij mei inestimabili gaudio ad diẽ istam preꝑabam. in quo filiũ meũ deo p̃ri acceptissiãm hostiã eẽm oblatum. ꝑ quẽ oĩs hostia ab initio sc̃li oblata. ẽ deo accepta Tantaq̃ʒ deuociõe ⁊ gratitudine ip̃m obtuli. q si oĩm sc̃oꝝ deuocio ĩ vnũ transfusa fuisset hoĩem. ñ posset mee deuocioni compari Sed oĩs leticia mea. ad v̊ba symeonis .s. tuam ip̃i⁹ aĩam ꝑtransibit gladi⁹ versa ẽ m̃ in merorem Multociens etiã cum filiũ meũ gremio fouerẽ p̄ nimia deuociõis dulcedine. caput meũ suo capiti acclinans lacrimas effudi. vt caput ei⁹ ⁊ faciẽ totã amoris lacrimis irrigarem Sepius etiã hoc v̊bum dicebam O salus ⁊ gaudiũ aĩe mee Cum v̾ anhelanti desiderio amabilē puerꝝ ~~bn̄~~ intuēretur mr̄ regia· scd̄m ꝙ optauit· puerꝝ in sinu suo reclinauit Que letitia repleta ē· cū puerꝝ amplexari vellet· seip̄am amplexata ē· sed puerꝝ nō habebat Deinde cū inponeret antpħam hec ē que nesciuit audiuit choros anglo͛ꝝ dulci armonia ī aere ꝑsonare. hec ē que nesciuit Ꝑ totū psalmū bn̄dixisti· bū anglici ordines ī aere iubilando ip̄am antpħam alt͛nando cantabant· ·ſ· angli archangli throni ⁊ dn̄ationes· ꝑncipatꝰ et p̄tates ⁊ v̾tutes Sed cū ad illos ignitos anglos ·ſ· cherubyn ⁊ seraphin venisset· tam dulciter cantabant· ꝙ nullo t͛reno sono poterat ꝯpari Btā itaqꝫ v̾go stabat ī medio chori· puerꝝ gestans ī vlnis· apparuitqꝫ splendor triū cubitoꝝ a terra· qui suo fulgore mille soles suꝑabat. suꝑ quē virgo mr̄ filiū suū ponebat dulcissimū Ꝑ splendorē diuinitas signabat͛ qꝛ dꝰ suimet portitor fuit ī t͛is· ⁊ diuinitas huāitatem regebat Gloriosa aūt v̾go habebat dyadema regiū in capite· qd̾ duo angli tenebant suꝑ caput eiꝰ in quo oīm scōꝝ merita ⁊ dignitates· qͥ auro ⁊ lapidibꝫ p̄ciosis erant vermiculata· qui ī hac vita ip̄i deuoto corde seruierant, guttuleqꝫ de ip̄o stillabant. ꝑ qđ expͥmebatur grā quā deus infundit oībus, qui sue v͛ginee mr̄i deuote famulantur in hac vita Sc̄us q̊ꝫ gabriel archangl͛s antecedebat eā sceptrū aureū in manu gestans. lr̄is aureis inscͥptum aue mᷓ grā plena dn̄s tecū In quo agnouit ꝙ speciali dignitate honoratur ī celis. ꝑ eo ꝙ dei mr̄ēm p̄ ceteris meruit tam mirifice salutare Btā vero v͛go stabat a dextris filÿ sui habens aureā pixidem ī manu. et dū querer͛etur qͥd ī ea hab͛et respondit Ex liquore diuini cord͛ quē offerre volo filio meo cū omni labore q̇ in eiꝰ seruitio ꝯpletur Vidit etiā sc̄m symeonem iuxta altare stantem. de cuiꝰ corde radius triformis ī modū yridis exibat In quo intellexit ꝙ humile, forte, feruens desideriū ad dn̄m habuit Dixitqꝫ ad eū Eya impetra m̄i vey desiderium dissoluendi. et ēē cum xp̄o Cui symeon Melius ꝛ ꝑfectius ē. ut deo voluntatē tuā des ꝛ velis q̇cq̇d ille voluerit Tunc orabat btām v͛ginem ut ꝑ se ꝛ ꝑ ꝯgregatione filiū suū exoraret. qđ statim flexis genibꝫ fecit Completis itaqꝫ matutinis cū bn̄dicamꝰ cū alÿs cantatricibꝫ canere debe͛t. iteꝝ rogabat eā ut filiū ſuū ꝑ ꝯgregatione laudaret Tunc p̄clara ỽgo ma͛ dulciſſime vocis modulatiōe inſonuit dicens Jh̄u co͛na ỽginū. amator dulcedo ꝛ oſculū Et oms ſc̄i angeli q͛ erant ī aere. cantabant dicentes Te deū laudam9 in ſc̄lm. quē amor fecit ỽginis filiū Post hec ſplendor egrediebatur. qui totū chorū implebat In quo agnouit. ꝙ bt̄a virgo filiū ſuū laudabat ꝑ ipſis ꝛ cum ipſis De hinc oīs anglo͛ꝝ exercitus ꝛ ſc̄oꝝ cū tripudio dn̄m ſuū ꝓſecunt᷑ ad celeſtia. canentes ꝛ dicentes Hymnite nunc ſuperi. pariter reſonent ꝛ inferi

De monte et ſeptem gradibꝫ et de throno dei ꝛ glo͛ſe ỽginis ma͛ie

Dn̄ica qua cantat᷑ eſto m͛i audiuit dil͛ca aīe ih̄m dulci amoris ſuſurrio dicentē ſibi Vis mecū hys quadraginta diebꝫ et noctibꝫ ī monte ꝯmorari. Et aīa O ꝙ libenter dn̄e mi. hoc ē ꝙ volo. hoc ē ꝙ cupio Tunc oſtendit ei montē excelſum ꝛ mire magnitudīs ab oriente vſꝫ ad occidentem. habentem vij gradus. ꝑ quos aſcendebat᷑ ꝛ vij fontes. ꝛ aſſumens eā ꝑuenit ad primū gradū qui vocatur gradus hūilitatis. ī quo erat fons aque abluens aīam a cunctis vicijs : que ſuꝑbia ꝯmiſit Poſt h̃ aſcendebant ſcd̾m. q̇ vocatur ~~mons~~ gradus manſuetudinis : ĩ quo erat fons paciencie, mundans aĩaꝫ a maculis quas ira ꝑegit Deinde ad terciũ aſcendentes, q̇ vocabat̾ gradus amoris ⁊ fons caritatis : ĩ quo aĩa lauabat̾ ab oĩbus pcc̃is que inuidia ꝑpetrauit In quo gradu : de9 cum aĩa diu ꝑſtitit Tunc aĩa ꝓcidit ad pedes ihu : et ſtatim organũ illud dulciſſimũ, vox ẋ melliflua inſonuit dicens : ſurge amica mea : oſtende m̃i faciẽ tuã Omniſqꝫ cetus anglo̾ꝝ ⁊ ſcõꝝ qui erant in montis vertice : dulcifluo amoris epithalamio cũ deo ⁊ in deo, acſi vna vox eẽt ita dulciter reſonabant. ⁊ tam dulci modulacõe pſallebant. ꝗ hũana lingua ñ ſufficit explicare Dehinc q̈rtum aſcendebant, q̇ dicebatur grad9 obediencie : fons v̊ ſc̃titatis mundans aĩam ab oĩbus q̃ inobediencia fecit Poſt h̃ ad q̇ntum ꝑueniũt q̇ vocabat̾ gradus ꝯtinencie : fonſqꝫ liberalitatis purgans aĩam ab oĩbus q̃ auaricia ꝯmiſit : ꝗ creaturis tam ad ſuã hũilitatem ꝗ̈ ad dei laudem ꝓut debuit ñ eſt vſa Moxqꝫ ad ſextũ aſcendentes q̇ vocabat̾ gradus caſtitatis :

ibiq; fons diuine puritatis. purificans aiām a cunctis desiderijs carnis q̄ deliquio. Ibiq; aīa dn̄m scos ꝑiter candida veste vestitos vidit. Deinde ꝑuenit ad septimū gradū qui vocabatur spuale gaudiū. fons vͦ gaudiū celeste lauans aiām ab oībus pcc̄is accidie. Fons aūt ille n̄ vt alij cū impetu fluebat. sed paulatim et guttatim ~~fluebat~~ stillabat. qz celeste gaudiū nemo q̈diu ī hac vita ē ad plenū cape potest. sed q̈i guttu l' saltem ē respectu veritatis. Post hec dilcus cum dilcā ad montis v̇ticem ascendebat. vbi erat multitudo angloꝝ ī modū auiū aureas campanas habenciū ꝛ dulcem sonū reddenciū. In ipo monte duo erant throni. mirabili decore nitentes. Prim9 erat thronus et sedes sūme ꝛ indiuidue trinitatis. de quo ꝓcedebant quatuor riui aquaꝝ viuaꝝ. P primū intellexit designari diuinā sapiām. qua scōs gubernat ita q voluntatem eius ī omnibz agnoscūt et hilariter implent. P scd'm diuinā ꝓuidenciā. qua ipis oīa bona ꝓuidit quibz eos affluenter saciat ī eṫna libertate. P terciū diuinā affluenciā qua ipos inebriat oīm bonoꝝ vbertate. ꝛ nūq̈ tanta desideret. qn eis oīa bona habundant⁹ infūdat P quartū voluptatem diuinā. qua tam voluptuose ī deo viuūt. saciati plenitudine gaudioꝝ affluentes delicijs quaꝝ n̄ erit finis. ubi absterget deꝰ ꝛ cē Hic thronus habebat ī sūmitate nodū aureū. sua magtudine replens orbē trāꝝ. qui signabat diuinitatē. cratis gemmat⁹ lapidibus p̄ciosis ꝛ auro purissimo mirabilr̄ fulgens. vt regia structura regis celoꝝ Habebat eciam multa tab̄nacula .s. habitacl'a scōꝝ p²iarchaꝝ ꝓphaꝝ aplōꝝ martiꝝ ꝯfessoꝝ virginū. et oīm electoꝝ Thronus v° scd'us erat virginee m̄ris. qꝛ vt decet reginā. merito iuxta suū regē residebat Qui thronus ē habebat multa tabernacl'a .s. virginū pedissequaꝝ v̇ginū scāꝝ. que digne ꝓsecuntur v̇ginem Videns g° regem glīe ihm in solio sue imꝑialis magnificencie ꝛ m̄rem suā a dextris eiꝰ. et p̄ admiratione illiꝰ iocundissime faciei ī quā angli ꝓspicē desiderant. tota a se deficiens ante thronū scē trinitatis ad pedes ihu corruit. quā dn̄s eleuans ī sinu suo dulciter reclinauit Vestimenta v° eiꝰ in finibus parump erant pulue aspsa. de quadā causa qua se ī vesꝑis occupauerat quā btā virgo attedens detersit Post hec orabat btām v̄ginē ∴ ut ꝑ ea filiū suū oraret Que statim de throno suo ꝓcedens cū virginū choro ∴ filiū suū inestimabili extollebat laude Patriarche qꝫ et ꝓphe ∴ laudabant dñm cū iubilo dicentes Summe trinitati ⁊c̄ Glo͛sus vero aploꝝ chorus ∴ cū tripudio decantabat Ex quo oīa ⁊c̄ ∴ qꝛ ipi agnouerūt in t͛ris cū, a quo oīa bona ꝓfluxerunt Ꝑ quē oīa facta sūt in celo ⁊ ī terra In quo oīa bona abscondita sūt Post hec martiꝝ chorus victoriosoꝝ exercitus ∴ cecinit dicens tibi decus De hinc ꝯfessoꝝ ordo ∴ ympnizabat dicens Bñdictio ⁊ claritas Inter quos specialr̄ btm̄ bñdictū p̄rēm eximiū vidit ī veste candida ∴ roseo colore intexta In candore figurabat ∴ eꝰ v̄ginalis castitas In rubeo, ꝙ vere martyr ē, in eo ꝙ tanto labore ī ordinis rigore desudans ∴ in oībus glo͛se triūphauit Cumqꝫ miraretur cur angli n̄ cantarent ∴ dñs respondit Tu cū anglis cantabis Et statim angli sci, tum illa scā aīa ꝯcinebāt dicentes ∴ te scm̄ dñm ī excelsis Post hec rogabat dñm dicens O vnice amator ⁊c̄ ī quo marime ꝯplacet tibi. vt ab oībus agnoscaris. Cui dñs In bonitate qua hoīem miōrditer expecto. quousqꝫ ad pñiam ꝯūtatur Insuꝑ ꝯtinue ipm̄ gr̄a mea ad me traho Cū vero nullomō voluerit ꝯuerti. exigente iusticia oportet illū dampnari Rogabat etiā dñm vt se instrueret. qualiter ꝓ scā eccīa satisfaceret que ipi dilcō suo hoc tpe tantas inferret ꝯtumelias Ad qđ dñs Trecentis q̄nquaginta vicibꝫ legas m̄ anthypam. tibi laus tibi glīa. ꝓ oībus q̄ a menbris meis m̄ tam indebite inferūtur

Qualiter aīa deo ministret

In die scō palmaꝝ dū occupatū habet memoriā de hys que xp̄c ea die fecit ī tris. incidit menti ei⁹ vt scire cupet. q̇ commodi btā martha ⁊ maria dño cū apud se hospitaretur preparassent Tūc visum ē sibi quasi eēt bethanie in domo eaꝝ. viditqꝫ domūculam seorsum ꝑatam. ī qua mensam collocatā ⁊ dñm ī ea sedentem inuenit Qñ dū introgasset. q̇ illa nocte egisset r̄ndit Ego in orōibus totā illā noctem duxi Sed circa diluculū paululū sedens obdormiui Et addidit Talē inquid m̄ domū facies in aīa ~~mea~~ tua. in qua ministrabis Et statim videbatur sibi dñm ad mē sam illam sedere. scꝫ illi seruire. et ꝑmo ī scuttella argentea mel sibi ꝓposuit. illū melleū videlicꝫ amorē. qui cū de sinu pr̄is ī presepiū reclinauit cū ꝑ totū mundū melliflui facti sūt celi ¶ Scd̄o de herbis violaꝝ sibi mīistrauit hūillimā .s. x̄ ɔuersationē. qua se subiecerat oī̄ creature ¶ Tertio obtulit sibi carnes videlz. agni qui pc̄ta totꝰ mundi abstulit ¶ Quarto apposuit ei vitulū saginatū ¶ Quīnto mīistrauit ei humiliū seruoꝝ inestimabile desideriū. videlz quo xp̄c oībus diebz vite sue vsqꝫ ad mortē cucurrit ¶ Sexto obtulit ei piscem assū ⁊ ipm̄ designans xp̄m. ꝓ nobis passum ¶ Septīo cor xp̄i ihū diuersis ⁊ optimi odoris ɔditum aromatibz. oībus v̓tutum refertū ⁊ plenū eidem ꝓponebat ¶ Propinauit etiā ei triplex pocl'm ¶ Primū vinū valde bonū. ꝑ qd̓ notabatur oīs labor scīssime x̄ ɔuersatiōis. et oīm electoꝝ ¶ Scd̄o rubeū vinū x̄ passionē. et mortem figurans ¶ Tertio ꝓpinauit sibi merū optimū ⁊ suauissimū. diuine .s. dulcedinis intimā ⁊ sp̄ualem infusionē ¶ Hec aūt oīa. quelibz aīa deo deuota sp̄ualr̄ mīistrat. cū ista deuota recolit gratitudine. ⁊ ꝓ hys dn̄m ihm̄ laudans bn̄dicit.

Qꝫ quinqꝫ modis deo laudes offerre debemus

Alia vice quadā nocte. cū ex tristicia sompnū capere nequiret. audiuit angloꝝ choros psonare Iacta cogitatū tuū in dn̄o. et ip̄e te enutriet Viditqꝫ dn̄m stantem coram se. ī viridi vestimento Ad quē illa O amantissime dn̄e. cū sit tp̄r passionis cur viridi veste indueris. Cui dn̄s Scriptum ē Si ī viridi ligno hec fecerūt. ī arido qd̓ fiet. In quo intellexit. qꝛ si virorem oīm virtutū .s. ip̄m tam diuersis affecerūt penis. qd̓ tūc eis qui aridi sūt oībus bonis n̄ eternalr̓ prepantur tormenta. Tunc orauit dn̄m vt se instrueret qd̓ sibi laudis facē debet. hoc tp̄e passionis Qui ostendit ei digitos manus sue. ꝑ quos edocta ē. ip̄m q̇nqꝫ modis laudare Primo suā incomprehensibilē oīpotenciā. qua ip̄e p̄potens dn̄s angloꝝ et hoīm. ꝓ hoīe tam impotens ē effectus ¶ Scd̓o inscrutabilē sapienciā. qua ip̄e tamq̄ fatuus ē reputatꝰ ¶ Tercio suā inestimabilē caritatem. qua gratis odio ē habitus ꝓ saluandis ¶ Quarto suā benignissimā miām. qua ꝓ hoīe tam crudeli morte ē dampnatꝰ ¶ Quinto suā dulcedinē suauissimā. qua morte amarissima ē ꝓ homine amaricatus

De nomine dn̄i et eius vulneribus

In missa quadā nos aūt. dixit ad eā dn̄s Attendite verba hec .s. in quo ē salus ꝛc̄ In cruce vᵒ salus ē, nec extra eā alia salus inueītur In quantumꝫ ergo aīa crux .i. tribulacio n̄ est, nulla paciencia ē . et vbi paciencia n̄ est salus n̄ ē Vera enī vita hōim ī cruce data ē . qn̄ ego vita aīe morte amoris ī cruce moriens aīām in pc̄tis mortuā viuificaui et ī me etnalr̄ viuē redonaui Per crucē cᵒꝫ homī datum ē, vt quociens per pc̄tm labitur, tociens penitendo resurgat . insup̄ ⁊ carnis resurrectio ⁊ etiā libertas Et cū in epistola legētur, dedit illi nomē qd' est sup̄ oē nomen . dixit ad dn̄m My dn̄e qd' est illud dulcissimū nomen qd' tibi donatū est a p̄re . Cui dn̄s Nomen illud . ē saluator oīm scloꝝ Ego enī sum saluator et redemptor oīm . que sunt fuerūt, queqꝫ pꝰ futura sunt Ego saluator coꝝ qui fuerūt, anteqᷓ homo fierem Ego saluator coꝝ q̇ fuerunt ī tp̄e . quo homo cū hominibꝫ ꝯuersatus sum Ego saluator oīm . qui documēta mea sūt secuti et q̇ mea adhuc volūt sequi veſtigia. vſqꝫ in ſcloꝝ finem Et hoc ē nomen meū dignissimū. quod m̄ ſoli ab initio ſclī a p̄re ꝑordinatū eſt. qđ eſt ſup̄ om̄e nomen Cum aūt deo grās ageret ꝓ ei⁹ vulneribꝫ ſc̄iſſimis. orans vt tot amoris vulnera aīe ſue infigeret. quot ipē ī corpe ſuo ꝑtulit. dixit ad eā dn̄s Quotiens hō ī recordatione paſſionis mee ex amore ingemiſcit. totiens qͥ vernanti roſa vulnera mea leuiter tangit. ꝛ exinde iaculū amoris ī aīām ei⁹ reſilit. vnde ſalubrit' vulnatur

De deſiderio aīe

Feria quarta dū cantaret missa In noīe dn̄i. om̄e genu flectetur. dixit ad dn̄m O ſi nūc poteſtatem haberem. ī celū ꝛ in t'ram ꝛ ī infernū. cum oī creatura tibi dulciſſiō ꝛ fideliſſimo amatori. cū oī reuerencia inclinarē Cui dn̄s benigne r̄ndit Commenda m̄ quaten⁹ ī memꝫipo hoc ꝑficiam. qꝛ ego ꝯtentiuus ſū totius creature Et cū me exhibeo deo p̄ri ꝑ laudem ſiue grāꝝ actionē. oportet vt oīs creature defect⁹ ꝑ me ꝛ ī me dignissimo modo ſuppleatur Benignitas eciā mea n̄ ſinit vt aliqͥd de hijs que fidelis aīa deſiderauit. ꝛ ꝑ ſe nequiuerit. imꝑfectum relinquatur

De arbore crucis xp̄i

tem ī quadā miſſa nos aūt. vidit ī medio ecc̄ie
arborē pulcherrimā. ꝓceritate ⁊ latitudine ſua
totā t̄ram implentem.' que ex tribꝫ frondibꝫ de
t̄ra ſimul ortis excreuerat. ⁊ frondes arcuati ⁊ re-
flexi erant ad t̄ram Sub vna frondiū erant beſ-
tie. q̄ veſtebantur ex frctū qui de arbore cadebat.'
deſignantes pctōres ⁊ hoīes beſtialr̄ viuentes.
qͥ bonis dei ſine gratitudīe fruūtur. ſicd' beſtie
numqͣ ad ipm̄ ꝑ grāꝝactionē reſpicientes.' a qͦ
bona cuncta ꝓcedunt Sub alia erāt hoīes come-
dentes ex frctū arboris.' ꝑ quos iuſti in eccl̄ia quilibꝫ
notabātur In tercia erant aues ſuauiſſīe modu-
lantes.' ꝑ quas ſctōꝝ aīe dm̄ ſine fine laudanciū
exꝑmebantur Anime etiā purgandoꝝ ī ſimilitu-
dine cꝑitū venientes.' ex odore arboris refitie-
bātur Aues vͦ quedā nigre arborē circūuolabāt.'
ſed fumus magnꝰ de ea egrediens. illas longꝰ
effugabat P aues intellexit demones figurari.
⁊ quaſlibet hōim infeſtatiōes.' quas hō in nul-
lo melꝰ qͣ ī memoria dn̄ice paſſiōis ſuꝑabit.
qͣ ꝑ fumi aſꝑitatem ſignabatur Sacerdos vͦ
qui miſſam celebrauit. veſtitꝰ ⁊ preꝑatꝰ erat
folys eiꝰdem arboris.' et ramuſculi pleni frctū-

bus cū tirtū pendebāt In quo monstrabat᷑ ꝙ oīs q̇ diligit ⁊ colit xp̄ passionē eꝰ virtutes nobiliores acquirit. et ꝙcꝗ boni egerit firtūosius ī eꝰ meritū cedit Dīn etiā corda fideliū in similitudine ardenciū lampadaꝝ annexa pendebāt ī ramis arboris Et liquor q̇ in ip̄is lampadibꝫ ardebat. ex arbore influebat. ꝑ qd̓ innuebat᷑ ꝙ nullꝰ deū diligē valet. n̄ a dei gr̄a ip̄i infundatur In hoc vᵒ ꝙ ardentes erant, figurabat᷑ ꝙ quisq̇s dm̄ vult diligē. ad eꝰ se teneat passionē, sepius eā rememorando ⁊ colendo. qꝛ ī ea sufficientē habebit materiā diligendi. nichilq̄ ē ꝙ sic afficiat ⁊ ardē faciat mentem sicud recordacio passionis xp̄i De passione dn̄i

In pasceue inter alia innumera bona q̇ fecit ei dꝰ. dixit ad dn̄m O dulcissimē deꝰ ī quo potest tibi hō restituere ꝙ hac die ꝓ hoīm salute capi ⁊ ligari dignatꝰ es. Respondit vt ī vinculo vē obediencie ꝓpter me voluntarie ⁊ libenter sit ligatꝰ. Et aīa Quꝰ laudis tibi faciet ꝙ immundis iudeoꝝ sputis es ꝯsputꝰ et colaphis immitibꝫ cesus. Cui dn̄s Dico tibi ī veritate. oīs qui p̄latos suos ꝯtempnūt ī faciem meā ꝯspuūt Si quis illā ꝯtumeliā emendare cupit m̄. prelatos ſuos debet honorare Et aīa Qꝫ grāꝝactionis o pyſſime d̄s ꝑ alapis accipies. Reſpondit vt homo ꝑſcriptam ꝯſuetudinē ꝛ ſtatuta ordinis ſui ꝛ religiōis. fidelr̄ et ſtricte teneat Et aīa Qꝫ laudis o amice fideliſſiē referet ꝑ dolore quē paſſus es. cū imꝑiali capiti tuo. cōna imꝑmebatᷣ ſpinea. ita vt roſeo ſanguīe delicioſa facies tua ī quā angeli ꝓſpicē deſiderant. tota velaretur Rn̄dit. vt homo cū temptatur. totis virib; fortiter reſiſtat. et qͦt temptaciōes in nōie meo ſuꝑat. tot ī meo dyademate gēmas ponit p̄cioſas Et aīa Qꝫ ꝓ eo magr̄oꝝ ſapientiſſiē. q̄ vt fatuus ī veſte alba deluſus es. Rn̄dit. vt homo nil querat ī veſtib; n̄ ornatū. non p̄cioſitatem. ſed eiꝰ ſolam necc̄itatem Et aīa Qꝫ grāꝝactiōis ꝓ eo cordis mei vnice. q̄ tam inhumāiter et acriter flagellatꝰ es. Rn̄dit. vt hō ꝑfecta fidelitate ꝛ paciencia meū ꝑſeueret. tam in ꝓſperis q̄ ī aduerſis Et aīa Qꝫ amantiſſiē ꝓ eo accipies. q̄ pedib; cruci affixus es. Rn̄dit. vt oīa deſideria hō fundat ī me. et ſi meū deſideriū habē n̄ poteſt. habeat tn̄ volūtatem habendi deſideriū. ꝛ tūc ꝑfecto accipio volūtatem Et aīa Qꝫ ꝓ eo q̄ manibꝫ affixus es. Rn̄dit vt se ī omnibꝫ oꝑibus bonis exerceat. ⁊ cuncta mala oꝑa ꝓpter me deuitet Et aīa Q̇ tibi o dulcoꝛ vnice debet grāꝝactionis referre ꝓ illo amoris vulnē ⁊ quod ī cruce accepisti ꝓ hoīe. cū amoꝛ invincibilis sagitta amoris coꝛ tuū melliflū ꝑforauit. dū nobis aqua ⁊ sanguis ī remediū ꝓfluxit. et sic deuict⁹ magnitudīe amoris. sponse tue mortu⁹ es amoris morte. Rn̄dit vt homo oēm voluntatē suā mee ꝯformet voluntati Et voluntas mea illi sꝑ in oībus. et suꝑ oīa sit accepta Dixit etiā ad eā dn̄s Dico tibi ī veritate Si quis ex deuotiōe passionis mee lacrimas effuderit. suscipe volo ac si ipē ꝓ me sit passus Et aīa Eya my dn̄e ⁊ quali deuotiōe valeo ꝑuenire ad has lacrimas. Rn̄dit Ego te docebo Primo cogita quali amicicia ⁊ dilc̄tione meis inimicis obuiā ꝓcessi. qui me cū gladys ⁊ fustibꝫ ad mortē querebant. tamq̄ latronē ⁊ maleficū Sed ego tamq̄ filio suo mr̄ illis obuiā veni. vt eos de faucibꝫ lupoꝝ eruerem

¶ Scd̄o cū me alapis inimicibꝫ cederent ⁊ quot alapas m̄ dederūt. tot dulcia oscl̄a eoꝝ aīabus prebui qui vsꝫ in diē nouissimū ꝑ passionē meā debent saluari ¶ Tercio cū ferocissime flagellabar . tam efficacem ꝑ eis orōem fudi ad p̄rem celestem . vt ex eis multi ɔuerterentur ¶ Quarto cū spineā coronā capiti meo imp̄merent . q̊t spinas m̄i impresserūt . tot gemmas in ip̄oꝝ coronam collocaui ¶ Quinto cū me cruci clauis affigerent ⁊ oīa menbra mea distenderent . ita vt ossa mea ⁊ viscera dinumerari possent . tota mea diuina v̇tute attraxi aīās oīm eoꝝ ad me . q̇ ad vitā eternam sūt p̄destinati . sicud ante dixi Cū exaltatꝰ fuero a terra . oīa traham ad meip̄m ¶ Sexto cū latus meū aperirent . ex corde meo ꝓpinaui eis poculū vite . qui ꝑ adam hauserant poculum mortis . vt eēnt filij vite eterne ⁊ salutis in me . qui sū vita Cū vero corpus xp̄i sumpsisset . dixit ad illam dn̄s Vis videre qualis nunc sum ī te ⁊ tu ī me . At illa tacebat . q̄ꝛ indignā se reputabat Statimq̄ꝫ vidit plucidū cristallū ⁊ aīam suā velud aquā purissimā et fulgidam ꝑ omne corpus xp̄i defluentem At illa multū admirabatur sup̄ inestimabili dono . et stupenda dei erga se pietate Cui dn̄s Memento qꝫ paulꝰ btūs scribit Ego sū minimꝰ ap̄loꝝ . q̇ nō sum dignus vocari aplus· grā aūt dei sum id ꝙ sū Dicit et tu nichil es in te· sed · id ꝙ es p̄ graciā meā es ī me Cum aūt crux sc̄dm morem sepeliretur· dixit ad dn̄m Nūc o cordis mei unice· teipm̄ sepeli ī me· ⁊ me tibi inseparabilr̄ astringe Respondit Volo me sepelire ī te In capite tuo volo ēē fruicio sensuū tuoꝝ· et operacio manuū ⁊ exercitacio oīm sensuū et actuū tuoꝝ

Item de passione domini

Item in sc̄a nocte pasceues in orōe sua dixit ad dn̄m Ah dulcissime dn̄e · in quo tibi recompēsare possum ꝙ hac nocte p̄ me captus ⁊ ligatꝰ es· Respondit cū desiderio ⁊ bona voluntate Hec enī duo sūt velud serica ligamenta cum quibꝫ me aīe tue suauiter colligabis Cor enī beniuolū et ad queqꝫ bona paratum· de facili me n̄ amittit Deo cogitaciōes inutiles q̄ illi impruise adueniūt· quasi nullꝰ delicti sunt· si tamen n̄ sponte ⁊ cū deliberaciōe postq̄ auterit eis immoratur Et addidit Cum me traderem ī manus iniquoꝝ· ligauerūt ⁊ fecerunt ī me q̄cq̄ voluerūt· linguā v° meam ligare n̄ potuerūt Ego ~~v°~~ aūt linguam meā ita linguam. vt nullũ verbũ nisi qđ vtile eẽt loqui vellem Sic hõ quilibet ptãtem habens loquendi bonũ seu malũ, linguã suã sic refrenare debet. vt numq̃ verbũ loquatur. quo ꝓximũ ledat aut turbet ¶ Circa primã vero tũ eẽt ĩ recordatiõe ꝙ xp̄c illa hora presidi iudicandus astitisset. dixit ad eã dñs Veni mecũ ad iudiciũ Et assumens eã. statuit añ prem celestem secũ Tunc om̄s sc̄i cum oĩbꝫ creaturis. sup̱ eã sunt ꝯquesti Seraphyn accusabãt eã. ꝓ eo ꝙ diuinũ amorẽ quo a corde dei fuerat accensa. sepe ĩ se p̱ teporem extinxerat Cherubyn ꝓclamant eã eo ꝙ scd̓m lumen diuine cognitiõis quo p̄ ceteris illuminata erat. se ñ regebat Throni ꝯquesti sũt ꝙ pacatissimũ regem coꝝ qui thronũ in ea formauãt. sepe inutilibꝫ cogitatiõibus inq̇etando turbasset Dñationes dicebant ꝙ regi ⁊ dño suo. se tñ debita reuerentia ñ subordisset Principatꝰ ꝯquerebantur ꝙ diuinã nobilitatẽ qua ad ymaginẽ dei facta ẽ. nec ĩ se nec ĩ alijs eẽt venerata Potestates accusabant eã ꝙ se diuine maiestati cũ tanta reuerentia ⁊ tremore vt dignũ fuerat. ñ inclinas ſet Virtutes ꝯqueſti ſunt. ꝙ ſe ī virtutibus ſc̄īs debito modo n̄ exercuerat Archangli dicebant ꝙ dei ſuaui colloquio ꝓut debuit n̄ intendiſſet. n̄ ꝑ eos qui ei deputati ſūt mīſtri a dilecto. ſuauia ꝛ amatoria ſuſurria dixiſſet Angli querulabant ꝙ dulciſſimo dei filio quē ſibi in frēm genuerat. infidelis extitiſſet Apl̄i ꝯclamabant ꝙ eoꝝ doctrinā. diligenti ſtudio n̄ fuiſſꝫ ſecuta Martires dicebant. ꝙ penas ꝛ infirmitates. inuite ſuſtinuiſſet Confeſſores accuſabāt. ꝙ ī religione ꝛ ſꝑuali exercitatione negligent̄ egiſſet Virgines ꝯquerulabātur ꝙ tam amantiſſimū ſponſum. totis viſceribꝫ n̄ amaſſet Om̄s creature inſimul ꝯclamabāt. ꝙ eis indigne vſa fuiſſet Tunc benigniſſimꝰ ih̄c. dixit ad p̄rēm De oī querimonia ei obiecta. ego ad ſingula ꝓ ea reſpondebo qꝛ eiꝰ amore. me fateor eē captū Cui d̄s p̄r Qꝭ te ad hoc coegit. Rn̄dit mea electio. qꝛ eā m̄i ab eterno p̄elegi Tunc aīa ꝯfidens de grā tanti fideiuſſoris ſui ꝯfidenter eū accepit inter brachia ſua. dicens ad p̄rēm Ego p̄ſento tibi p̄r colende filiū tuū hūillimū. qui tibi ꝓ me ꝑſoluit plene. ꝙ ꝙ

deliqui ꝑ ſuꝑbiam Ergo p̄nto tibi filiū tuū mā-
ſuetiſſimū· qui ꝓ me ſatiſfecit q̄cq̄ peccaui ꝑ
iram Preſento z̄ tibi filiū tuū amantiſſim̄·
qui ē amor cordis tui· qui plene ſuppleuit·
q̄cq̄ odio deliqui Largiflua ipi⁹ liberalitas·
oē qđ auaricia peccaui exſoluit Sc̄tiſſimū
ei⁹ ſtudiū· accidiā meā emendauit Sūma
ei⁹ abſtinencia· oēm intemporanciā meā ſup-
pleuit Eius innocentiſſīe vite puritas· exſol-
uit oīe qđ malis cogitacōib; verbis aut fac-
tis deliqui Ei⁹ ſūma obediencia qua fact⁹ ē
obediens vſq; ad mortē· oēm inobedienciā meā
deleuit Eius oēmū ꝑfectio· oēm imꝑfectionē
meā excuſat Po terciā vidit dn̄m ineffabili
claritate ⁊ decore circumdatū ita vt a planta
pedis vſq; ad v̇ticem capitis ſinglari ornatu
totus floreret· et hoc ꝓ eo acceꝑat q̄ tam ī-
humāiter ꝓ nobis fuerat flagellat⁹ Habe-
bat z̄ ſertum ī capite ex diuſis ⁊ pulcherri-
mis florib; tam mirifico oꝑe fcm̄ q̄ eius
ſimile aīa numq̄ vidit Hoc ſertū ſibi xp̄c
effecerat· ex diuſis dolorib; quos ī capite
ſuſtinuit Po ſextā vidit dn̄m ſibi baiulare

crucem ⁊ dem̄ ↄgregacionē aduenire, ⁊ ſinglᵃ
grauamīa ⁊ onera ſua.' in ſimlitudine fron-
diū virenciū cruci ſuppone̊ Que oīa dn̄s be-
nigniſſime ſuſcipiens.' pacientiſſime ⁊ letiſſīe
cū ſua cruce portauit Sed ⁊ ſorores oms.' dn̄m
portare iuuabant Circa nonā vero apparuit
ſibi dn̄s in glᵃ mirabili ⁊ maieſtate.' habens
torquē auream .ī qua erat clipeus ↄtinens oīa
paſſionis grᵃ. qui totū pectus dn̄i ↄtexit ⁊
ſꝑius liliū habens candidiſſim̄ .' et inferius
roſam pulchrimā Ꝑ hūc clipeū figurabat
glōſa xp̄i paſſio.' ꝑ liliū eius innocencia, ꝑ ro-
ſam ipſius ſumma paciencia Cū aūt ſorores
ad ſcām ↄmunionē accederent.' dn̄s vnicuiqꝫ
ꝑſone dabat cor ſuū diuinū, repletū optimis
aromatibꝫ.' miri ſuauitate redolentibꝫ Aro-
mata ī illa ex oī parte cordis, vt nouellule
viridiſſīe ⁊ florentes erumpebant .' ita vt
totū floригeꝝ eē videretur Singlē ī acceden-
tes p̄dictū clipeū a dn̄o acceperūt .' ita vt ī
cuiuslibet pectore, idem clipeus miro modo ac
decore fulgēt Ꝑ qd' figurabat ꝗ xp̄c ſue
paſſionis mēoriam ſuis fidelibꝫ ↄtulit.' vt

ſit eis munimen ⁊ robur ↄtra om̄s inimicos Hora vͦ qua ſcām̄ crucē oſculaꝛi debebant. ad vuln⁹ pedū diuinit⁹ inſpirata dixit En oīa deſideria mea tibi dn̄e my infigo. et ea tuis adapto deſiderys. et exinde plene purificata ⁊ ꝑfectiſſimo modo ſcificata. nunq̄ de cetͦ valeant t̉renis implicari Ad vuln⁹ qͦꝫ dextre man⁹ ait dn̄s Hic reconde oīa ſpualia tua. que ī ſpuali habitu neglexiſti. vt ꝑ mea vulnera. tibi plene reſtaurentur Ad ſiniſtrā ait Hic om̄s tuas penas ⁊ adūſa repone. vt ex vnione meaꝝ penaꝝ ⁊ paſſionū dulceſcant. et deo ī ſūma paciencia redoleant. ſicd̉ veſtis cū ſpeciebꝫ condita. cunctē ſpirat odorē. ⁊ mica panis melli intincta. eiuſdem ſuſtipit ſuauitatē Ad vuln⁹ cordis ait In hͦ vulnere amoris qd̉ tante amplitudinis ē ꝙ celū ⁊ t̉ram ꝫ oīa que ī eis ſūt ↄplectitur. oēm amorē tuū ad meū diuinū amorē recolloca. vt exinde ꝑficiatur. et ſicud ferrū candens cū igne ī vnū redigatur amorē Ad veſꝑas dn̄m vidit quaſi ī cruce depoſitū. et btām v̉ginem ipm̄ ī ſinu tenentem ſibiqꝫ dicentē

Accedens oſculare ſalutifera vulnera dulciſſimi filij mei. que ꝓ tuo ſuſcepit amore Cordi ei⁹ tria oſcula inprime. agendo illi grãs ꝓ illo effluxu. quo ab etno ĩ te ⁊ in oĩs electos effluxit effluit ⁊ effluet ſine fine Ad vuln⁹ dextre man⁹ in oſculo grãs agas. qꝛ ipſa ē adiutrix et cooꝑatrix oĩm bonoꝝ oꝑm tuoꝝ Ad ſiniſtrã vero. qꝛ ad ipām tutum ſꝑ inuenies refugiū Vulnus aūt dextri pedis in grãꝝ actione ꝓ feruenti deſiderio. quo omnibꝫ vite ſue diebꝫ poſt te ī ſiti cucurrit Siniſtri vero pedis vulnus cū gratitudine oſculeris. qꝛ ibi ſꝑ inuenies remiſſionē oīm pctoꝝ Habeas etiam triplex vngentū. quo ipm aīe tue dilcm inceſſanter ꝑungas. et oleū olyue ꝑ quod mīa exprimitur. in oꝑibus videlicꝫ mīe ⁊ pietatis frequenti⁹ exercendo Secundo oleū mirtinū. vt tribulaciōes ⁊ infirmitates gaudenter ꝯſtanter et fidelr ꝓ dei amore ſupportes Tercio vngentū balſamiticū .ſ. vt oīa dona dei cū gratitudine ꝓ eius laude ſoli⁹ ſuſcipiens. nichil inde ſperes aut velis ſed in ipm qui ē fons ⁊ origo oīm bonoꝝ refundas ¶ Circa cōpletoriū btā virgo ad eā dixit Accipe filiū meū et sepeli ĩ corde tuo Statim illa cor suū in similitudinē sarcofagi argentei. coopertulū aureū habentis vidit Per argentū mundicia cordis signabatur. ꝑ auꝝ vero amor qui dm̄ in aīa tenet ⁊ ꝯseruat Cum ergo xp̄m vt sibi videbatur incluserat dixit ad eā Hic me sꝑ in corde tuo inuenies. et ecce do tibi securitatē eterne vite ⁊ omnibꝫ ꝑ quibus orasti hodie

Qualr̄ homo passionis xp̄i mēoriam celebret

Qui dñice passionis colendā memoriā frequentare desiderat. feria sexta vice horaꝝ legat septies psalmū Exaltabo te dñe qm̄ suscepisti me. et p⁹ circulū anni habebit tot versus qͦt xp̄c vulnera habuit Item legat si potest vnā passionē dñi. et agat deo grās int̄ cetera. qꝫ de vulnē sinistri pedis ꝓfluxit nob̄ lauacrū salutis. et a dextro flumen pacis A manu v̄o sinistra. ꝓduxit nob̄ fluenta grē A dextra aūt meditamen aīaꝝ De vulnere ꝙ dulcissimi cordis ei⁹ erupit nob̄ aqua viuificans ⁊ vinū inebrians. et sanguis xp̄i. atqꝫ omnis boni copia infinita

Quod deo in homine maxime complaceat

Item int̓rogauit dn̄m. q̊ sibi in hoīe maxime ꝯplaceret Cui dn̄s. vt quilibꝫ cū magna gratitudine ꝓpendat. iugiterqꝫ mēoria reuoluat ~~oīm~~ oīm virtuosoꝝ opum exercitia, que ī tribꝰ opatꝰ sum. et oīm penaꝝ et iniuriaꝝ, quas sustinui triginta tribꝫ annis In quanta vixi miseria. quanta m̄ exhibebatur ꝯtumelia a mea creatura. et tandem mortuꝰ sum ī cruce morte amarissima, ob amorē aīe hoīs, quā m̄ sponsam mercatꝰ sum p̄cioso meo sanguīe Hec oīa vnicuiqꝫ m̄ sint accepta ꝛ grata. acsi ꝓpter ipsius solummō ꝓcessus sim salutem

De xp̄i resurrectione et eius glorificatione

Item in scā nocte letabunde resurrectiōis dn̄i nr̄i ihu xp̄i. hec ancilla vidit dn̄m quasi ī sepulchro residere. et agnouit diuinitꝰ illustrata, qualiter deꝰ pr̄ totam suā potentiā diuinā. hūanitati x̄ in eiꝰ resurrectione dedisset. filiusqꝫ dei persona dedit suā glorificatiōē quā ab eterno a p̄re habuit. spiritusqꝫ scūs dedit suā dulcedinē bonitatē ꝛ amorem plene infudit eiꝰ glificate hūanitati Dixitꝫ ad eā dn̄s In mea resurrectiōe.

celū ꝛ terra cū oī creatura mͥ m̄istrabat Et illa Quō inq̄ tibi celū seruiuit. Rn̄dit Oīs angelica sp̄c in obsequio mͥ aderant Et statim sibi uidebatur q̄ uidēt multitudinē angloꝝ circa sepulchꝝ. ita ut a t̄ra usq̄ ad celū circumdarent dn̄m q̄i murus Tunc illa dixit Eya et q̄ angli tibi illa hora decantauerūt. Rn̄dit scūs scūs scūs dn̄s ꝛ eya nūc simul iubilemꝰ ꝛ cē. licet n̄ eadem verba tn̄ eosdem sensꝰ tetinerūt Vidit ī ꝯgregatione totū circa dn̄m. de cuiꝰ corde plures radij ī singulas ꝑsonas transibant. et dn̄s manū suā extendens. cuilibꝫ glorificatioēꝫ suā donabat dicens En claritatē mee glorificate huānitis voƀ tribuo. quā cordis mundicia ꝯ dulci inuicem socialitate ac vera paciencia ꝯseruabitis. ac in die iudicij ī vobis cū gloria p̄sentabitis

De vngento spūali.

Item cū sepulchꝝ visitaret hec deo deuota. ardenti corde dixit ad dn̄m Eya dil'cte mi ex milibꝫ electe. doce me quo vngento te aīe mee amatorē ꝑungam Cui dn̄s Accipe illam inenarrabilē suauitatē, que ab eterno de meo diuino ꝑfluxit corde ī ꝑrēm ꝛ sp̄m scm̄. de qua tibi conficies vinū ¶ Scd̄o illā dulcedinē qua indulcatū est ꝑ omnibꝫ cordibꝫ coꝛ genitricis virginis. de qua facies tibi mel dulcissimū ¶ Tercio deuocionē qua ante passionē erat ī feruentissimo desiderio ⁊ deuocione. ac amore ardentissiō. de qua tibi ꝯficies balsamū ꝑoptimū ¶ Continuo vidit se habe͛ ꝑixidem plenā vngento. redolente odore mirifico. de quo scd̄m cordis sui desideriū ꝑunxit dn̄m. ⁊ vulnera eiꝰ rosea. aīe vero medicamina ē osculata

De domo cordis

Post hec ostendit ei dn̄s pulch͛rimā domū excelsam ⁊ amplā nimis. intra quā aliam vidit domūculā ex lignis cedrinis. interius laminis argenteis valde splendidis coopertam. ī cuiꝰ medio residebat dn̄s ¶ Hanc domum cor dei eē bn̄ recognouit. qz multociens ipm̄ tali vid͛at forma. domūcula vo interioꝛ aīam illā figurabat. que sic͛ ligna cedrina imputribilia sūt. immortalis ē ⁊ eterna ¶ Huiꝰ domꝰ ianua erat ad orientē posita. habens pessulū aureū ī quo cathenula pendebat tendens ī coꝛ dei. ita vt cū ianua aꝑiretur cathena illa coꝛ dei ꝯmouere videtur ¶ Per ianuā intellexit designari desideriū aīe. ꝑ pessulum eiꝰ voluntatem. ꝑ cathenam vͦ dei deſideriū. quod ſꝑ ante deſideriū ⁊ voluntatē ꝑreuenit ⁊ excitat ⁊ trahit ad deū. Et ait dn̄s ad eā. Dic aīa tua ſꝑ ē in corde meo inclusa.' et ego ī corde aīe. Et licet ī intimis tuis me ꝯtineas.' ita vt intimior ſim oī intimo tuo.' tm̄ diuinū cor meū ita excellens ⁊ ſuꝑ eminens eſt aīe mee. vt oīno inattingibile tibi videat᷑. qd' ꝑ huiꝰ domus altitudinē ⁊ amplitudinē deſignat᷑. Anima vͦ orabat dn̄m.' quatenꝰ eā ad ſui digſſimi corꝑis ſuſceptionē dignaretur ꝑrepare. Cui rn̄dit. Cū vis ꝯmunicare. diligenter aīe tue domū ꝑſpicias.' ſi parietes eiꝰ aut leſi ſint aut infecti. In orientali parte ꝯſidera. qͣ ſtudioſa. l' qͣ negligens ī omībus q̄ ad dn̄m ꝑtinent fueris.' .ſ. in laude dei. grāꝝactione ⁊ orōe. in eiꝰ obſeruatione mandatoꝝ. In parte auſtrali ꝑpende. qͣ deuota fueris mee mr̄i ⁊ oībus ſc̄is.' quantū ꝓfeceris coꝝ exemplis ⁊ doctrina. In occidentali parte intuere diligent̄. qͣtum ꝓfeceris ſiue defeceris ī virtutibꝫ.' qͣ obediens ⁊ humilis qͣ patiens ad iniurias. Si regulā tuā ⁊ ſtatuta bn̄ tenueris.' ſi vicia ī te extermīaueris ⁊ deuiteris. In parte aquilonari attende qͣ fidelis toti fr̄ib' ecc̄ie.' qualr̄ erga ꝓximū egeris. si ip̄m intima caritate dilexeris. si oīa aduersa ei⁹ tua reputaueris Si ꝓ pc̄toribus ⁊ aīabus fideliū ⁊ oībus indigentibꝫ deuote oraueris. et si quā maculā aut lesionē ī omnibꝫ hijs inueneris. ꝑ humilē pn̄iam ⁊ satisfactionē studeas reꝑare De hinc aīa ip̄am domū intrans. ad pedes dn̄i cecidit. quā ille dignant͛ eleuans. ī sinu suo posuit. ⁊ ter osculans dixit Do tibi osc̄lm̄ pacis ex parte oīpotentis sapientie. et incōmutabilis bonitatis mee ¶ Cum aūt cantaretur missa .s. Resurrexi. dn̄s benigͥssime ip̄i blandiebat͛ dicens Ecce resurrexi ⁊ adhuc tecū sum. ꝑpetuo tecū mansurus. posuisti suꝑ me manū tuā .i. intentionem oīm oꝑm tuoꝝ. ⁊ alijs multis ineffabilibꝫ verbis eā est allocut⁹ Anima aūt ad tantam dn̄i dignationē stupefacta. hūili reuerētia a deo se elongare volebat. quā dn̄s sibi attrahens dicebat Eya faue mͥ vt tecū sim. et fruar delicijs meis Et cū glā ī excelsis cantaret͛. desiderabat dm̄ ꝓ hijs ⁊ ꝓ oībus donis suis collaudare Tunc ait ad eā dn̄s Si laudare me cupis. glorifica me ī vnione illi⁹ reuerēntiſſime glē. qua dꝰs pr̄ oīpotencia ſua cū ſpu ſcō me glorificat. et ī vnione altiſſime glorie qua inſcrutabili ſapiencia prēm ⁊ ſpm ſcm̄ glīfico Sp̄uſqꝫ ſcūs ſua bonitate incōmutabili. prēm ⁊ me digniſſiō modo extollit Poſt tciā itaqꝫ dū fieret ꝓceſſio. licet valde debilis eēt. cū baculo a ſororibꝫ ī fine ꝓceſſionis ſe circūduci faciebat. et vidit dn̄m ihm ī ſimilitudīe dyaconi. indutū dalmaticā. vexillū rubeū manu geſtantem. ſecū et cū qualibꝫ ꝑſona euntem. et cū miraretur cur dn̄s ī ſimilitudine dyaconi cū ſinglīs appareret. rn̄dit Sicut dyaconꝰ altari deſeruit. ſic ⁊ ego aſſiſto deo pr̄i meo ad oē imperiū eius ꝑatus Numqꝫ etiā aliqs dyaconꝰ tam ſtudioſꝰ ī miniſtrando fuit. ſicud ego cuilibꝫ aīe fideli

Q̄ dn̄s ꝯgregatiōi mīſtrabat.

Ad veſꝑas itē inter antiphām Regina celi vidit btām virginē in choro ſtantem. ⁊ v̓gineū filiū ſuū in dextera tenentem. cuiꝰ veſtes trifolijs ⁊ ſcutis ſplendidis erant plene P trifolia intellexit excellenciā venerande trinitatis deſignari. que tota ſua diuinitate in xᵒ corꝑaliter habitabat P ſcuta quoꝝ acuties ad t͛ram erat verſa. ⁊ latitudo erecta intellexit. ꝙ xp̄i ꝯuerſacōis ⁊ paſſionis auſteritas eēt ſine bt̄o quaſi t͛minata Sed gaudiū et gl͛a quā ꝓ ea accepit ī celeſti regno. fulgida ⁊ dilatata triumphū obtinet ſemꝑtnū

Habebat etiā dn̄s coronam ſplendidā. de qua ⁊ ſcuta pendebant. ī quibꝫ plurime cruces erant. de quibꝫ ſingulis q̇nqꝫ radij exibant Dixitꝫ dn̄s Ecce ad hoc preparatus adueni. vt vobis ī ſero miſtrem Quinqꝫ enī fercula. vobis in hac cena miſtrare volo Quoꝝ primū ē gaudiū. qđ hodie diuinitas habuit de mea huāitate ⁊ huāitas de diuinitate ¶ Scd̄m ē gaudiū qđ habui. cū amor ꝑ vniu͛ſis amaritudinibꝫ quibꝫ me ī paſſione repleuit. ineſtimabli gaudio ⁊ ſue dulcedinis affluencia oīa menbra mea penetrauit ¶ Terciū ē gaudiū qđ hui cum pr̄i meo ꝑcioſiſſimū pign9. ſ. aīam meā cū omibꝫ aīabus quas redemi. cū ineſtimabili gaudio ⁊ tripudio p̄ntaui ¶ Quartū eſt gaudiū qđ pr̄ m͛s pleniſſimā p̄tātem mͥi tribuit ⁊ honorandi. ditandi. remunerandi amicos meos. q°s tanto labore ⁊ tanto ꝑcio acquiſiui ¶ Qͥntum ē gaudiū qđ habui ex eo q̄ p̄r mīs redemptos meos secū ꝑhenni m̄ sociauit. ut sint de cetero coheredes ⁊ mense mee cõuiue Ceteri enī reges cū amicis suis epulantes. ꝑacto cõuiuio iteꝝ ab inuicem seꝑantur. sed amici mei ubi ego sū mansionē ꝑpetuam mecū habebūt Si q̇s hoꝝ gaudioꝝ me admonuerit. ꝓ ꝑmo gaudio si desiderauerit dabo ei an̄ mortem eiꝰ gustū mee diuinitatis ꝓ scđo dabo ei intellcm̄ cognicōis. ꝓ tertio aiām eiꝰ ī extremis suis p̄ri meo p̄ntabo ꝓ quarto fructū ⁊ participacionē passionū ⁊ oīm laboꝝ meoꝝ ei tribuã. ꝓ q̇nto iocundã scōꝝ ei societatē dabo Laus ⁊ oratio de gaudiys xp̄i.

Laudo adoro magnifico glorifico ⁊ bn̄dico te ihu bone ī illo ineffabili gaudio qđ habuisti. qn̄ tua btīssima hūanitas ī resurrectione glificacionē suscepit a p̄re diuine clarificacōis. et ī se oībus electis glificacionē eternã ī sua diuinitate tribuit. ꝑ illđ ineffabile gaudiū rogo te o amantissīe dei ⁊ hōim mediator. ut eandem quã m̄ tūc dedisti claritatem. tua grā cõserues illesam. ī die iudicij cū gaudio assumendã Laudo adõ magfico glifico ⁊ bn̄dico te ihu bone ī illo ineffabꝉi gaudio qđ habuisti. qñ caritas inestimabilꝭ que te ī mundū de sinu pr̄is deposuit ⁊ subiacē fecit oībus penis ⁊ miseryis. ī resurrectiōe tua oīa membra tua repleuit hōre ⁊ gaudio incompabili. sicud ī cruce repleuerat dolore intollerabili P illđ ineffabile gaudiū rogo te o amantissime dei ⁊ hoīm mediator. ut dones m̄i lumē intellcus. et cognicioēm aīe ut sciam qđ acceptū sit corā te oī tpe Laudo adoro magfico glifico te ihu bone ī illo ineffabꝉi gaudio qđ habuit tua scīssima aīa. qñ se ī preciū ⁊ pignus etne redemptiōis cū copiosa multitudine oīm btōꝝ aīaꝝ. ex inferni claustris te cū ineffabꝉi gaudio psequenciū. deo pr̄i pn̄tauit P illđ ineffablē gaudiū rogo te o amantissīe dei ⁊ hoīm mediator. ut ī hora mortis mee sis aīe mee pignꝰ sufficiens. et pciū psoluens oē debitū meū Et placa m̄i dīn prēm iudicem equissimū. et pduc me ~~ī vitā eternā~~ cū gaudio an̄ aspectū suū Laudo adō magfico glifico ⁊ bn̄dico te ihu bone ī illo ineffabꝉi gaudio qđ hūisti. qñ a pr̄e tibi data ē plena potestas remunerandi ditandi ⁊ hōrandi. scdm libera litatis tue magnificentiā oīs ꝯmilitones ⁊ aīcos tuos. quos tam glo͛ſo triumpho de tyrānica p̄tate lib͛aſti P illo͛ ineffabil͛e gaudiū rogo te o amantiſſīe dei ⁊ hoīm mediator. fac me participem oīm laboꝝ tuoꝝ et oꝑm ⁊ tue glo͛ſe mortis ⁊ b͛tiſſime paſſionis Laudo ado͛ mag͛fico gl͛ifico ⁊ bn̄dico te ih͛u bone ī illo ineffabili gaudio qđ h͛uiſti qn̄ deus pr̄ donauit tibi oēs amicos tuos ī et͛nam h͛editatem poſſidendos. et impleta ē illa benig͛ſſima petitio tua ⁊ voluntas qua dixiſti. volo pr̄ vt vbi ego ſū illic ſit ⁊ miniſter meus. vt oē gaudiū ⁊ oē bonū q tu ip̄e es. ip̄oꝝ eēt ſine fine P illo͛ ineffabil͛e gaudiū rogo te o amantiſſīe dei ⁊ hoīm mediator. vt dones mi͛ illo͛ b͛tiſſim̄ oīm electoꝝ tuoꝝ ꝯſortiū. vt te habeā vna cū eis vnicū gaudiū ⁊ oē bonū meū hic ⁊ inet͛nū aᵐ ¶ Poſt hec orabat dn̄m. vt ī illo iocundiſſimo gaudio quo deo pr̄i laudes ⁊ grās egit. cū in reſurrectiōe ip̄m inmortalitate dotauit. ī ꝓ ſe laudes referret. ꝓ eo videlȝ qꝛ eundem inmortalitatis dotem ſimil͛r ī reſurrectione futura eēt acceptura Cui dn̄s rn̄dit Hoc modo ꝓ te ⁊ quolibet meoꝝ. tam libenter acſi ꝓ meip̄o fatio. qꝛ menbroꝝ meoꝝ gl'am n̄ aliam q̄ meā reputo Ideo qͥcqͥ menbris meis honoris confertur. m̄ collatū gaudeo Sed ⁊ illa aīa ꝓ qua dum ī t'ris ē laudes ⁊ grās ꝑsoluo. multū exinde gl'am ⁊ gaudiū in celis ꝯsequetur Cogitante ī illa que eēt glorificatio huāitatis ꝗ̄ qua deꝰ pr̄ filiū suū in resurrectione dotasset. ille r̄ndit Cordis mei glorificatio hec erat. q̇ dēs pr̄ dedit m̄ oēm ptātem ī celo ⁊ ī terra. vt eēm ī humānitate oīpotens sicud ī diuinitate. vt possem remunerare hōrare. sublimare. ⁊ oēm amorem exhibē amicis meis. sc̄dm oēm volūtatis mee libertatem Glorificatio qꝫ oculoꝝ et auriū meaꝝ hec ē. q̇ oēm indigenciā ⁊ tribulationē meoꝝ fideliū ꝑspicē valeo vsqꝫ ad fundū. et oēs gemitꝰ et desideria ⁊ p̄ces eoꝝ audire ⁊ exaudire Toti eni corpi meo hec glā donata ē. vt sicut ī diuinitate vbiqꝫ sum. ita in huāitate cum oībus ⁊ singlis amicis meis volo vbiqꝫ eē ⁊ possum. q̇ nullꝰ alius quātumcumqꝫ ꝑpotens potuit aut poterit ineternum

Qualiter cum aīa dn̄s maiestatis maneat

Feria sc̄da pasche cū legētur ī euāglio

mane nobiscū dn̄e. illa inq̄ ad dn̄m O dulcor vnice mane queso mecū. qꝛ dies vite mee inclinata ē vsqȝ ad vesꝑam Rn̄dit ego tecū manebo quasi pr̄ cum filio ⁊ diuidendo tecū celestem hereditatem. quā mercatꝰ sum ꝓcioso sanguine meo cū omni bono qđ tibi oꝑatus sum ī tribus triginta tribȝ annis Hec oīa ꝓprie dabo tibi ¶ Scđo tecū ero q̄ amicus cū amico ⁊ et sicud qui fidelem amicū habet ad illū in oī neccitate ꝯfugit. illi sꝑ adherens. ita tu ad me q̇ tibi sum amicus ꝑ oībus fidelissimꝰ. sꝑ in oībus tutū habeas refugiū. ⁊ inualidam te dimitte ad me. qꝛ fidelr̄ ad oīa iuuabo te ¶ Tercio ero tecū sicud sponsꝰ cū sponsa. inter quos nulla pt̄ eē̄ diuisio nisi infirmitate disiungant. Sed si tu infirmaris ego sū medicꝰ peritissimꝰ ⁊ ab oī infirmitate sanans te. et int̄ nos nulla poterit eē̄ diuisio sed etiā copula ⁊ inseꝑabilis vnio ¶ Quarto tecū manebo velđ socius cū socio ⁊ quoꝝ si vnꝰ graue portauit onus. illđ tollit ⁊ cū eo supportat. sic ⁊ ego onera tua oīa portabo tam fidelr̄ vt oīa tibi sint leuia sustinenda Tunc incidit menti eiꝰ. q̄ aliq̄n dixerat illi dn̄s Ecce aĩam meã do tibi ĩ sociam ⁊ ductricem.' illi oĩa cõmitte.' et cũ tristaris illa ꝯsolabitur te. ⁊ ĩ oĩbꝫ fidelr̄ iuuabit te Et ait ad dñm Eya mi dñe ignosce m̄ dux mitissime.' q tam nobilissimã sociam heu tam raro ad opa mea inuitaui.' nec eiꝰ auxiliũ in oĩbus vt debui requisiui Rñdit Ego tibi indulgeo.' et aĩa mea tecũ manebit vsꝫ in finẽ vite tue.' ⁊ tũc suscipiet te ĩ illa vnione, qua spm meũ in manꝰ pr̄is moriens ĩ cruce ꝯmendaui. ⁊ pr̄i meo celesti te p̄ntabit Post hᶜ orabat dñm ꝓ vna ꝑsona sibi fideli ⁊ familiari.' vt oĩa que sibi dederat quasi ꝓpria sibi daret Continuo vidit eandem ĩ presencia x̊ stare.' et dñs accipiens manꝰ illius.' oĩa dona sua tribuit ĩ ꝓpria Illa v̊ ꝓ hijs oĩbus laudare dñm plurimũ affectans.' rogabat eũ.' vt sue celesti familie. ĩ laudem ⁊ gl'am suã ꝯuiuiũ ꝑmagnificũ prepararet Et statim vidit preparatum ꝯuiuiũ excellentissimũ.' et dñm veste nupciali amictũ.' que viridis erat coloris, aureis plena rosis Et ait dñs ad illã En ego rosa sine spina natus.' multis spinis sũ punctitꝰ Tota ergo celestis familia.' vestibꝫ dñi similibꝫ erat vesti ta Cum ergo nuptie eēnt ꝑate. ait dn̄s Quis ī hoc ɔuiuio officiū gerit lusoris. Et cū hoc dixisset accipiens aīam ī man⁹ suas. fecit eā saltare. de quo oīs ɔuiue nouā leticiā ⁊ augmentū gaudioꝝ ꝑcipientes deo grās retulerūt. eo ꝙ tā iocundū se cū aīa illa exhibebat. Anima vͦ amatorem suū amplexibꝫ stringens intime caritatis. añ mensas ɔuiuanciū ip̄m ducebat. et vidit claritatē inenarrabilē ⁊ mirificū splendorē a facie dn̄i ꝓcedere. qui totā celestē aulā ꝑlustrabat. ⁊ oīs cyphos qui ī illa regali mensa erāt replebat. Dic ergo claritas sue amabil' faciei. fc̄a est ip̄oꝝ sacietas gaudiū ⁊ amenitas. qui ip̄os saciat ī seip̄o. Ꝓ tali ɔuiuio. sit laus ⁊ honor filio v̓ginis delicate

De octauis

Octaua aūt die resurrectiōis xͥ vidit iterū supradc̄tam domū. quā dum intrare vellꝫ. duos anglōs p̄ foribus stantes inuenit. extensis alis ī altum. ita vt ī sūmitate ale se inuicē ɔtingēnt. suauissimū velud cythara sonū reddentes. ⁊ hoc p̄ gaudio quo aduentū aīe exspectabant. Anima vͦ cū intrasset. ad pedes dn̄i cecidit. salutans ⁊ deosculans rosea vulnera xͥ

Cum aũt ad vult⁹ cordis venisset: vidit aꝑtũ ĩ similitudine ardentis flamme. magnũ emittentis vaporem Dñs aĩam benig̃ssime suscipiens ait Intra ⁊ ꝑambula longitudinẽ ⁊ latitudinẽ cordis mei: longitudinẽ .i. et̃nitatem bonitatis mee. latitudinẽ .i. amorẽ ⁊ desideriũ qđ ab et̃no habui ad tuã salutẽ Hanc longitudinẽ ⁊ latitudinẽ .i. amorẽ ⁊ desideriũ qđ ab et̃no habui ad tuã salutẽ ꝑambula .i. ꝓprie t̃ vendita: qꝛ vẽ tuũ est oẽ bonũ qđ inuenis ĩ corde meo. et insufflauit dicens Accipe spm sc̃m Tunc illa btã aĩa spu sc̃o repleta: de oĩbꝫ membris suis igneos radios ꝓgredi vidit. vt quilibꝫ eoꝝ ꝓ quo orauerat. radiũ ex ea in se susciꝑet Et dum ↄmunicassꝫ cor suũ cũ dei corde velud massam auri ĩ vnũ liquari vidit. audiuitꝫ dñm dicentẽ sibi Sic cor tuũ ꝑpetuo mĩ adherebit. scđm oẽ desideriũ et delectamentũ tuum

De ascensione .

Gloriose ascensionis xͥ die vidit se eẽ in monte quodã. vbi apparuit ei amor in specie virginis pulcherrime. viridi amicta pallio. dicens ad aĩam Ego sũ illa quã tu in sc̃i

nocte natiuitatis xⁱ tam mirabili splendore vi-
disti Ego sū que filiū dei de sinu pr̄is in tᷣram
adduxi. et nūc ip̄m suꝑ oēs celos exaltaui Et
adiecit Noli timẽ Adhuc enī maiora videbis
Et subito vestes eiꝰ ī mirabilē mutate sūt de-
corem. erantqꝫ plene aureis cancellis. ⁊ ī quo-
libꝫ cancello ymago regis sedebat. et hec ṽba
desuꝑ erant sc̄ipta Qui descendit ip̄e ē ⁊ qui as-
cendit suꝑ om̄is celos Etiam oꝑa nr̄e redempcio-
nis ī hys ymaginibꝫ miro oꝑe expressa intellex-
it Dn̄s ⁊̄ ihc similibꝫ erat indumentis indutꝰ
excepto ꝙ ī eiꝰ cancellis amor velᵈ regina sede-
bat Sicqꝫ d's seip̄o erat vestitus. qꝛ d's caritas
ē ⁊ caritas d's ē Amor aūt accipiens dn̄m. ī
brachia sua eleuauit eū dicens Tu es ille solus.
ī quo oēm virtutis mee potenciā plene peregi
Anima vᵒ intᵗrogabat v̓ginem. qⁱ cēnt eiꝰ bra-
chia. quibꝫ dn̄m transfuerisset Rn̄dit brachia
mea nichil aliud sūt. q' oīpotencia mea ꝛ volū-
tas Oīa enī possum sꝫ n̄ oīa que possum etiā
facẽ expedit Ideoqꝫ inscrutabil' sapiencia. oīa
mea ordinat ⁊ disponit Magnus ē sc̄oꝝ exer-
citus ibi visus ē. inter qᵒs iohes baptista io-

ſeph nutricꝰ dn̄i. et ſymeon qui xp̄m ſuſcepit ī templo erant pͥmates. qui oēs cū dn̄o aſcendebant B̄tiſſima virgo mr̄ dn̄i etiā viſa ē in p̄dicto monte. veſtita talibꝫ veſtimentis. ſicud ſupra de amore diximꝰ Et ſubtꝰ tunica rubei coloris. ⁊ dixit ad aīām Om̄s paſſiones meas quas ꝑtuli cū filio ⁊ ꝓpter filiū meū. in ſilentio ⁊ patientia ſupportaui Ego qꝫ inceſſabile deſideriū ad dm̄ ꝓ nouella eccīa habui. ⁊ ſepe ad ſpecialem miām ipm̄ inclinaui. et ſic adhuc amantis aīe deſiderijs ſe denegare nō poteſt Indeqꝫ ē. ꝙ aīa dm̄ in t͛ris magis affligit q̈ in celis Tunc aīa admonebat eam gaudij qđ habebat ī aſcenſione filij Rn̄dit illa In gaudio illo cognoui dē gaudiū ⁊ btītudinē quam ī ~~filij~~ mea aſſumptione erā acceptura Dn̄s itaqꝫ ih̄c cū ineſtimabili iubilo aſcendens. ſtabat ante p̄rem. repn̄tans illi in ſeipō oīm aīās electoꝝ. tam p̄ntium q̄ ſecum aſcenderant. q̈ oīm illic futuroꝝ. et ſingloꝝ opa paſſiones ⁊ merita. ita vt hij qui ſūt modo ī ſtatu pc̄ti. tali forma in ipō apparent quales futuri ſūt ī celo Anime v̾ amantes ⁊ que ꝑ

xp̄o multa patiūtur et patient̉ tollant·: ī cor
de ei⁹ ſpeciali decore fulgebāt, relique aūt in cetis
menbris ei⁹ elucebant Pater gͦ celeſtis filiū ſuū
digniſſimo honore ſuſcipiens ait Ecce do tibi oēm
affluenciā deliciar̄, quas ī exiliū mundi dū de⁹
qͥ reliquiſti cū pleniſſima p̄tate ꝯmunicandi
eas affluentiſſie̅ oībus aīabꝫ quas modo tecū
p̄ntaſti Dn̄s aūt ih̄c oēm paupiem obꝓbria et
ꝯtemptū ⁊ penas, oēmqꝫ laborem ⁊ opa huāi-
tatis ſue quaſi nouū ⁊ acceptiſſimū deo qͦd ā
mun⁹ nunqͣ ante ī celo viſum, licet ī diuinita-
te p̄cognitū ⁊ p̄uiſum deo p̄ri obtulit·: que ille
ita ſibi intraxit ⁊ ſue diuinitati vniuit, ac ſi
ea ī ꝓpria ꝑſona ꝑtuliſſet Sp̄ui qͦqꝫ ſcō oēm a-
moris fragranciā, quo ei⁹ ſacratiſſimū cor vltra
oēm eſtimacōem ardebat. ⁊ ſeptem dona ſp̄c
ſcī cum pleniſſīō fructu attulit. qꝛ ī ſolo xͦ ſp̄c
ſcūs hec dona ꝑfecte opatus ē̄ Unde requieſcꝫ
ſup cū ſp̄c dn̄i ſp̄c ſapientie ⁊ cetͤ. Angelicis at
ſp̄itibus lac huāitatis ſue, ipīs antea incorꝑtū,
nouā ·ſ· et ſupeffluentē dulcedinē in ſua delicio-
ſa huāitate ī augmentū gaudij ⁊ glīe ſue dona-
uit Patriarchis ⁊ ꝓphis poculū dulciſſimū

ꝓpinauit. ī quo oīa desideria eoꝝ satiauit. et qmodo ī se requiescē fecit Innocentiū vero et q̇ ꝓ
veritate mortui fuerāt vt iohēs baptista. ⁊ alij qͥ
plures eoꝝ passiones. sua glōsa passione ⁊ morte
illustrando ⁊ nobilitando quasi deaurauit Dona
qͦꝫ plurima virgenis aplis videlꝫ et alijs fidelibꝫ
ꝯtulit. intimam ꝯsolationē spūaliū cogitationū.
⁊ amoris sui inflāmationē Deinde dn̄s ad aīaꝫ
ꝯuersus dixit Ecce ascendi triūphator glōsus.
⁊ oīa grauamīa tua mecū assumpsi In quo verbo intellexit ꝙ oīm hoīm nec̄itates ⁊ tribulatiōes ei sūt presentes. ⁊ ipse in nobꝭ ⁊ ꝓ nobꝭ pugnando glōse triūphat Et adiecit Sicut dixi
disciplis meis. dꝰ p̄r dedit p̄tatem huāitati mee
ī celo ⁊ ī terra faciendi oīa quecumꝫ voluero.
dimittendi hōibus pc̄ta sua. resistendi omnibus
q̄ hoīem infestant. inclinandi meā diuinitatē
hōibus scdm̄ oēs indigentias suas Tunc aīa
ꝓcidit ad pedes dn̄i adorans eū ⁊ grās agens.
quā ille dignant̄ alloquēs ait Surge regina
mea. oēs enī aīe que sūt amori meo iuncte
regine erūt Mīa vero int̄ alia multa. dixit ad
dn̄m Cuꝫ ē amantissime dꝰ. ꝙ cū me cogito

moriturā. paruā aut nullā ꝯcipio leticiā. cū
tamen q̄ plurimi magno cū gaudio ⁊ desiderio
horā illā prestolentur Rn̄dit hoc speciali bono
tibi feci. qꝛ si mori desiderares. intantū cor meū di-
uinū ad hoc indulcares ⁊ allicēs. vt hoc t̄ de-
negare n̄ possem Et illa Qᵈ ē q̄ hoīes mori ī-
tantū formidant etiā qn̄qꝫ valde pfecti. Ego
qꝫ licꝫ miserabilis. cū me moriturā recordor ex-
pauesco Cui dn̄s Qᵈ hoīes mori timent ex par-
te carnis ē. qꝛ aīa carnē suā diligens. ipām
mortis amaritudinē abhorret tollerare Tu vᵒ
qᵈ times cū cor meū in pignꝰ eterni federis et
ī domū refugij ⁊ eternam habitationē accep̄is.

Ip̄o aūt die cū cantaretur rn̄soriū De eodem
oīs pulchritudo dn̄i ī affectu mentis dixit ad
dn̄m Ay dn̄e. ōino oīs pulchritudo ⁊ decor tuus.
ablatus ē a nobis Rn̄dit Nequaq̄ Ego enī
cū tota pulchritudīe ⁊ fortitudine cū omī lau-
de ⁊ glīa mea ⁊ amore sū vobiscum. et manebo
ineternū Item cū in pcessione cantaretur. et bn̄dix-
it eos. vidit ī aerem supra ꝯuentū manū miri
decoris. ꝯgregationē bn̄dicentē ⁊ dn̄m dicentem
Illam bn̄dictionē quā tunc feci sup discipłos me-

os. eterna ē. nec vnq̄ auferetur a vobis

Qualr̄ de9 oꝑm redemꝑtiōis humane admōe latur

In missa quadā audiens coll'am illā Infirmitatē nrām q̄ desiderabat scire quē fc̄m v̄ba illa s. incarnatio habent Cui dn̄s Hec verba in modū cuiusdam ꝑsone admonent me oꝑm redemꝑtiōis hūane Hoc v̄bum incarnatio admonet me caritatis qua fctūs sum fr̄ leonū et socius strucionū. sicud sc̄ptum ē de me Per leones signant̄ suꝑba verba. ꝑ struciones dura corda iudeoꝝ. cū quibȝ tam amicabilr̄ in t̄rna vixi caritate Hoc v̄bum glosa ꝑassio recolere me facit felicitatis. quā meis inimicis exhibui. ꝓ quibȝ dum mı̇ amarā inferrent mortem. tā intente ꝑrēm celestem exoraui Hoc v̄bum p̄ciosa mors admonȝ me caritatis. qua ꝑ magnū preciū me dedi ꝓ hoīe. cū in ara crucis deo p̄ri me hostiā acceptissimā obtuli. et de preciū ei9 ꝑsolui Hoc v̄bum resurrectio mēorari me facit magni hōris. quē homīi imposui. cū humanā carnē de sepulchro suscitaui ī signū vē resurrectiōis Insuꝑ eximie dig̃tatis. quā contuli hoībus ī eo q̄ mı̇ velud menbra capiti suo e-

terno fedē copulātur Hoc verbū ascensio admo-
net me ꝗ frīs sū aduocatꝰ hoīm. et mediator
ad prēm Fidelis aduocatꝰ dn̄i censū fidelr̄ agre-
gat. et vbi dn̄o suo deesse vidit de suo supplet
Sic ⁊ ego oīa bona q̄ homo fecit, centuplicata
prī meo offero. et vbicumqꝫ defuit ei, de meo sup-
pleo. vt aīam eiꝰ cū inestimabilibꝫ diuicijs prī
meo celesti corā oībus sc̄is presentem De fletu
Item cū audiret legi ī ewglio dn̄m fleuis- dn̄i.
se. et ip̄a suā ex hoc occupasset meōriam. dix-
it ad eā dn̄s Quotiens ī terris cogitabam illā
ineffabilem vnionē, qua deo prī vnitus. vnū cū
ip̄o eram. huāitas mea a lacrimis se continē-
nequibat Quotiens ⁊̄ recordabar inestimabil'
dilc̄onis. q̄ me de sinu prīs alliciens. hūane con-
iunxit nature. totiens huāitas mea a fletibꝫ se n̄
poterat cohibē Tunc illa dixit Et ~~vbi~~ vbi sunt
lacrime. tibi ex amore vtriq̄ ꝓfuse. Rn̄dit Spe-
cialem ī corde meo obtinēt locum. sicud qui the-
saurū habet magnū sibi dilc̄m ī secreto, ⁊ singla-
ri reseruat loco Et illa Tu aliqn̄ dixeras m̄i.
lacrimas aōris ī corde tuo velud ī igne absumi
Rn̄dit Et hoc vtiqꝫ veꝝ ē Nam ī cordis mei fer-

uore. velud aqua igni aspersa absumitur sic absumūtur. sed ī intimis cordis mei reseruantur

De penthecoste

In sc̄a vigilia graciosi festi penthecostes. hec dei hūilis ancilla. cū se receptaculū spc̄ sc̄i exhibē desidaret. dixit ad eā dn̄s Spc̄ sc̄ūs tria ī aplis opatus ē Primū est q̄ eos in suo aduentu diuino amore succendens penitus pmutauit. ita vt q̄ antea timidi ⁊ infirmi et seip̄os erant amantes. tam fortes sūt effecti. vt ē moꝛi n̄ timerent. ymmo gaudiū ⁊ gl̄am reputabāt se p dei amore adūsa tollerāe Secd̄m ē. sicut ignis ferrū purificat ⁊ sibi simile efficit. sic spc̄ sc̄ūs aplōs ab oī sorde purgatos. ī seip̄o ad plenū sanctificauit Terciū est sicud auꝝ igne liquatū. si cui forme infunditur. eiꝰ in se ymaginē repn̄tat. ita spc̄ sc̄ūs aplōs igne amoris sui liquefactos. ī dm̄ refluere fecit. eos diuine ymagini ꝯformauit Et de ip̄is impletū videbatur illd̄ psalmiste Ego dixi dij estis Similr̄ qui spc̄ sc̄ī aduentū desiderat. hec tria ī se opari exoret. ·s· vt spc̄ sc̄ūs eū amore suo ꝯtra mala ⁊ ad queqꝫ bona corroboret. auferendo ab eo oēm humanū timorē. quatenꝰ p dei aōre aduerſa patient᷑ ſuſcipiat ⁊ gaudenter Oret ⁊̄ ꝑ ſp̄m ſc̄m remiſſionē oīm pc̄toꝝ ſibi donari. et vt ī ignem diuini amoris penitꝰ reſolutꝰ. totus ī deū tranſire. ⁊ ei feliciter vnitꝰ mēatur ꝯformaī Item ſp̄c ſc̄us ap̄lis tria pocula ꝓpinauit. quibꝫ eos tam feliciter et tam effluenter repleuit. vt n̄ inmerito eos ꝑplus ebrios eſtimaret Primo eos vino amoris tam habūdanter repleuit. vt velud ebrios ſeip̄os obliuioī tradēnt. non iam hōrem aut aliq̄ corporis ꝯmodū appetentes. ſed dei ſolꝰ glām reqrentes Sc̄do eos mero diuine ꝯſolacōis ⁊ dulcedinis redundare fecit. vt nullū deinceps tr̄enū gaudiū l' ſolaciū eos ſeꝑare poſſet Tertio aōre celeſtiū. quaſi nectareo poculo eos inebrians. quaſi inſanire fecit Vnde ineffabili deſiderio accenſi. ad dn̄m ꝫ̄ ſi fieri poſſet ꝑ mille mortes tranſire cupiebant Hys ſimilr̄ modis aīa fidelis a ſpū ſcō potari ſe poſtulet. vino videlꝫ diuini aōris. q̄ ſuimet obliuionē pariat. vt nichil honoris ſiue ꝯmodi. niſi q̄ntum ad dei glām ſibi requirat Oret ꝫ̄ intima ſp̄c ſcī ſuauitate ita repleri. vt numq̄ tr̄enū gaudiū ſiue delc̄amentū ſibi valeat ꝯplacere

Amore q̊ȝ celeſtiū ⁊ ſpūaliū ſe oret inflāmari. quo toto corde anhelare mortē ⁊ oīa p̄icula ꝓ nichilo ducat. Eodem die dū celebraret᷑ officiū vidit regem gl̄e dn̄m ih̄m cū multitudīe angeloꝝ et ſcōꝝ in ecc̄ia reſidentem. ⁊ de corde eiꝰ tot radios micantes q̊t ibi aderant ſcī. ita vt ī quemlibȝ illoꝝ ſpiculū tend̉et medioꝝ. Cū aūt cantaretur. vinea fcā eſt. hec x̄ virgo ī affectu dixit ad dn̄m. Eya vtinā tibi cor meū vineā ſcd̄m cor tuū electam. oī tp̄e poſſem exhibere. Cui dn̄s. Omne qđ deſiderias. valeo p̄ficere. Et ſtatim vidit ſe intra cor ſuū velud ī vinea pulcherrima deambulare. quā multitudo angeloꝝ velud maceria ī circuitu ꝓtegebat. In orientali parte erat vinū puriſſimū ⁊ dulce nimis. ſignans bonoꝝ op̄m fctūs. quos hō deo ī puericia offert. In aquilonari erat vinū rubeū ⁊ forte. figurans laborē. quo homo ī adoleſcentia vicijs ⁊ temptacōibȝ reſiſtit. et ꝯtra v̇tutem inimici. In meridie vinū feruēs ⁊ optimū fuit. deſignans v̇tutum op̄a q̄ in iuuentute hō in dei p̄ficit amore. In occidentali parte erat nobiliſſimū nectareū vinū. exprimens deſideria diu̍ſa. quibꝫ homo ad dm̄ ⁊ celeſtia ī ſenectute totis anhelat viribꝫ. nec nō penas ⁊ tribulatiōes multimodas. quibꝫ tunc alij moleſtatur Intellexitꝫ diuinitꝰ iuſtū hoīeꝫ dei talem eē vineā. deumqꝫ ī eo valde delectari qui ab infancia vſqꝫ ad mortē ꝑ oēm vitam ſuā deo laudabilr viuit In medio aūt vinee fons erat. iuxta quē dn̄s in ſolio reſidebat. ⁊ de corde eiꝰ riuus cū impetu ī fontem illū defluebat. de quo dn̄s oēs. qui ſpūalem regnationē aſpiciebāt aſꝑgebat. ⁊ ſuꝑ hunc fontem ī circuitu ſeptem clipei mirifici oꝑis eminebant. deſignantes ſeptem dona ſpūs ſcī. que ideo ſpeciales ſcutoꝝ ꝑtendebant. qꝛ nemo ſpūs ſcī dona abſqꝫ labore potīt poſſidē

De eodem Item dū cantaretur rex ſcōꝝ recte videbatur ſibi quaſi dn̄s cū glā ad fontem baptiſmatis ꝓceſſionalr iret. habens dextrorſū iohēm euāgliſtam. ſiniſtrorſū vero bartholomeū. quā glām illi. ob ſinglarem cordis ⁊ corꝑis mūdiciam. qua prediti fuerāt ſūt adepti Petrus v̊ et iacobꝰ minor dn̄m ad fontem p̄ibant. ꝓpt ſpecialem epiſcopatꝰ dignitatē. quā p̄ alijs aplīs habuerūt. glorioſa v̓go maria ⁊ ibi a dextris

^ De corde q̄ꝫ dei fons viuꝰ limpidissīe aq̄ fluebat

filij visa ē in vestitu deaurato. speculisqꝫ q̄ sine intmissione circūuoluebantur P quod signabatur incessabile desideriū. qđ habuit ad ecc̄ie nouelle salutem ^ Illa vero attēdens ad miām dn̄i. petijt vt obtineret sibi ī hoc fonte ab oībus ablui pctīs Tunc illa dignāter aīām ī vlnas suas accipiens. dei cordi eā applicuit Illa v° q̄nquies cor eiꝰ osculabat̄ Jn primo osculo. sensit se ab oībus maculis emūdari Jn sc̄do aūt. verā pacem sibi dari Jn tertio q̄ꝫ. sicud amica kr̄ma spūali dulcedine dotata ē Jn quarto v° intra cor dei rapta ē. vbi vidit ⁊ agnouit oēs electos cūctāqꝫ creaturā Dixitqꝫ ad eā dn̄s Eya ultra vis aut velle potis. En oē bonū. qđ celū ⁊ celi celoꝝ se gaudent obtinere tuū est. modo bonū tuū oībus sc̄īs ad placitū tuū cōmunica At illa cū inestimabili gaudio dn̄m circumplexa. b̄te v̄gini ipm̄ p̄mo cōmūicauit. deinde oībus sc̄īs Jn q̄nto visa ē cum dn̄o ad mensā opulentissimā sedere. et cū ipīs cōuiuare Dixitqꝫ dn̄s Hys q̄nqꝫ modis cotidie cor meū osculaī debes. sicut ī matre habente filiā sibi valde dilc̄am puendere potis Primo g° faciem eiꝰ cōtemplatur. et ſi quā deprehend̾it maculā ꝯtinuo diluit eam ſcd̉o caput eiꝰ ornat corōna. tertio nimio ductu affectu. ip̄am oſculat᷑. quarto introducit eā in cubiculū ſuū. demonſtrās illi copias diuiciaꝝ ſuaꝝ. q̇nto reficit eā optimo quo pōt cibo Eodem modo aīam ad me venientē ꝑ pn̄iam. aſſumo ī gr̄am meā. omnīſqꝫ ſordes eiꝰ detergo Poſt h̾ illi corōnam impono. cū varijs eā virtutibꝫ adorno Dicitqꝫ m̄ ī ea ꝯplacens. ex incontinenti aōre ſpūalis dulcedinis oſculū ſibi infigo. de hinc familiari admiſſu oſtendendo illi ꝑfectē exꝑienciā diuicias deliciaꝝ meaꝝ Ex hoc cibo eā refectione optima. ſ. corꝑis ⁊ ſanguinis mei ſacramento

Qualr̄ homo cor ſuū deo offert ⁊ de amore

In die ſcō dū miſſa ſpūs dn̄i inponetur. audiuit vocē ſibi dicentem Audi o aīa mea ⁊ exulta. qꝛ ſi ſpc̄ dn̄i totū orbem repleuit. tu excluſa n̄ eris Tunc illa intra ſe cogitare cepit. hec dei verba n̄ ſunt. ſed forte aīe tue ip̄am ꝯſolantis Ad hec dn̄s r̄ndit Mea ſūt hec verba quia aīa tua mea ē. et aīa mea tua ē Sicud enī de ionatha ⁊ dauid legitur. q᷑ aīe eoꝝ fuerūt ꝯglutinate. ita ⁊ multo forciꝰ aīa tua aīe mee glutino amoris adheret. ſicut hodie tibi demonſtrabo His dictis date ſūt aīe due ale candide, quibꝫ ad altū volitabat. ⁊ vſꝫ ad magnū ſplendorem ꝑueniens ibidem requieuit Angelus aūt dñi accedens ad eā. reuerenter ſalutabat eā dicēs O nobilis v̓go preꝑa te. qꝛ ſponſus tuꝰ iam venturus ē At illa dixit Neſcio quo ordine me p̄parem. ſed ſi digne ꝑata inueniri debeo. oportet vt ip̄e aīe mee dilc̄us ſibi me prepararet Statimqꝫ ip̄e rex glē. formā ⁊ decorem indutꝰ ſponſi aduenīens veſte candida eā induit dicens Accipe veſtem innocentie mee. quā do tibi ī meritū et̄nale Deinde roſei coloris veſte eā exornās ait Hanc veſtem ex diu̓ſis paſſionibꝫ meis tuiſqꝫ doloribꝫ tibi paui Amor ⁊̄ ſtabat coram dño ī ſpecie v̓ginis pulcherrime. quā dñs amāter intuens ait Tu es qd̓ ego ſum Cogitante vͦ aīa ꝙ amictū ñ habet, amor expandit palliū ſuū. et d̓m aīāmqꝫ ſimul ꝯtexit. ita vt aīa ip̄o amore amicta videtur Palliū vͦ amoris de ſubtus variū erat. ⁊ tante amplitudinis. vt multitudinē hoīm ꝯtegē ſufficēt Et ait Qͦt crines ſūt ī pallio meo. tot ꝯſolaciōes ad me

venientibꝫ dono Mīa vͦ tota in dil͛cm̄ eliquabat᷑.
ita vt q̄ͥ vnus ſpc̄ cū ea facta videtur Tunc ait
illi dn̄s Modo qd̄cumqꝫ vis iube Et illa Dn̄e
my v̄bum iuſſionis m̄ n̄ ꝯuenit. tn̄ ſi q̄ ꝑtātis
habe͛m. om̄ creaturā excitare vellem. vt te to-
ta v̄tute pulchritudīe ⁊ ſciencia laudaret Ad of-
fertoriū aūt dū cantatur. tibi offe͛nt reges mu-
nera. dixit ad dn̄m Cui modo o ꝑcordialis dil͛ce
tibi offeram. cū nichil ōino q̄ deceat habeam.
Laici terenā ſubſtanciā ſuā. religioſi ſeipſos. et de-
uotionē ſuā tibi offe͛nt Cui dn̄s r̄ndit Cor tuū
q̇nqꝫ modis m̄ offeras. et acceptiſſimū mun⁹
obtuliſti Primo illd̄ offeras velud arrā ſpon-
ſalem cū oī cordis tui fidelitate. orans vt ꝑ a-
morem cordis mei emendetur q̄c̄q̄ ī te ꝑ infide-
litatem viciaſti ¶ Scd̄o ſicut monile cum oī de-
lectacioe cordis tui. q̄ ſi de delectamentū habere
poſſes. ꝓpter me abdicares ¶ Tercio velud cōnā
cū oī honore. quē in hoc ſcl̄o et ī futuro obtinē
poſſes. vt ego ſolus glā tua ſim ⁊ cōna ¶ Quar-
to q̄ͥ fialam aureā. vnde mei ipſi⁹ dulcedinē
bibam Quinto ſicud vaſculū optimi electuary.
vnde meipm comedam Item ad terciam

Ad terciā vero dū veni creator ſpc inponētur. vidit ſpm ī ſpecie aquile ꝑ choꝝ volitantem. ⁊ de cuiꝰ corde tot radij qͦt ꝑſone aderāt ꝓcedebant. et ad vnūquemqꝫ radiū mille angli m̄iſtrabant Columba ꝗ̄ niuea dū ꝯuentus ad ꝯmunionē acced͛et. cuiuſlibet ꝑſone cor roſtro ſuo tetigit. ⁊ flāmam ignis in eo accendit In quoꝝdam cordibꝫ ignis extinguebat᷑ In quoꝝdam aūt ꝯualeſcens. in ignē magnū augebat᷑ Alia aūt vice. hoc eodem die apꝑuit ei dn̄s ihs. aureo amictꝰ pallio .s. ipō amore. ⁊ ad ſinglās ī choro ꝑſonas benigne attendens. et de corde mellifluo ſpm ī ſimilitudine ſuauiſſimi ventꝰ vnicuiqꝫ īmittebat De ſcā trinitate ⁊ de fonte viuo

In feſto ſꝑ venerande trinitatis ī orōe poſita. deſiderabat quatinꝰ om̄s ſcī oīſqꝫ creatura ipāz reuerētiſſimā trinitatē ꝓ oībus bonis ſibi impenſis bn̄dicerēt. et laudarent Subito aūt ſpc eiꝰ rapitur et vſqꝫ ad thronū glīe deducitur. viditqꝫ ipām trinitatē btīſſimam ī ſimilitudīe fontis viui ex ſeipō ſine inicio exiſtentis. ⁊ ī ſe oīa ꝯtinentis. qui mira amenitate effluens. ⁊ tamen ī ſe indeficiens ꝑmanens. irrigabat et fructificare faciebat vniu̍sa Aīa aūt tota liquefacta amore. in ip̄am diuinitatē influebat Ip̄a vͦ ineffabili delitiositate aīam reinfluebat In hac vnione inter alia hec sibi v̍ba audiuit dicta Ecce cū oīpotencia mea es omībꝰ effecta. ꝛ si oīa vis q̄ ego volo sꝑ vnita mee ~~voluntati~~ oīpotentie eris Attraxit etiā te mea inscrutabil' sapīa. ꝗ si oīa oꝑa mea tibi placuerit. diuine sapīe sꝑ vnita eris Amor qͦꝫ meꝰ sic penetrauit ꝛ ꝑfudit vt n̄ tuo sed cū meo aōre me diligere videaris. ī qua vnione in ꝑpetue adhe̍bis Cū aūt comunicatura eēt. tanto gaudio sꝑ replebatur. vt ex hoc ī magnā admirationē vertetur Tunc ait dn̄s Vade comunica gaudiū tuū oībus scīs At illa accessit p̄mo ad btām virginem. et comunicans ei gaudiū suū dixit O gratiosa v̍go. in augmentū gl̍e tue. hͦ ꝑmagnū cordis mei gaudiū tibi comunico Cui illa rn̄dit. Et ego oē gaudiū meū tibi do. quo ꝑ oī creatura ī t̍ris vel ī celis vnq̄ꝰ sum gauisa Deinde apl̄is gaudiū suū comūicauit Cui illi dixerūt Et nos oē gaudiū qd̍ cum dulcissīo dn̄o et magr̄o nr̄o vnq̄ꝰ habuimꝰ. tibi donamus Specialr̄ tn̄ ab ip̄o de morte ad vitā ppetuā vocarem̄. Post hec martiribꝫ. qui dixerūt Et nos dē gaudiū qd̄ in igne ⁊ ferro ⁊ millenis mortibꝫ ex ei9 amore hūimus. tibi donam9 Pueniens g° ad ꝯfessores. dixerūt Et nos dē gaudiū qd̄ in laboribꝫ et rigore ordinis vmq̄ p x̄ amore hūimus. tecū participam9 Cū aūt v̓ginibꝫ gaudiū suū ꝯmunicaret. ille dixerūt Et nos dē gaudiū qd̄ speciali p̄rogatiua ī deo sponso nr̄o possidem9. tibi damus Videbat̄ ei q̄ v̓gines p̄ alijs sc̄is iocundissima quadā deliciositate deo fruerentur. et q̄ singlari suauitatis sapore ip̄as influeret, intellexitq̄ veꝝ ēē qd̄ legerat Gaude maria v̓ginale māna nouū ⁊ regale. q̄ nulli sapit hōim. ī palato v̓ginū Vidit ē inter choros v̓ginū venerabil' mēorie sororē suā p̄dilc̄am dn̄am albam ornatam varijs v̓tutibꝫ veluti reginā. que sororē suā accipiens ⁊ an̄ thronū dei deducens cantabat Hec ē speciosior sole ⁊ cedris sublimior ⁊c̄

De vulneribus sc̄e marie magdalene.

In festo sc̄e marie magdalene visus ē dn̄s ire quasi p choꝝ. nemō habens btām mariā magdalenā ſub brachio ſuo dulcit᷑ amplexatā ¶ Ey illa videns. admirari cepit eo ꝙ ſcriptū eſt. incorruptio ꝓximū facit eē deo ¶ Ad qd̓ r̄ndit Scd̄m mag̉tudinē amoris. quo circa me ī t̉ris afficiebatur. nūc ī celeſtibꝫ m̄ ꝯiuncta ſociatur ¶ Tunc illa ¶ Eya dulciſſime d̄s. doce me qualr̄ te ī hac tua dilectrice collaudā ¶ Cui dn̄s ¶ In vulneribꝫ q̄ amor ī paſſione mea ſibi impreſſit ¶ Cū enī penderem ī cruce iā ꝓximꝰ morti. ipa oculos meos videns claudi ī morte. quibꝫ ſepe miſ̄diter eā reſpexerā. cor eiꝰ quaſi ſagitta ē tranſfixum ¶ Item cū aures meas. quas totiens ꝑcibus eiꝰ inclinaueram. vidēt morti ꝓpinquare. et ī̄ cum audiret ꝛ vidēt miſeriā ꝛ fletū matris mee. quā mei cauſa valde diligebat. nimio ꝯpaſſionis eiꝰ affectu cor eiꝰ vulnerabatᷦ ¶ Tertio cum os meū a quo tot dulcia v̉ba. ꝯſolatoria ꝛ inſtructiua ſuſcepat. ſpecialr̄ cū dixi fides tua te ſaluā fecit. vade in pace. vidēt ī morte pallere. nec ei amplꝰ loqui valere. itē qͥ gladio ē confoſſa ¶ Quarto cū cor meū a quo tam dulciſſimū ſuſcepat amoris affcm̄. ita vt quotiens me vidēt totiens cor eiꝰ ſingl̉ari affcū circa me affic̉etur.

vid'et lancea transfixū. amoꝛ cordi eiꝰ graue vulnus infixit. Q̃nto cū ine vitā suā. gaudiū et ōe bonū suū. sine quo videbat' sibi n̄ posse viu'e videbat mortuū. tradi sepulture. aīa eiꝰ nimio aōris affectu quasi p̄mortua. supra q̄ dici p̄t ineffabili dolore vulnerata tabescebat

Qꝫ beata maria p̄niam valet inpetra'e se inuocantibꝫ

Itemq̃ ĩ festo eiꝰdem vidit eā corā dño stantē. cuiꝰ coꝛ igneū solari radiabat claritate. ac in oīa eiꝰ menbra se transfundebat. intellexitq̃ celitꝰ hūc ignem ĩ corde eiꝰ p̄mitus accensū. cū audiret a xᵒ. remittuntur tibi pc̄cā tua. vade ĩ pace. Qui ignis ita ɔualuit ĩ ea. vt oīa q̄ postmodū ageret seu cogita'et. ĩ ignē illū vertentur. ꝑ hoc gᵒ intellexit q̄ quilibet diuino aōre succensus. oīa q̄ agit cogitat vł loquitur aut patitur. velud ligna igni iniecta ĩ amoris ignē ɔmutata augmentant ipm̄ ĩ eo. Si q̄ etiā aliq̄ cremabile ingeritur. vt sūt venialia pc̄cā. totū hoc igne absūitur ⁊ ĩ nichilū redigitur. eritq̃ aīa eiꝰ tota ignea. vt ĩ exitu eiꝰ a corpe. maligni spc̄ eidem nullatenꝰ valeant aꝓpinquare. Illi vero q̄ hoc igne ·i· diuinō amore non flagrant. quicquid agunt non sic ignitur. Insuper mala que agunt eos grauant cum decedunt. Videbatur sibi et quasi de pedibus domini extrexisse duas arbores mire viriditatis plenas fructu pulcherrimo, signans fructum penitentie. de quibus beata maria omnibus ad se venientibus carpendo fructum hilariter dabat. In quo designari agnouit quod beata maria hanc prerogatiuam ad pedes domini consecuta est. ut omnibus se inuocantibus vere penitentie gratiam valeat impetrare. Et ait beata maria Omnis qui deo gratias agit pro lacrimis quas ad pedes eius fudi. et opere quod exercui cum pedes eius sanctissimos lacrimis ablui crinibus tersi. ut pro amore quem tunc cordi meo et anime infudit. et totam succendit. ita ut preter ipsum nichil amare possem. orans ut lacrimas vere penitentie obtineat. et diuinum amorem sibi infundat. ipsi meritis meis benignissimus dominus effectum petitionis sue veraciter dabit. ita ut ante mortem ipsi peccata sua dimittat. et in dei amore proficere valeat

De requie sancte marie.

In vigilia assumptionis gloriose virginis marie. Christi ancilla in oratione posita. visum est sibi quasi esset domuncula in qua beata virgo lectulo decumbebat.

lintheis candidissimis cooꝑta Illa vᵒ dixit ad eā Unde tibi o v̓ginea mr̄ languor inesse poterat. certe ōino extraneā te fuisse credimꝰ a dolore mortis. Que rn̄dit Cum eēm in orōe ⁊ retordatiōe oīm beneficioꝝ dei, erga me inestimabili desiderio laudandi ipm̄ ⁊ grās agendi attendebar. superuenitqꝫ nouꝰ ardor diuini amoris excitans ī me ineffabile desideriū videndi ipm̄. et eundi cū ipō Cumqꝫ seraphicꝰ ille ardor intm̄ excrescēt, ut ultra vires corꝑis n̄ habēm. lc̄o decubui. omīsqꝫ angloꝝ ordines m̊ m̄istrabāt Deinde seraphyn amorē m̊ m̄istrabant. ignē illū diuinū in me magis ac magis succendentes Cherubyn lumē cognitiōis m̊ m̄istrabāt, ita ut oīa que m̊ dn̄s filius ⁊ sponsus meus ftūrus erat magnalia. mente ꝑuiderem Indeqꝫ fuit. vt dixi orans Sꝑc tenebraꝝ nō occurrat m̊. ne forte eiꝰ ꝑn̄tia lumen illd̓ celicū aliqual̓r fuscaētur Throni requiē illā qua deo fruebantur. inꝑturbatam ī me ꝯseruabant Dn̄ationes ī reuēntia illa m̊ astabant seruiētes. qua ꝑncipes reginā ⁊ mrēm sui regis venerantur Principatꝰ sua ꝑn̄tia p̄cauebant.

vt nullus eoꝝ q̄ ad me veniebant. aut loqui aut fac̄e auderet. quo mentis mee quies turbari poſſet Poteſtates demonū cateruas. ne illic apꝓpinquare aud̄ent cohercebāt Virtutes ī cumulū honoris mei v̄tutibꝫ meis veſtiti ⁊ decorati. me circumſtabāt Angli et archangli ſuo obſequio faciebant. vt om̄s qui aderant m̄ ī maxima reuerencia ⁊ deuocione ſeruirent Viditꝫ ī ſp̄u qualr̄ angli glorioſam v̄ginem circūuolabant. et ſeraphyn ſp̄us in flatu bt̄e v̄ginis deambulabāt Cumqꝫ btm̄ iohēm ewglistam ꝯtra mariā ſtantem vidiſſet. dixit ad eū Pillud q̄d deo obtuliſti cū eiꝰ genitricis cuſtodiā accepiſti. et ꝓ aōre ip̄ius oībus caris carē voluiſti. rogo vt impetres m̄ oē carū ꝓ x̄ amore reſpuere. vt ip̄m toto corde valeā diligere Cui rn̄dit Ego ex verbis m̄ris dn̄i mei tantū habui ꝯſolacionis. q nūq̄ verbū ab ip̄a audiui. vnde ſpeciale gaudiū nō ſentirem Qn beata virgo ſit aſſumpta.

In ſcā nocte cū eēt in choro. videbatur ſibi q iteꝝ eēt cū btā v̄gine. in lecto decumbente Et ecce vt ſibi intelligi dabat̄ altitudo infinite maieſtatis inclinabat ſe ī abyſſum infimā .ſ. humillimū cor v̓ginis. et torrente tot⁹ ſue diuine voluptatis illud tam habunde impleuit. vt aīa ei⁹ ſc̄tiſſima tota abſorta tranſfunderetur in deū. Sicq; marie aīa ſc̄tiſſima ineffabili gaudio exiens a corꝑe. ab oī dolore extranea. et ī vlnas filij letiſſime aduolans. ꝛ ſupra cor ſuū amantiſſime ꝛ delicatiſſime ſe reclinans. vſ; ad thronū excellentiſſīē trinitatis cū feſtiuo gaudio ꝛ tripudio ē deducta. Qualr̄ aūt d̓s p̄r toci⁹ p̄rnitatis ſue blandiſſīo affectu tūc aīām ei⁹ intra pat̓nū cor ſuū ſuſcepit. oī creature impoſſibile ē edice̓. Inſcrutabilis dei ſap̄ia. q̄ honore condigniſſimo m̄rnā ſibi exhibuit reuerēciā. q̄ ſublimiſſīē a dextris ſuis ī throno gl̓e ſublimauerit. omē excedit cogitatū. Sp̄s etiā ſc̄ūs amore benignitate ꝛ ſuauitate ſua omībꝫ boīs eā tam effluenter repleuit. vt omēs ī celo de ei⁹ plenitudinis habundancia replēntur. Seraphici enī ſp̄s qui ab initio ſue creatiōis ī diuinitatis arſerūt camino. a calore btē virgīs ampli⁹ ſunt ī caritate accenſi. Cherubyn quoq; ſciencia dei plena. noua quodāmodo luce ſūt illuſtrata. Omīſq; angl̓oꝝ ordines ꝛ ſc̄oꝝ maiorem claritatē, nouāqꝫ letitiā in augmentum meritoꝝ suoꝝ. a tante regine glã sunt adepti. Deniqꝫ bt̄issima trinitas totꝰ diuinitatis pleitudine eā influens penetrauit. vt tota deo plena oīa que ip̄a fac̄e videbatur, ds̄ ī ea ⁊ ꝑ eā faciebat. ita vt oc'lis eꝰ vid̄et ⁊ auribꝫ eꝰ audiret. ⁊ ore eꝰ sibimetip̄i dulcissiās ⁊ plenissimas laudes ꝑsoluēt ⁊ ī corde v͛ginis qͥ ꝓprio iocundari ⁊ delectari videtur. Regina aūt glē stabat a dext͛s filij sui vestita dulcissimis speculis ī quibꝫ scōꝝ merita miro modo elucebant. vnde om̄s scī an̄ thronū cū gaudio venientes, singuli sua merita ꝯtemplātur. ac ꝓinde ī nouas laudes ꝓrumpentes dulcissime deo iubilabāt. Pr̄iarche ⁊ ꝓphete desideria sua ⁊ v͛tutes magnificas ⁊ familiaritatē quā in t͛ris cū deo hūerant intuentes. inuener̄t btām v͛ginem ī hijs oībus se excellē, qꝛ v͛tuosior eis ⁊ dm̄ p̄ciosius desiderans. familiarissima deo fuisse ꝓbatur. Sicqꝫ singl'i scōꝝ ordines accedentes, ⁊ merita sua ī btā virgine speculantes. ip̄am se longe p̄cede͛ gaudentes mirabant᷑. Nā ip̄a inter aplōs xᵒ fidelissime adhesisse. ⁊ v͛ba eꝰ diligentissime ꝯseruasse ē inuenta. Ip̄a int͛

ban

martires patientissima ⁊ ɔstantissima. inter ɔfessores illuīatissima ⁊ illuīnans tam v̉bo q̄ exemplo Inter v̉gines n̄ solū castissima ⁊ scīssima sed ⁊ virginitatis ⁊ toci⁹ religiositatis prima fuit cultrix Ipa int̉ mites ⁊ mitissima inter mīordes mīordissima. int̉ hūiles humillima int̉ ꝑfectos ꝑfectissima inuenta ē. ideoq̄ oīm scōꝝ excellenciā est suꝑgressa Dixit ꝫ btā v̉go Quicūq̄ voluit sūmo honore suꝑ oēs exaltari. oībus se hūilr̉ subiciat Qui etiā suꝑ hoīes voluerit ditari ꝓpria se oīno spoliet voluntate ⁊ qui sūmi decoris appetit dignitatē in oībus se v̉tutibꝫ studeat exercere. ⁊ cū salue regina cātaretur illa dixit btē virgini Utinā nūc oīm creaturaꝝ corda ī potestate hrēm. vt ex affectu ⁊ viribꝫ oīm te dulcissima v̉go salutarē Ad qd̉ rn̄dit Regina te suꝑ cor dulcissimi filij mei. q̄ ī se oēm ɔtinet creaturā. et ꝑ illud me dignissiē saluta Post hc̄ orauit ꝓ vna ꝑsona. qualr̉ btā virgo ī exitu eidem subueīret Ad qd̉ rn̄dit Orabit me ꝑ feruorē quo aīa mea ī dm̄ velud scintillula ī ignē suū reuolauit. eidēq̄ diuino cordi velud pennula validissīō impulsu attrac-

ta adheſit. vt etiā aīa eiꝰ tanti ferventi amore
attendatur. quatenꝰ ī hora mortis ab oī impe-
dimento libera tanquā penna leuis feliciť vale-
at ī dm̄ euolare Ego enī ſibi ⁊ oībus qui mī ī
hoc ſclō ſeruiūt. cū meo adiutorio ⁊ ꝓtectione
ī extremis ſuis volo aſtare Et cū interim ꝓ
vna oraret. q̄ dn̄e nr̄e devota. gaudiorꝝ ſuorꝝ eā
ſepiꝰ admonē ſolebat. vidit ipſam ꝓ qua ora-
bat corā btā v̓gine ſtantem. q̄ dabat ei monile
fines q̊nqȝ ⁊ cornua habens ⁊ dixit Cū meorꝝ
gaudiorꝝ mentionē facit. hec q̊nqȝ ſuꝑ addat. ſ.
vt ſalutet me ī illo ineffabili gaudio qđ habui
cū inacceſſibile lumē btiſſime trinitatis primo
aſpexi. ī quo velud ī ſpeculo lucidiſſīo agnoui
illū etnū amorē. quo p̄ oī dilexit ⁊ elegit cre-
atura. ex q̊to amore p̄ cunctis ſibi ī mrēm ⁊
me elegit. illāqȝ placentiā qua ſibi ī me. et
qua oē miſteriū meū qđ ſibi ī t̉ris exhibui.
ī ſūmo ꝯplacuit Scdō ſalutꝫ me ī plēitudīe
gaudij qđ aures mee ſuſceperūt ex dulciſſiā
ſalutatiōe amantiſſimi filij mei. pris ⁊ ſpon-
ſi mei. cū me amantiſſīe ſuſcepit ſcdm̄ mag-
tudinē oīpotentie ſue. ſcdm̄ artificiū ſapīe

ſue. ⁊ ſcd̄m immenſitatē ſui delicati amoris decātans mͥ altiſſimū ⁊ ſuauiſſimū aōris canticū ꝑſuauiſſime vocis ſue ¶ Tertio ſalutꝫ me ī pleitudīe gaudij qd̓ aīa mea ſuſcepit ī oſculo illo ꝑdulci. qd̓ mͥ diuinitas infixit. ī quo ſue diuīe dulcedinis guſtū tam effluent̄ infudit. vt redundancia mei. melliflui facti ſūt celi. ita vt ⁊̄ nec ī t̾ris tam miſer et mal⁹ ſit. qͥn ei ex mea pleītudine ſi tamē deſideret valeā impartire Tunc illa btām v̓ginē int̾rogabat My dn̄a qͥd ē os aīe. Rn̄dit. os aīe ē hians quoddā deſiderium. qd̓ deus ſine int̄miſſione influit. et replet ſeip̄o ſcd̄m oēm aīe delectantis appetitum

¶ Quarto ſalutꝫ me ī gaudio qd̓ habui cū aīa mea tota ſuccenſa ē diuini aōris igne. ⁊ cor meū liquefcm̄ ē ex dulcedīe diuini cordis. cū totā ſui aōris pleītudinē in me effudit. inquantū creature vnq̄ possibile fuit cap̄e aut frui. atꝫ ex meo ardore. nouo quodāmodo ſcōꝝ multitudo incanduit aōris feruore ¶ Quinto ſalutꝫ me ī gaudio qd̓ habui cū ſplendor diuīitatis oīa membra mea clariſſiō lūie penetrauit. ita vt celū a mea glā noua luce illuſtraretur. ⁊

om̄e sctoꝝ gaudiū de mea presencia augmentaretur. In hys cōmunicans debet se exercere.

Ip̄o die dū cōventus cōmūicaret videbatur sibi dn̄s cū v̉gine mr̄e ad mensā magnā sed̉e. Om̄s aūt ꝑsone q̄ cōmūicauerāt ad p̉mā missam. ad mēsam illā sedebant. Illas v̉o que tūc accedebāt angeli ad mensā reuenter ducebant. Dn̄s aūt dabat vnicuiqꝫ buccellā panis ī q̄nqꝫ offas diuisā. ꝑ qd̉ intellexit qꝫ hō cōmūicans die illa ī quinqꝫ sp̄ualibꝫ se debet exercēe. et ī hys quodām̊ deo cōuiuiū exhib̉e. Primū ē vt oī die cōtum p̄t dm̄ laudibꝫ extollat. ac ī vnione laudis qua xp̄c oīa opa sua ad laudē dei p̄ris fecit. et oīa sua ꝓ dei honore faciat et amore. ¶ Secdm̄ ē vt ī honore gratitudinis x̄ ī qua humanā naturā suscepit ac mortē gaudens sustinuit. illaqꝫ gratissima caritate qua deo p̄ri grās agens hoc ꝓ magnū donū cōtulit. tota die cū gratitudine ꝑmagnas grās ꝓ tanto referat sacramento Tertiū ē vt desideria sua multiplicet. ne ī presencia tanti hospitis vacuus videatur ¶ Quartū ē vt oīa que illa die agit. ad ꝓfectū vniủsitatis ag̉e intendat ¶ Quintum ē vt et que facit seu patitur .· aĩabus fideliũ cedant ad salutē Item intellexerit diuinitꝰ hec quatuor deo ĩ religiosis plurimũ ꝯplacere .· scilꝫ vt mundas habeãt cogitatiões scã desideria .· dulcia invicẽ verba et caritatis opa

De ꝓcessione ⁊ missa quã dñs celebrat

Eo tp̱e quo canonici vicem epĩ gerentes ꝯgregationē ꝑ quadã pecunie summa grauiter affligendo a diuinis suspendissent ĩ die assumptiõis gl'ose v̉ginis. cũ hec dei famla nimio affligẽtur dolore ꝓpter carentiã dñici corpis. visum ē sibi q̄ dñs abstergẽt lacrimas ab oculis eiꝰ .· et manus eiꝰ tenens dicẽt hodie videbis mirabilia Cũ ergo sacerdos ex more incipet ad ꝓcessionē Rꝰ vidi speciosã. videbatur sibi q̄ tota ꝯgregatio se ordinaẽt ad ꝓcessionē quã dñs cũ matre sua p̄cedebat .· portans vexillũ albi coloris ⁊ rubei In albo erãt rose auree .· ⁊ ĩ rubeo argentee Hec ꝓcessio facta ē ꝑ ambitũ vsꝫ ad chorũ .· et deinde in eccĩam Tunc dñs prepabat se missã celebraturꝰ. indutus casula rubea .· et pontificali infula Scũs iohẽs baptista l'cturus erat eplam .· et h° ideo qr p̉mus eãt qui de gaudio btẽ v̉ginis ĩ vtero exultauit

Sc̄us vᵒ iohēs ewglista erat l'curus ewglm̄ : q3 ipē custos erat v̓ginis glōse Sc̄us iohēs baptista ⁊ sc̄us lucas ī altari dn̄o m̄istrabant Et sc̄us iohēs ewglista bt̄e v̓gini m̄istrabat : que stabat ī dextera parte altar̄is. vestita indumentis solaris lūīs. habens ī capite corōnam. oīm lapidū p̄ciosoꝝ generibꝫ incomꝑabil'r adornatā. oībus aūt sc̄is qui aderant. missam sollempniter inchoantibꝫ gaudeamꝰ omn̄s. bt̄a virgo ad altare p̄cessit. offerens filio suo fibulā aureā tamqȝ cristallū purissimā. ⁊ sūmope inestimabil'r gēmis ornatā. que singl'e puritatē speculoꝝ habebant : ita qȝ bt̄a virgo ꝯtemplabat̄ om̄s v̓tutes suas ī eis Hec fibula ꝯtexit totū pectus dn̄i nr̄i velud clipeꝰ : et bt̄a v̓go ī illa velud in speculo sese videbat Tūc missam ꝓsequentes vsꝫ ad vltimū kyriel' dn̄s altissima voce inposuit gl'a ī excelsis deo De gaudio cordis mei oībus vobis ꝓpino gl'am Ad offertoriū aūt hee que bt̄e v̓gini specialia inpenderūt obsequia. accedentes ad altare obtulerūt anulos aureos : q̄s dn̄s suscipiens digitis suis inposuit Et cū prefatione ipē sūmus sacerdos ⁊ pontifex decantaſſet vſꝫ ad illud. cū quibꝫ et nr̄as voces vt admitti iubeas deprecamur ſupplici ꝯfeſſiōe dicen̄ˢ. dicit ad oēs ſcōs Cantate oēs. cantate ⁊ pſallite Qui oēs cantabant ſcūs ſcūs ſcūs Int̄ oēs ⁊ ſup̱ oēs bt̄a virgo dulciſſimū dabat ſonum. quo p̄ oīm ſcōꝝ vocibꝫ eiꝰ vox ſpecialr̄ agnoſcebatur Cū aūt inſtaret hora ſacratiſſīā qua eleuanda erat hoſtia. viſus ē eleuare hoſtiam quaſi ī aurea pixide clauſam. et ſyndone velatam. p̱ q̄ ſignabatᶻ. q̄ hoc ſacramentū oī hūano ſiue anglico intellc̄ui ē abſconditū Dicto pax dn̄i. poſita ē ibi menſa. ad quā dn̄s ſe ponebat. iuxta quē mr̄ eiꝰ ſedebat Congregatio aūt tamq̄ ad menſā illā accedens. vnaqueqꝫ ſub brachio bt̄e v̓ginis q̄ geniculando accepit dn̄icū corpꝰ de manu dn̄i Et bt̄a virgo catherā aureā cū fiſtula aurea ad latꝰ dn̄i tenebat. p̱ quā ſugebant oēs liquorē illū dulciſſimū qui de pectore dn̄i emanabat Finita miſſa dn̄s bn̄dictionē dabat manu ſua. ī qua p̱ ſingulos digitos anulos aureos habebat. ſignantes deſponſationē ſinglaꝝ virginū ſibi deſponſataꝝ. q̇ lapides rubeos habebant. p̱ q̄ exprimebat᷑ q̄ sanguis eiꝰ specialr̄ ad virginū ꝑtinebat ornamentū

De sc̄o bernardo

In festo eximij doctoris sc̄i b'nardi dū missa in medio ec̄c̄ie ī honore eiꝰ cantaretur. et hec dilc̄i ihū pia deuotiōe intenderet hijs q̄ cantabantur. cogitans q̄d ē illud mediū ec̄c̄ie. dn̄s cuiꝰ respc̄ūs ē in electos suos. aīam eiꝰ lūīe cognitionis sue illustrabat dicens Mediū ec̄c̄ie ē ordo sc̄i b'nardi sustentans ecc̄iam velud colūpna cui tota domꝰ innititur. q̄r ad vniu'salem ecc̄iam ⁊ ad oēs ordines se quo ad aliq̄ tenet Ad suꝑiores .s. papā ⁊ prelatos tenet se. exhibendo eis obedienciā ⁊ reu'enciā Ad religiosos ꝑ instructionē ⁊ informationē bone ꝯu'sationis Nam alij ordines hūc ordinē imitantur ī aliquo Ad bonos et iustos habet se ꝑ auxiliū ⁊ ꝯsiliū Ad pc̄tores ꝑ ꝯpassionē correctionē ⁊ ꝯfessionis auditionē Ad aīas purgandoꝝ. ꝑ ordīs sc̄e subuentionē Denicꝫ ibi inueniunt ꝑegrini hospitalitatem. pauꝑes sustentatiōez infirmi recreationē. esurientes ⁊ sitientes refectionē Tristes ꝯsolationē. aīe fideliū lib'ationē In hoc medio sc̄i bernardi singl'ariter a deo ī bn̄dictionibꝫ preuenti.

dn̄s aꝑuit os ~~eiꝰ~~ qꝫ sp̄c scūs ip̄m tam effluent᷑ ⁊ sup̲habundanter influendo repleuit. vt veld' cū ventus rapidissīo impetu ianuā aperit. ita sp̄c scī impulsu ea que sibi diuinitꝰ inspirabātur. caritate attensus effudit. ⁊ etiam sua doctrina multū illūīauit Et impleuit eū dn̄s sp̄u sapīe ⁊ intellc̄us. qꝫ oīa que p̲ sp̄m scm̄ cognouit. ⁊ in dulcissima fruitione ⁊ exp̲ientia sapiebat Et supra q̃ dici p̄t mente illustratꝰ. licet multa effuderit. multo tn̄ plura ī intellectu restaurauit Tunc illa dixit Eya p̄cordialissime dilc̄e. ⁊ que ē stola gl̄e. ⁊ quā scriptura sacra totiens te ɔmeōrat induisse elc̄os. Nomen gl̄e tue m̄ reuelasti m̄o. si placet que sit gl̄e stola reuela Mox scūs b̄nardus ī stola candida. viridi rubeo ⁊ aureo colore mirifice ɔtexta sibi aꝑuit Splendorqꝫ solaris hijs coloribꝫ inmixtꝰ. ineffabili pulchritudīe ac delectabilitate interlucebat Et ait dn̄s Hec ē stola gl̄e. candore innocentie ⁊ virore sūmaꝝ virtutū meaꝝ ɔtexta. ac roseo sanguinis mei colorata decore Insup̲ feruentissīo aōre meo inaurata Solaris aūt splendor q̄ tā eleganter rutilans interlucet. ē diuinitas cooperans ⁊ ꝑficiens oīa oꝑa mee huāitatis Hac ſtola oīms meos veſtio. qꝛ innocencia mea ⁊ decore vtutū ac amoroſa ꝑaſſione meā. oīm eoꝝ glām in ſūmo ꝑfeci Amor etiā in ſpecie vginis pulchrime ſtabat a dextris ſtī bnardi. et quotiēs ibat ipm comitabatur ī ſignū ſpecialis meriti. qd habuit ex eo q tā amoroſus erat. ⁊ tā multos ſuis eloquys et ſcriptis ī dei aōre accendit. totūqꝫ celū ex vbis eius velud margaritis fulgū erat De natiuitate glōſe ſp vginis marie Inſtante glōſe vginis feſto. quo velud aurora rutilās in hūc mundū naſcendo ꝑgreſſa ē. hec x ancilla deuota reginā celi in orōe requiſiuit. q ſibi ab ea ī ſuo feſto legi vellet Cui benigna vgo ſtatī aꝑuit dicens Lege m̄ tot aue mā. quot dies fui ī vtero mr̄is mee. ⁊ admone me gaudy. quo nūc gaudeo ex eo q video et agnoſco gaudiū btīſſime trinitatis. qd habuit de me ex placencia. qua ſibi ī me cplacuit ab etno Specialr ī mea natitate intīn exultauit. vt ex habundancia ſui gaudy. celū ⁊ tra ⁊ oīs creatura. licꝫ cauſam neſciens exultaret Sicut enī artifex qui mirificū opus facē decreuit. magno ſtudio ꝑmeditatr. et ī delectacione cordis ſui ꝑymagiā tur. ſic veneranda trinitas ī me deĺtabatur et gaudebat, qꝛ me talē ymaginē fatē volebat, ī quā tot⁹ potentie, ſapīe ⁊ bonitatis ſue artificiū elegantiſſime aꝑꝑeret. inſuꝑ qꝛ ſciebat op⁹ ſuū nunq̄ ī me depꝛaua͛i In tanta deniqꝫ iocūditate ⁊ exultatiōe natiuitatē meā ⁊ infantiā dignata ē ꝓuidē. vt oīs actus pueritie mee corā eo deĺtabilis ludus videtur, iuxta illud ludens corā eo oī tpe ¶ Sc̄do admonē me gaudij q̄d habeo ex eo q̄ d̄s me ſuꝑ oēm creaturā ſuā intm̄ dilexit. vt amore mei multotiēs ꝑpterit mūdo ⁊ anteq̄ nata eēm Ip̄e enī ex amore nimio anticipauit aliq̄ntulū natiuitatē meā. ⁊ ꝓuenit me grā ſua ī vtero mr̄is mee ¶ Tertio admoē me gaudij q̄ habeo ex eo q̄ me ſuꝑ oēs angl͛os ⁊ ſuꝑ oēm creaturā digniſſime honorauit Ex illa namqꝫ hora, qua aīa mea corꝑi ē infuſa. ſpū ſcō me repleuit, q̇ me ab originali pct̄o penit⁹ emūdauit, et ſingl͛ari ſcīficatiōe ī ſacrariū ſibi elegit. vt velud roſa ſine ſpina ⁊ tanq̄ lucifer orirer ī mundū Btā itaqꝫ v͛go mā habebat crines mire pulchritudīs. quos dū illa ob nimiā tractaret lenitatē. btā virgo dixit Con

trecta crines meos. qꝛ quo plꝰ eos tractaueris
eo amplꝰ decoraberis. Hy enĩ crines ĩnumerab
designãt ṽtutes. Has q̃tomagis imitando tracta-
ueris. tantomagis ĩ te pulchritudinẽ augent ⁊
decorẽ. Tunc illa dixit. O ṽtutũ regina dic obsecro
q̃ erat p̉ma ṽtus ĩ qua te ĩ infancia exercuisti
Rñdit. hũilitas ⁊ obediencia atꝫ amor. Ab infan-
cia enĩ tante hũilitatis fui. q̄ numq̄ me crea-
ture ꝑtuli ⁊ tam subiecta ⁊ obediens erã parẽ-
tibꝫ meis. q̄ eos ĩ nullo vnq̄ ꝯtristaui. Ex eo
ĩ q̄ spc sc̃us me ĩ vtero m̃ris mee repleuit. sic
ad oẽ bonũ inclinata erã. vt miro m̃o oẽ bonũ
diligẽm ⁊ q̄q̄ erat ṽtutis statim mira delc̃acõe
amplectendo imitarer. De eodem. In sc̃a nocte
dñi cantaretur stirps yesse. vidit btãm virginẽ
ĩ similitudinẽ arboris pulcherrime. sup oẽm tr̃e
altitudinẽ ⁊ latitudinẽ extente. Eratꝫ arbor illa
ꝑspicua vt speculũ ꝑlucidũ. folia habẽs aurea
suauissimũ reddencia sonũ. In cuiꝰ sũmitate
flos dulcissimꝰ qui erat. totũ orbem ꝯtegebat
⁊ odore mirifico resꝑgebat. dixitꝫ btã ṽgo. Deꝰ
m̃s suimetipĩꝰ laudator et laus ẽ in me. et se
ipm̃ miro m̃o pascit ĩ me. Ad missam q̄ dum

ſequencia Que p̄clara cantaretur, verſus hic mā-
na vey. videbatur ſibi q̄ bt̄a v̄go ī medio ꝯgre-
gatiōis ſederet habens puey elegantiſſimū, cuiꝰ
brachia gēmis ⁊ auro ineffabilr̄ erāt ornata.
ꝑ qd̄ intellexit deſignari, q̄ dn̄s ih̄c ꝑ nimiū do-
lorem quē in brachiis h̄uit. cū poſt baiulatio-
nē crucis ⁊ tenſionē penderet ī cruce hūc decorē
meruit. Et dū cantaretur. ora v̄go. v̄ginea mr̄
puey altiſſime eleuabat ⁊ liquor balſami de
puero vberti effluens ꝯgregationē feliciter in-
fluebat. Ad illū vero v̄ſum fac fontē dulcē, vi-
debatᷣ q̄ ſinglas ꝑſonas ſub pallio ſuo diuino
cordi filii ſui applicaret dicens. In hoc fonte deīn
amaritudinē vrām dulcificate. et oīa tempta-
menta vr̄a deuincite. Cū aūt ꝓ ꝯgregatiōe oraret,
vt eā in ſcō ꝓpoſito ꝯfortaret ⁊ ꝯfirmaret. dn̄s
ait. Si mi voluerit adhere. ineternū eas nō dere-
linquam De angelis et qualr̄ hōies eiſdē ſeruent

Ante feſtū ſcī michaelis, cū hec xp̄i ancilla ī
familiari vnione a deo queſiſſet, q̄ obſe-
quiū anglis offerre deberet. hoc ī reſponſū accepit.
Lege eis ix p̄r nr̄ ſcd̄m ix ordines angloꝝ eoꝝ.
q̄ cū feciſſet, ī die ſcō volebat ſuo anglō offerre.

vt ille cet͛is angl͛is ꝑn̄taret Cui dn̄s ait Committe mⁱ vt ego hoc faciā ac ineffabili gaudio hᵒ facē me delectāt . eo ꝙ oīs oblacio mⁱ ꝯmissatū ꝑ me ī celestibꝫ ꝑn̄tatur . ex me intrīn nobilitat͛ et ī meli⁹ ꝯmutatur . sicut denari⁹ ī massam candētis auri īmissus . ⁊ ī vnū redact⁹ . iam n̄ ꝙ fuit ī se . sed ꝙ factus ē in auro aꝑꝑebit Post hec vidit ascensū aureū . nouē gradibꝫ ꝯsitum . multitudinē anglo͛ꝝ hinc inde circūdatū Ita vt ī primo angeli . ī scd͛o archangl͛i . ⁊ sic deinceps cuiqꝫ gradui ordo anglic͛us ꝑsideret . intellexitꝫ celit⁹ ꝑ hūc ascensum ꝯuersationē designari Ita videlꝫ vt quicūqꝫ in ecc͞lia fideliṫ humiliṫ et deuote mistraret ⁊ ī ꝓpter dm̄ infirmis ꝑegrinis seu pauꝑibus ⁊ invicem caritate quilibet alij subuēiret . in pⁱmo gradu ꝯsistēt angl͛is coequat⁹ Qui vᵒ orōe ⁊ deuotiōe familiari⁹ deo intendūt ⁊ ꝓximis suis doctrinā ⁊ ꝯsiliū ⁊ auxiliū inpendūt ī scd͛o gradu archangl͛is inseruntur Et qui se exercent ī paciā . obediencia ⁊ volūtaria pauꝑtate ⁊ hūilitate . omisꝫ v͛tutes fortiter ꝑagunt terciū gradū cū virtutibꝫ ꝯscendūt Qui aūt vicijs ⁊ ꝯcupiscencijs repugnātes . diabolū cū oībus que ſuggerit ꝯtempnūt ī quarto gradu cū ꝑtātibus triumphū glīe obtinebūt Qui vero ī eciā cetīs pꝛelati officiū ſibi ꝯmiſſū bn̄ mīſtrāt. aīāꝝ lucꝝ die noctuqꝫ invigilantes ⁊ talenta ſibi tradita oī qua poſſūt diligencia duplicantes. hii cū ꝑncipatibꝫ ī q̇nto gradu glām regni ꝑ labore ſuo poſſidebūt Qui ⁊̄ divine maieſtati reuėnter cū oī ſubiectione ſe inclināt ⁊ ꝑ eius glā oēm hoīēm reuėntur et diligūt ſeipſos ⁊̄ q̄ꝛ ad ymaginē dei facti ſūt. deo inq̈tū poſſunt ꝯformant. ſubicientes carnē ſpūi dn̄antur aīo ſuo. ip̄m ad celeſtia transferendo. cū dn̄acionibꝫ ī ſexto gradu exultabūt Qui vᵒ ſedule meditacioni ⁊ ꝯtemplaciōi inſeruiūt. cordis mūdiciā ⁊ mentis tranquillitatē amplectendo. quietiſſimā ſe deo exhibeant habitacionē. qui ⁊̄ ꝑadiſꝰ dei dici pn̄t iuxta illud. delicie mee ſūt eē cū filiis hoīm. de quibꝫ eciā ip̄e dicit. inambulabo ī eis ⁊ inhabitabo. ī ſeptīo gradu thronis ſociantur Qui aūt ſciencia ⁊ cogniciōe ceteris eminēt. q̇ ſinglāri btītudine dm̄ facie ad faciē mente illuſtrata ꝯſpiciūt ⁊ ex hiis q̄ ab ip̄o fonte oīs ſapīe ꝑcipiūt. ꝑ doctrinā ⁊ illuīanonē alioꝝ ī ipm̄ refluūt: ī octauo gradu ascensionis cū cherubyn loquūtur Et qui dm̄ toto corde ꝛ mente diligūt ꝛ igni et̄no qui d̄s ē se totos inmittūt eiꝫ simillimi facti. ñ iam suo ſꝫ diuino amore dm̄ sicut dil'ci sūt diligūt. oīa ī dm̄ ꝛ ꝓpter dm̄ diligūt inimicos ut amicos intuentur. q°s ab amore dei nichil valꝫ seꝑare. ymmo ñ impedire. qꝛ quo magis inimici ī eos insurgūt. eo valdiꝰ ī amore ꝯualescūt. felicit' ī seipīs ardentes ꝛ alios accendentes. ita ut si possent oēs hoīes facerēt ī dei amore ꝑfectos. alioꝝ vicia ꝛ pc̄ca ut ꝓpria deflentes. qꝛ solius dei gl'am ꝛ ñ suā omnino diligūt et req'runt. isti ī nono gradu cū seraphyn int' quos ꝛ dm̄ nulli aliꝫ sp̄r sūt deo immediate ꝓpinquabūt

Qꝫ angli ꝯgregatī ōi mīstrabant

Inter missam v° vidit multitudinē angloꝝ adesse. et q̄libet angloꝝ stantē corā virgine sibi ꝯmissa. ī spēcie iuuenis pulchirimi. qui habebāt sceptra florigera. quidā aureos flores Cū ergo ꝯuentꝰ inclinabat sup flores. os ponebant in signū et̄ne pacis. atꝫ angli ꝑ totā missā cū magna reuerēcia mīstrabant Cū g° accedēnt ad ꝯuiuiũ regis celoꝝ. quilbꝫ anglus dixit sibi ꝯmissam Rex aũt gl̃e stabat ĩ loco sacerdotis. ineffabili circumdatꝰ gl̃a. ornamentũ habens ĩ pectore ĩ modũ arboris pulchꝛime. q̄ diuisit se ⁊ ex illo mellifluo corde ĩ quo sũt oẽs thesauri sapĩe ⁊ sciẽ absconditi. ꝓfluxit vena purissima. qua oẽs ad eũ accedentes inebriabantᷣ torrente voluptatis diuine

De festo oĩm scõꝝ

In vigilia oĩm scõꝝ cũ in quodã oꝑe ex obediẽcia sibi iniũcto laborans. missam neglexisset. tandẽ ante eleuacionẽ hostie sacrosc̃e veniens. corde mesto obtulit deo negligenciã suã Cui dñs Nõne videor tibi tantũ preciũ. qd' possit absoluere oĩa delicta tua No qd' illa Eciã dñe plene confido qꝫ possis. et scio qꝛ tibi nichil ẽ impossibile dicit g° dñs Plene ĩ oĩbꝫ deo prĩ ꝓ te rñdebo Tu g° singulas scõꝝ deꝓcare turmas. quatinꝰ ipi ꝓ te sua offerant merita Patriarche. et ꝓphete. desideriũ qd' ad meã habuerũt incarnacionẽ Apli fidelitatẽ qua mecũ in oĩbus tribulacõibꝫ ꝑmanserũt. et p̄dicando discurrentes ꝑplm in fidelẽ collegerũt Mrẽs paciãm: qua sanguĩnẽ suũ ꝓpter nomen meũ effuderūt Confessores scītatem eximiā· qua alijs verbo ⁊ exemplo viā vite demonstrauer̄t Virgines sacre castitatē ⁊ incorruptionē· qua ꝓxime m̄i ēē meruerūt Int̄ matutinas vidit regē gl̄e ī throno cristalline puritatis· q̄ rubeis cornelijs decent̄ erat ꝑornatꝰ ad cuiꝰ dexterā regine celi ī solio simili saphiro albis margaritis exornato residebat P cristallinū dei thronū intellexit signari inestimabilē dig̃tatis puritatē P cornelios v̊ passionē sue hūilitatis roseā· ꝑ saphiꝝ etiā celicū cor mr̄is dei Et ꝑ margaritas v̓ginalis puritas eiꝰ signabat̄ Dū ergo cantaretur v̓sus sc̄di rn̄soꝝ ora ꝓ ꝑplō· exurgens m̄a glo̊sa de solio suo flexis genibꝫ visa ē filio regi ꝓ ꝯgregatiōe deuote supplicare Similr̄ sc̄oꝝ quilibꝫ chorus facē videbatur· dū fieret mentio eoꝝ Deinde int̄ octauā l̄cionē iterato surgens v̓go glo̊sa de solio suo corā filio stabat cū innumerabli̇ turma v̓ginū sc̄aꝝ· et ecce de corde illo dulcifluo, ī quo latet copia oīs bt̄itudinis ꝓgredi videbat̄ funiculꝰ triplex aurei coloris· qui ꝑtransiens amorissim̄ cor v̓ginis mr̄is ꝑtendebat̄ ad singula v̓ginū corda Sicq3 singillatim oīm corda

ꝑtransiens mirabili ductu· quasi choreā ducentibꝫ
seorsum v° virginibꝫ circūducta videbatur Reliqua
multitudo vtriusqꝫ sexus qui hoc speciali dono vir-
ginitatis nō erant sublimati. seorsū etiā hys cho-
ri sctōꝝ anglōꝝ circūducebantur· et de singulis
sctōꝝ cordibꝫ tam virginū q̄ꝫ reliquie multitudīs
exiuit sonꝰ dulcissimꝰ ī modū organoꝝ Per quod
datur intelligi. q nil adeo paruū ꝓfecerunt ī
tris. ī laude in grāꝝ actione. ī orōe. factis. dictis.
vel ēt cogitacionibꝫ· q nō etiā suaui sono ⁊ clan-
gore de cordibꝫ eoꝝ etnalr resonet ī laudē diui-
nā ⁊ ipsoꝝ gaudy ⁊ glīe incrementū Unde redux-
it ad meoriam de talibꝫ fore scriptum Ibi sonant
iugiter organa sctōꝝ ⁊c. laudate cū in tympano et
choro ⁊c. Per triplicē vero funiculum qui de corde dn̄i
ꝓcedebat. intellexit signari amorē sup venerande
trinitatis .s. pr̄is ⁊ filii ⁊ spc scī· qui p intuentiū
dignissime mr̄is mīe. incorruptaꝝ virginū amato-
ria corda speciali suauitate ꝑtranseundo sibi con-
iunxit· teste scriptum q̄ dicit· incorruptio ꝓxi-
mū facit esse deo

Aliud de eodem

Inter summā missā v° dum legētur ewglm·
illa solita more dn̄m ꝑquirens ait Cy me a-

mator dulcissime amodo vis facē. Rn̄dit Nō qᵖ
priore admonui te. Tunc illa recordans se hestˀ-
na die p̄monitā a deo. vt scōꝝ cetū oraret ꝓ se
offerre merita sua. et ad hoc obtinendū studens
intellexit sibi dn̄m dicentem Ecce ego p̄cedens
oīs scōs. accedam ꝓ te oblaturꝰ deo pr̄i. et pᵐ-
mo tp̄e illd̄ scīssimū. quo ī vtero ~~mr̄is~~ v̄ginis
nouē mensibz tamq̄ⁿ sponsus de thalamo ꝓce-
dens requieui. offerā ꝓ tp̄e illo quo ī vtero mr̄is
manens. nᶜ originalis pc̄ti macula carens. nō-
dum gr̄e mee capax eras Deinde offerā natiui-
tatem meā scīssimā ꝓ tua natiuitate. in qua
nondū fonte baptismatis renata. tota extitisti
m̄ aliena Hinc innocentissiām infantiā meā
⁊ pueritiā. ꝓ ignorantia infantie ⁊ pueritie
~~mee~~ tue Feruentissim̄ qꝫ studiū deuotissime ado-
lescentie mee ⁊ iuuentutis. offerīm ꝓ negligentia
tue iuuētutis Totam de hinc seriē scīssime et ꝑ-
fectissime ꝯūsatiōis mee cū fructu ⁊ amore pas-
sionis mee offerīm ꝓ vniūsis ꝯmissis ⁊ defectibz
tuis. vt ꝑ meipm̄ ⁊ ī meipō oīa tua sint sup-
pleta Dictꝫ hys dictis ꝓgrediens dn̄s v̄tutū
subsequente se oīm celoꝝ milicia. accessit ob-

laturus ad altare quoddā decentissimū mun⁹ qđ miraculosa nimis: ac delc̄tabili varietate artificiosissime sculpture aꝑꝑebat exornatū In q° intellexit reconditū inꝑciabilem illū ac inestimabilem thesauꝝ: toci⁹ videlꝫ sūme ⁊ incōꝑhensibilis diuinitatis Ꝑ sculpturā v° altaris intellexit notari inexplicabilē diūsitatem bn̄ficioꝝ dei, q̄ excedit oēm humanū intellc̄m Tribus ā gradibꝫ ad ꝑdictū altare ascendebatur, quoꝝ ꝑmus erat aureus: ꝑ qđ declarabat᷑ ꝙ nullus pōt ad dn̄m venire n̄ ascendat ꝑ caritatē ¶ Scd̄us videbat᷑ aerei coloris: ꝑ qđ innuebat᷑ meditacio de diuinis ⁊ celestibꝫ, qꝛ volentem deo appinquare nc̄c̄e est, vt ab oībꝫ terenis excocupat⁹ freq̄ter conetur ꝑ meditacionē ad celestia eleuari ¶ Tercius gradus aꝑꝑebat viridis: ꝑ qđ notabatur virens intencio laudis diuine, vt .s. oīs nr̄a opacio tali fiat intenciōe, vt magis dei laudē ⁊ glām q̄ nr̄m desideram⁹ ꝓfcūm ⁊ salutē Hinc circa tpē cōmunionis vidit ī medio suprascripte corce mensā rotundā decent' valde cōpositam: de qua dn̄s sub specie sacramentalis hostie deificū corp⁹ ⁊ sanguinem cōgregacioni prebuit.

ꝯſidenti ſibi ad menſā eandem Deniq̄ tamq̄ rex munificꝰ ꝑ miſteriū principū celeſtiū. ſinglis de agregatione exenia regia tranſmiſit Que exenia illa q̄ hec vidit hoc fore affirmabat. de quo aliā ſibi deuotā quandā ante idem feſtū dn̄s certificau͛at. q̄ ob hibitionē ſpecialis amicitie cuilibȝ de agregatiōe daturus eēt mille aīas. quas ꝓ ipſaꝝ orōibus a nexibus culpaꝝ expeditas transferret ad regna celoꝝ De aureola virginū Item ī feſto oīm ſcōꝝ. dū cogitaret q̄ deo laudis ī honore ſuoꝝ ſcōꝝ exhibet. dixit ad eā dn̄s Lauda me ꝓ eo. q̄ ſim oīm cōna ſcōꝝ At illa ſtatim bn̄diſſimā ⁊ ſuꝑ venerandā trinitatem ꝓ modulo ſuo laudabat ⁊ bn̄dicebat. eo q̄ eē dignatur cōna ⁊ mirabilis dignitas ſcōꝝ. inſuꝑ ſinglari ꝑrogatiua aureola oīm v̇ginū btāꝝ Statim aūt vidit ī capite v̇ginis glōſe ⁊ oīm ſcōꝝ coronā ineſtimabilis decoris. ita q̄ de eiꝰ glā nichil verbis exprimē poſſet Vidit ēt̄ qualē dēs eēt aureola bt̄e v̇ginis ⁊ oīm v̇ginū in ſimilitudine ſerti. qd̉ erat plenū rotundis nodulis. tribȝ et tribȝ inſimul iunctis. quoꝝ vnus rubei. aliꝰ candidi. tertiꝰ aurei coloris erat In rubeo nodulo designaī intellexit ẋ passionē ⁊ oīm v̇ginū passiones ⁊ quelibꝫ adūsa. qꝛ qui v̇ginitatē illibatā ꝯseruare voluerit, absqꝫ labore ⁊ tribulacōe nequaq̄ sufficit In auro figurabat amor ẋ et v̇ginū. qꝛ v̇e virgines naturalr̄ ip̄m diligūt. cui integritatē suā vouerūt In candida margarita ẋ innocencia. et v̇ginitas immaculata exprimebat Qꝫ tres ⁊ tres insimul erāt positi. significabat qꝫ v̇gines ex p̄dictis tribꝫ. specialē p̱e aliys scīs familiaritatem. delc̄tacionē ⁊ gustū p̄suauem ī deo habent Licet enī oīs scōꝝ decor et glā. ex sanguie ẋ et innocencia. ceterisqꝫ eiꝰ v̇tutibꝫ consistet ꝑfectus ac inter quamlibꝫ et dm̄ dulcissimā familiaritas ⁊ dilectio sit. specialis tm̄ p̄rogatiua v̇gines velud ī sponso ꝓprio deliciosiori familiaritate ⁊ dilectione et gustu p̄suaui deo ꝑfruūtur In rotūditate nodulorꝝ intellexit designaī interminabile ⁊ inexplicabile q̊ddam bonum ī eo latere. qꝫ ꝗ̄ nec scī in celo ad plenū valent agnoscē, nec discutē. vt v̇e dici possit bonū illoᵈ nemo scit. nisi q̇ accipit

In scā vero nocte cū iteꝝ scām trinitatē De eodem laudibꝫ quibꝫ poterat extollet. vidit ī excessu mentis fontem viuū ſplendidiorē ſole. qui ī ſemetip̄o exiſtens ſuauiſſimū ⁊ optimū aerem faciebat ⁊ ꝯſiſtoriū eiꝰ firmiſſimū. ⁊ p̄cioſiſſimi oꝑis erat. habens hauritoriū ſuū in ſemetip̄o abſꝫ hūano oꝑe. ſemꝑ hauriēs. ⁊ oībꝫ liberal̄r ꝯmūicans Ꝑ ſolidiſſimū fontis ꝯſiſtoriū. p̄ris oīpotenciā intellexit deſignari Ꝑ hauritoriū fily intricatā ſapiām. que ſe ꝓ ſuo bn̄placito oībus lib͛aliter effundit. et cuiqꝫ ꝓut vult diſtribuit ⁊ ꝯmūicat Ꝑ dulcedinē aque. ſp̄c ſcī ineffabilē ſuauitatē ⁊ bonitatē Ꝑ aerem salub͛rimū ſignabatur q̄ ē oīm vita deꝰ. q̄ꝛ ſicut abſqꝫ aere homo n̄ poſſet viu͛e. ita ſine deo nl̄la viuit creatura In circuitu fontis ī ip̄o ꝯſiſtorio erant ſeptē columpne. habentes capitella ex ſaphiro. ꝑ quas ſeptē riuuli om̄s ſcōs influebant. ita vt vnus ī anglōs. alter in ꝓphetas. tertiꝰ in aplōs. quartꝰ ī martires. quintꝰ in ꝯfeſſores. ſextꝰ in v͛gines. ſeptimꝰ in oēs creaturas ſcās deriuaret Qui ī oībus ſacrati ſuauiſſimū odorē in inuicē ſpirabant. quē quilibꝫ ab alio pia auiditate ī ſe trahebat Ꝑ qd̛ innuebat͛ q̄ ſcī gaudiū ſuū ⁊ oīa que ī deo poſſidēt

bona invicem ꝓfuſa benignitate ꝯmunicant
In feſto eximie v̓ginis kathe- de ſc̄a katherina
rine aꝑꝑuit ei ip̄a virgo. ī veſte q̄ aureis rotis
tota erat plena. habens ī ſūmitate duas manꝰ
aureas. q̄ ip̄am veſtem ꝯtinebant. ꝑ quas fi-
gurabatᷣ illa feliciſſima dei cū aīa vnio indi-
uiſa Tunc ẋ ancilla eā reuērenter ſalutabat cū an-
tp̄ha Que v̓go ſpecioſa Poſt h̃ dixit ad eā Ob-
ſecro dic mⁱ ꝙ̇ ꝑ hoc notatur ꝙ tibi canimus.
vultū tuū ac decorē ꝯcupiuit dn̄s Que ē illa
facies tua? quā dn̄s ī te ꝯcupiuit. Que rn̄dit
Vultꝰ meꝰ ē ymago ven̓ande trinitatis. quā
idem ī me dn̄s ꝯcupiuit qꝛ eā nunꝗ̄ depraua-
ui magnis pc̄īs Decor aūt mꝰ ē illud eximiū
decus. quo xp̄c fideles ſuos. ſui ſang̓nis colore
ineſtimabili pulchritudīe decorauit Et hᵒ ſcias.
quotiens hō ꝯmunicat. totiens decor ille ī aīa
renouatᷣ ⁊ augetur Verbigr̄a. qui ſemel tm̄
ꝯmūicauerit. totiens ī aīa ſuꝑauerit Cū vᵒ
ſcām katherinā ꝓ quadā ſibi deuota oraſſet.
illa rn̄dit Dic ſibi vt legat mⁱ laudate dn̄m
oēs gentes ⁊ antphām vox de celis. admonēs
me gaudij qd̓ habui. cū xp̄c rex et ſponſus

mis hijs verbis me vocauit Cū enī vox illa ad me relata fuit. tant⁹ amor succendit cor meū ⁊ tam ineffabili gaudio resoluebar. vt ⁊ horror mortis ī nichilū ē redact⁹

De mīmo sc̄o ⁊ bōīte

Dalbo quodā dū cantarētur sequencia De mane p̄ma sabbi. ī illo versu vt fons sūme. cogitabat q̄t ⁊ qualia dona ⁊ q̄ta inenarrabilia bona de ip̄o fonte oīm bonoꝝ emanassent. et sine fine emanāt Et ait dn̄s ad eā Veni ⁊ vide mīmū qui ē in celo. et tūc poteris cognoscere fontē pietatis Ip̄a v̄o cogitare cepit vbi illū posset inueīre. aut quō eū valet agnoscere Et ecce occurrit ei vir quidā. viridi amict⁹ vestimento. crispos crines habens ⁊ glaucos. mediocris stature. pulcher facie nimis. ⁊ decorus valde Cui illa Q̄s es tu. Rn̄dit Ego erā ī terris raptor et malefic⁹. et numq̄ bonū op⁹ feci Et ait Quō huc ī gaudiū intrasti. Rn̄dit Oīa mala q̄ feci n̄ ex nequicia. sed quasi ex ↄsuetudīe ⁊ meli⁹ nesciens ꝑpetraui. qr ad hoc a ꝑentibꝫ nutrit⁹ erā Ideoqꝫ ī fine ꝑ p̄niam miām sum ↄsecut⁹. et centū annis fui ī locis penaꝝ. ⁊ multa ꝑtuli tormenta. et nūc ſola gratuita dei pietate. huc ī requiē ſū deductꝰ Tunc oīa bona q̄ d̾s tam miſ̄ꝛditer ī ꝓ̄o ꝑegit iſti que h̾ vidit tradidit. ⁊ hoc erat illi leticia magna ꝙ hoc facē potuit. ſicꝫ fontē pietatis cognouit ī mīimo. qꝛ ſi d̾s talia opatus ē in eo q̇ nichil boni ꝑegit. q̇ ī virtuoſis ſcīs ſuis ꝑficiet.

Vidit aliqn̄ ſcām de ſcō bartholomeo aplō bartholomeū aplm̄ ī glā mirabili. habentem an̄ ſe crucē aureā Et cū miraretur q̇ illa crux deſignaret. dixit ad eā dn̄s Hec ē illa crux. de qua dixi ī ewglio Qui vult venire poſt me. abneget ſemetipſm̄ ⁊c Cuiꝰ ſupꝛioꝛ pars ē ſpes ⁊ ꝯfidentia. qꝛ qui ſeipſos ⁊ ſua deſerūt ꝓpter me. ad me tendūt Dextra pars ē amoꝛ ꝓximi. ſiniſtra v̊ patientia ī adūſis Inferioꝛ pars ē cautela ī oībus. que aīām a deo elongant Quia g̊ ille dilc̄us meꝰ diſcipulus. me ꝑfecte ſequendo ⁊ imitando hāc crucē tulit. modo inſigni glā. ipiꝰ ſupeminet dignitas de eodem Viſa autē tanti apli glā. deſiderabat dm̄ qui ſuos glificat dilc̄ores ī ſcīs ſuis collaudare. quā dn̄s dignāter inſtruxit dicens Lauda meā bonitatē in ſcīs. q̊s tanta btītudine donaui. vt n̄ ſolū in ſeipſis oībus habundant bonis. veꝝ ⁊̄ cuilibet gaudiū ex alio intm̄ augmentat᷑ vt quilibꝫ de bonis alterꝰ plus gaudet. q̄ vnq̄ m̄r aliqua ī exaltatiōe filij vnici. aut pater ī triumpho ⁊ glā filij sui potuit exultare Dicitꝫ singloꝝ merita. quilibꝫ tamq̄ ꝓpria ī iocundissima possidet caritate

Qualiter deus in sanctis suis laudatur

In festo igr̄ cuiuslibet scī potes laudare ꝓ eterna electione. qua scōs elegi. quā ⁊ in ipīs ita fortificaui. vt quiuis electi ad etnam btitudinē ī magnis quãqꝫ sint pctīs. sp̄ tamē acsi nō peccauerint, ī eis respicio illā ad quā venturi sūt claritatem Scdo ꝓ accidentali vocatiōe mea. qua eos vocaui ad regnū decoris Nēo enī vnq̄ ad meā diuinā maiestatē accessū habē ꝓsumeret. nī ipm vocarē ⁊ traherem. Tertio ꝓ fidelissima regni mei cū ipīs diuisione. qua oēs reges ⁊ reginas mecū ꝯstitui ⁊ tam feliciter et glōse regnare feci. vt nō dimidiū regni mei. sed totū accepisse videant᷑ Possūt ⁊̄ scī admoneri gaudij quo gaudēt ex eo q̄ modo ꝑfecte agnoscūt. ⁊ ī iocundissiā delectacione vidēt qualr̄ eos ab etno dilexi. ⁊ ad talem felicitatē gratis elegi Nullꝰ etiā amici sui cor respicere valet/ qualr circa ip̄m affitiatur/ ſicut electi mei qui cordis mei intima rimantes· ineffabili gaudio ſentiūt erga ſe affc̄m ⁊ amorē meū ¶ Tertio ſuauiſſimi guſt⁹ quē habent· q2 ꝙ me ~~habent~~ laudant ⁊ bn̄dicūt ⁊ ꝙ meā erga ſe vident caritatē eis dulciſſime ſapit ¶ Quarto ꝙ habent ſue volūtatis copiā· q2 oīa que volūt liberaliſſime pn̄t Poſſūt ꝗ ſcī admoneri · glo͛ſiſſime ⁊ ſplendidiſſīe ⁊ delitioſiſſime preꝑationis quā eis deꝰ ab et͛no preꝑauit· videlꝫ vt ſint vbi ē ip̄e cohe͛des vnigeniti ſui ymmo ī ip̄o ſe ī intimo cordis ſui eis donauit manſionē ¶ Quīto delitioſiſſime influitionis qua eos deꝰ tota ſua diuina delitioſitate influit· ⁊ ip̄i tota gratitudine ſua dulciſſima fruitione refluūt ī ip̄m ¶ Sexto digniſſimi honoris quē eis exhibuit· q2 eos facit ſuos ꝯmenſales cibans ⁊ ſacians eos ſine faſtidio· ſplendore ꝑdulcis faciei ſue ⁊ inebrians torrente voluptatis diuine replendo ī eis oīa deſideria eoꝝ ¶ Septīo fideliſſime remūerationis Nichil enī tam paruū ꝓ eiꝰ amore fecerūt dimiſerūt aut ꝑtulerūt· qđ obliuioni dederit Sed oīa diligentiſſīe ꝯſeruans ip̄os· ſupra oē meritū dignissimo remūerauit honore ¶ Octauo etne btitudinis. qr certi sūt q eoꝝ glā ꝛ felicitas nūq desinet. sed tū meritoꝝ ꝛ gaudioꝝ cumulo sꝑ accipient incrementū

In festo dedicationis

In festo dedicatiōis ecclie cū ad missā cantaretur de9 cui astant. vidit ī spu celestem ihrlm. et thronū dei ī ea. q erat tante magtudinis. vt a sūmo celi vsq ad infernū extenderetur. inferi9 habens clauū magnū. qui oēs qui erant ī inferno deprimebat. p quē iusticiā dei intellexit q impios tam iustissime a deo sepauit Erat ciuitas cōstructa ex lapidibz viuis. s. scīs. ita vt quilibz ī muro sicut ymago ī lucidissimo speculo. cū oībus meritis suis distincte appareret Oēs v angli. ante thronū scdm ordines ꝛ dignitates suas stabant ordinati Ipa aūt cū dilc̄tm audire cupet. angli mirabili blanditate suscipientes eam. inter se vsq ad archanglos deduxerūt Deinde archangli vsq ad vtutes Sicq oēs angloꝝ choros ptransiens. vsq ad thronū dilci sui puenit. ceciditq ad pedes ei9 dicens Saluto pedes tuos scīssimos. quibz amore inestiābili ꝛ desiderio exultans vt gygas. cucurristi viā redemptiōis nr̄e ⁊ salutis Deinde grās egit ꝓ singl'is bonis q̄ ad pedes eiꝰ erat ꝯsecuta Post hec aūt dixit ad dn̄m Cū mō petam. qꝛ totiens hodie ad petendū inuitamur. ꝙ ⁊̄ impetrasse nos letemur Cui dn̄s Ora primū donari tibi remissionē oīm pc̄toꝝ. hoc enī hoī salub'rimū ē. ⁊ inde verā leticiā obtinebit Quicunqꝫ enī pn̄itens ꝯfitetur pc̄ta sua. aut integrā volūtatem ꝯfitendi habens. ad pedes meos postulet sibi indulgeri pc̄ta sua. hic si tantam ī corde suo sentit hūilitatem. ꝙ se oī hoī substernē sit ꝑatus. testiōniū illi erit. ꝙ vē remissionē pc̄toꝝ impetrauit De hinc aīa surgens vidit dn̄m expansis manibꝫ ī throno sedentē et dicentē Sicut ī cruce manibꝫ extensis usqꝫ ad mortē ꝑseueraui. sic adhuc expansis manibꝫ assisto pr̄i meo ꝓ hoīe Et ī signū ꝙ vē ꝑatus sum. oēm hoīem ad me venientē susciꝑe in amplexū Si qˢ ergo hec ꝯsequi desid'at. si ꝑatus ē ꝓ amore meo adūsa tollerare. signū ei erit. ꝙ ad amplexū meū ꝑuenit Quisqˢ ⁊̄ ad osclm meū inhiat. si ī veritate ꝓbauerit ꝙ voluntatē meā in oībus diligit. ⁊ ei sūme placuerit, indiuū sibi erit. q̄ ad ostiū meū ꝑuēit Quisq̄s aūt p̄ces suas ad aures meas deuēire ⁊ eas exaudiri voluerit, ad eūm obedienciā ꝑatꝰ sit. q̄z impossibile ē veri obedientis p̄ces non admitti Item cū rñsorū bñdic dñe domū istā cantaretur, oīs ṽtutes q̄ illic noīabant, vidit ī specie ṽginū deo astare. int̃ quas vna excelsior aureū cyphū portabat, cui singl'e ṽgines aromata inponebāt. que flexis coram deo genibz illi ꝓpinauit Hoc dū illa miraretur. dixit ad eā dñs Hec ē obediencia q̄ ideo sola m̄ ꝓpinat. q̄z in se ꝯtinet bona ceteꝝ ṽtutū Et verus obediens. has ṽtutes debet ī se habē Verus enī obediens oportet vt habeat sanā aīam .i. vt ī nullo criminali pc̄to infirmetur Hūilitatem habē debz etiā. qua se p̄latis ī omnibz subiciat Scītas ⁊ castitas ī eo ē, q̄z cordis ⁊ corpis munditiā retinere oportz Virtutes ⁊ victoria sūt illi nc̄ce, vt .s. fortis sit ad bñ opandū. et victoriosꝰ ad viciis resistendū Ceteras q̄s virtutes obedientē habē ꝯuenit. .s. fidem sine qua nemo placebit, et spem qua sꝑ ad dm̄ tendat. ⁊ caritatē tam ad dm̄ q̄ ad ꝓximū Benignitatē qua se oībus mitem ⁊ ſocialē exhibeat. tp̄anciam qua oīa ſup̄flua amputet Paciām qua cūcta adūſa deuincat. et oīa mala vtilia ſibi faciat ⁊ fructuoſa Et ſp̄ualem diſciplinā. qua reglām ſuā diſtricte ꝯſeruet Cū inter hec ꝑ quadā ꝑſona oraſſet q̄ ex officio grauabatur. vidit eā int̄ has v̓gines deo aſſiſtentē ⁊ dn̄m dicentē Et quare m̄ inuita decantat. qꝛ ego incetiū ſibi dulcit̄ decantabo. Cantus enī vni⁹ diei ex obediencia. me plus delectat. q̈ oīs cantus ex ꝓpria deliberacōe ꝓlatus

De btā virgine ⁊ ſeptē pediſſequis ei⁹

Dum ī miſſa ſalue ſcā parens btām virginem ſalutaret. petens vt indulgenciā pctoꝝ ſibi a dn̄o obtineret. viſum ē ſibi quaſi btā v̓go ſtaret corā deo. ⁊ ipa tendit ad pedes ei⁹ tangēs fimbriā veſtimentoꝝ ei⁹ ī terram defluenciū. et terſit ex eis faciē ei⁹. ſurgenſq; vidit plures v̓gines ipam circūſtantes. ⁊ cupienti ſcire que nam eēnt. btā v̓go dixit. oēs iſte v̓gines ī tris m̄ erant miniſtrantes Prima ē ſctītas q̄ m̄ miniſtrauit ī vtero mr̄is mee. ꝑ repletionē ſp̄c ſcī Scd̓a ē prudencia. q̄ ſeruiuit m̄ ī puericia. q̄ numq̈ aliq̇ puerile geſſi ꝯtra dei volūtatē

Tercia ē caſtitas q̄ miniſtrauit m̄i ī anglica ſalutacione. cui⁹ amore victa tot dedi anglo reſponſa ¶ Quarta ē humilitas q̄ me dei mrēm effecit. cui⁹ me ancillā recognoui ¶ Quinta ē caritas q̄ filiū dei de ſinu pr̄is ī vteꝝ reclinauit. et ita me impleuit. vt ſicut pregnanciū matꝝ corda ſolent deficē grauamiē doloris. ita cor meū ſepe deficit ex mag̃tudine amoris. et ſicut ceruus deſidat ad fontes aquaꝝ. ita ego deſiderabā vidē filiū dei quē geſtabā ¶ Sexta ē ſtudioſitas q̄ m̄i ad oīa miniſtrabat oꝑa. q̄ filio meo nato erant nc̄caria. ita ꝙ oēm in ip̄o pr̄is ꝯpleui voluntatē ¶ Septima ē paciencia. q̄ m̄i a p̄ma hora natiuitatis filij mei vſꝫ ad diē paſſionis ei⁹ miniſtrauit Timor dn̄i ſcūs fuit camerari⁹ m̄s. qui numq̄ ꝑmiſit labefieri pedes Tunc illa dixit O dn̄a obtine m̄i has v̓tutes Que r̄ndit Accede ad filiū meū. et ip̄m poſtula Dn̄s aūt ſedebat ī reclinatorio aureo. fulcito duabꝫ columpnis. quaſi ſaphiro ꝛ auro ornatis Illa v̊o cecidit ad pedes ei⁹. orans ꝓ hijs v̓tutibꝫ ſibi dari ꝛ oībus temptatis Cui annuit dn̄s. quaſi aſſignans eidem v̓tutes aſtantes Et reſpiciens vidit q̄ vnaqueq; habebat ī manu: quaſi lanceolā acutā Acuitas ſignabat ꝯſtanciā: ꝑ quā vicijs ē reſiſtendū Lanceole aūt erant circūpoſite cymbalis aureis: q̄ cū mouentur dulciſſimū reddebant ī dei auribꝫ ſonū Cymbala ſignabāt cogitaciōes illas: q̇bꝫ reſiſtit homo, faciens de vicijs victoriā, que dulciſſimū deo reddidit ſonū Et vidit q̇ circūſtantes multitudīes angloꝝ ꝛ ſcōꝝ: dixitꝫ dn̄s Om̄s iſti milia miliū hic aſſiſtenciū, defenſores erūt ꝑ me certanciū: ꝯtra om̄s inſidias inimici

Qualr̄ homo obtineat verā ſc̄titatem

Dalbo quodā dum ſalue ſcā parens cantaretur: ſalutans btām vginē orabat ipām, veram ſibi obtinē ſc̄titatem Cui rn̄dit Si verā cupis ſc̄titatem: tene te ad filiū meū, qui ē ipa ſc̄titas oīa ſc̄ificans: Illa aūt cogitante quō hoc fieret, benigniſſima vgo rn̄dit Tene te ad ſc̄iſſimā eius infanciā, deſiderans vt oīa pueritie tue cōmiſſa ꝛ neglecta, ꝑ eius innocentiſſimā pueriā ſuppleant Tene te ad eius ferventiſſimā adoleſcenciam, qua floruit flagrantiſſimō amore, ita q̄ ī eo ſolo ignis diuini amoris ſufficientē habuit amorē, vt oīs tēpoꝛ et accidia tue iuuentutis ꝑ eā repāretur Tene te ⁊̄ ad diuinas v̓tutes eiꝰ quatenꝰ ī eis tue v̓tutes nobilitent̄ et extollantur ¶ Scd̓o tene te ad filiū meū, oīs cogitaciones ⁊ verba ⁊ facta tua in ip̄m dirigendo, vt oīa inꝑfcā cogitacionū verboꝝ ⁊ opm̄ tuoꝝ ꝑ eū diluantur, q̇ numqͣ̈ ī hijs deliquis ¶ Tercio tene te ad ip̄m sicut sponsa ad sponsū suū, que ex bonis eiꝰ cibatur et vestitur, et q̄ amore sponsi amicos eiꝰ et familiā diligit ⁊ honorat Sic ⁊ aīa tua verbo dei velud cibo optimo alatur, ⁊ ex diuicijs eiꝰ ⁊ exemplo v̓tutum eiꝰ, quas imitari debet, quasi vestimentis ⁊ ornamētis decentissime ꝯponatur Ad familiā etiā suā .i. ad sc̄os tene te, ip̄os diligēdo, ⁊ sic v̇e sc̄a eris, sicut regina ex sui regis ꝯsorcio Cū aūt ī sequencia Aue mͣa cantāretur salvatoris ẋ templū exstitisti, admonuit btām v̓ginē mariā ꝙ ip̄a fuit glōsissimū lūinosissimū ⁊ deliciosissimū dei templū Tunc btā v̓go apprehendit manū eiꝰ, ⁊ deduxit eā ad domū pulcherrimā, quadratis lapidibꝫ altissime ꝯstructam, nullā habens fenestrā, ⁊ tm̄ intus lucidissimā, habens ianuā paruā ex iaspide rubeo et denso factā. ⁊ aureā chatenulā Hec dom⁹ glo͛sam v͛ginem figurabat Quadrati vͦ lapides notabāt qꝛ ī quatuoꝛ elementis ex quibꝫ homo constat optime tꝑata fuit In altitudine ⁊ lūinositate intellexit. qꝛ fuit altissima ꝯtemplacōe lūinosissima cognitione Postiū ei⁹ mīa expͥmebatur .s. que oībus ad se venientibꝫ patet. ꝑ rubeū iaspidem ei⁹ mira paciencia. ꝑ cathenā qͦꝫ aureā dilectio Dyritꝫ ad eā Si talis dom⁹ dei ēē desideras. ī hys v͛tutibꝫ exercere te studeas Glo͛sa aūt v͛go habebat ī dextera sua quatuoꝛ anulos. gēmis optimis insignitos. posuitꝫ dexterā suā supra pectus aīe dicens En gēmis hys oīa temptacionū genera suꝑabis Oīs temptacio a quatuoꝛ vicys oritur .s. suꝑbia ira luxuria accidia Si gͦ inflaris suꝑbia. oppone tibi hūilitatē meā deuotissimā Si vͦ ira molestaris. recole mansuetudinē meā. qua suꝑ om̄s mitis erā Et si luxuria infestaris. recurre ad castitatē meā sc͞tissimā Et si accidia tēptaris. ad feruentissimū amorē meū ꝯfugias. sicqꝫ oēm inimici v͛tutē ꝓpulsabis

De co͛na bt̄e v͛ginis

In missa salue scā parens. vidit btām v͛ginem habentē co͛nam ī capite. cui⁹ flores inclinati erant ad t̉ram Palliũ vͦ eiꝰ rubeũ. plenũ cõnis aureis. q̄ oĩs inclinate erant ad t̉ram. et int̉ singulas cõnas erat scriptum nomē cõne Cõna capitis signabat vnionē dei. quã ip̄a maxime habet p̄ omĩbꝫ creaturis Corona q̄ tegebat humeꝝ eiꝰ habebat scriptum mr̄ dei ꝛ hõis Corona circa pectꝰ habebat noͦ regina celoꝝ Quarta gaudiũ oĩm scõꝝ. qͥnta solamen oĩm miseroꝝ. Sexta refugiũ oĩm paup̄m Inclinatio cõnaꝝ ad t̉ram exp̄mebat. q ip̄a in oĩbus donis ꝛ gracijs sibi a dño deo collatis. ad filios hõim ē inclinata Tunc illa orabat specialr̃ ꝓ quibusdam sibi ꝯmissis Cui btã vͥgo Si ebrius t̉reno vino largior erit sobrio. qͣ̃tomagis ego q̄ de sũma diuini cordis dulcedine bibo affluenter oĩbꝫ horis. meꝝ dulcissimũ excellentissiē diuinitatis Post hec datũ est ei cor salutare vͥginis gloͦse ĩ hijs septē articulis. ĩ quibꝫ nobͣ vtilissimũ fuit p̄ omĩbus cordibꝫ post xp̄m Primo ĩ desiderio qdͦ p̄ omnibꝫ p̄riarchis ꝛ ꝓphis maxime hũit ad xͥ huãitatem ¶ Scdͦ ĩ amore qꝛ ꝑ amorem ardentissimũ ꝛ hũillimũ mr̄ dei ē effecta ¶ Tertio ĩ pietate ꝛ dulcedine. qꝛ tã affectuose paruulũ ihm enutriuit ¶ Qrto in ſtudioſa ꝯſeruatiōe verboꝝ xp̄i ¶ Qnto ī exemplo patientie ⁊ paſſiōis x̄ Sexto ī ſedula orōe ⁊ deſiderio ꝓ ectīa ¶ Septio q cotidie ꝓſitit ī celo apud ſcām trinitatē nr̄a deſideria ꝓmouendo Dū vͦ illa inclīaret ſe ad glā pr̄i glorioſa v̓go ſtans corā ea. ſimili modo ſe ſup genua inclinabat Sup quo dū miraretur intellexerit diuinit⁹ q ſicut p̄ cetis oībus creaturis eēt electa ⁊ ſublimata. ita p̄ oībus maiorē habeat gratitudinē in omnibus donis dei

Glorioſa v̓go maria De gaudijs bt̄e marie dū vite quadā ſibi appareret. rogabat ipāz quaten⁹ ſe inſtrueret q ea die hōris ſibi exhiberet Cui rn̄dit Domone me gaudij qd̓ habui cū filio meo tanq̄ ſponſus ꝓcedens de corde pr̄is ī vteꝝ meū venit. exultans vt gygas ad currendā viā ¶ Scdo gaudij qd̓ habui cū de v̓ginali vtero meo ꝓcedens. factus ē m̄ filius dulcedīs ⁊ gaudij Alij filij dolorē matribz ſuis inferūt ⁊ triſticiā. filius aūt dei q ipā dulcedo ē m̄ri ſuaue gaudiū attulit ⁊ ſcūs eſt p̄ſuauis ¶ Tercio gaudij qd̓ habui ī magoꝝ oblatione. vbi ſcūs ē m̄ filius hōris Numq̄ eni aliqua matꝝ ĩ natiuitate filij talibꝫ ē donis honorata ¶ Q̃rto gaudij qꝛ hũi cũ filiũ meũ in templũ obtuli vbi fcũs ē m̓ filiꝰ mũdicie ⁊ scĩtatis. qꝛ sicut alie mr̃es ex lgᵒ purificant᷑ ita ego cũ purificari n̄ indigerē. purificacio illa auxit m̓ scĩtatem ¶ Q̃nto ĩ passione exstitit m̓ filiꝰ tristicie ⁊ doloris ⁊ redempcõis ¶ Sexto fcũs ē m̓ ĩ resurrectiõe filiꝰ leticie ⁊ exultacõis ¶ Septĩo ĩ ascensione fcũs ē m̓ filiꝰ diuine maiestatis ⁊ regie dignitatis

Exposicio salutacõis anglice aue maria

Dallbᵒ quodã dñ salue scã parens cantaret dixit bt̃e v̓gini Si te o celi regina dulcissima salutacõe q̃ vnq̃ humanũ cor excogitauit salutarẽ possem libentissime facerẽ Statim gloriosa eidem apparuit habens ĩ pectore scriptam angelicam salutacionẽ ⁊ ait Supra hãc salutacionẽ nunq̃ hõ ꝑuenit nec aliq̃s dulciꝰ me salutarẽ potest q̃ is qui salutat me ĩ reuerencia qua deꝰ p̄r me ꝑ hoc verbũ aue salutauit ꝯfirmãs me oĩpotencia sua vt eẽm inmunis ab oĩ re culpe Filius q̃ꝗ dei sua diuina sapĩa sic me ꝑlustrauit vt sim p̄claꝝ sydus quo celũ ⁊ t̃ra illustrat᷑ qꝛ ꝑ hoc nõ maria qđ sonat maris ſtella notatur Sp̄c ſcūs etiā tota ſua diuina dulcedīe me ꝑnetrando. ſua grā effecit vt oīs q̄ ꝑ me grām querat. ipām inueīat ꝙ innuitur ꝑ hoc v̓bum grā plena In ly verbo dn̄s tecū admoneor ineffabilis vnionis ⁊ oꝑationis quā tota trinitas ꝑfecit ī me. cū mee carnis ſubſtantiā diuine nature ī vna ꝑſona copulauit ita vt deꝰ fieret hō ⁊ hō deus Cꝰ illa hora gaudij ⁊ dulcedinis ſenſi. nullꝰ hoīm ad plenū potit exꝑiri Ꝑ bn̄dicta tu ī mulieribꝫ oīs creatura mirando agnouit ⁊ ꝯteſtat̄ me bn̄dictā ⁊ exaltatā ſuꝑ oēm creaturā. tam celeſtem q̄ terreſtrē Ꝑ bn̄dictꝰ frcūs vent̓s tui bn̄dicitur et extollitur excellentiſſimꝰ ⁊ ꝑutilis frcūs ventris mei q̄ oēm creaturā viuificauit ſc̄ificauit ⁊ ineternum benedicit

De aue maria ante ꝯmunionem

Die quadā poſt matutinas dubitarē cepit ſi ī ſero ꝯpletoriū dn̄e nr̄e dixerit an n̄ Unde ꝯtriſtata deo negligenciā ꝯfitebat̄ ⁊ illico ꝯpletoriū ~~ꝯpleuit~~ ꝑſoluit Poſt hec legit q̄nqꝫ aue mā. que dicē ſolebat anteq̄ ſumēt corpus x̄. que ad doctrinā alioꝝ ꝯſcribimꝰ Primo dominā nr̄ām admonebat illiꝰ ſuſceptiōis. qua ī virginali puritate filiū ꝯcepit angl'o nūciante ⁊ abyssali hūilitate sibi eū a regalibz sedibus intraxit ⁊ orabat sibi mūdam ꝯsciām ⁊ verā hūilitatem obtineri ¶ Scdo illi⁹ susceptiōis melliflue qua ipm̄ suscepit cū ꝑmo eū in hūanitate aspexit ⁊ verū dm̄ agnouit orans obtineri verā cognitionē ¶ Tercio q̄ oī hora pata fuit grām suscipe n̄ vnq̄ eā impediuit orans obtineri sibi cor sp̄ diuine grē patum ¶ Q̄rto q̄nta deuotione ⁊ gratitudine dil'ci filij sui corpus ī t'ris sumebat ⁊ ꝑ oībz agnouit q̄nta salus hōi ex hoc ꝓueniret petens vt dignā gratitudinē obtineret ¶ Q̄nto illi⁹ amantissime susceptiōis qua eā fili⁹ dei ad se vocauit orans vt obtineret sibi accedē cū sp̄uali leticia qr si hō agnosceret q̄nta salus ei ex corꝑe x̄ ꝓueniret ꝑ leticia maxima deficeret Tunc vidit btām v'ginem corā se stantē ⁊ eā amplexibz stringentē At illa cepit negligenciā suā ꝯqueri interrogans si ꝯpletoriū in sero dixerit an n̄ Cui v'go Cū nescis si legis sic ē corā filio meo acsi n̄ feceris Item aliud

Alia vice cū se deo culpabilē redderet ꝓeo q̄ eius mrēm nunq̄ vt debuit dilexisset ait dn̄s P hac tua negligencia lauda mrēm ī fidelitate qua m̄ ꝑ omnibꝫ ī vita sua fidelissima astitit. ī oībꝫ actibꝫ suis sꝑ voluntatē meā sue ꝑferens volūtati. Scd̄o extolle fidelitatem ipīꝰ qua m̄ ī om̄ibꝫ nc̄citatibꝫ meis fidelissīe affuit. ita q̄ oīa que ego passus sū corꝑe ipā sustinēt mente. Tercio magnifica fidelitatē illā qua adhuc ī celo m̄ fidelissima ē. ī acquirendo m̄ pc̄tores. vt ꝯūtantur. ⁊ aīās vt a penis libērentur. q꞉ ipīꝰ meritis innumeri pc̄tores sūt ꝯuersi. ⁊ aīe iusto iudicio meo eternis penis deputate. ꝑ eiꝰ miām sūt reuocate ⁊ a purgatorio igne liberate.

Qualr̄ bt̄a virgo cū oī creatura salutet.

In missa quadā salue sc̄ā parens. cū bt̄ām v̉ginem cuperet salutarē. dixit ad eā dn̄s. Saluta mr̄eꝫ meā cū oī creatura. At illa cogitante quō hoc facē posset. vidit seraphicos sex ab austro venire. singlos accensas candelas baiulantes. Tunc illa diuinitꝰ inspirata intellexit q̄ hii sex ī eiꝰ misteriū simul ⁊ adiutorium venirent. vt cū eis bt̄ām v̉ginem salutarēt. Attensaqꝫ amore seraphico salutabat dulcissiām v̉ginē ī amore quo dn̄s ꝑ oī creaturam dilexit. Qui amor ī passione vnigeniti sui ī ea tm̄ ꝑualuit. vt omnē humanū affcm̄ deuincēt ⁊ extinguēt. q꞉ oī creatu-

ra ĩ fily dei morte dolente. ip̄a ſola tn̄ diuinitate
immobilis ⁊ gaudens. filiū ſuū ꝓ mundi ſalute
voluit ĩmolari Deinde cherubyn cū ſpeculis adue-
nerūt. ꝑ qđ agnouit qualr̄ btām v̄ginē cum hys
ſalutare debēt ĩ eminentiſſiā ⁊ lucidiſſima ꝯg̃ti-
one qua p̄ oī creatura ĩ t̃ris fruebatur. et que nūc
inacceſſibile lumē diuinitatis oībus limpidiꝰ in-
tuetur Throni pꝰ hoc eburneū thronū deferebāt.
ꝑ ꝙ intellexit tranquilliſſimā ⁊ placidiſſimā re-
quiē. qꝛ eā dˀs inhabitauit Que vᵒ in oī humano
exercitio ſiue ĩ egiptū fugiens ſiue rediens nūq̄
ad momentū potuit ꝑturbari Dn̄ationes coronā
mire pulchritudīs portabāt. ĩ qua erant humana
capita miri candoris ⁊ venuſtatis. ꝑ ꝙ innuebatᵘʳ
ꝙ ꝑ v̄ginē mariā redemptio aduenit hūano gn̄i
Principatꝰ ceptra florigera p̄ferebant. ĩ quo intel-
lexit. ꝙ cū hys ĩ glorioſa v̄gine extollē debēt ꝙ dei
ymaginē indepravatū in ſe ⁊ decentiſſime p̄ oī cre-
atura repn̄tat Poteſtates gladios habebant ꝑ
ꝙ figurabatᵘʳ ꝙ dˀs ꝑmaximā in celo ⁊ ĩ t̃ra ſuꝑ
oēm creaturā p̄tātem illi ꝯtulit. ſpecialr̄ ſuꝑ de-
mones q̄ eā intm̄ tremūt. ꝙ nec eiꝰ nomē ferre
valent Virtutes cyphos aureos habebāt. de q̇bꝫ

dn̄s seip̄m cū iocunditate bibebat/ ꝑ ꝙ intellexit ꝙ homo se deo habilitat v̇tutibꝫ/ vt se illi infundē ⁊ ꝑ grām suā in eo oꝑari valeat Cum hys sp̄ibꝫ ⁊̄ gloriosam v̇ginem salutarē debebat/ qꝛ ī omībꝫ grā ⁊ virtutibꝫ erat plena Archangli velum pulcħrimū ꝓtulerūt/ quo dm̄ ⁊ mr̄em eiꝰ insimul operuerūt/ ꝑ ꝙ figurabat familiaritas inter dm̄ ⁊ aīam/ qua etiā sc̄issima v̇go specialissime ī tṙis fuit dotata Angeli v̊ regi suo assistentes mīstrabant P ꝙ intellexit cū ip̄is debē mr̄em dei bn̄dicē ⁊ collaudare ꝓ oī servicio/ quo dei filio ī tṙis/ vt fidelissima ⁊ devotissima ancilla mīstrabat Post hec pr̄iarche ⁊ ꝓphē aurea scrinia ⁊ clausa deferebāt/ ꝑ ꝙ exprimebatur clausa ⁊ obscura eoꝝ ꝓphecia/ que ꝑ virginē ⁊ xp̄m ē adimpleta/ ⁊ ꝑ sp̄m scm̄ ē nobis reserata Ap̄li libros splendidos ⁊ ornatos habebant/ ꝑ ꝙ fidelis doctrina eoꝝ q̄ ꝑ omēs fines tr̄e sonuit ~~fi~~ designabatur Quos ⁊̄ serenissima v̇go/ doctriā exemploꝝ et v̇tutū suaꝝ longe p̄cellit Martires v̊ scuta aurea ī dextera sua/ ⁊ rosas ī sinistra deferebāt/ designātes victoriā passionis ⁊ ꝯstanciam paciencie/ qua ꝓ ẋ noīe ⁊ amore sangūē ſuū fuerūt quos btā virgo ꝯſtancia ⁊ paciencia ſua excellebat Confeſſores aūt thuribula ⁊ phialas odore mirifico refertas obtulerūt. ꝑ q̄ deuotiõis ⁊ orõis ſtudiū notabatur Int̓ quos ēt btiſſima v̓go ꝑma ⁊ excellentiſſima ē inuenta Virgines q̊ȝ aurea lilia ad honorē v̓ginee mr̄is ꝑferebant. qꝛ ꝑ eā inſigne decus v̓ginitatis ī t̓ra pullulauit Poſt hec om̄s ſcī ip̄iq̄ȝ celū et t̓ra ⁊ oīs creatura ſimul aduocata aīe illi felici ſe inclinabāt ī miſterij adiutoriū ſe illi exhibentes. vt cū ip̄is dulciſſiām ⁊ oī laude digniſſiām virgineā dei mr̄em digniſſime ſalutaret

De ſalutatiõe btē marie v̓ginis

Incidit aliqn̄ menti eiꝰ vt iudicaret ſe dñe nr̄e oībus diebȝ vite ſue. minꝰ deuote q̄̄ debuerat deſeruiſſe Pro quo dolens dñm orabat vt decetō gratioſe mr̄i ſue feruenti ſtudio ⁊ deuotiõe ſedula facet̓ eā deſeruire. ita tñ vt nullū ex hiſ impedimentū in ſui aõris vnione ſentiret Statim aūt vidit dñm ih̄m cū mr̄e regia ī ſolio excelſo ſede. et mr̄i dicentē Surge ꝑxima mea. da huic locū Cuȝ aīa audiens pauefacta cogitaē̓ cepit ne hoc fantaſia eēt Ad quā dñs Vere vē ñ decipieris. nec vmq̄ de talibȝ es decepta Tunc bt̄a v̓go aīām ī vlnas ſuas leuāſ. dilc̄toris ſui eā amplexibꝫ ſociauit Quā dn̄s mira blandicitate ſuſcipiens. os eiꝰ cordi ſuo diuino applicuit dicens Hic hauries q̇cq̇ mēti mee impendere cupis Denſitqꝫ qī guttas ſibi inſtillare hos verſiculos. numq̈ viſos ł auditos Salue v̓go excellentiſſima ī ſtillicidio dulciſſiō. qđ de corde ſcāſſime trinitatis ab etn̄o fluxit ī te. de tua feliciſſiā p̄deſtinatione Salue v̓go ſcīſſima ī ſtillicidio dulciſſimo. qđ de corde btīſſiē trinitatis ī te fluxit de tua fideliſſiā ꝯūſatione Salue v̓go nobiliſſiā in ſtillicidio dulciſſiō. qđ de btīſſima trinitate fluxit ī te de filij tui doctrina ⁊ p̄dicatiōe Salue v̓go amantiſſiā ī ſtillicidio dulciſſiō. qđ de ſcā trinitate fluxit ī te ī vnica tui paſſione ⁊ amariſſiā morte Salue v̓go digniſſima ī ſtillicidio dulciſſiō. qđ de btīſſia trinitate fluxit ī te ī oī glā ⁊ iocunditate qua nūc gaudes ⁊ gaudebis ſup omēs creaturas ī celo ⁊ ī terra p̄electa ante mundi ꝯſtitutionē

De tribus aue ma̓ Cum gl̓oſam v̓ginē oraret vt ī hora mortis ſue ſibi adeſſe dignaretur rn̄dit Hoc vtiqꝫ faciā. ſed ⁊ tu cotidie tria aue ma̓ m̄ legas Jn primū ora vt ſicut d̓s p̄r ſcdm oīpotentie ſue magnificentiā aīam meā ſecū ī throno digniſſimo ſublimauit hōre vt ſim pꝰ ipm̄ potentiſſima ī celo ꝛ ī tr̄a. aſſim tibi ī hora mortis ꝯfortando ꝛ expellendo a te oēm ꝯtrariā ꝑtatem. Ad ſcd'm ora vt ſicut filiꝰ dei ſcd'm ſue inſcrutabilis ſapīe ꝑualenciā. ſciencia ꝛ intellc'u me artificioſiſſime decorauit ꝛ totā repleuit vt ſupra oēs ſcōs maiori cog'tione fruar bt̄iſſima trinitate ꝛ ꝗ tanta me claritate illuſtrauit. vt velud ſol radians ī v'tute. totū celū illuminē. ī hora mortis aīam tuā lūie fidei ꝛ cogniciōis ꝑfundā. ne fides tua ignorancia aut aliquo errore temptetur. Ad terciū ora. vt ſicut ſp'c ſcūs ſuauitatē ſui aōris plene mͥ infudit. ꝛ tam ſuauiſſimā ꝛ mitiſſimā effecit. vt pꝰ d'm dulciſſiā ꝛ benigniſſiā ſim. aſſim tibi ī hora mortis infundendo aīe tue ſuauitatē diuini aōris ꝗ intm̄ ꝑualeat ī te. vt oīs pena ꝛ mortis amaritudo ex amore tibi ſit ꝑſuauis Explicit liber primus

Incipit lib' ſcd'us Qualr' deus aīam viſitet

Sabb'o quodam dū ageretur mēōria v'ginis mr̄is dei. hec ancilla xͥ deſiderabat ipſam laudare. ſed ignorabat qua eā laude poſſet extollē. Tunc ſolito more ad pedes ih̄u ſe ꝓſternens, vidit dn̄m habentē ſupra dextro pede quaſi ſaphiꝝ, ⁊ ſupra ſiniſtro q̄ſi granatū, de quo dū miraretur dixit ad eā dn̄s Saphirus ſua virtute malos depellit humores. ſic mea vulnera aīe repellūt virus, ⁊ eā a maculis purificant. Et ſicut granatꝰ cor hōis letificat, ſic mea vulnera ꝑ emūdationē p̄ctoꝝ. aīam ī me gaudē faciūt. Tunc rapta ſupra ſe ī alta, vidit regem glīe et ad dextrā eiꝰ imꝑialem mr̄ē eiꝰ, ſe vͦ ad ſiniſtram, ⁊ reclinans ſe ī ſinu ip̄iꝰ. intenta aure cordis auſcultabat dulcifluū cor ē ſine ceſſatione pulſu vehementi pulſare. Pulſus vͦ diuini cordis ſonabat, q̄ſi aīam inuitaret ita dicēs Veni vt peniteas. veni vt reconſilieris. vēi vt ꝯſoleris. vēi vt bn̄dicaris. veni amica mea vt ꝑcipias oīa q̄ amicꝰ amico poterit elargiri Veni ſoror mea vt poſſideas celeſtē hereditatem. quā tibi p̄cioſo ſangīe meo acquiſiui Vēi ſponſa mea. vt mea diuinitate ꝑfruaris Virgo itaqȝ mr̄a habebat amictū crocei coloris, ī quo erant roſe rubee. ⁊ in ip̄is roſe auree mirabilr̄ intexte Croceus color eiꝰ deſignabat hūilitatem.ˇ qua oı̄ creature se subiciebat Rubee rose ꝯstanciā paciē.ˇ qua ad oīa mitis erat ⁊ paciens Rose auree aōrem ip̄iꝰ quo oīa oꝑa sua ī deo ꝑficiebat amore Dorcotiū v̊ erat viride ⁊ rose auree intexte.ˇ designans ꝙ sp̄ ī bonis oꝑibꝰ ⁊ v̍tutibꝫ florebat Tunica aūt erat ex auro purissīo ⁊ nimis fulgenti Pauy signabatˇ amor ⁊ sicut tunica ē ꝓxima corpi.ˇ sic amor cordi Tūc illā btā salutabat p̄clarā v̍ginē ꝑ cor dilecti filiȷ sui.ˇ et laudabat eā ꝑ filiū suū ꝑfectiori laude. qua aliqua creatura ip̄am possꝫ laudar̍e Post hˢ dn̄m rogabat. vt ip̄e solus ī eiꝰ cantu laudaretur.ˇ et vt nil aliud quereret ꝙ suā laudē Cui dn̄s Quare putas ꝙ cū antꝑhis impositis inclinatis. n̍ vt grām quā ds̄ aīe infudit. cum grāꝝactione ⁊ laude suscipiatis Vidit ꝫ de corde dei tubam ꝓdeuntē ad cor aīe.ˇ et iteꝝ de aīa circūvoluebatur ad cor dei. ꝑ quā laus dei signabatˇ Tuba v̊ erat ornata aureis nodulis. qd' erant ille bt̄e aīe.ˇ que iam dn̄m laudant ⁊ gl'ificāt ī celis. ꝑ infinita scl̄a scl̄oꝝ aᵐ De vinea dn̄i que est ecc̄ia. et de quadruplici oratione.

Dn̄ica quadā dum asꝑges me dn̄e canta

retur. dixit ad dn̄m Mi dn̄e in quo vis nunc cor meū lauare ⁊ mundare. Statim dn̄s cū inestimabili clamore eā totā circūplectebatᵘʳ dicēs In amore cordis mei te lauabo Et aꝑiens ianuā cordis ſui melliflui. diuinitatis gazophilaciū. in qđ intrauit velud ī vineā. viditꝫ ibi fluuiū aque viue ab oriente vſꝫ ad occidentem circa fluuiū duodecī arbores aſſẽntes xij frcūs ·i· ṽtutes. quas btūs paulꝰ enumerat ī eplā ſua ·ſ· caritas pax gaudiū ⁊c̃. Hec aqua vocabatur flumē caritatis Intrauit itaqꝫ aīa. ibiqꝫ ab oībꝫ maculis lauabatur In hoc flumīe erat multitudo piſciū aureas ſquamas hn̄tium. q̇ ſignabant aīas amantes. que ab oībꝫ terrenis delectacionibꝫ ſeꝑate. ſeipſi fonti oīm bonoꝝ ·i· ihū imerſerūt In vinea erāt palmites plantati. quidā erecti ⁊ quidā ad t̉ram inclinati Erecti palmites ſūt illi. qui mundū cum floribꝫ ſuis ꝯtempſerūt. ⁊ mentes ſuas ad celeſtia erigūt Palmites vᵒ inclinati. ſūt illi miſeri. q̇ in t̉re puluẽe ſuoꝝ pc̄coꝝ iacent Dn̄s aūt ī ſpecie ortulani ī t̉ra fodiebat Et illa O dn̄e qḋ ē foſſoriū tuū. Rn̄dit Timor meꝰ In quibuſdam vᵒ locis erat t̉ra dura ī quibusdā aūt mollis. signabat aū dura eoꝝ corda q̇ ī pc̄tis durati. nͨ admoīcione nͨ increpaciōe corrigi sciūt. Mollis vͦ t̄ra eoꝝ corda qui p lacrimas ⁊ verā cordis ɔtricionē sūt emolliti. Dixit dn̄s Hec vinea mea ē ecc̄ia catholica. ī qua triginta trib3 annis multo labore desudaui. In hac vinea mecū tu labora. Et illa equaliter. Cui dn̄s fugiendo eā. Statim aīa cū impetu currens ad fluuiū. tinā aqua plenā in humeros suos accepit ⁊ valde ponderata venit. dn̄s secū portans. factumq̧ ē illi onus leue ⁊ dn̄s dixit. Sic cū grām hoībus tribuo. oīa videntur leuia ⁊ suauia q̄ ꝓpter me faciūt aut sustinēt. Sed cū grām subtraxero. cūcta eis grauia videntͬ. Circa palmites vͦ vidit angloꝝ multitudinē qͥ muꝝ. qꝛ ip̄i discurrūt inter nos ⁊ circa nos eciā defendentes. Post hͦ magr̄oꝝ optim⁹ docuit eā psalmū miserē mei ds. qui hab3 viginti v̓sus. quē debēt distingui p quatuor. s. vt qnq̧ et ī quinq̧ ⁊ ccͤ. cū aīi. O bt̄a ⁊ bn̄dicta ⁊c̄. Miserē primos qnq̧ v̓sus ꝓ oībus pc̄torib3. qui pc̄tis indurati ad dm̄ ɔuerti nolūt. vt ds p amorosā mortē suā p veram pn̄iam dignetur eos reuocare. ¶ Scd̓os qnq̧ v̊sus ꝓ pn̄itentib;. vt optatā remissionē ꝯsequant᷑. ⁊ nunq̄ de ceto̊ redeant ad pcc̄a ¶ Tertios q̇nq; v̊sus ꝓ iustis. q̇ iam ī bonis actib; ꝓficiunt. ˝vt ī hys ꝑseuēnt ¶ Q̄rtos q̇nq; v̊sus ꝓ oīb9 aīab; purgādis.˝ que sūt ī certitudīe. q̄ cito ī celesti regno sī bibiture poculū fontis viui. ⁊ ineťnū regnature. vt cicius absolute cū dn̄o epulent᷑. Inter secretū v̊ cū hostia eleuaretur dixit ad eā dn̄s. Ecce me totū cū oī bono qḋ ē ī me. dabo ī ptātem aīe tue.˝ vt q̇cq̇ḋ de me facē velis. hoc totū sit ī tua ptāte At illa volūtatem dn̄i agnoscens.˝ dixit ad dn̄z Nichil vtilitatis mee appeto. nˡ quero. nˡ aliud volo. n̄ vt hodie sic a teip̄o ⁊ ī teip̄o et ꝑ teip̄m lauderis. sicut vnq̄ altius aut ꝑfectius potes laudari Tunc vidit de corde dei cytharā exire multas hn̄tem cordas Cythara aūt illa erat dn̄s ihc̄.˝ corde v̊ electi oēs qui ī deo vnū sūt ꝑ amorem Tunc sūm9 creator oīm cantoꝝ ihc̄. cytharam ꝑcussit.˝ ⁊ sono dulcissīo intonabāt oēs angli dicentes Regē regū laudem9 trinū in ꝑsonis.˝ q̇ te ī filiā ⁊ sponsam elegit Deinde oēs scī cantabant ī deo.˝ dulci armonia dicentes Grates nūc oēs reddam9 deo prī.˝ ꝓ hac anima quā sua ditauit gloria Qualr̃ deus ad aĩam venit

Nocte quadã cũ a sompno vigilaret ⁊ dñs
intimis p̃cordijs salutaret, vidit ip̃m de
celi palacio venientem ad se. ⁊ cor suũ diuinũ
cordi suo applicantẽ, sibiq3 dicentem Nũq̃ auis
se auid⁹ mittit ĩ prata virencia ad carpendos
flores dulces: sicut ego paratus sũ ad tuã vei-
re velociter aĩam me vocantẽ Et ĩ dei amore
ẽ succensa Item sepi⁹ sibi ꝯtigit, vt cũ pigra
⁊ minus deuota eẽt, diuinũ cor dei qĩ ignitũ
eius cordi iungi sentiret, ex cui⁹ caloris va-
pore, mirã p̃cipiens dulcedinẽ, mox feruẽtis-
simo amore solito ẽ succensa Et absorta fuit
ĩ deo Sabbo quodã etiã vidit ip̃m sponsũ
ecclie ihm de celo se inclinantẽ, expansis maĩ-
bus ĩ ei⁹ amplexus ruentẽ, eamq3 medullit⁹
sic ĩ se trahentẽ, vt tota absorta ĩ dm̃ penit⁹
a se deficeret, intm̃ vt a choro portaretur qĩ ex-
animis, qm̃ sp̃c ei⁹ totus transierat ĩ ip̃m,
quẽ toto corde dilexit, ⁊ p̃ oĩbz ꝯcupiuit, ⁊ tam
mira dulcedine replebatur vt p septimanam
dulcedinẽ illã sentiret Item l'conem l'aura
dũ ad pulpitẽ inclinaret, apparuit ei specios⁹

forma p̄ filius hoīm, puer ihc̄ eā circumplectens. ⁊ ad se trahens. a quo cū magna difficultate et penalitate se exerit, ⁊ vix lectionē legere poterāt

Item multotiēs sibi accidit. vt dum ī matutīs plena deo ī fruitione magna ⁊ dulcedine eēt. ita vt oēm fortitudinē ↄsumpsisse. n̄ lectionē legere posse sibi videtur. dixit ad eā dn̄s Vade lege. nam ego te iuuabo. sicqȝ cū magna ↄstancia l'cionem incipiens. eā ↄpleuit Quadā aūt vice dū ad matutinas ewgl'm exurgens ma legēt. tanta illā dn̄s grā ⁊ dulcedine ꝑfudit vt a se penitꝰ deficiens. l'cionē intmitteret. ita vt a choro exanimis portaretur Cumqȝ ī lectulū pausanda reclinaretur. rogabat dn̄m vt hō ↄpetenti eā excitaret. et ecce an̄ p̄mā vidit iuuenē pulchrimū corā se stantē. ex cuꝰ p̄ncia cor eiꝰ sensit tantā dulcedinē. vt inde excitaretur Q̄ d̄s excitauit eā mane

Alia vice dū ex p̄cepto pꝰ matutinas dormitū iret. vidit dn̄m q̄ī in sublimi solio residentē. sub pedibȝ scabellū habentē ⁊ dicentē sibi Hic sup̄ pedes meos reclinans dormī Nunc statim obediens caput sup̄ pedes eiꝰ posuit. ita vt auris eiꝰ vulneri ꝑedib aptaretur Tunc audiuit vulnus illud qi ollā feruentē ebullire ⁊ dicit ad eā dn̄s Quē sonū dat coquens olla? At illa dū cogitaret se nescire. r̄ndit dn̄s Olla ebulliens sonat acsi dicat. curre curre. sic amor cordꝭ mei sp̄ instigauit me dicens Curre curre de labore ad laborem de ciuitate ad ciuitatē. de p̄dicatione ad p̄dicatiōꝫ. n̄ vmq̄ quiescē me ꝑmisit. donec oīa saluti tue necc̄ria vsꝫ ad finē ꝯpleui

De osculo dn̄i

Contristata vice quadā. ꝑ orōīs subsidiū solito more ad dn̄m ꝯfugit. ip̄i cor suū ⁊ voluntatē offerens. ita vt n̄ solū hoc. sed quecūqꝫ ꝓ eius amore libent̄ sufferret aduersa Ad quā dulciter se inclinās. os suū roseū illi prebuit osculandū Senciens aūt aīa ip̄m barbam n̄ habere cogitare cepit si aliqd premiū a deo p̄re ꝓ barbe euulsione ī passione accepisset Cui dn̄s Ergo creator vniūsoꝝ n̄ indigens vllo p̄mio. sꝫ tu es premiū meū. te eñi p̄r celestis m̄i in sponsam ⁊ filiā donauit Et aīa Cur amantissīe dn̄e hoc facis ī me. cū nil boni sit ī me? Cui r̄ndit Solummō ꝓpter meā bonitatē. qꝛ delectamentū cordis mei posui ī te

Quō dn̄s apparuit ei

Alia vice apparuit ei dñs ihc quasi puerulꝰ qnqȝ annoꝝ. q̄ dixit an dñe tu̾ ī tali etate m̄ appes? Et puer Tu modo qnquaginta annos habes ⁊ ego qnqȝ. pmus annꝰ m̄s stabit ꝓ decem ānis vite tue. scd̄us v̊ stabit ꝓ vicesimo. tercꝰ ꝓ tricesimo tuo. tercꝰ ꝓ quadragesiō tuo. qntus ꝓ qnquagesiō tuo Sicqȝ delebūt oīa pcc̄a tua. et anni tui scīficabūtur. totaqȝ ꝯu̾sacio tua ex mea ꝯu̾sacione ꝑfecta erit Puer itaqȝ stabat manꝰ suas ꝑspiciens. ⁊ cū sup hoc miraretur puer rn̄dit Sicut hō manꝰ suas sepiꝰ respicit. sic ab infancia vsqȝ ad diē passiōis mee cotidie mortē meā in corde meo reuoluebā. et oīa ꝑcognoui q̄ ventura erāt sup me P qd instruebatur. qr bonū ē hōi mortē ⁊ ea que ventura sūt sepe memorari Qm dñm ī specie diaconi vidit Item vidit dñm ihm stantē iuxta altare ī dalmatica hn̄tem crucem ī pectore nimiū ꝑfulgentē Cui illa dixit Mi dñe dilc̄e quare te sic ostendis? Et ille Sicut inqd dyaconꝰ ad altare mīstrat. sic ego oīa in sacerdote ⁊ cū sacerdote operor q̄ ipse opatur Et illa Qd designat cruce quā gestas ī pectore? Rn̄dit Superior pars crucis amorē meū designat. cui hō nil p̄ponere debet Inferior vͦ hūilitatem qua hō oī creature se debet subicē ꝓpter me. dextera pars timorē dei ī ꝓsꝑis n̄ postponē. sinistra adūsa ꝓpter me patienter tollerare Si quis hāc crucē in corde suo ꝑ iugem memoriā gestauerit hec erit merces laboris eiꝰ. ꝙ cū primo aīa eiꝰ a corꝑe exierit, nusq̄ n̄ ī corde meo mansionē habebit De flagello dñi

Vidit aliqñ dñm stantē aureū flagellū manu tenentē sibiqꝫ minantem Tunc illa corruit ī t̉ram ⁊ flagellū dñi amplexabat̉ ꝑ ꝙ dabat̉ intelligi ꝙ homo cū gratitudīe dona dei susciꝑe debet tam adūsa q̄ ꝓspera Dñs aūt eleuans eā tunica rubea induit eā, plenā foramībus dixitꝫ illi Sic corpus meū totū erat ī passione vndiqꝫ ꝑforatū ⁊ doloribꝫ laceratū. vt a planta pedis vsqꝫ ad verticē n̄ eēt ī me vestigiū sanitatis In hͦ p̄figurabat̉ ꝙ molestia infirmitatis, eā in breui eēt oppressura Vidit ⁊ dñm aureū calicem retro se tenentē P ꝙ intellexit ꝙ dulcedinē quā deus aīe infusurus ē, necdū videt n̄ gustat. set ī deo abscondita ē a quo bona cuncta ꝓcedūt De ꝯsolatione eiꝰ Hanc dei famlām diabolꝰ valde infestabat temptationibꝫ. sicut ⁊ quosqꝫ deo deuotos solitꝰ ē molestari Contigit itaqꝫ die quadam vt d's suā grām eidem ꝑticipasset. ⁊ magnū aīe eiꝰ fecisset cū in eiꝰ p̄ntia ēēt. affuit temptator immittens cordi eiꝰ timorē illū ⁊ tristiciā ꝙ donū illud n̄ ēēt a deo Cū aūt nimiū afflig͛etur corruit ad pedes dn̄i ihū. et ꝯquerebatur infidelitatē cordis sui dicens Ecce dn̄e my h° donū offero tibi ad et͛nam glām ⁊ laudem. orans vt si donū hoc n̄ ē ex te. numq̄ amplꝰ detur mi. qꝛ oī dulcedine ⁊ ꝯsolatione ꝓpt' te libentissīe carebo Quā dn̄s ꝓprio vocans noīe ait My dilecta mechtildis noli time͛. ego iuro tibi ꝑ veritatem mee diuinitatis. ꝙ timor et tristicia h' te n̄ nocebūt. sed magis sc̄ificabunt. ⁊ ad grām meā te preꝑant Et si h' cordis tui gaudiū nō tempt͛ent. cor tuū nimia dulcedinis affluencia dissolui oportet͛ Noli mirari si te cogitacōes inpugnāt cū sis ī mea p̄ntia. qꝛ et diabolꝰ me temptabat cū ꝓpter te pendēm ī cruce

Quō d's aīam ī morte sustentat

Alia vice cū nimiū ēēt turbata ad dn̄m ꝯfugit fidelissimū adiutorē. ꝯtinuo apꝑuit ei xp̄c q̈̄ iuuenis speciosissimꝰ. dicens eā ad altare. ī quo agnouit ꝙ dn̄s ꝓlocutor eiꝰ esse voluit apd' prēm suū ꝑ negligencijs suis ⁊ ꝯmissis Dedit ei ⁊̄ baculū ad sustentandū, qui n̄ hab; capitellū quo posset sustentari Baculꝰ v° ille hūānitatem xͥ figurabat At illa mirabat̄ cur capitello careret. ⁊ ait dn̄s ad eā Ecce volo manū meā ponere sup illū, vt inde sustenteris Cum g° solatiū ī merore desero. scias ꝙ ī manu mea requiescas Sed cū n̄ sentis ꝯsolationē, scias ꝙ manū subtrahi, ⁊ tūc fideli corde m̄ adhēbis

De desiderio qd' habuit ad ꝯmunionē

Die quadā volēs ꝯfiteri, sed ꝯfessorem n̄ habens multū tristabat̄. eo ꝙ corpus dn̄i inconfessa sumere n̄ audet Tunc ī orōe cepit ī amaritudine ꝯqueri deo sūmo sacerdoti negligentias ⁊ culpas suas, q̇ dabat ei certitudinem de remissiōe oīm pctōꝝ. de quo grās agens dixit ad dn̄m O dulcissīe deꝰ quō nūc cura pctā mea. Cui rn̄dit Sicut cū rex ꝑpotens venturꝰ ē in aliqd' hospiciū. domus velociter mūdatur, ne aliq' ibi appeat ꝙ oclōs eiꝰ offendat Sed cū tam ꝓpe sit ꝙ inmundicie n̄ possint foras eici, ī angulū colligūtur. vt ꝯmodū indespiciantur Sic cū integrā voluntatē ⁊ desideriū habes pc̄ta ꝯfitendi n̄ postmodū iterandi. oīa sic corā me delent᷑ q̄ eoꝝ n̄ amplꝰ recordabor licꝫ pꝰmodū ꝑ ꝯfessionē retractent᷑ Volūtas aūt ⁊ desideriū qd' habes ⁊ studiū euitandi pc̄ta inq̄ntū scis ⁊ vales qͥ vinculū inseꝑabile q̄ te mͥ astringit ⁊ copulat federe indissolubilis unionis Sed cū adhuc varijs hesitaret cogitacōibꝫ reputans se indignā accedere ad imꝑiale ꝯuiuiū regis angloꝝ. cogitans qualr̄ inꝑata ⁊ inconfessa tm̄ magnificū ꝑꝑet donū insuꝑ ⁊ spem ⁊ ꝯsolationē sibimet ingereret ait illi dn̄s Cogita q̄ oē desideriū qd' vnq̄ aliq̄s ad me hūit a me illi inspiratū ē ⁊ oēs scriptura ⁊ scōꝝ eloquia a spu scō effluxerūt ⁊ effluent sine fine In hͦ cognouit q̄ hoc desideriū q̄ habebat vt sumeret corpus xͤ a spu scō sibi celitꝰ ē inspiratū acceptaqꝫ fiducia intm̄ cor eiꝰ ꝯfirmatū ē vt sibi videretur nullo mō ab hoc desiderio posse reuocari Cū aūt eēt sic ꝯfortata audiuit choros angloꝝ ī celo cū leticia ꝑsonare ꝯfirmatū ē cor vͥginis. ⁊ sic accessit ad ꝯuiuiū excellentissimi corꝑis ⁊ sanguinis xͤ Tūc audiuit ipm̄ dicentē Vis agnoscere quō ego sum ī aīa tua.

At illa ſe indignā eſtimans. ſed tñ nil volebat
q̄ʳ dei voluntatē Tunc vidit ex menbris ſuis ſplen-
dorē mirificū egredi. tamq̄ʳ ſolis radios. p̲ quē
agnouit diuine grē op̲ationē in ſe. ⁊ bonitatis
dei erga ſe p̄cipuū iudiciū Qꝫ amor oīa eius
neglecta ſuppleuit Alia vice dū tp̲e ſibi ɔceſſū
inutilr̄ expenſū in amaritudīe cordis ſui reco-
gitaret. ⁊ dona dei vt ingrata abſqꝫ fructū ɔſump-
ſiſſe rememoraret. dixit ad eā amor Ne turbe-
ris Ecce ego oīa debita tua recup̲abo. et cuncta
neglecta p̲ te ſupplebo Et q̄ʳuis hoc donū magnū
ſibi videtur. tñ ñ poterat inde ɔſolari p̄ nimie-
tate doloris. ex eo q̄ tanta bona ⁊ dñm amatorē
ſuū qui tā innumera bona ɔceſſit. tam ardent̄
ñ amaſſet. ⁊ tā infidelis ei extitiſſet. q̇ ſibi ⁊ oī-
bus fideliſſimꝰ ē Cui dñs Si m̄ p̲fecte fidelis es.
tūc multo carꝰ tibi ſit vt amor meus neglecta tua
ſuppleat q̄ʳ tu. vt ipſe ex hoc laudē habeā ⁊ honorē
Qꝫ ei dñs amorē in vicem donauit Vice
quadā circumdedit eā amor veſtimēto ſolaris
lūis. ⁊ acceſſerūt ambe videlꝫ amor et aīa. et
ſtabant ī xp̄i p̄ntia. tamq̄ʳ v̄gines pulcherrime
Aīa v̄o multū affectabat corpꝰ accedē. et q̄ʳuis

illā imꝑialem faciē ꝯtemplaretur. n̄ tm̄ ei sufficiebat
Tunc amor assumens aīam dixit ad dn̄m Illa v̄
inclinauit se ad vult⁹ melliflui cordis saluatoris
sui vnici. hauriens inde pocula oīs dulcoris ⁊ suauitatis
plēissima. ibiq̧ oīs amaritudo ei⁹ versa
ē in dulcedinē. ⁊ timor ei⁹ mutat⁹ ē in securitatē.
ibi q̄ de corde suauissiō exsurxit suauissim̄ frc̄m
quē assumens de corde ī os suū posuit. ꝑ qd̾ signabatur
etiā laus illa. q̄ de corde dei ꝓcedit. q: oīs
laus qua ip̄e laudatur. effluit ab illo q̇ ē principiū
⁊ finis boni Deinde aliū assumpsit frc̄m s
grāȝactionē. qua nichil ꝑt aīa a seipā n̄ ꝑueniatur
a deo Et ait dn̄s ad eā Adhuc ꝑ oībus vnū
frc̄m a te desidero. s. vt oīs cordis tui delectamentū
ī me solū effundas Tūc illa O amator vnice. q̄uo
hoc possū facere. Qui r̄n̄dit Amor mꝰ ī te ꝑficiet
Tunc ex nimio affcū gratitudīs dixit Eya
eya. amor amor amor Et dn̄s Tu mr̄em tuā nominabis
mīme ⁊ amor mꝰ erit mr̄ tua. ⁊ sicud
filii sugūt mr̄es suas sic ab ea suges internā
ꝯsolationē inenarrabilē. ⁊ illa te cibabit ⁊ potabit
ac vestiet. ⁊ ī omnibꝫ n̄ccitatibꝫ tuis velud
mr̄ filiam suā vnicam ꝓcurabit

Qualr̃ vnũ cum dilecto est effecta

Item cũ in orõe feruenti corde dilc̃m aĩe sue desideraret subito diuina v̓tus aĩam ei9 intimũ attraxit ut videtur sibi ad lat9 dñi consedere. Dñs v̓o aĩam cordi suo ꝑ dulcẽ amplexũ imprimens tã habunde aã sua grã ꝑfudit ⁊ repleuit ut videtur sibi de oĩbz menbris suis tamq̃ riuulos effluere in oĩs sc̃os ita ut oẽs nouo ⁊ spũali gaudio ꝑfusi corda sua velud lampades ꝑlucidas ĩ manibz tenerent repletas dono illo qd' de9 aĩe infuderat ⁊ cũ magna gratitudĩe ⁊ leticia dño ꝑ aĩa illa grãs referebãt. Deinde vidit ĩ corde dei qĩ virginẽ pulchrimã habentẽ anulũ ĩ manu ĩ quo erat lapis adamas cũ quo sine intermissione cor dei tangebat. Aĩa v̓o interrogabat v̓ginẽ cur sic cor dei tangeret. Que r̃ndit Ego sũ amor diuin9 ⁊ hic lapis ade culpam designat ⁊ sicut adamas absq̃ sanguĩe frangi ñ potest sic ade culpa sine sanguĩe et huãitate x̓i dissolui ñ poterat. Statim enĩ ut adã peccauit ego me intromisi ⁊ culpã illã totã intercepi sicq̃ dei cor incessant' tangendo ⁊ ad pietatẽ mouendo ipm quiescẽ ñ ꝑmisi donec ī momento filiū dei de corde p̄ris ī sinu deposui v̉ginis m̄ris Deinde filiū dei ī presepio pānis inuolutū reclinaui. ex hinc ī egyptū deduxi Poꝰ hec ad oīa que ꝑ hoīe fecit ⁊ sustinuit ip̄m inclinaui. duri patibulo crucis cū affixi. vbi dem̄ p̄ris irā mitigaui. ⁊ hoīem deo amoris fed̉e indissolubili copulaui Et aīa Dic queso q̇ in oībꝫ que ꝑ nobis ꝑtulit xp̄c maxime doluit:˝ Amor r̄ndit Cū ī cruce tentus fuit. ita vt oīa membra eiꝰ dinumerari possent Cuicumqꝫ ꝑ hoc dolore illi grās egerit.˝ ita gratū obsequiū ei p̄stabit.˝ acsi oīa vulnera eiꝰ vngento suauissīo deliniret Si quis ē ꝑ siti qua ī cruce hoīm sitiebat salutē grās egit.˝ acsi eiꝰ sitim refrigeret acceptabit Qui v̊ illi grās agit q̄ clauis ꝯfixus ī cruce pependit.˝ tā gratum illi erit.˝ acsi eū de cruce ⁊ oībꝫ penis solu̇et Dixitꝫ iterū amor ad aīam Intra ī gaudiū dn̄i tui In hoc talr̉ in dm̄ rapta ē.˝ vt aque stilla infusa vino tota mutatur ī vinū Ita hec btā in dm̄ transiens.˝ vnus cū eo sp̄c ē effecta In hac vnione aīa ī se annichilabatur.˝ sed d̄s eā ꝯfortans ait illi Oīa que vnq̄ hō cap̄e potuit tibi infūdam.˝ ⁊ inq̄tum hoī possibile ē dona mea multꝑlicabo Et ait amor Hic quieſce pauſans in corde dilc̄oris tui. ne quieteris ĩ ꝓſperis. hic quieſce ĩ rememõratione bñficioꝝ dilc̄i. ne vmq̄ inquieteris ĩ aduˀſis Qꝯ ds̄ aĩam cũ ſuis ꝟtutibꝫ adornat

Quadã die dũ legeretur pſalmꝰ laudate dñm de celꝭ in illo ꝟbo ⁊ aque q̄ ſuꝑ celo ſt laudent nõ dñi. dixit ad dñm O dñe que ſũt aque ille de quibꝫ canitur. Rñdit Oĩs lacrime ſc̄oꝝ q̄s vmq̄ ex amore ſiue ꝯpaſſione. ſiue deuocione ſiue ꝯtricõe effuderũt. et ſtatĩ vidit aquã limpidiſſimã deſignantẽ lacrimas ſc̄oꝝ. cuiꝰ fundus erat ex auro puriſſĩo. hñs ꝓ arena margaritas ⁊ gẽmas ꝑcioſiſſiãs. deſignãtes diuerſas ſc̄oꝝ ꝟtutes. ĩ quibꝫ ſe ĩ tˀris exercuerãt .ſ. ĩ orõibus. vigilijs. ieiunijs ⁊ alijs oꝑibꝫ ꝟtuoſis Erat aũt multitudo piſciũ in ip̄a aqua ludentium. ⁊ ſe agitanciũ Per quos ſignabãtur deſideria q̄ aĩam ad dm̄ agitant. ⁊ ſuſpiria ⁊ planctꝰ quibꝫ aĩa dm̄ allicit ad ſe Sancti ĩ celo ꝟtutes ſuas ⁊ quelibꝫ bona oꝑa ĩ deo ꝯtemplãtur. ad augmentũ gaudioꝝ ⁊ delc̄amentũ cordis coꝝ. licꝫ ꝟtutibꝫ ſuis quilibꝫ ĩ ſeip̄o decoret Poſt hec dño ꝯqueſta ẽ. q̄ diẽ deſponſatiõis ſue tã deuote ñ celebraſſꝫ.

n̄ tanta fidelitate sibi adhesisset. vt sponsā sponso vnico detinuisset Tunc induit eā dn̄s veste v̓tutū suaꝝ ꝑfectissimaꝝ.' imponēs capiti eiꝰ dyadema aureū.' strinxit eā amplexibꝫ intime caritatis. ⁊ brachio nudo circūdedit ip̄am Cū v̓ aīa de hoc miraretur dixit ad eā dn̄s Quia int̄ me ⁊ te nulla oīno ē obscuritas.' ⁊ oīm misterioꝝ meoꝝ te nichil celabo Vidit ⁊̄ milia miliū angeloꝝ.' cū reuerencia stantes an̄ regē suū Et ait dn̄s ad aīaꝫ Ecce hos ⁊ om̄s tibi do.' vt tibi famulentur At illa desiderabat. vt de̅ misteriū qd̓ sibi impenderent.' ad laudē ⁊ glām exhib̓ent sui vnici amatoris Statim g° vidit de singl̓is angl̓oꝝ cordibꝫ tubas ꝓcede ad cor dei.' et ita dulce canticū ꝑsonare vt nullꝰ valeat enarrare Post h̓ cor x̓ aꝑiebat se. ⁊ ip̄e intrauit eā.' adducens eā in seip̄o. ita dicens ei Superior pars cord̓ mei erit tibi suauitas diuini sp̄c.' q̄ iugiter ī aīam tuā stillabit.' ad quā anhelanti desidio ocl̓os eleues.' et os aꝑies.' attrahendo diuine grē dulcedinē. sicut dicit̄ ī psalmo Os meū aꝑui.' ⁊ attraxi sp̄m In inferiore parte inuenies thesauꝝ oīm bonoꝝ. ⁊ desiderabiliū copiā supeffluentē In parte orientali regiones luīe v͛e cognitiōis. ad intelligendā ⁊ ꝑficiendā oēm meā voluntatē In australi parte ꝑadisī eťnaꝝ deliciaꝝ. ⁊ ibi sꝑ mecū eris ī mensa Et statī vidit mensā positam. ⁊ mensale candidissimū suꝑ positū P mensā signabāt largitas. ꝑ mensale pietas Ad hāc mensā dn̄s sedebat. et aīā cū leticia m̄istrabat. et multa fercula .i. diūsa dei dona ipī ꝓponebat Quotiēs enī grāꝝ actiones divine retulit largitati ꝑ singulis donis ⁊ īnumeris bn̄fitiys suis. totiens ei fercula apponebat Dixit ad dn̄m Cui dilecte mi tibi ꝓpino. cū ꝑ amicis tuis oro. Qui rn̄dit Vinū m̄ ꝓpinas nobilissimū. qđ letificat cor meū Et aīā Cui ꝓpino tibi. cū ꝑ pctōribus orauero. Rn̄dit merū m̄ ꝓpinas dulcissim̄. suꝑans mel ⁊ fauū, cū ꝑ meis orās inimicis. qui sūt ī statu dāpnatiōis. ut ad me ꝯuertant. Et aīā Cui ꝓpino tibi. cū ꝑ aīābus oro. Rn̄dit Vinū ē quod iocundū reddit cor meū. cū orās ꝑ hys qui ī mea sūt bn̄uolentia. ut citꝰ a penis eruantur Tūc aīā ait O amantissime qꝰ feruenti nūc desiderio cor meū tibi offerre cupio. qui statim accipiens cor eiꝰ ī manꝰ suas. odoratꝰ ē hoc tanq̄ rosam suauit᷑ redolentē Cui aīa Q̄ fragras ī eo ī quo nichil ē boni. Et dn̄s Cū ego sū in aīa tua. meu p̄piꝰ suauitas redolet ī te Post hᷓ dixit ad illā In occidentali parte ē longitudo dieꝝ. pax etiā ⁊ gaudiū sine fine mansuꝝ In parte aquilonarī recipies etiā securitatē ꝯtra oīs adūsarios tuos. q̄ nullꝰ adūsum te amplꝰ p̄ualebit

Qȝ deus cor suū in pignus sibi dedit

Item quodā pasceue dū sacerdos crucē ex more sepeliret. deuota hᷓ virgo ait ad dn̄m O aīe mee p̄cordialis dilc̄e. vtinā aīa mea nūc eēt eburnea. vt ī ea te decentissiē sepelirē Cui dn̄s Et ego te ī me sepeliam. ero qᵒ sup te spes ⁊ gaudiū. eleuans te intra te. viuificans vita ⁊ sagina letificās ⁊ inpinguās aīām tuā a dextro ero laus pficiens oīa opa tua. a sinistris vᵒ reclinatoriū aureū. sustentans te ī tribulacōibȝ. infra te qᵒ firmamentū tenens aīām tuā ¶ Deinde fe᷑ia quarta pꝰ pascha. dū inponerent missā venite bn̄dicti q̄. ineffabili ⁊ inusitata quadā replebatur leticia. dixitq̄ ad dn̄m O si vna eēm de hijs nimiū bn̄dictis. qui hāc tuā dulcissiām audituri sūt vocē Dn̄s rn̄dit Etiā ꝑ certo scias. daboq̄ tibi cor meū in pignꝰ qđ tecū sꝑ habeas Et ī die illa cū hoc desideriū tuū ꝯpleuero· ī testimoniū m̄i resignes illđ De q̄ tibi cor meū in domū refugij. vt ī hora defūctionis tue· nullā viā pret̄ quā ī cor meū ꝑpetuo pausaturā declines Hoc donū vnū ex ꝓmitijs donoꝝ dei erat. cepit⁊ ex tūc mira deuocionē circa diuinū cor dn̄i ihu affici· et fere q̄ciensc̄ūq; dn̄s sibi appebat· aliqđ spūale donū a corde eiꝰ accipiebat· sicut patet ī multis locis libri huiꝰ Sicut ⁊ ipā dicē solebat. si oīa scribi debēnt q̄ a benignissimo dei corde m̄i collata sūt bona· manualis libri excedēt quantitatem

Qualiť xp̄c laudes ꝓ ea deo pr̄i ꝑsoluit

Die quadā dū post susceptionē sacratissi corꝑis xp̄i grãs deo agēt· ac ipm̄ dei filiū dn̄m ihm̄ amantis aīe sponsū floridū exoraret. vt ip̄e ꝓ tanto ⁊ inestimabili dono ī se sibi collato laudes amatorias ꝑsolueē deo pr̄i dignaretur· vidit ipm̄ celesti pr̄i reuerenter astantē. ⁊ hys vbis ipm̄ dignissime extollentē Cetus ī excelsis te laudat celicꝰ oīs· ⁊ mortalis hō cuncta creata simul Vnde ꝑ hᵉ verba cetꝰ ī excelsis intellexit dn̄m intrahē sibi ꝯcordiā vniu̇se laudis celestiū: ꝑ illud v̉ ⁊ mortalis hō simul, an̄ se ꝯueni re oīm mortaliū intencionē Ac ꝑ illd' cūcta creata simil' totꝰ creature eēnciam, q̄ in seip̄o ad laudem dī pr̄is coadunare: et sic ex parte oīm celestiū t̉restriū ⁊ infernoꝝ ꝑ ip̄a laudem ī ꝯspectu dei pr̄is ꝑsonare Dehinc illa innixa suꝑ pectus dilc̄i sui audiuit ī intīō diuini cordis quasi tres pulsꝰ ꝑsonantes: q̄ illa multū admirans: cū scire cuꝑet q̇ ꝑ tales pulsꝰ notaretur, dn̄s r̄ndit Tres isti pulsus, tria denotant v̉ba: q̇bꝫ aīām alloquor amantē Primū ē veni secedendo ab oībꝫ creaturis Scd'm ē intra fidenter videlꝫ tamq̈ sponsa Tertiū ē thalamū ·i· cor diuinū Per hec v̉ba intellexit, q̄ dn̄s p̄mo euocat q̄libꝫ elc̄am ab oī creatura: ita vt oībꝫ delc̄amentis q̄ in aliqua pt̄ inueīre creatura, libera ⁊ plena volūtate abrenūcians: ip̄i solo dn̄o suo deuoc̄oē tota vacet Dehinc suadet dn̄s ꝯfidenciā, vt ·s· elc̄us quisq; tamq̈ sponsa q̄ nullā oīo v̉etur repulsā fiducialr̄ sꝑ accedat: et intret thalamū cordis sui diuini: ī quo habundat copia totꝰ delc̄tacionis ⁊ b̄titudinis, quā vnq̈ cor potīt humanū exoptare Tunc vehementi desid̉io illa desid̉abat,

vt aliquē sonū siue motū meretur accipe votis
filij dei. qua intonare solet laudes deo pr̄i Cui
dñs Vox mea ē p̄ualentia diuine volūtatis mee
Nam sola diuina volūtate oīa fc̄a sūt et regūtur.
et oīs sc̄oꝝ laus gaudiū et btitudo solo meo nutu
incitantur Qꝫ cor diuinū ī silitudīe lāpadis visū ē

In missa quadā cū cogitacōibꝫ diūsis impedien-
tibꝫ fruicōe diuina frustrinetur. mediatricē
dei et hoīm vginē mariā exorabat. vt sibi p̄n̄ciā
filij sui dilc̄a obtineret. cui9 intuentu vt pie cre-
dim9 aspexit regē dn̄m ihm ī solio sublimato
ac cristallina puritate pspicuo residentē ex cui9
solij anterioribꝫ partibꝫ duo riuuli eximie pu-
ritatis aspc̄ū delectabiles pgrediebātur. quos
intellexit eē grām remissionis pc̄toꝝ ac spualis
consolacōis. que ī missa cuilibꝫ ex vtute diuine
p̄n̄tie specialr9 ac facili9 largiūtur Circa veō
oblacionē hostie bn̄dicte exurgens dn̄s a solio
illo. videbatur cor suū sc̄īssimū ad instar lampa-
dis pluride plenissīe et supabūter ppriis maī-
bus eleuare Que lampas ex oī parte circū-
quaqꝫ tanto impetu supefluebat. qꝫ magne
gutte ex ipa supeffluxione resiliebant. n tm̄

lampadis plenitudo aliquatenꝰ minui videbatur P q̄ dabat̃ intelligi, q̄ q̄uis de pleītudine cordis xp̄i oībus sufficientissīe grā ministretur, scd̄m cuiꝰlibȝ capacitatē. tn̄ in seipo habūdantissīe redūdat oī btītudine, nc̄ unq̄ aliqua parte patitur detrimentū Vidit insup corda oīm p̄ntium qͥ funiculꝰ, ī quibȝdam ī specie lampadaꝝ cordi dn̄ico annexa. quoꝝ quedā erecta ⁊ qͥ oleo plena videbāt ardere. quedā qͥ vacua dependebāt circūuersa Unde intellexit p lampades ardentes ⁊ erectas illoꝝ designari corda. qui cū deuocōe ⁊ desiderio misse interessent P lampades v̄o dependentes. corda eoꝝ q̄ negligebant eleuari Tūc illa magno exoptabat desiderio. ut cor suū diuino cordi totalr̄ infunderetur Et statī cognouit illd qͥ de medio alioꝝ. eleuari ī similitudine piscis īmergi cordi diuino Post hͨ mutatū vidit cor diuinū in domū pulcherrimā. ī qua quatuor v̄gines pulcherrimas aspexit .i. v̄tutes .s. hūilitatem, paciām, mansuetudinē, ⁊ caritatem. que ī viridi vestitu sicut sepꝰ ap̄ebant Cʒ dū miraretur dn̄s ait Quia caritas multos aridos trūcos .i. p̄ccores, v̄tute sua facit virescē.

et ad frcm̄ oꝑm bonoꝝ reflore᷑. ergo iustissime ī viridi demonstrat᷑. Et adiecit dn̄s. Haꝝ v̓ginū familiaritatibꝫ te aptare studeas ⁊ amicitijs. si desideras ī hac domo marie̓ mecū. et p̄ntie mee fruitionē habe̓. Verbigr̄a. Cū vanitas cor tuū dissoluit. recole v̓tutem illi⁹ caritatis. que me de accubitu p̄rni sinus vtō v̓ginali inclinauit. et vilibꝫ pānis inuolutū in presepe reclinauit. mlͭtos labores ī predicando ꝑferre coegit. ⁊ postmo amarissiā ⁊ turpissiā morte interemit. taliū recordatio oēm vanitatē a corde tuo penit⁹ emouebit. Similr̄ cū supbia te infestat. meōrare hūilitatis mee. qui numq̄ vl̓ ī minimo cogitatu verbo. seu aliquo oꝑe supbie. set exemplū ꝑfctissime hūilitatis. ī omībꝫ factis meis exhibui. ⁊ sic vincas supbiam hūilitate. Cū v̓o impaciā te molestat. mēnto paciē mee quā habui in paupertate ī fame ī siti. ī discurrendo ī iniurijs ⁊ ꝯtumelijs. ⁊ maxime ī morte. Et similr̄ cū infestaris ira. recordaē mansuetudīs mee. qua cū hijs q̇ oderūt pacē erā pacific⁹ ⁊ mansuet⁹. intm̄ ꝙ ⁊̄ crucifixoribꝫ meis q̇ cū tot crudelitatū gn̄a ī me exercuissent. ꝙ nichil supaddere ampli⁹ poſſent. adhuc p̄ nimio furore ſtridebāt ſup̲ me dentibꝫ ſuis. cū tanta cordis dulcedine veniā impetraris. p̲cēm eis placui. acſi numq̄ mͥ ꝯtrarij extitiſſent ⁊ ſic potiꝰ cūcta vicia v̇tutibꝫ ſup̲are Poſt hᷓ ſemel cū ꝯgregatio cuidā funeri p̲ceſſionalr̃ obuiaret. hec ancilla dei videns campi planiciē multū ſibi ꝯplacuit. ⁊ dixit ad dn̄z My dn̄e qͩ in hoc deliqui. ꝗ me circūſpiciendo ſic ī ſpecioſitate campi delc̃tabar. Rn̄dit. ꝯtra obediām fecisti. ⁊ mī n̄ intendiſti. inſup̲ p̲ aīa defuncti orare neglexiſti Et illa. doce me amātiſſīe. qualr̃ decetero ſi ꝯtigerit exire faciamus Rn̄dit Dū ṕmo a choro exieritis. legatis illū v̓ſū. deduc me dn̄e ī via tua ⁊ ingrediar ī v̇itate tua. letetᷣ cor meū vt timeat no⁹ tuū. ſicqꝫ ī timore meo exeatis. accipiētes me ī ſociū itineꝛis qͥ baculū vnde ſuſtentemī. ⁊ ſic egredientes domos ⁊ ipſam viā. oīa que voƀ occurrent cū dextera mea bn̄dicatis. crūtz ex hoc bn̄dicta Cū enī hō vanā habuit leticiā. ſp̲ cor eiꝰ p⁹modū aggrauatur Qui v̓o timorē meū habuerit n̄ ꝯtriſtabitur. ſet verā leticiā obtinebit De hinc cū funeri app̲pinquatis recolē poteſtis p̲-

ressionē illā qua ī die iudicij om̄s resurgendo cū corꝑibꝫ suis m̄i occurrent. et ego cū ineffabili gl'a ꝛ maiestate stipat⁹ oī angloꝝ et scōꝝ multitudīe illis obuiabo Orabitis ē ꝑ aīa defuncti. vt si ī penis ē cit⁹ absoluat' aut si impedimēto aliq̄ a me amoueat' ab hoc libētur. m̄i scīs meis cit⁹ ꝯiūgatur et fiat dign⁹ gl'ificaciōis future. vt cū leticia ꝛ gl'a ī die illa tremenda m̄i ꝑsūtet'

Qꝫ aīa ī corde dei nidificat

Alia vice p⁹ cōmunionē scām. dixit ad eā dn̄s Ego ī te ꝛ tu ī me ī oīpotencia mea. sicut piscis ī aqua Et illa O mi dn̄e pisces de aqua sepe trahūtur. et q̇d si m̄i ita ꝯtigerit. Rn̄dit Non potes extrahi a me. sed nidificabis ī corde meo diuino Et illa. q̇d erit nidus m̄s. Rn̄dit hūilitas ī oī dono ꝛ grā tibi a me collata. sꝑ ī abyssum vē hūilitatis te īmerge Et aīa Pisces ī aqua fructificāt. ꝛ q̇d erit me⁹ fructus. Rn̄dit Cū me celesti pr̄i offers ī gaudiū ꝛ gl'am oībꝫ scīs. tūc eoꝝ gaudia ꝛ munera sic augmētantur. acsi ip̄i corꝑale suscipent ī terris. et hic ē tuus fructus

De cruce et de serica veste

Rapta qn̄q in spu vidit se in domo quadā mire pulchritudīs existentē. quā domū bn̄ cor x̄ ee̅ recognouit.' et ꝓcidens ī terrā inueīt crucē magnā ī pauimento, suꝑ quā aīa corruebat.' et ecce de medio crucis aureū iaculū acutū exibat ⁊ ipām aīām ꝑtransiuit, ⁊ audiuit dn̄m dicentē sibi Oīs terrena substancia vnā aīaꝫ letificarē n̄ posset.' sed tota eiꝰ salus. summaqꝫ eiꝰ glā ī penis ⁊ tribulacōe ꝯsistit Cepit vͦ multū tristari ⁊ anxiari eo ꝙ vnicū dilc̄m audiret ⁊ n̄ videret Cumqꝫ magno desidio ipm̄ exquireret.' aꝑꝑuit ei ꝯtinuo, stans añ ipām ī veste serica ⁊ rubea.' et apprehendēs manū eiꝰ dulcissime ē osculatꝰ Aīa aūt senciens nimiā mollicīē et lenitatē vestimenti eiꝰ.' cogitarē cepit qͦ ꝑ hoc designari posset Cui dn̄s rn̄dit Sicut serica vestis lenis ⁊ mollis ē.' sic oīs pena ⁊ tribulacio aīe deū vė amanti ē suauis Et aīa Hoc ī pncipio pene ita ē, cum ī affcū nimio aīam ipsā attigerit.' sed cū pena īualuerit valde grauis illi erit Ad qͦd dn̄s rn̄dit Ver̄ ē, sed sicut serica vestis cū auro ⁊ lapidibꝫ ꝓciosis ornatur, nequaq̄ ꝓpter grauedinē ꝓicitur aut detestatᷣ.' sed ex hoc nobilitatᷣ ⁊ carior habetur.' ita fidelis aīa ꝓpter acerbitatē ipām n̄ recusabit, qꝛ

om̄s v̓tutes ei⁹ ex h̾ nobilitant̾ ⁊ oē meritū
ei⁹ exinde ī infinitū cumulantur De multipli-
ce ei⁹ pena Scd̓m multitudinē ꝯsolacōis ⁊
dulcedinis dei ī aīa diligentis se. etiā dolores
⁊ infirmitates ip̄i⁹ multiplicat. sicut ī hac fi-
deli aīa sepi⁹ exprimit̾ Nam vice quadā am-
pli⁹ q̄͛ ꝑ mensem. grauissima capitis infirmi-
tate laborabat. ex qua n̄ sompnū n̄ requiem
aliquā habe͛ pot̓at Insup̲ dc̄m grām ⁊ dulcedi-
nē. assuetamꝫ dei visitationē amiserat. ita
vt flebilr̄ sepe querulae͛tur ꝙ n̄ dulcē de deo pos-
set habe͛ cogitationē. ac ꝑ hoc in tantā deuēit
tristiciā. vt q̄nꝫ miserabilr̄ post d̄m amatorē
suū clamae͛t. ꝙ p⁹ terciā domū son⁹ audiebat̾
Sed cū in hac desolacōe pl⁹ q̄͛ septem dies mā-
sisset. benignissim⁹ dn̄s qui sꝑ iuxta ē hijs qui
tribulato sūt corde. tam affluenti ꝯsolacione
⁊ dulcedine ip̄am ꝑfudit. vt sepe a matutinis
vsꝫ ad p̓mā. ⁊ a p̓ma vsꝫ ad nonā. clausis ocul̓
velud mortua ī dei fruicione iaceret In quo spacio
piyssim⁹ dn̄s mira secretoꝝ suoꝝ illi reuelabat.
ac dulcedīe sue p̄n̄cie intim̄ letificabat. vt veld̓
ebria vltra se ꝯtinē n̄ valens. intriam illā grām

quā ante tot annos celauerāt cunctis ad se veīentibz ꝗ̄ hoſpitibz et alienis effundēt Vnde plurimi legationē ſuā ad dn̄m ip̄i ɔmittebant. q̇bus ſinglis ꝓut dn̄s ſibi dignabatᷣ oſtendere deſideria cordis coꝝ intimabat. ac ꝑ hoc plurimū letificati deo gr̄as retulerūt Vnde aīa eiꝰ ī diuinitate natabat. ſicut piſcis ī aqua ⁊ auis ī aere Suꝑuēit aūt vt ſibi videbatur ſc̄us petrꝰ admirans valde. q̄ dn̄s maieſtatis tanta dignatiōe ſe aīe inclinabat Cui dn̄s rn̄dit Cꝫ miraris petre. Neſcis q̄ p̄mi ⁊ vltimi filij ſūt cariſſimi. Vos diſcipli ꝓgeniti mei fuiſtis q̇bz deīn beniuolenciā exhibui. et dē q̄ voluiſtis ſcd̄m deſid͛a vr̄a ī me hūiſtis Poſt hͤ orans ꝓ ɔgregatiōe audiuit ſonū dulciſſimū ī firmamento celi ſona͛e ex ſonitu diſciplinaꝝ. quas illa hora ſorores ꝓ ɔmuni ſalute ꝑceꝑūt Ad cuiꝰ ſonitꝰ clangorem ſc̄i angl̄i plaudentes ſaltabant. demones aīas cruciātes ꝓcul fugiebāt. aīe laxabantᷣ a penis ⁊ cathene reatꝰ eaꝝ rumpebātᷣ

Qualr̄ in vulneribus xp̄i pauſabat

Alia q̊ nocte. cū ex capitis dolorib; nullā poſſet habē requiē. orabat dn̄m vt ſaltem vnū foramē monſtraēt ſibi ī quo requiem inueniret Qui oſtendit ei quatuor foramīa vulneꝝ ſuoꝝ. ꝑcipiens eā eligē ī quo hoꝝ vellet habitarē At illa nolens eligē. diuine ꝯmiſit pietati. vt ſibi daret qđ ip̄e vellꝫ Tūc oſtendit ei vulnus cordꝭ ſui dicens Hic intra vt pauſes Que ſtatim cū gaudio intrauit cor dei. viſumqꝫ ē ſibi tot ceruicalia habē ſerica. qͦt ictus doloꝝ tūc ſenſit capiti ſuo aducīre Et ait dn̄s bombices ſericā. nā ꝛ de me ſcͥptum ē Ego ſū vͥmis ꝛ n̄ homo Hucuſqꝫ ī laboribꝫ m̄ deuote ſeruiſti. amodo ī virtutū exercitijs exemplo meo ꝑlatis m̄ ſeruire ſtudebis. et q̄ tibi fuerīt inportabilia egͦ ea tecū feram Quō oībꝫ ſcīs de fonte mīe ꝓpinauit Alia iteꝝ nocte requiſiuit dn̄m. qͦ ī nocte diſponēet ꝑnoctarē Qui rn̄dit Ad radicē montis huiꝰ deſerti. et vidit fontē mīe ibi ꝛ ī eo argenteā ſcutellā dicens Huc fontē oībꝫ et ſingulis ſcīs ꝓpina. ſcdm̄ tue bn̄placitū voluntatis Ad qđ illa Obſecro my dn̄e tu vicem meā ſupple. qꝛ minꝰ ydonea ſū ad hoc opus cū ſis debilis ꝛ infirma Tūc ſtatim ſcī anglī vice eiꝰ accedentes. ex fonte illo ꝓpinabāt ꝑmo

glōſe v̓gini marie ī augmentū totꝰ bt̄itudinis
ſue Que dū bibēnt, ſingule guttule tā mire ſua-
uitatis intra guttur eiꝰ dabant reſonanciam.
Ꝙ oēs illꝰ btē ihr̄lm ciues, noua exultacōe iubi-
labāt Deinde ꝓpinabant ꝑ̄iarchis ⁊ ꝓphis ap̄lis
⁊ m̄ribus, ꝯfeſſoribꝫ et v̓ginibꝫ, viduis ꝯiugatis.
⁊ oībꝫ celi ciuibꝫ. om̄s ſimlr̄ mō ex eo bibebāt,
⁊ ſingl̊e gutte ī dei laudē ſuauiſſimū ſonū dā-
gebant Dehinc a p̄dicto fonte, militanti ecc̄ie ꝓ-
pinabāt. et ꝑ̄mo dn̄o ap̄lico, cardinalibꝫ ar-
chiep̄is. ep̄is. ⁊ quibꝰlibꝫ religioſis. pꝰ hoc im-
ꝑatori, regibꝫ, ꝑ̄ncipibꝫ, ⁊ poſtremo oībꝫ in t̄ra
viuentibꝫ. et ſimlr̄ aīabꝫ purgandis. oēs q̄dē
ex eo bibebant, ſꝫ n̄ om̄s ſonoritatē ⁊ ſuauita-
tem ſenciebāt, quā triumphās habebat ecc̄ia
De fonte mīe Sequenti nocte iteꝝ ī ſp̄u ad p̄-
fatū montē mīe reductā. vidit ex eodem fonte
ꝓximā venā hūilis gratitudīs ebullire,
⁊ ip̄am venā ꝑ cor xp̄i ihū puriſſime ī eundem
fontē refluē Ꝙ ſane ita intelligendū ē, qm̄
varia ſūt dona dei, ⁊ om̄s hoīes n̄ eandē hn̄t
grām. qꝛ diuiſiones donoꝝ ſūt, vnuſquiſꝫ do-
no a deo ſibi collato ſollicite intendat, ⁊ cū gra-

titudine ī dm̄ refundat. eſtimans ſe oī bono etiā
ip̄a vita indignū. ⁊ ī abiectione ſua ſꝑ dicit Mi-
nor ſū cūctis miſeratiōibꝫ tuis. nec q̄cq̄ boni
ſibi amplꝰ deſidēt. n̄ q̄tū ad dei laudē Et oīa
q̄ ſibi euenerīt. ſiue leta ſiue triſtia. ex nimia
caritate ſibi a deo eē donata certiſſiē ſciat. et ſic
cū grāꝝ actione ⁊ vnione gratitudīs ihū xp̄i q̄
ꝑ cor eiꝰ ſcīſſimū in ſuā originē oīa dei dona re-
fundat. ſicut hᵉ ancilla ē fecit Unde ꝓ eo ſepius
capud doluit. qꝛ ſtatī vt ſentit ſe aliq̄ ꝑ̄ualere ⁊
ī ſꝑuali exercitacōe tm̄ laborabat. q̄ eā corꝑe
deficē oportebat **De amplexu dn̄i** Alterā vice
cū deo ī infirmitate querulaetur. q̄ chorū intrāe
⁊ alia bona opa facē n̄ poſſet ⁊ viſum ē ſibi
q̄ dn̄s ſe ī lectulū iuxta eā reclīaret. ſiniſtro
eā brachio amplectens. ita vt vulnꝰ cord' eiꝰ
dulciſſimo ſuo cordi iūgētur. et ait illi Cū in-
firmaīs ſiniſtra te ꝯplector. et cū ſana es dextā
te amplector Ideo ſcias hᵒ q̄ cū ſiniſtra mea am-
plecteris. multo vicinꝰ cor meū tibi ſociatur

Qualr̄ hō cor ſuū preparet deo ad inhabitandū

D albꝰ quodā dū ſalue ſcā parens cantarē-
tur. dixit ad dn̄m O ſi nūc amore tuo aman-

tissime d̄s reuerentissimã mr̄em tuã laudibꝫ extollē
⁊ muneribꝫ regys tm̄ honorarē possem. q̄tum
vnq̄ regina potuit venerari Mox dn̄s innuit
duobꝫ angelis. q̄ sibi aliq̄ deferre debent Qui
eūtes. q̄ albū sacculū corã deo attulerūt. in q̄
eiꝰ bona opa erant recondita. a quo dn̄s inter
alia xenia q̄ auream crucē tulit ꝑ quã penalitas
aīe illiꝰ signabat. Et illa dixit ad dn̄m Eya ꝑ-
cordialis dilc̄e mi. vtinã de corde meo delectabilis-
simū ⁊ tibi decentissimū xeniū facē possē Cui
dn̄s rn̄dit Numq̄ delectabiliꝰ aut m̄ cariꝰ xeniū
potes exhibē. q̄ si domūculã inde m̄ facias. ī
qua sine intermissione habitē ⁊ delecter Hec domꝰ
vnã tm̄ fenestrã habeat. ꝑ quã hoīb loquar
⁊ dona mea distribuã Hanc fenestrã os suū
intellexit eē. ꝑ qd' verbū dei ad se venientibꝫ ꝑ
doctrinã seu ꝯsolationē debēt ministrare Qualē
deꝰ sensꝰ suos aīe donauit Orabat aliqñ
dn̄m vt sibi aliq̄ donaret. q̄ sui memoriã ī ea
excitaret iugit' Ad qd' dn̄s rn̄dit Ecce do t' oclos
meos. vt cū ipis oīa videas. aures meas vt ꝑ
eas oīa q̄ audis intelligas Os q̄ meū tibi do.
vt q̄ loquendo orando seu cantando ꝓferre de-

bes: ꝑ illud facias Do q̊ꝫ tibi cor meū vt ꝑ illō oīa cogites. ⁊ meip̄m ⁊ oīa ꝓpter me diligas: ⁊ q̄to amplꝰ te ab oī creatura elongando. eoꝝ ꝯsolationē abicis. tantomagis ad maiestatis mee inattingibilē celsitudinē eleuaris Quāto aūt ad creaturas ꝑ caritatē extendis. dilatando te ꝑ ꝯpassionē ⁊ miām ad oēs: tanto citꝰ et dulcꝰ incōꝑhensā meā btītudinē attingis Quāto aūt temetip̄am vilipendendo infra oēm creaturā hūiliaueris: eo ꝓfundiꝰ m̄ immergis: eoq̄ dulcꝰ et familiariꝰ torrente mee diuine voluptatis inebriaris

Qualr̄ vocata fuit ꝑ dn̄m ⁊ de orōe ⁊ de psalterio x cordaꝝ

Alia vice dl'cissime vocata ad illm̄: vidit ꝙ amor ī spēie ṽginis pulchrime cōsistoriū circuibat decantās Girū celi circuiui sola In quibꝫ ṽbis dei agnouit qualr̄ solꝰ amor diuine maiestatis oīpotentiā sibi subicit: eiꝰq̄ inscrutabilē sapiām qī infatuauit ⁊ illū diuine iusticie rigorē oīno deuincens ⁊ ī mansuetudinē ꝯuertens: ad nr̄e miserie exiliū dn̄m maiestatis inclinauit In hoc q̊ꝫ verbo ⁊ ī fluctibꝫ maris ambulaui intellexit qualr̄ oēs qui an̄ legē ⁊ sub lege et grā ī suis tribulatiōibꝫ deo ꝑ amorē fidelr̄ adheserūt . cūcta adūsa ⁊ vicia ꝑ amorē vicerunt Dehinc iteꝝ amor decantabat . audit ī gyro sedis ⁊ P ꝙ intellexit qualr̄ scī modo ī iubilo decantant oīa que ī eis ds̄ fecit magnalia . s. ꝙ investigabili eos elegit sapiā . ꝙ gratuite eos iustificauit . ⁊ sua grā dignos effecit . ꝙ potenti ⁊ forti aōre de oī miseria libᵃuit . et oīa n̄ solū bona sed ⁊ eoꝝ mala . eis ī bonū ⁊ salutē ꝯūtit . quā laudē tam gratissime a scīs acceptat . ac si n̄ ab eo . sed ab ipīs hr̄ tanta bona habent . et tm̄ illi soli glām deferūt Deinde iteꝝ visum ē ei . ꝙ amor staret a dextris dei . de cuꝰ corde ꝑtendebat qddā instrumentū suauissim . tendens ad cor illꝰ vginis . s. psalteriū hn̄s decem cordas sicut ī psalmo dicitur . ī psalterio decē cordaꝝ psallam tibi P nouē cordas designabātur nouem chori angeloꝝ . ī quibꝫ ordinatꝰ ꝑlus scōꝝ decātabat Decimā vͦ cordam ipe dn̄s rex angloꝝ et scīficator oīm scōꝝ tangebat Tūc aīa ꝑdit . aīam . s. primā cordā leniter tangens . laudabat dn̄m dicens . te dm̄ prēm ingenitū . in ij te filiū vnigenitū . ī iij te spm scm̄ ꝑcedītū . ī iiij scām et

indiuiduā trinitatē. ī v° toto corde ⁊ ore ꝯfitem̄
ī vj° laudamꝰ. ī vij° atꝫ bn̄dicimꝰ. ī viij tibi glā.
ī nona ī scā In decima cantarē n̄ potuit. q̄ꝛ ad
dei celsitudinē adhuc ꝑtingē n̄ potuit Ex hinc
desiderabat. vt om̄s ī celo ⁊ ī tr̄a participes di-
uine grē efficerentur. ⁊ accipiēs manū dn̄i. adeo
magnā crucē vt sibi videretur celū ⁊ tr̄a inde re-
pleri. ⁊ ex hoͦ gaudiū celestiū augmentabatur.
reis venia. tristibꝫ solamē. iustis fortitudo ⁊ ꝑ-
seuerancia dabatᷣ. purgatoriſis aīabꝫ absolucio.
⁊ penaꝝ leuiacio reddebatᷣ Qualr hō penas su-
as deo ꝯmittat Alia vice cū ꝓpter infirmitatē
suā se inutilem reputaret. ⁊ penas suas infructu-
osas iudicaret. dixit ad eā dn̄s Singlās penas
tuas cōrdi ꝯsigna dicens O amor ea intencione
qua hꝰ de corde dei attulisti. tibi ꝯmitto orans. vt
ī ea sūma gratitudīe ibidē retiñeas Cū ꝗ lau-
dare me desidās. ī penis tuis n̄ ꝓualens. ora vt
ea laude qua ī penis meis dm̄ prēm ī cruce lau-
daui. ⁊ ea gratitudīe qua ipi grās egi. q̄ꝛ me
voluit ꝓ mundi salute talia pati. ⁊ ī amore q̄o
penas volens ⁊ libens sustinui. ipm̄ ꝓ penis
tuis collaudē ⁊ bn̄dicā Et sicut passio mea ī

celo ⁊ ĩ t'ra infinitũ attulit frtm̃.' ſic pene tue ſiue quecũq3 tribulacio hoc mõ ṁ ꝯmiſſa. ĩ vnione paſſionis mee tam ſalutifera erit.' vt ſingulis ſcõꝝ ĩ celo gl'am iuſtis meritũ, pctõrib3 veniã ⁊ purgandis aĩab3 ꝯferat releuamẽ. Cu' ē q̄ diuinũ cor meũ ñ poſſit ĩ meliꝰ ꝯmutari.' Nã oẽ bonũ qđ celũ ⁊ t'ra ꝯtinet. de bonitate cordꝭ mei pfluxit Oſtendit3 ei oẽs ordines ſcõꝝ. ⁊ ineſtimabilẽ gl'am ⁊ dignitatẽ eoꝝ dicẽs Ecce q̃ta bonitas cordis mei ĩ pphis ⁊ aplis ⁊ ĩ ſingulis ſcĩs opata eſt.' q̄ digniſſime ſupra oẽ meritũ eos remuneravit Vidit ⁊ v'gines. ĩ quaꝝ decore ⁊ delicijs p̄ ceteris ſibi ꝯplacens. dixit ad dñm Eya dñe dũ tm̃ honoris gratuito aĩore v'ginib3 ꝯtuleris.' dic q̄ſo q̄ ſit maximũ gaudiũ tuũ ĩ eis Rñdit deꝰ pmis tm̃ diligit q̄libz v'ginẽ. ⁊ eiꝰ aduentũ maiori expectat gaudio.' q̄ vnicã rex aliqs ad ſui vnici ſponſam. ex qua habituꝝ magnũ ſe ſpat heredem Statim enĩ vt ĩ celo vox illa inſonuit: q̄ v'go adueĩat.' tota celi dig'tas ĩ gaudio ꝯmouetur. et cũ ipſa v'go pmo ingreditur. eiꝰ veſtigia p totũ celũ clangorẽ reddũt dulciſſimũ Vnde omẽs ſcĩ pmoti leticia. ĩ eiꝰ laudes cũ iubilo

ꝓclamant. q̃ pulchri ſūt greſſꝰ tui ⁊c̃. Ego q̊ꝫ
aſſurgo ⁊ ei obuiā ꝓcedo. hijs eā aduocans ꝟbis
veni amica mea. veni ſponſa mea. veni cōnabꝛis
Que ſint vē ⁊ pure ꝟgines Alia q̊ꝫ vice dum
deo ꝓ impenſis ſibi bonis grãs ageret. dixit ei deꝰ
Grãs age prius ꝓ oībꝫ que feci mr̄i mee ⁊ an-
glis. Qḋ iſta ſtatim fecit. grãs agens qḋ eā ab
etno p̄ cunctis elegit. ⁊ ſibi mr̄em digniſſimā
ꝓparauit. ſcīficans eā ī vtero mr̄is. ⁊ qḋ ī infan-
cia ⁊ puericia ſic eā gubn̉auit. qḋ nūq̄ p̄ctm̄
fecit. ⁊ ſpū ſcō inſpirata. p̄ma votū vouit puriſ-
ſime caſtitatis Tunc dixit dn̄s Nullā creaturā
neqꝫ ī celo neqꝫ ī tr̄a ſic diligo. ſicud puritatē vir-
ginalē Ad qḋ illa Eya dn̄e que ſūt tam pure
ꝟgines. quas p̄ cunctis diligis. Rn̄dit Ille q̄
n̄ deſiderio n̄ voluntate amittendi ꝟginitatē
vmq̄ ſe maculauerīt Et illa Qḋ facient q̄ hoc
neglexerūt. Rn̄dit Confeſſioē ⁊ pn̄ia ſe ab-
luant. ⁊ ī magna delcācione cū pure ꝟginibus
ſocietatē habebūt Nulla enī ꝟtus ē meritoria
n̄ exercitacioē corporis nobilitetur Qualr̄ deꝰ ī
aīa opatur Item cū ī infirmitate ſua ɔmu-
nicaſſet. dixit ad dn̄m Heu me dilc̄iſſime deꝰ

meus: qualr̄ te mō in aīam meā vocaui: que n̄ orōēs n̄ aliq̄ boni p̄misi. Cui dn̄s rn̄dit. Pr̄ meꝰ op̄atur ī te oīpotentia sua. tale opus ad qḋ tuis viribꝫ n̄ sufficis. Ego aūt ī diuina sapīa mea operor ī te opus: qḋ tuos sensus excedit. Sp̄c sc̄us aūt inmensa bōitate sua. op̄atur ī te opus: cuiꝰ gustū nondū vales sentire. Itē audiuit. q̄ cū hō se minꝰ sentit ī orōē deuotū. amore frigidū. ꝛ a deo elongatū. inuocet aōrem ꝯmittens ei legationē suā: orans vt grām siue deuotiōis studiū sibi dignetᷣ impetrare. Similr̄ oīa bona q̄ agit tradat aōri custodienda: vt ea p̄modū in meliꝰ recipiat. In oī aūt tribulacōē ꝛ dolore amorē in auxiliū suū deuitet: qꝛ eo p̄nte hō laborem n̄ sentit. n̄ deficiet ī aduersis. Post hᷓ audiuit ab angelis hāc vocem: obliuiscere p̄plm tuū ꝛ̄ In verbis istis intellexit: q̄ cū deꝰ p intimā ꝯtemplacōēꝫ dignatᷣ extollere aīām semetip̄am ꝛ oīa pctā sua ꝛ̄ debet obliuioī tradere. quatenꝰ expeditius deo vacans. hys q̄ sibi reuelantᷣ limpidiꝰ valeat inherere

De qnqꝫ ianuis ꝛ baptismo dn̄i.

Alia vice quadā. cū solito more ī orōē cū dn̄o baptizaretur: vidit quandā ianuā mire mag-

tudinis. et in ipsa ianua quatuor ianuas mirabiliter
excisas Ianua vero illa signabat humanitatem Christi. in
qua scriptum erat. venite ad me omnes qui laboratis
et onerati estis etc. Vidit etiam ante ipsas ianuas virginem
pulcherrimam scilicet misericordiam. que introduxit eam Ibique invenit
iudicem iustum. quem misericordia sibi placavit, et veniam omnium
peccatorum impetravit. vesteque innocentie ipsam indu-
it. sicque decenter ornata accessit cum fiducia ad ianu-
as superiores. per quas signabatur manus Christi In
columpna vero ianuarum erat scriptum. accipite iocundi-
tatem glorie misericordie Viditque ibi virginem delicatam scilicet benignita-
tem. que introduxit eam ad regem largientem. qui ipsam
omnium virtutum varietate decoravit Taliter ornata acces-
sit ad superiorem ianuam. que designabat dulcissimum
cor ihesu Christi. et in modum aurei scuti formata erat.
per quod innuebatur victoria. qua ipse in passione triun-
phavit In columpna vero erat scriptum. accedite ad
deum et illuminamini etc. Vidit etiam ibi virginem inestimabili
pulchritudine ceteris incomparabilem scilicet caritatem. que
introduxit eam ad sponsum mellifluum. pre filiis homi-
num forma speciosum Item de nativitate Christi

Alia vice in missa circa nativitatem Christi. visum
est ei quod super altare crevit arbor mire magnitudinis

Altitudo eiꝰ vsꝫ ad celos ꝓtendebat. latitudo vᵒ orbem tr̄aꝝ replebat. plena fructibꝫ et folijs infinitis Altitudo xᵉ figurabat diuinitatē. latitudo ꝑfectissiām eiꝰ ꝯūsationē. fructūs dē bonū qd' ꝓuenit de ꝯūsatiōe ꝛ actibꝫ xp̄i. folia vᵒ aureis l'ris erāt inscⁱpta. xᵉ incarnatꝰ ē. xp̄c hō natus. xᵉ circūcisus. xᵉ a magis adoratꝰ. xp̄c ī templo p̄ntatꝰ. xp̄c baptizatꝰ. ꝛ sic tota ꝯūsatio eiꝰ habebatur ī arbore scⁱpta De monte vⁱtatū ꝛ s̄tis eiꝰ visis Alia vice reuelatꝰ ē sibi mons ī quo ibat cū ihū. ꝛ ꝑuenit ad paruā domū. fcām ex argento ꝑspicuo. circa quā vidit pueros iocūdos albis indutos. saltantes ꝛ dn̄m laudātes. q̊s intellexit eē infantes. qⁱ infra q̄nqꝫ ānos decesserūt. ꝛ ibi sine fine exultant Deinde venerūt ad domū ex purpureo incisam lapide. circa quā multitudo aīaꝝ cantabat ī purpureis indumētis. q̊s viduas et ꝯiugatas eē cognouit ꝛ ꝯmunē ꝑplm b̄toꝝ Deinde venerūt ad domū de rubeo saphiro excisam. circa quā erat īnumera multitudo s̄coꝝ. amicti coccino. ille .s. b̄te aīe que ī hac vita ꝓ xᵒ certantes diabolū vicerūt. ibiqꝫ cū dn̄o ſine fine letantᷣ. Poſt h̃ longi⁹ euntes venerūt ad domū ex auro ꝑuriſſiō ↄſtructā. quā dn̄s demonſtrans aīe ait. Hec dom⁹ ē ciuitas de qua ſcⁱptū eſt. duxī te ī domū mr̄is mee ꝛ ī cubicłm genitricis mee. Mr̄ mea ē ciuitas. et ego fili⁹ ſū ciuitatis. In quo diuinit⁹ intellexit. q̄ btā v̾go nimio ardore ſp̄c ſcī inflāmata. ex calore ſp̄c aōris ſcī filiū dei ↄcepit. ſicꝫ xp̄c ē fili⁹ ciuitatis ꝛ mr̄ ei⁹ ciuitas. Cū v̾o corpus x̄ ſumpſiſſet. ſcī qui circa dn̄m erāt ↄcinebant dicētes. Panē angelorū manducauit hōo all'a. Angli aūt pſallebāt dicentes. panē de celo dedit eis. Sicꝫ dilc̄o vnita ē dilc̄a. cū ipō ꝛ in ipō. ī quo ſolo plena ſufficiēcia ē ꝛ copia etiaꝝ deliciaꝝ. De nōie ꝛ vtilitate hui⁹ libri. Iſte liber fere tot⁹ a ꝑſona ſibi fāliari. cui ſecreta ſua ꝛ̄uelare ↄſueuerat. ita conſcⁱptus ē. ut h̃ ancilla dei ignoraret. ſed dū a q̄dam didiciſſet. intm̄ ↄtriſtata ē vt oīno ↄſolari n̄ poſſet. Vnde ad dn̄m ſolito more ↄfugiens. ipi triſticiā ſuā cū fiducia exponebat. Cui dn̄s rn̄dit. Da me ī liberalitate cord' mei largiflui. et da me ī boītate mea ꝛ n̄ ī tua. Et illa. Et q̄ fiet de libro illo p⁹ mortē meā. Aut q̄ vtilitas ex eo ꝓueniet. et qđ vocabulū ſeu nomē libri. Qui rn̄dit Om̄s q̄ me fideli corde exq̄runt leticiabūtur ī eo. et q̄ me diligūt ampli9 ī amore meo exardeſcent. et q̄ merentes ſūt ī eo ꝯſolacionē inueīent Vocabit᷑ aūt lib᷒ ſpūalis grē Oīa v̄o q̄ hic ſcⁱpta ſūt, q̄ſi pauca ſūt reſpcū omiſſoꝝ Nā multo plura ſepi9 a dn̄o ſibi ſūt reuelata. q̄ nequaq̄ dicē volebat aliq̄n eni tam ſpūale ēat qđ videbat. q̄ v̄bis nullo mō potuit explicare

Explicit liber ſcđꝰ

Incipit lib᷒ terci9 De anulo ſeptem lapidibus inſignito

Virgo x̄i cū preſenciā dilci ſui die quadā nō ſentiret ꝛ multū deſideraret. videbat᷑ ſibi q̄ videret ſtare dn̄m ꝯtra ſe ꝛ multa adinvicē colloquebātur Dū g° cantaretur ad miſſā ꝛ t' redderetur votū ī ihr̄lm, cogitabat illa q̄lia vota ſcā obtuliſſent ī ſclō Bt̄a virgo ꝛ alie v̄gines caſtitatem. mrēs p̄ciosū ſanguīē. et alij ſcī labores ꝛ deuociōes, doluit ſe nichil habē q̄ dō poſſet offerre Et vidit btām v̄ginē ſibi a dextris ſtare ꝛ dantē ſibi anulū aureū, qđ ſtati obtulit. et dn̄s gratant᷑ accipiens digito ſuo īpoſuit Tunc intra ſe deſiderans dicebat O ſi fieri posset vt ip̄e tibi anulū suū daret ī signū desponsacōis. et videbat᷑ sibi sufficē si dn̄s dignaretur sibi dare dolorē in digito ānulari. quē oībȝ diebȝ vite sue vellet sustinē ī memoriā. q ſi foret desponsata. Ad quā dn̄s. Dabo tibi anulū septē lapidibȝ insignitū. quo potes rememorari ī septem articlis digiti tui. In p̄mo articlō potes recordari amoris diuini. q me de sinu p̄ris triginta tribȝ ānis multis laboribȝ te querendo fecit seruire. et cū tp̄e nuptiaꝝ instaret. p̄ amore cordꝭ mei venditꝰ ī preciū ɔuiuij. meip̄m ī panē ⁊ carnē ⁊ poculū dedi. In ɔuiuio illo ⁊ ip̄e cythara ⁊ organū fui p̄ v̓ba dulciflua oris mei. ⁊ ad letificandos ɔuiuas ī similitudine lusoris hūiliatus sū añ pedes discipuloꝝ. In sc̄do recorderis qualē ego sponsꝰ inueneris. p⁹ ɔuiuiū illud choreā duxi. cū tribȝ vincibȝ ī terram p̄cedens. q̄ tres saltus feci tam validos. q sudore totꝰ madens guttas p̄fudi sangineas. In illa chorea oēs ɔmilitones meos vestiui triplicibȝ vincibȝ. q̄ circuiui cū inpetraui eis remissionē p̄cōꝝ. aīaꝝ sc̄tificationē ⁊ diuinā meā clarificationē. In iijo memoreris amoris hūilitatis mee ad oscl'm sponſe: cū iudas ꝑpinquans oſcłatus ē me. ī quo oſcło cor meū tm̄ ſenſit amorē: q̄ ſi penituiſſet aīām ei⁹ ī ſponſam ꝑ oſclm̄ illō aſſumpſiſſem: tūc eni oēs m̄ copulaui q̄s ab etno ſponſas p̄deſtinaui In q̄rto recolas. qualia aures mee ex aōre ſponſe audierūt epythalamia. cū ſtans corā iudice tot ~~fla~~ falſa teſtioīa ſūt ꝓlata In v° recordēis q̄ decenter me ob tui aōrem ornaui. cū tociens veſtimenta mea mutaui. alba. purpuēa. coccinea. ⁊ ſerto roſeo. ſ. ſpinea c̄ona In ſexto meōr ſis qualr̄ te ſū amplexat⁹: cū ad columpnā fui ligat⁹. ibi ꝓ te oīm inimicoꝝ tuoꝝ ī me aſſumpſi iacula In vij° meōr eris. qualr̄ thalamū crucis ſū ingreſſus: vt ſicut ſponſi veſtes ſuas dant hyſtrionibus ⁊ ita veſtimēta mea dedi militibꝫ: et corpus meū crucifigentibꝫ deinde extendi brachia mea ꝑ du~~ne~~ſſiōs clauos ī tuos amplex⁹ ſuaues: tantūnis ī thalamo aōris ſeptē cantalenas mire ſuauitatis Poſt hc̄ cor meū ad intuēdum tibi aperui: cū ſompnū aōris cepi moriens ī cruce expi.

De roſa que de corde dei exiuit

In miſſa quadā dixit ad dn̄m O amantiſſime dn̄e me laudare te Cui dn̄s Reſpice cor meū Et ecce roſa pulchrima q̇nqꝫ hn̄s folia exiuit de corde dei. totū pectus eꝰ cooꝑiens. ⁊ ait dn̄s Lauda me ī q̇nqꝫ sensibꝫ meis. qui signātur ꝑ rosā hanc Et intellex̄ ꝙ dn̄m laudare debet̄ ꝑ visu amabili. quo sꝑ respiciat hoīem. qui ꝑꝛ vnicū filiū nūꝙ̄ indignās sed sꝑ amicū hn̄s intuitū. qui optans ⁊ desiderans vt homo sepe ad eū recurrat. ¶ Scdo ꝑ auditū. ꝙ auris eꝰ tenuissimā ⁊ sꝑ inclinata ē ita ꝙ ad minimū sibilū vł gemitū hoīs pluꝰ delectatur. qm̄ ad dem̄ angelicū cantū. ¶ Tertio ꝑ olfactu. ꝙ sꝑ habet qndam amatoriā dilectionē erga hoīem. qua excitat coꝛ hoīs ad delectandū in se. sine q̊ nemo pt̄ delectari ī vbo bono. nī ꝑueniatur a deo. ⁊ hoc ē ꝙ scriptum ē. delitie mee ēē cū filys hoīm. ¶ Quarto ꝑ gustu suauissimo q̇ fit ī missa. vbi ipe cibus ē aīe suauissimꝰ. ⁊ ī isto cibo ita sibi aīam incorꝑat. ꝙ aīa ꝑ vnionē cibi fit cibꝫ dei. ¶ Quinto ꝑ tactu amoroso. quo cū amoꝛ amantissiē ī cruce figens clauos manibꝫ ⁊ pedibꝫ ⁊ lanceā lateri. ⁊ sicut tunc aīa infixa illi erat ꝑ dolorē incomꝑabilē. ita nunc impressa manet manibꝫ ⁊ pedibꝫ ⁊ cordi eꝰ dulcissimo cū ineffabili aōꝛis iubilo. ita ꝙ nec ad momentū potiterꝰ obliuisci Qꝛ tribꝫ modis dn̄s debet laudari Item vidit dn̄m inenarrabili glā circūdatū: habentē in pectore foliū ex argento ꝑspicuo In cuiꝰ circuitu erāt inestimabilr̄ decorate singlē passiones sc̄oꝝ q̄s ꝓ dn̄o ꝑtulerūt Ibi enī in deo ꝯtemplant̄ oīa merita ꝛ dignitates coꝝ: qꝛ nūq̄ adeo paruū ꝓ eiꝰ amore fecerūt aut ꝑpessi sūt cogitatiōe l' verbo l' ope ꝓ quo eternā mercedē a dn̄o n̄ ꝯsequātur: et ipi̅ sine fine deū glificant ꝓ oībꝫ donis suis Dixitꝫ ad dn̄m O dulcissīe ꝛ amantissime: ī quo maxīe ꝯplacet tibi vt me exerceam: Qui rn̄dit In laude Et illa Eya doce me vt digne valeā laudar̄e te Cui docuit eā dn̄s tres modos q̄stū tres ictꝰ dicens Primo laudabis pr̄is oīpotenciā qua ī filio ꝛ spu sc̄o sc̄dm velle suū opatur quā nulliꝰ creature capit inmensitas n̄ ī celo n̄ in t̄ra Dehinc filij inscrutabilē sapiām quā plene ꝛ cū pr̄e ꝛ cū spu sc̄o ꝯmunicat sc̄dm volūtatē suā: quā nulla creatura ad plenū cape p̄t Dehinc spc̄ sc̄i benignitatē quā cū pr̄e ꝛ filio habunde ꝯmūicat sc̄dm oēm volūtatē suā: quā eciā nulli creature plene participat ¶ Scd̄us modus siue ictus ē, q̄ me laudar̄e debes ꝓ oī grā ꝛ dono qd' effluxit de habūdancia boītatis mee ī meā

ỽgineā mīēm . que oī gr̄a ⁊ bonis habūdancꝰ
erat repleta . q̄ꝰ vnq̄ꝰ aliqua creatura . ⁊ ē ꝑ oī
gr̄a oībus sc̄īs data . q̄ iam ī ꝑn̄cia mee diuinita-
tis ī rotunditate astant . ⁊ me fontē oīm bonorū
cū iubilo intuentur ¶ Tertꝰ ē q̄ me laudāe dēs
ꝑ oī gr̄a ⁊ dono . q̄d effluit de me ī oēs hoīes . ī bo-
nos q̄s gr̄a mea sc̄ifico ⁊ ꝯfirmo . ī pc̄ores quos
ad pn̄itendū inuito . ⁊ cū mīa ad bonū expecto . ⁊
ē in oēs aīās quas gr̄a mea cotidie a purgatorio
absoluo ⁊ ad celi gaudia ꝑduco ¶ Ad pͥmū videbatᷣ
sibi q̄ legē debēt t̄ dectus . ad 2ᵐ te iure . ad tertiū
ex quo oīa ¶ Post h̄ sc̄dm desideriū aīe ornamētū
illō q̄ erat ī pectore dilc̄oris sui dn̄i ih̄u diuisit
se ⁊ aīa intrauit mellifluū cor x̄ . vbiq̄ vnꝰ spc̄
cū dilc̄o effecta . ꝓculdubio gustauit ⁊ vidit q̄
n̄ licet hoī loqui De tribꝫ que debet hō reuoluē
ī mente Item instructor eꝰ oīm optimꝰ īngroy
dixit Tria te docebo q̄ cotidie meditando aīo re-
uoluas . ⁊ multa t̄ inde ꝓucient bona ¶ Primo g̃
recole ī grāyactiōe q̄ta tibi bona feci ī creatione
ī redēptione . s . q̄ te ad ymaginē ⁊ similitudinē
meā creaui . ⁊ ꝓpter te hō factus . pꝰ innumera
sustinui tormenta . ⁊ amarissimā ꝑ aōre tui

ſubij mortē. ¶ Scđo cū gratitudīe recole. q̃ta tᷓ bn̄ficia exhibui ab hora natiuitatis tue vſ3 ad pn̄s tpꝰ. ſ. q̄ ſpeciali elc̄tione de mundo vocaui te. ⁊ multociens inclīaui me aīe tue. replens ⁊ inebrians eā dulcedine mee diuine grē. illūīans cognitōe ⁊ inflāmās dilc̄tione. et q̄ cotidie ī miſſa ad te venio. ꝑatus oīa deſidia tua ⁊ volūtates adimplē. ¶ Tercio ī grāꝝ actione recole q̃ntam tᷓ ī celo eternalr̄ daturus ſum affluenciā oīm bonoꝝ. cū longe ſupra q̃ credē aut eſtiāre poſſis. oībus te bonis cumulabo. ⁊ hᵒ dico tibi vē q̄ multū ꝯpleceat mᷓ q̄ hoīes de me ꝯfidentᷓ p̄ſumant. ¶ Nā quiſq̄s mᷓ crediderit. pꝰ hāc vitā ſupra oē meritū ſuū illi bn̄faciā. ⁊ ꝓinde me laudās grās egīt ī hac vita. intm̄ mᷓ acceptū erit. q̄ ī q̃ntumcumq3 credē aut p̄ſumē poteſt. tm̄ ⁊ infinitū amplꝰ ſupra oē meritū ſuū remunerabo. qꝛ impoſſibile ē bonū hoīem n̄ ꝑcipe ea q̄ crediderit ⁊ ſꝑauit. ¶ Ideoq3 ē hoī vtile. vt ad magna ſꝑando bn̄ mᷓ credat. ¶ Et aīa. O dulciſſime ſi ita tibi acceptū ē q̄ hoīes tibi bn̄ credant. dic q̄ſo q̄ᵈ credē debeā tue ineffabili boītati. ¶ Rn̄dit. ¶ Certa ſpe credē debes. q̄ te pꝰ mortē ſuſcipiā ſicut pr̄ filiū ſuū amantiſſim̄. ⁊ q̄ nūq̃ aliq̄s pr̄ tam fidelr̄ cū vnico suo suā diuisit h'editatē, sicut ego oīa bona mea ⁊ meip̄m tibi cōmūicabo ¶ Scd̄o accipiā te sicut amicus amicū carissimū. ⁊ tantū t' exhibebo amiciciā, q̄ntam nullus ab amico suo potuit experiri Nunq̄ enī tam fidelis amicus inuent⁹ ē. q̄n aliq̄n fecit aut facē potuit amico suo dolū Ego aūt q̄ sū me fidelis ⁊ ipā fidelitas sū nūq̄ fraudē meis facē possū amicis ¶ Tercio suscipiā te sponsus sponsā sibi dilcam. cū tanta deliciaꝝ affluencia oīmq; delitiositatū copia. q̄ nūq̄ spons⁹ tam dulcit' sponsam suā allexit Et aīa, q̄ dabis michi eis q̄ tibi de hys ꝑ credideruīt. Rn̄dit Dabo eis gratissimis cor q̄ oīa dona mea cū gratitudīe suscipiant. daboq; illis cor amās q̄ me fidelr' diligāt Et t'cio dabo eis cor qd' sp̄ me ī amore laudet more celestiū. q̄ me ī amore laudātes sp̄ bn̄dicūt

De ꝯfessione laudis diuine

Nocte quadā cū ad scām ꝯmuīonē in orōibz et meditacōibz se prepararet. vidit se stare ī ꝯspcū dn̄i, quē cū laudare desideraret. dixit ad eā dn̄s Aspice ī me ī lineamētis corporis mei me laudando Lauda caput meū .i. diuinitatē meā. sicut scriptum ē caput x̄ ds Lauda frontē meā .i. inp̄turbabilē pacē ⁊ tāquillitatē meā :· qꝛ ī fronte apparet cū hō in mente turbatᷣ lauda oc̄los meos :· ı· diuinitatis mee claritatem lauda aures meas ı· miām meā. quas p̄cibꝫ ꝛ miſerijs hōim inclino· quas ꝛ̄ ñ minimꝰ gemitꝰ q̇ ñ audiatᷣ valeat p̄terire ¶ naſi mei rotūditatē lauda iuſticie mee rigorē ¶ nares meas lauda delc̄tabilitatis mee amēitatem. ꝛ nichil adeo redolet amanti. ſicud ſuauitas odoꝛis mei ¶ os intellige ſapiēam meā. qua oīa bñ ꝛ ſuauitᷣ ordinaui ¶ mentū hūilitatē meā. qua de celo ī vteꝝ ꝟginis me reclinaui ¶ collū lib͛alitatem paciē mee. qua tuli onus p̄ctoꝝ. ñ ſolū eoꝝ q̇ tūc erāt ſed oīm vſꝫ ī finē ſcłi futuroꝝ ¶ humeros attolle. qꝛ crucē meā ipē baiulaui ¶ dorſum lauda me ꝓ acri dolore q̄ ſuſtinui flagellatꝰ ¶ cor meū extolle amorē ꝛ fidelitatē meā. quā hōibus ī ſūmo demonſtraui ¶ manꝰ ꝛ brachia mea oꝑa ꝛ labores hūanitatis mee. q̄ ꝓ ſalute hōim aut ꝑtuli aut ꝑegi ¶ latera mea lauda me ꝓ ineſtīabili dolore. q̄ habui ī lateribꝫ. q̄ vnꝰ fuit de p̄cipuis doloribꝫ meis. cū ꝓpter te diſtentus fui ī cruce ¶ genua mea accipe deuotionem orōis mee. ꝛ ꝑ pedes deſideria mea. ī quibꝫ oībꝫ diebꝫ vite mee ꝓ ſalute hōim laboraui ꝛ ī ſiti cucurri

Si q̃s ergo ↄfitẽtur libent' aut timẽt ꝙ ñ eẽt bñ ↄfessus. q̃ tñ in ↄsciencia nil inconfessũ inueñret hãc ↄfessionẽ laudis deo faciat. ⁊ ĩ qua parte deliquisse se deprehendit hoc deo ↄfiteat'. ita vt diuinitatẽ laudibȝ extollat. se reũ ꝓtestetur ꝙ dĩm ĩ condigna reuẽrencia ñ habuit. ⁊ ꝙ ĩ se ymaginẽ dei tociens maculauit. mẽoriã suã t'renis ⁊ inutilibus occupando. racionẽ suã ad t'renã sapiãm curiose transferendo. ⁊ ĩ caducis ⁊ vilibȝ delectando Itẽ cũ oculos diuine claritatis extollit. ↄquerat' se cognitioẽ suã ⁊ sensuũ suoꝝ intelligenciã ad t'rena vertisse

Similr' cũ aures mĩe eiꝰ collaudat. se reũ ꝓclamet ꝙ v'bo dei nũq̃ vt debuit intendit. ñ aures suas ꝓximi p̃cibȝ inclinauit Ore aũt suo multociens p'cauit murmurando. vana ⁊ inutilia loquendo. ⁊ a v'bo dei ⁊ doctrina ⁊ oroẽ ⁊ cantu os suũ claudendo Iugũ etiã x'i qd in baptismo suscepit. tociens ĩpaciẽ abiecit. ⁊ q̃d ei aduersum euenit ferre noluit aut invitꝰ portauit Insuꝑ religiois iugũ qd corã deo ⁊ sc̃is eiꝰ aĩa ꝓfessa ẽ. frangendo obediẽm. ⁊ q̃i ñ curando deliquid Cũ v' recolit ꝙ inhũait x'i flagellatꝰ ẽ. culpã suã cognoscat ĩ hoc ꝙ corpꝰ suũ ñ castigauit. sed ei sepiꝰ ĩ pigricia ↄsensit

⁊ delicatiꝰ enutriuit Corde qͦ deliq̇t ꝙ deū totis p̄cor-
dijs n̄ amauit. n̄ legem eiꝰ meditando, magis ī-
utilibꝫ cogitacōibꝫ occupauit Manibꝫ q̄ peccauit
mala faciendo ⁊ a bōis uacando, specialr̄ a ꝯmu-
nibꝫ opibꝫ mīe ⁊ caritatis Spūales qͦ pedes affcūs
suos multiplicr̄ infecit. cū eos a deo auertit n̄ ipm̄
ī celestia toto corde ꝯcupiuit Qualr̄ hō oīs ad
laudem dei inuitet Cū vice quadā valde
laboriose cantasset, sicut freq̄nter solebat. ⁊ iā viribꝫ
defecisset videbat̓ sibi ꝙ eūdem flatū quē spirabat
de corde dei traheret ⁊ ita n̄ viribꝫ suis ſꝫ qͥ diuina ~~tt~~
ꝟtute cantaret Solita enī erat totis viribꝫ canē et
tā feruenti aōre. ut sepe videretur sibi ꝙ si ⁊ ex hoc
spm̄ exalaret, n̄ tn̄ a cantu cessaret Cū ergo tali uni-
one ī deo ⁊ cū deo canē videretur, dixit illi dn̄s Sicut
tu mō flatū tuū ex corde meo trahē videris. sic
oēs qui ī amore meo aut me desiderando suspirant,
n̄ ex suo ſꝫ ex meo diuino corde spiramentū trahūt,
sicut follis q̇ in se nullū ꝯtinet flatū, n̄ q̄ntū ex aere
trahit Cū aūt ymnꝰ bn̄dicite ī choro legeretur desida-
bat scire qͥd ex hͦ laudis dēs haberet, cū ita creature ad
laudē suā inuitant̓ Ad qd̓ dn̄s r̄ndit Cū hͥ ymnꝰ
ꝟ aliud simile canitur, ī quo creature ad laudem vo-
con

cmit̃ diuinā· om̄s creature ſigulaꝛ̄ velud ꝑſone adā ī mea p̄ñcia ſtantes:· ꝓ hōie illo l̃ gn̄alr̄ ꝓ oībus ⁊ ī oībus que feci ſibi boīs me collaudāt Qualr̄ hō cor dei ſalutet Anglūs dn̄i apꝑuit aliqñ ẋ famlē, ⁊ de corde eiꝰ tulit qˀ̃ cartā· que ſanguīe ſuo erat inſcripta:· deꝰ fidelis ī quo ñ ē iniq̄tas· ⁊ illud Mallē mori:· qˀ̃ criminalr̄ a te ſeparí Quā dn̄o cū gaudio p̄ntabat Mane enī cū cogitaciōibꝫ infeſtata fuiſſꝫ:· illa l̃ cogitauerat reſiſtendo Et ait angelꝰ ad eā Hec tu hodie cogitaueras ⁊ l̃ ſētias· quotiens hō cogitacōibꝫ ſuis ⁊ deſiderijs reſiſtendo ꝓponit ī corde ſuo potiꝰ velle mori qˀ̃ velle p̄care:· ſtatim corā deo acceptabitᷣ acſi hō v̓tutem illā ꝑfecerit Tūc illa ꝓcidit ad pedes dn̄i ⁊ cōqueſta ē qꝫ oē tp̄s vite ſue inutilr̄ viuendo cōſūpſiſſet· ꝓponens de certō ſi poſſibile eēt qꝫ vſqꝫ ad extremū diem viuē vellet in maximis penis ⁊ doloribꝫ· ī quibꝫ hō vixit ſup̲ t̉ram Cui dn̄s Ꝓ oībꝫ q̄ neglexiſti· ſaluta cor meū ī diuina bōitate· qua ipm̄ ē fons ⁊ origo totiꝰ boī:· ⁊ vnde oē bonū ꝓcedit ¶ Scdō ſaluta cor meū ī affluencia oīs grē· q̄ effluxit· effluit ⁊ effluet ī om̄s ſcōs ⁊ aīās ſaluandoꝝ ¶ Tercio ſaluta venā illā dulcifluā benigſſimi cordꝭ mei· q̄ totiens erūpens effudit.˝ et inebriauit aīam tuā torrente mee diuine voluptatis

De salutacōe dn̄i ⁊ eiꝰ ꝯsolacione

Qū vice quadā aīe sue dilc̄m ꝑcordialr̄ salutasset ille rn̄dit Cū salutas me.˝ resaluto te Cū me laudas.˝ laudo meipm̄ i te Et cū grās agis ago ⁊ ego i te ⁊ ꝑ te grās deo prī. licʒ qn̄qȝ minꝰ sentias Sciendū ē qꝫ eodem mō cū hō laudat dn̄m ł orat. siue qcūqȝ facit. ⁊ ipi n̄ sapit. deo tn̄ cui n̄ accrescūt n̄ decrescūt. sʒ inmutabilr̄ ꝑseuerat. ideo n̄ minꝰ sapit n̄ ideo minꝰ acceptat. qui nūqꝫ n̄ i semetipo ⁊ ex suo aīore erga aīam ꝯmouetr̄. q ꝓ suo bn̄placito ⁊ scd̄m qꝫ aīe expedire nouit eā sua dulcedīe allicit. ⁊ aīore suo liquefacē facit. ymmo tūc gratanť suscipit.˝ qui aliqn̄ aīe amantis erga se fidelitatē cupit experiri

Qꝫ hō cor suū ad dn̄m eleuet

Nocte quadā dū dormire n̄ possʒ.˝ dixit ad dn̄m Eya qꝫ bonū et qꝫ aptū in hꝭ tpib silencio eēt tecū fabulari Rn̄dit dn̄s Numqđ i tanta multitudīe eē potis. si ad me toto corde ꝯuteris. qn sola meū sis Vnde cū hō solus ē. cor suū sp ad dn̄m eleuet dulciť illi colloquēdo ac medullitꝰ ipm̄ desiderando ⁊ intima susurria emittendo.˝ vt ex iugi ꝯfabulacōe dei cor ei⁹ diuino aōre inardescat Si ṽ cū hoībȝ ē deo tn̄ ꝓut pt̄ intendat. de deo tn̄ ipīs libent᷑ loquat᷑, sicq̄ tam se q̄ alios attendit ad aōrem Itē oīa que facit ꝓpter dm̄ faciat ad ei⁹ laudem Cetq̄ vero n̄ licȝ aut ē̄ n̄ potest simlr̄ ꝓ dei aōre libens dimittat Oīa ergᵒ que sibi aduersa ⁊ grauia sūt ꝓ dī aōre volūtarie sustipiēs supportet patienter Et adiecit dn̄s Cū aliq̄ grām de deo sentis oīa p̄termittens te exoccupa quate⁹ infusa grā liberi⁹ ⁊ expediti⁹ ꝑfruaris qȝ illa hora nichil meli⁹ aut utili⁹ facē potes Cū aūt p̊s aut aliā orōem quā sc̄i in t᷑ris orauerūt legis oīs sc̄i ꝓ te orant me Cū v͛o meditaīs l᷑ mecū loqueris oīs sc̄i gaudentes me bn̄dicunt

De tribȝ disposicōibȝ cord᷑ hūani

Orante ē ancilla dicat ad dn̄m O milies desiderate vtinā de vltimis t᷑re abyssis ad te gemē possem Cui dn̄s r̄ndit Et q̄ hoc tibi ꝓficēt: Vbicumȝ enī es suspiriis tuis me t᷑ intrahis Sicut gᵒ cor hūanū absq̄ aere viuē n̄ pt̄, sic aīa absq̄ meo spū viuens velud mortua ī putatur Et sicut cor hoīs tres habȝ meat⁹, vnū vnde aerē inspirat, aliū vnde cibo ⁊ potu ꝯfortet᷑, terciū

vnde cetis membris mīistrat. sic ⁊ cor aīe tres habet
meatꝰ P ꝑmū spm meū diuinū intrahit sibi. vn̄
viuat P scd̄m verbo dei .s. ꝑdicacōibꝫ ⁊ alijs scꝑ-
turis scīs. velud optīo cibo ꝯfortat͛. ꝑ terciū cai-
tatis opibꝫ fortitudinē membris mīistrat Et qꝛ
aīa membris ꝓprijs caret. etiā membris q̄ velud
sua reputet. ip̄am caitatē impendat .s. ꝓ boīs
⁊ iustis laudes ⁊ grāȝactiones deo offerendo. ꝓ
mediocribꝫ orando vt ī meliꝰ ꝓficiant. ꝓ malis
vt ꝯūtantur. ꝓ quolibꝫ tribulato vt scd̄m suam
indigenciā ꝯsolet͛. ꝓ aīabꝫ vt citiꝰ purgate celi
gaudia adipisci mereantur Triplex instructio
bona Item cū in orōibꝫ deo ꝓ opibꝫ sue redēp-
cionis grās ageret ⁊ ꝑuenisset ad illū articlm vbi
grās egit qꝫ ꝓ nobis baptizari dignatꝰ ē. dixit
illi dn̄s Ego volo te baptizare Statimqꝫ riuus
magnꝰ de corde dei cū impetu erumpens. aīam
eiꝰ habunde ꝑfudit Et dn̄s adiecit Ecce ego vo-
ēē lo ꝯmat͛ tua. sicut ꝯmatres instruāt filias su-
as spūales. ego ita et te tria docebo Primū ē
vt oīa q̄ pateris adūsa. tam mentis q̄ corpis
n̄ tibi sꝫ m̄. acsi ego ī te oīa sustineā paciaris
Scd̄m ē vt oīa bn̄ficia hōim seu mīisteria cū

hilaritate ⁊ gratitudīe suscipias. acsi n̄ tibi sed m̄i
ab eis impendātur ¶ Terciū ē. vt totalr̄ m̄i viuas.
ita vt oīa tua n̄ tibi sȝ m̄i ascribas. acsi nichil a-
liud sis q̄ᵐ vestimentū. quo eͦ optus. oīa ōpa tua
ī te p̄agam ⁊ disponā **Quō hō ꝯūsacionem xp̄i
sibi vsurpet.** Inter missaꝝ sollemp̄ia dū pigra
eēt ⁊ dormitaret. cū merore suā negligenciā deo
ē ꝯquesta Cui rn̄dit Si nil inuenires ī te q̄ tibi dis-
pliceret. ī quo bōitatem meā recognosceres. Et
quare hō nollet accipe. q̄ tn̄ paratus sū illi offer-
re. Demū sc̄issimā ⁊ innocētissimā ꝯūsacionē
meā qua vixi ī t̄ris. libentissime illi do. vt eā
sibi assumēs. oīa q̄ ei desunt ex meo suppleat Cui
illa Si inq̇ dulcissīe dn̄e placȝ tibi. vt hō tua sibi
vsurpet. dic rogo qualr̄ hō hoc faciat Rn̄dit Oīa
desid'ia sua. intencionē ⁊ orōem ī vnione desid'ioꝝ
⁊ orōnū meaꝝ offerat deo p̄ri Tanta tunc ī accep-
cione ascendit corā deo. eritȝ oīno vnū. velud si
diu'sa aromata simul accensa. quoꝝ fumꝰ ī vnū
collectus dulce ascendit Sicȝ orō illa q̄ ī vnione orōis
mee offertur. ī similitudīe optimi odoris ascen-
deris. acceptissīa erit deo Oīs alia orō licȝ celū pe-
netraret. n̄ tn̄ tali n̄ tanta gratitudīe acceptabit

corā xo Itē vt hō oēm laborē ⁊ oīa oꝑa ſua ī vnione oꝑm ⁊ laboꝝ meoꝝ faciat. a q̊ oīa ei⁹ oꝑa nobilitātur. acſi cuprū cū auro liquatū. penit⁹ a ſua tranſiens vilitate. ī auri nobilitate mutaétur Tertio vt hō oēm vitā ſuā .ſ. mot⁹ vires ⁊ ſenſus cogitacoēs verba ⁊ oīa ſua ſcd̄m modū ↄu̇ſatiōis mee dignat. a q̊ ei⁹ vita ⁊ ↄu̇ſatio ita renouatᷣ ⁊ nobilitatᷣ. acſi nobilis auis de lutoſo ac fetenti aere tranſmigrās ī optimū aerē ſe renouaret Sic hō tėrreſtris a ṗſtina ↄu̇ſatiōe ſua ī nouitate vite mee tot⁹ efficitᷣ celeſtis ⁊ ṁ cog̃tus Igr̄ kmī hāc dig̃ſſimā diuine pietatis dignationē. p̄cordiali gratitudīe ſuſcipiētes. vſurpem⁹ nob' ſctiſſimā xp̄i ↄu̇ſatiōem ī ſupplementū oīm q̄ nob' ī meritis defuerūt Studeam⁹ ⁊ ip̄i in q̄tū poſſum⁹ ī vtutibꝫ ↄformari. qr hᷓ ſūma nr̄a glā erit ī etna btitudine Que enī maioꝛ potıt ee glā ꝰ q̄ lucis etne candori quadā ſimilitudie appinquare

Q x̄ menbra nob' velud ſpecl'a lucent

Hec dei ancilla die quadā vidit veſtimentū dn̄i plenū ſpeculis. ꝑ q̊ cognoīt q̊ oīa x̄ menbra ī opibus ſuis nobis velud ſpecl'a lucent Pedes enī ei⁹ lucēt nob' ⁊ deſidia ei⁹. ī quibꝫ debem⁹ agnoſcē

q̃ tepida ſūt deſidia nr̄a ad diuina. q̃ inutilia ad
hūana. Genua x̄ ſūt nob̄ ſpecula hūilitatis. q̄ to-
ciens p̄ nob̄ in orōe curuata ſūt. ⁊ ī ablucione pedū
diſciplōꝝ. ibi poſſumꝰ agnoſcē ſupbiā nrām. q̄
n̄ ſinit nos hūiliari q̄ puluis ſumꝰ ⁊ cinis. Cor
x̄ ē nob̄ ſpeclm̄ ardentiſſimi amoris. ī quo pſpicere
poſſumꝰ teporē cordꝰ nr̄i erga dm̄ ⁊ pximū. Os x̄
ē nob̄ ſpeculū ſuauiloquoꝝ laudis ⁊ grāꝝactionis
ī q̄ agnoſciꝰ inutilitatē nr̄oꝝ vboꝝ. ⁊ omiſſionē
diuine laudis ⁊ orōis. Oculi dn̄i ſūt nob̄ ſpecula
diuine vitatis. ibi agnoſcē valemꝰ tenebras nr̄e
infidelitatis. q̄ nos impediūt a cognicione vita-
tis. Aures dn̄i ſūt nob̄ ſpecla obediencie. qui ſicꝰ
ſp̄ patus fuit ad obediendū deo pr̄i. ita ſp̄ inclinatꝰ
eſt ad p̄ces nr̄as. Quō hō ſcdm̄ bn̄placitū dī viuat
Item die quadā videbā ſibi. q̃ columba ſedet ī ſi-
nu dn̄i. q̄ ſignificabat ſimplices. q̄ dona dī ſim-
plici corde ſuſcipiūt. n̄ diſcuciūt opa dei n̄ hōim
ī quibꝫ dēs maxīe delectatur. Illa v̄o deſiderans ſcire
quō ſe regē debet. intellexit q̃ ſcdm̄ ꝯuſacionē x̄.
q̄ ī quatuor partes diuiſa ē. Primo enī xp̄c fuit ſp̄
feruēs corde. Ita ipā cū ſola eēt. ſp̄ intendē ſoli deo
debet. p ꝯſiderationē eiꝰ diuinitatis l'operum huāi-

tatis ei⁹. l' meditari de hijs q̄ de⁹ fecit ī s̄cis suis. l' q̄ sibi ip̄i p̄ m̄iām suā diuinā infudit ¶ Sc̄do xp̄c fuit oībꝫ socialis ⁊ mitis. et nemin̄e ledens mordaci v̄bo Sic v̄ba ei⁹ sp̄ ēē debēnt de factis x̄ aut exemplis s̄cōꝝ. aut vtilitate p̄ximoꝝ ¶ Tercio fuit vtil' ī om̄ibꝫ op̄ibꝫ suis. tam ī sanatione corp̄m q̄ aīaꝝ Sic ip̄a deb̄et intend̄e. vt oīa op̄a sua studiose facēt. cū suaui ⁊ ~~humili~~ corde hilari ¶ Quarto x̄ fuit patientissim⁹ ī om̄ibꝫ p̄secutiōībꝫ suis. ita ip̄a ad om̄s penas ⁊ iniurias ēē deb̄et benigna. eas tollando sicut ouis q̄ cū in pascuis ē sepe balat. sed cū ad mactandū trahit' corā carnifice silet Sic aīa fidelis cū nullū sentit grauamē timē debet. sꝫ cū tribulat' siue ī corpe siue ī sp̄u maxīe secura erit Tūc orabat dn̄m vt se instruet. quō singlis horis s̄cdm bn̄placitū suū viu̇e possꝫ Cui dn̄s mane cū surgis. cor tuū m̄ offeras. ad infundendū diuinū liquorē meū In missa mecū ēē debes q̄i ī ꝯuiuio. vbi om̄s ꝯueniūt ⁊ null⁹ excipitur. sꝫ dēs suas expensas .i. orōēs ꝯportant. ibi ego dn̄s lib̄alitate mee diuine maiestatis. oīa vulnā sano. p̄ct̄a relaxo. oīm v̄tutū paup̄iem dito. ⁊ oīm affectiones releuo Et aīa dic q̄d agis cū oro. cū p̄s lego ᴧ quo ſtudioſi⁹ / eo dulc⁹ inte

Cū dn̄s Ego auſculto ⁊ ~~qn̄~~ opar͛is / ~~ego~~ requieſco.' cū tu comedis eͦ laboro qꝛ tu ī me ⁊ eͦ te paſco Cū dor-mis eͦ vigilo.' ⁊ te cuſtodio Qualīt hō cor dī ſalutꝫ

Mane cū p̄mo ſurgis. ſalutā florens ⁊ amans cor dulciſſimi amatoris tui.' a quo oē gaudiū. oē bonū. oīs felicitas effluxit ī celo ⁊ ī t͛ra. effluit et effluet ſine fine.' ⁊ cor tuū totis viribꝫ ei⁹ cordi infundē conātē ita dicens Laudo bn̄dico glīfico ⁊ ſaluto dulciſſimū ⁊ benigniſſimū cor ihū xp̄i fideliſſimi amatoris mei.' gr̄as agens ꝓ fideli cuſtodia qua hac nocte ꝓtexiſti me.' ⁊ ꝑ me laudes ⁊ gr̄ār actiones ⁊ oīa q̄ ego debebam deo p̄ri inceſſanter ꝑſoluiſti Et nūc o unice amator meus offero tibi cor meū vt roſā venuſtiſſimam.' cui⁹ amenitas tota die oculos tuos alliciat.' ⁊ ei⁹ fragrantia diuinū cor tuū delectet Offero ēt tibi cor meū vt eo ꝓ cypho vtaris.' vnde tui ꝑprij⁹ dulcedinē bibas.' cū oī qd' ī hac die ī me dignaris opari Inſup offero tibi cor meū vt optimi saporis malegranatū ⁊ tuo regio decentis conuiuio.' qd' comedendo ſic trahas ī te vt delectato feliciter ſentiat intra te.' orans vt ēt oīs cogitatio locutio opatio ⁊ volūtas mea ſꝫ bn̄placitū tue volūtatis benigniſſime hodie dirigatur Deinde signa te signo crucis dicens In noīe pr̄is ⁊ filij ⁊ spc sc̄i Pr̄ sc̄e in vnione aōꝛis amātissimi filij tui: ꝯmendo t' spm meū Qđ verbū ēt ad singlā oꝑa tua cū ea incipis repetas: siue cū intras choꝝ. l' cū horas inchoas l' cū vis orāe: ⁊ credas deo ꝙ opus tuū ꝙ tūc agis nūꝙ valeat deꝑire Commenda ēt illi visū tuū tam intiorē ꝙ exterioꝛem diuine sapīe: oꝛans vt lumē cogtiōis t' donet: quo volūtatē eiꝰ ⁊ oīa sibi placita agnoscē valeas Auditū ēt tuū ꝯmenda dīne mīe vt intellcm t' ad oīa q̄ illa die auditurꝰ ē tribuat: ⁊ a nociuo visu ⁊ auditu te ꝓtegat Os q̄ꝫ tuū ⁊ vocē diuine ꝯmenda fidelitati. oꝛans vt t' gustū dīni spc sui infundat: q̄o oīa que illa die ꝓferre debes t' sapiant: ⁊ os tuū ī eiꝰ laude ⁊ grāꝝactione aꝑiat. ⁊ ēt ab oī pc̄o custodiat Manꝰ vͦ tuas dīne pietati ꝯmenda: oꝛans vt oꝑa tua suis apponat oꝑibz: et ī eis oīa tua sc̄ificet ⁊ ꝑficiat ⁊ ab oī prauo oꝑe retrahat Coꝛ ēt tuū diuiō aōꝛi ꝯmenda: oꝛans vt illđ dīno cordi tū oī delctatione intrahat ⁊ ī amoꝛe suo ita succendat: vt nūꝙ terenū gaudiū l' delcatione amplꝰ sentire valeat Similr coꝛ tuū ī missa offeras deo ⁊ an̄ senctū depura illō. et ab oībꝫ tirenis exoccupa. ⁊ prepa te suscipe effluxū diuini aōris q̄ oīm pn̄tium corda influit ⁊ replet incessanter

Q' hō ꝑ negligentijs satiat. ⁊ q̄ dn̄s quinꝫ mod' ad missam veiat

Alia vice cū ꝑ vna ꝑsona dn̄m ora͛et. ⁊ q̄ ꝑ ei9 negligentia acceptarē vellꝫ inquire͛t. tale a dn̄o responsū accepit Ip̄a cotidie tria laudate dn̄m oēs gentes legat Mane vnū dicat accipiatꝫ pueꝝ ihm ī dextrā sua. repn̄tans ipm deo pr̄i cū oībus infantie ⁊ pueritie sue. ī suppletionē oīm bonoꝝ q̄ in pueritia neglexit. Scd̄m legat ī missa. accipiendo dn̄m ihm l'sponsū aīe sue. reddat se culpabilē corā deo pr̄e. q̄ tanto ⁊ tali sponso n̄ vicem aōris n̄ fidelitatis. n̄ debitā reuerentiā vnq̄ exhibuit. et recolens q̄ta bona ab eo gratis accepit. ⁊ paup ⁊ vilis erat. sed ipe eā bonis oībꝫ habundare fecit. offerens deo pr̄i feruentissimū aōrem quo xp̄s floruit ī oī v̄tute. viruit ī sua iuuētute Tunc illa sue paupꝫtatis memor effecta. dicit ad dn̄m Eya q̄ paup ⁊ vilis sū ꝑsona. que n̄ anulū habui q̄ tibi fidem assignarem n̄ a te acciperem Statī ostendit ei dn̄s anulū tante amplitudīs. vt dn̄m ⁊ aīam insimul circūcingeret.

habens septē gemmas p̄ciosas P has septē gēmas vij modos designari intellexit. quibꝫ dn̄s venire dignat̄ ī missa Primꝰ ꝙ dn̄s cū tanta hūilitate illuc vēit. ꝙ nullꝰ tam vilis ibi ē. qn̄ ad ip̄m hūilitꝰ se inclinet ⁊ ad ip̄m veniat si tn̄ hō ip̄m velit Scd̄us ē ꝙ vēit cū tanta pacīa. ꝙ nullus tantꝰ pctōr aut eiꝰ inimicꝰ ē. ibi qn̄ ip̄m sustineat pacienter. et si ei reconsiliari velit. letissiē oīa debita sua dimittat ¶ Tertꝰ ē ꝙ tanto aōre illuc vēit ꝙ nullꝰ adeo frigidꝰ ⁊ obstinatꝰ ibi ē. qn̄ ip̄m si tn̄ velit ī amore suo valeat inflāmare ⁊ cor eiꝰ emollire ¶ Quartꝰ ē ꝙ largiflua lib'alitate vēit. ꝙ nullꝰ adeo paup̱ ē. q̄n n̄ possit copiose ditare ¶ Quintus ē ꝙ se tam dulcissīm ⁊ deliciosissimū ⁊ sufficientissimū cibū oībus p̄bet. ꝙ nullus tn̄ eger tn̄ famelicꝰ illuc ē. qn̄ ab eo valeat refici ⁊ habunde saciari ¶ Sextꝰ ē ꝙ cū tanta claritate vēit ꝙ nullꝰ cor tn̄ cecū tam tenebrosum ē. ꝙ sua p̄ncia n̄ valeat illustrari ⁊ mundari ¶ Septiꝰ ē ꝙ tam plenꝰ sc̄itate ⁊ grā illuc vēit. ꝙ nullus adeo segnis ⁊ indeuotꝰ ibi adest qn̄ a suo torpore valeat excitari ⁊ ad deuocōem incitari ¶ Tertiū laudate dn̄m legat ī vespe. accipiendo dn̄m ihm̄ cū tota ꝑfectiſſima ſua ꝯu͛ſatiōe. repn̄tet ip̄m deo p̄ri ꝓ oībꝫ q̄ neglexerit ī vita ſua. orans ꝑ ip̄m oīa inꝑfecta ſua plene ſuppleri Inſuꝑ ſi oīa deꝑdita deꝑꝛauata ſiue neglecta ſua ſufficient͛ recupera͛e voluit. ſepiꝰ accedat ad illō ꝑnobile ⁊ dig͛ſſimū ſacrariū corꝑis x́. qd̄ in ſe ꝯtinet oīa bona. oīſq̄ gr̄e ē inuentiuū De efficacia verbi dei Mie quadā dum p̄ debilitate longiꝰ ire n̄ valens. miſſam ī ambitu audiret. ingemuit ꝯque͛ndo ſe a deo eē remotā Cui dn̄s rn̄dit Ubicumqꝫ tu es. ego ſū Tūc illa req̄ſiuit ſi aliq̄ obeſſet. q̧ hoīes de longe miſſā audirēt Cui dn̄s. bonū ē vt hō p̄ns ſit vt v͛ba valeat audire. qꝛ ſcd̄m q̧ paulꝰ dicit ſermo dei ē viuꝰ ⁊ efficax ⁊ penetrabilis Verbū enī dei aīām viuificat. infundēs ei ſp̄uale gaudiū Sicut enī ſepe apparet ī hoībꝫ laicis ⁊ ydiotis. q̇ licꝫ n̄ intelligāt q̄ legūt. ſenciūt tn̄ gaudiū ſp̄c ⁊ inde ad p̄niam aīantur Verbū enī dei efficacē reddit aīām ad v͛tutes ⁊ queq̄ bona. ⁊ penetrat eā. oīa intiora eꝰ illuſtrando Sed cū infirmitate ſeu obīa. vł alia racionabili cauſa ꝑpedit͛. vbicumqꝫ tūc hō ē. ibi eidem p̄ns ⁊ cū illo ſū Tūc ait illa Eya my dn̄e. mō m̄ ex p̄ntibꝫ miſſe v͛bis dona. vnde aīa mea ſpūalr̄ ꝯſoletur Cui dn̄s Ecce iam m̄i ter cantit' agnus dī In ṗmo me offero deo pr̄i cū oī hūilitate ⁊ paciā mea ꝑ vob' Ad ſᵒ offᵒ me cū oī amaritudīe paſſiōis mee. ī plenā reconſiliacionē Ad t̃ciū cū toto amore diuini cordꝭ mei ī ſupplementū oīm bonoꝝ q̄ deſunt hōi Dicit ⁊̄ dn̄s Tibi dico q̇ miſſam ſtudioſe ⁊ deuote audierit. ī extremis eiꝰ tot nobiles ſcōꝝ meoꝝ ꝑſonas ī eiꝰ ꝯſolacionē ⁊ defenſionē ⁊ aīam eiꝰ cū honore deducendā ſibi tranſmittā. Qͦt miſſas ī trib audit'

Item cū vice quadā ad miſſam iret. Itē aliud vidit dn̄m de celo ī candidiſſiā veſte deſcendentē ⁊ dicentē Cū hoīes ad miſſam ſe ꝑpent ꝑnīa pectoris tonſione ⁊ ꝯfeſſione ſe debent ꝑpare. vt ſic mee diuine claritati poſſent obuiare. ⁊ eā ī ſe recipe q̄ ꝑ huiꝰ veſtis candorē declaratur Qualr̄ hō torporē depellat Quia hec ⁊ deuota v'go miro mō anhelans ad celeſtia. cū tpe eſtiuo ſorores quaſdā in miſſa ṗgᵗantes ⁊ dormitantes videt. zelo accenſa iuſticie ⁊ ſimil' pietatis ducta aſſū dixit ad dn̄m Eya dn̄e dˀs q̇ ē miſer hō. tā fragilis ē vt n̄ cū diuinis intereſt a ſompno valeat abſtinē. Ad qd̓ dn̄s rn̄dit Si cogitarent celeſtia

aut ꝗ̄ inferni penã. ſompn⁹ ab eis bñ fugar͛etur
Et illa Quibꝫ datū nõ ẽ vt hoc facẽ ſciant. q̇
facient. Rñdit Si q̇s habꝫ amicū ſibi valde dilc̄m.
dolet ſi ab ei⁹ familiaritate ſemot⁹ eēt Quiſq̇s
gͦ cogitat qualr̄ ego fideliſſim⁹ ⁊ amic⁹ ei⁹ amã-
tiſſim⁹. cū ad me ꝑuenerit oīa ſecreta mea ei
pandā intīm vt nil vltra cupiat. aut velit ſcire.
iuſte cor ei⁹ ꝯcitaretur ad delc̄andum ī me Qui
ꝗ̄ cogitauit qualr̄ ego oīb ſuauitatis dulcor. ero
ei ſapor ſcd̄m dē cordis ſui delc̄amentū. et q̄ po-
tens ⁊ liber ī mea libtate fiet. hͨ recogitata me-
rito ab eo ſompnū fugarent Unde hͨ oīa dona dī
cū gratitudīe ſuſcipiens. ꝓ ſinglis grãs agat.
⁊ de die ī diem ī virtutibꝫ ꝓficiat donec omnibꝫ
habundet Qualr̄ hō aīe ſue faciē ꝯtempletur

Conmūitata vice quadā intellexit q̇ cū hō
meōriam ſuā t͛renis ⁊ cogitacōibꝫ inutilibꝫ oc-
cupat. faciē aīe .i. ymaginē ſcē trinitatis ī ſe
maculat Similr̄ cū racionē ſuā ſiue intellc̄m
ad t͛renā ſapiām ⁊ curioſitatē vertit. aīe ſue
faciē inficit Cū aūt a volūtate dī diſcordat ⁊
aliq̇ p͛t͛ dm̄ amat. ⁊ delc̄atur ī tranſitorijs.
ymaginē dei ī ſe viciat Quia gͦ aīa q̄diu ī

corꝑe ē frequenti⁹ a ṽenis maclās ɔtrahit. oportꝫ vt in ſpeculo .i. ī dei facie. vbi ſimilitudinē ſuā deprauatā luciđiſſīe ɔſpicat. vultū ſuū ſepi⁹ ſpeculet᷑ cū diuinū voluit ſuſciꝑe ſacramentū. et ſicut candor et rubor faciē ſponſe multū exornāt. ſic ſtudeat aīa frequenti⁹ ſe ɔfeſſione abluē. ꝛ iugi recordacōe paſſiōis xͥ q̃i colore roſeo vultū ſuū decorāe

Qualr̃ ſe hō ad ſcāz ɔmuniōnē preparꝫ

Alia vice cū eēt ɔmunicatura. dixit ad dn̄m Eya dilc̄ſſime dn̄e ds̄ m̄s. doce me qualr̃ me ꝑparem ad tui venandi corꝑis ꝛ ſanguinis imꝑiale ɔuiuiū Ad qđ dn̄s rn̄dit Cy fecerūt diſcipli mei q̄s miſi an̄ faciē meā ꝑpare paſcha. cū an̄ paſſionē cū eis cenaturus eēm. Statimq; viſum ē ſibi qͥ eēt ī domo mire magītudīs. ī qua erat menſa aurea. ꝛ menſale deſuꝑ poſitū. eratꝫ referta diūſis ciboꝝ generibꝫ Et ait dn̄s Hec dom⁹ amplitudinē inmenſe largitatis mee deſignat. q̄ omīs ad ſe venientes libāliter ſuſcipit ꝛ ouant᷑ Qui igr̃ voluit ɔmunicare. ad largitatis mee ɔfluat clemenciā. et ipa velud mr̄ benigiſſime eū ſuſcipiens a malis ꝓteget vniūſis Menſa ē amor. ad quā ɔmunicatur⁹ ſecuꝝ habꝫ acceſſum. q̄ decet aīe inopiam ex participacōe ⁊ ꝯmuniōne oīm bonoꝝ copiose ditabit. Mensale ē pietas mea. q̄ sicut mensale tractabil' ē ⁊ lenis. et valde ad hoīem inclinata. Ideo hāc ꝗ̄ hō securꝰ habebit ꝯfugiū. qr recordatio suauitatis mee ⁊ pietatis hoīem ad obtinendum oīa saluti sue nccaria reddet ausū. Supra mensā visus ē agnꝰ niue candidior. q̄ vt pede suo tetigit vasa. mox diuēsis cibis ⁊ poculis replebātur. Hic agnꝰ x̄ erat. q̄ solus aīe cibꝫ ē ⁊ refectio vera. In hac domo erāt due ṽgines pulcherime ministrantes. mīa. s. ⁊ caritas. Mīa erat ianitrix. q̄ oēs aduenientes benigne intromittens. ad mensā illā ponebat. Caritas vº discumbentibꝫ ministrabat. eratꝫ oīm illuc veniencīū largiflua ꝑpinatrix. **Quali desiderio hō ad ꝯmuniōnē accedat.** Item cū signū poneret ꝯmunicatura. dix̄ ad dn̄m. Scribe dulcissime dn̄e nomē meū ī cor tuū. nomēq3 tuū mellifluū cordi meo ꝑ iugē memoriam inscribe. Ad quā dn̄s dix̄. Dū vis ꝯmunicare. tali intenciōe me suscipias. acsi oē desideriū ⁊ oēm amorē. q̄ vnq̄ humanū cor flagrauit habēs. Sicq3 ī altissiō aōre q̄ possibile ē hūanū cor affici. ad me accedas. egoq3 amorem illū ī te suscipiā. n̄ ꝑut ē in te. sed velud si talis ac tant⁹ eēt. q̈tum eē cū volebas. De septem gēmis p̄ciosis Alia vice cū idem signū ponēt dixit Scribe dn̄e nomē meū in cor tuū Statī vis⁹ ē ei dn̄s habēs l̄ras aureas septē gēmis ornatas ī pectore suo. viditq̃ l̄ram p̄mā noīs sui ⁊ agnouit ei⁹ signationē. p̄ma gēma signat cord' mūdiciam. scd'a assidua mēoria ꝯūsacōis x̄. tertia hūilitatē. quarta intremētū bonoꝝ opm̄. q̄nta paciā in adūsis. sexta spem. septīa celestiū aōrē. Hys enī ꝯmūicans debz eē insignit⁹ Qualiter hō ad ꝯmūionē accedat Antille x̄ moris erat. vt dū ꝯmūicare vellet x̄ passionē diligent' cogitare. et qn̄ hoc negligebat grauit' se deliquisse timebat. eo q dn̄s dixerat hec facite ī meā ꝯmēorationē Vnde cū dn̄m orasset. vt hui⁹ v̓bi sensū exponēt. sic ꝑ spm̄ scm̄ intelligendū ē edocta Hoc facite ī meā ꝯmēoratiōez Tria sūt nob' mēoranda tpe sacratissīe ꝯmūiōis corpis ⁊ sanguinis x̄ Primū ē eternus ille amor q̊ nos d's cū nō essem⁹ amauit. p̄uidens deīn destin̄ nr̄m ⁊ ꝑfidiam. ⁊ cū nos creare dignat⁹ ē ad ymaginē ⁊ similitudinē suā. ꝓ q̊ merito grās referim⁹ Scd'm ē aōr ille inestīabilis q̊ fili⁹ dei cū eēt plen⁹ delicꝫus ī p̄ris glā ⁊ inclinauit se illa infinita maiestas ad eēm nr̄am miseriā quā patim᷑: in vinclis adam famē sitim frig9 estū lassitudinē tristiciā obꝓꝓria penā ⁊ mortē turpissimā. q̄ oīa sustinuit ineffabili paciā vt nos libaret ab oī miseria Tertiū ē aōr ille inscrutabilis q̄ nos singlis respicit momētis ⁊ fouet cura pyssime p̄nitatis. ita cꝫ ille q̄ ē creator nr̄ ⁊ dn̄s redemptor et fr̄ amantissim9 sp̄ astans p̄ri ꝓ nob' cuncta nr̄a disponit et ꝓmouet negocia tamq̄ aduocat9 ⁊ minister fidelissi9 Hec tria singlis merito hoīs sūt habenda ī meōria. sꝫ specialr9 cū intersum9 celesti cōuiuio: qd' nob' donauit amator nr̄ amātissi9 ꝓ inestīabilis aōris testamēto merito sp̄ recolendo

De triplici vngento amoris

Cum ꝓ quadā oraciōe q̄ sibi conquesta fuāt q9 min9 deuociōis sentiret dū cōmūicaret. hāc doctrinā ex deo sibi dedit Cū volueris cōmūicare si cor tuū sentis tepidū ad orōem ñ habes tale desideriū ⁊ aōrem ꝓut deret. clama toto corde ad dn̄m ⁊ dic Trahe me p9 te. curremꝰ ī odorē vngentoꝝ tuoꝝ In h° verbo trahe cogita q̄ potens ⁊ inmensus fuit aōr q̄ oīpotentē ⁊ etnū ad tā ignominiosū crucis suppliciū duxit ⁊ desidāns vt ipe q̄ dixit ſi exaltatꝰ fuero a t͛ra oīa trahā ad me. cor tuū trahat cū oībus aīe tue viribꝫ ī ſeipm̄. et faciat te currere cū aōre ꝛ deſidio ī odore triū vngentoꝝ illoꝝ. q̇ de ſinu dulciſſimi cord͛. nobiliſſiā apothecā ~~oīm~~ tam large ꝓfluxerūt. q͛ celū ꝛ t͛ram impleuerūt Primū ē aqua illa roſacea quā aōr ille diuinꝰ ex roſa illa nobiliſſiā. dn̄ico .ſ. pectore ī camino decoxit caritatis Hoc vngento vtaīs ꝑ ablucione faciei aīe tue. recogitās diligent͛ ſi aliquā inueniās pcc̄i maculā. quā ores ablui l͛ꝫ fonte mīe q° latronē lauit ī cruce Scd̄m vngentū ē vinū illud rubeū. ſanguis .ſ. ſcīſſimꝰ. quē torcular exp̄ſſit ī cruce. ꝛ cū aqua eduxit de cord͛ eiꝰ roſeo vulnere. ex q° petēs aīe tue faciē colorari. vt tanto cōuiuio digne poſſis adaptari Terciū ē ſupeminens ꝛ ſupeffluens diuini cord͛ ineſtiābilis dulcedo. quā n͛ mortis potuit minue͛ amaritudo. ꝛ dicit͛ vngentū balſamiticū. oēm vincens odorē aromaticū. ꝛ valet ad oēm aīe languorē Hoc vngento petas infundi cordi aīe tue. vt guſtat et ſentiat q̈ ſuauis ē dn̄s. ꝛ guſtata ſuauitate inpinguēis. dilateīs. cōforteris ꝛ incorperis ei. q̇ ſe talem t͛ dedit ꝑ aōrem Et cū nullā ex p̄dc̄is

ſentis ſuauitatē. petas vt ī dulciſſiō ⁊ fideliſſiō
amatorē tuo ꝑficiatur. ⁊ ut ip̄i ſapiat tua inſipi-
ditas. ac ī ip̄o ferueſcat oīs tua tepiditas Ip̄e ꝫ
ſolꝰ glīficetur. in oībꝫ oꝑibꝫ tuis hic ⁊ ī futuro
Itē aliud Cū etiā oraret ꝑ quadā que ſepiꝰ cōi-
care trepidabat. dn̄s r̄ndit Quo ſepiꝰ hō cōicat.
eo purior aīa eiꝰ efficitur. iuxta illud Quo freq̄ē-
tius qs abluitur. eo mūdior redditur Quo ꝗ ſepiꝰ
cōicat. eo ampliꝰ ī eo ⁊ ip̄e ī me oꝑatur. et eiꝰ oꝑa
magis ſc̄tificantur Item q̊ ſtudioſiꝰ hō cōicat. eo ꝓ-
fundiꝰ mī immergitur. ⁊ q̈ntum pꝰ diuinitatis
penetrat abyſſū. tanto ampliꝰ aīa eiꝰ dilatatur
⁊ capax d̄initatis efficitur Sicud q̊ ſepiꝰ aqua
ī vnū defluit locū. eo ip̄m ꝓfundiꝰ cauat. ⁊ ad
magis influendū reddit aptiorē Qualiter cor hoīs
deo ſit vnitū Cū vice quadā ſacratiſſimi cor-
ꝑis xp̄i ꝑceꝑiſſꝫ ſacramentū. pꝰ dulcia cū ip̄o col-
loquia. viſum ē ei. q̄ dn̄s cor aīe accipet ⁊ ꝯpri-
mēt illud cordi ſuo. ita vt ī vnā redigentur maſ-
ſam ⁊ ait Sic vellē vt hoīm corda mī ꝑ deſidia
vnita eēnt. ſic vt hō nil ſibi deſidaret. ſed oīa de-
ſidia ſua ſcd̄m cor meū diſponet. ſicut duo ven-
ti inſimul flantes vnū aerē ſpirant ¶ Sc̄do

vniri debꝫ in oī oꝑatione sua. verbigr̄a, cū dormire siue comede͛ debꝫ dicat ī corde suo Dn̄e ī vnione aōris tui qͦ mͥ istud cōmodū creasti, ⁊ ip̄e ī t͛ris tali ꝯmodo vti voluisti. tibi ī etiā laudē ⁊ corꝑis mei suscipio nc̄citatē Simlr̄ et iniūcto oꝑe faciat dicēs Dn̄e ī vnione aōris qͦ te ī laboribꝫ exercē dignatꝰ es, ⁊ adhuc ī aīa sine int͛missione oꝑaris. et nūc mͥ hͦ opus iniūxisti. tͥ ad laudē ꝓ vtilitate vniu͛sitatis istud facio. qͥ dixisti sine me nichil potestis face͛. omnes cū ea oꝑatione vniri ⁊ ꝑfici sicut stilla aque inmissa fluuio. oīa q̄ flumen illud agit ⁊ insimł oꝑatur ¶Tertio ꝑ volūtatū ꝯcordiā. sic vt oīa q̄ eͦ volo. ⁊ ip̄e velit tam ī adu͛sis qᵐ in ꝓsꝑis. sicut electꝝ igne ꝯflatū amplꝰ n̄ diuiditur. sic hō ille vnus ꝑ aōrem meū efficitͬ sꝑc ꝙ maxīe ꝑfectiōis siue v͛tutis ē in hac vita. qꝛ aīa hn̄s ꝯmodū a t͛renis oībꝫ libeꝝ. n̄ diuiditc̄ās facta hōim, qualē hō in corde licꝫ tali me induet vestimēto. s. rubeis, ꝑ r͛meōratiōnē mee passiōis ⁊ mortis. ⁊ ꝑ r͛meōratiōnē infantie viridibꝫ ⁊. et hō cōitans me cabat ⁊ ego eū

De septē horis canoīcis

Ancilla xͥ de septem horis canoīcis cogitans. audiuit a dn̄o Cū p̄mo nocte surrexeris ob reuerētiā illiꝰ aōris q̄ me vinctū tradidi ī man⁹ impioꝝ. et quo ftūs sū obediens vſꝫ ad mortē. diſponas ī corde obedire te velle ad oīa q̄ tibi iniūguntur. ſic ⁊ die illo dēm obiām oc̄ᵣᵣe ꝑficē poſſes. quā aliq̄s ſcōꝝ adimpleuͭ Circa ꝑmā ob reuēntiā hūilitatis. qua corā indigꝰſſimo iudice velud agn⁹ manſuetiſſim⁹ diuidicand⁹ ſteti. ſubiciās te oī creature ꝑꝑᵗ me. ⁊ ad quelibꝫ vilia ⁊ hūilia ſis ꝑata Ad tertiā ob aōrē q̄ ego ɔtempt⁹ ɔſputus. ⁊ oī obꝓbrio ſaturatꝰ fui. temetipſam ɔtempnas ⁊ vilipendas Ad ſextā crucifigas ť mundū. te ꝗ̊ mūdo. cogitans qualr̄ eͦ amator tu⁹ ꝓ aōre tuo cruci sū affixus. et ideo oīa mundi delc̄tabilia ⁊ ſuauia ť velud crux ſint amara Ad nonā moriaꝛ̄s mūdo ⁊ oī creature. videlꝫ vt amoroſa mors mea intīm cordi tuo dulceſcat. vt oīs creatura ť deſipiat ⁊ vileſcat Circa veſꝑas hora videlꝫ qua de cruce sū depoſit⁹. recolas in gaudio qualr̄ ꝑ⁹ mortē ⁊ oēs labores tuos felici requie ī ſinu meo pauſabis Ad ɔpletoriū q̊ memor ſis vnionis illi⁹ btīſſīe. qua vn⁹ ſꝑc meū effctā meipſo ī sūma ꝯpientia ꝑfrueris. q̄ vnio h̄ incapiet ꝑ volūtatis mee ⁊ tue ɔcordiā in oībꝫ. tū adusis ꝗ̊ ꝑſꝑis. ⁊ ī futuro ɔplebitᵘʳ ꝑ glām ſine fine mansurā Item de eodem Qiq̄s eciā horas canōicas deuote cantare voluit. hys tribȝ intendere studeat. Ab exordio horaꝝ vsq̄ ad p̊s laudans extollat abyssū hūilitatis. qua illa d̄initas ⁊ excellentissīa maiestas a sūmo celoꝝ se inclinās ī vallem miserie nr̄e se deiecit In qua hūilitate dn̄s angloꝝ fcūs ē homo. met fr̄ et sociꝰ ymo ⁊ hūilis seruꝰ scd̄m qȝ ip̄e ait. n̄ veni ministrari sȝ ministrare. ⁊ ob reuerēciā hūiliacōis illiꝰ inclinet se deuote Inter p̊s v̊ extollat inscrutabilē dei sapiām. q̄ tm̄ dignanter cū hoībus cōuersata. ꝑ semetip̄am dignata ē hoīem salutaribȝ instruere v̊bis ⁊ monitis. grās agens ei dū inclinat ꝓ doctrina oīm ⁊ v̊bis mellifluis. q̄ vndiq̄ de corde ⁊ ore eiꝰ dulcifluo ꝓfluxerūt Itē grās agat ꝓ oībȝ v̊bis ꝓphetaꝝ. p̄dicacōibȝ et d̄ctis sctōꝝ. ꝓ oī grā ⁊ sp̄uali influxione. qua ꝑ semetip̄m deꝰ hoī bn̄placitū sue volūtatis inspirare dignatur Post p̊s vsq̄ ad finē horaꝝ extollat dulcissiāȝ benignitatem. ī qua se exercuit ī oībȝ q̄ fecit aut passus ē. grās agendo ꝓ oībȝ desideriys ⁊ oroībȝ q̄ fecit aut ꝑtulit ꝓ nobis. specialr̄ q̄cq̄d illa hora ꝑtulit ꝓ nob̄. siue sustinuit ipi grās referat

Qualr̄ horas hō inchoet Apparuit aliq̄n

famil̄e sue dn̄s ī sompnis. quē requisiuit int' alia. si sit sicut legi' de vicijs. q̄ nullū p̄ctm̄ leue adeo sit. si veniat ī vsum. q̄n mortale fiat. ⁊ ā v'tutes ex ꝯsuetudīe facte. maioris meriti corā deo reputentur Cui dn̄s Etiā nullū adeo paruū est. q̄n ip̄a ꝯsuetudīe bona magnū appeat corā deo Et illa Et q̄ ē mīmū bonū. in q̊ se hō vtil'r et freq̄nt'r valeat exercere. Cui dn̄s Ut hō deuote ac integre legat horas suas. n̄ q̄ h̊ mīmū bonū sit. sed q̄ min⁹ eē n̄ p̄t. q̄̄ vt hō debita sua p̄soluat Cū g̊ horas inchoat. dicat ī corde suo ⁊ in ore Dn̄e ī vnione qua ip̄e ī t'ris laudes deo p̄ri p̄soluisti. hāc tibi horā p̄soluo. ⁊ sic deo q̄ntum p̄t intendat Ꝙ cū hō ex freq̄nti studio ī vsū portauit. tm̄ nobilitat' ac magnificat' corā deo p̄re. vt q̄ī vnū cū meo exercitio reputet'

Quō hō negligentias suas suppleat

Cū oraret p̄ quodā qui sibi ꝯquest⁹ fuīt. q̄ horas indeuote ⁊ alia cogitando freq̄nt'⁹ dicet. tale r̄n̄sum a deo accepat Semꝑ p⁹ horas h̊ adiūgat. d's ꝓpici⁹ esto m̄ p̄ctori. siue hoc. o agne mitissīe miserē mei. quaten⁹ ꝑ h̊ negligentia ei⁹ suppleat' Tūc illa dix̄ Et q̄ si hoc face neglexit. vt .s. h̊ ad oēs n̄ dicat Cui dn̄s Si p⁹ horas neglexit dicat saltē septies ī die. hora qua voluit ꝑ sua negligencia Si enī h᷒ v̉bū d̉s ꝓpici᷒ esto mī pccōri ī publicano tm̄ ꝑualuit vt de oībꝫ pctīs suis iustificari meruit. cur n̄ ī alio de negligētia veniā impetrabit. Nam mīa mea tante clēētie ē. sicut alias q̄ᷓ te tūc fuit

Quō hō fidem suā deo recōmendet

Si q̄s fidem suā deo h᷒ mō ꝯmendauit hāc gr̄am a deo ꝯsequetur. vt ī fine vite sue nūq̄ in v̄a fide temptet. Primo ig̃ hō fidem suā pr̄is oīpotentie ꝯmendet. orans ipām ī v̉tute diuinitatis sic ꝯfirmari. vt nūq̄ a vera fide valeat declinare. Scd̉o ꝯmittat eā filij dei inscrutabili sapīe. orans quatᵉ ipām luce sue diuine cogītionis illustret. vt nūq̄ erroris spū seducat̃ Tertio beniuolentie sp̄s scī eā recōsignet. supplicās vt fides sua ꝑ dilcōnē dīa ī eo sit oꝑetur. vt ꝑfecte ꝯsūmat᷒ in hora mortis inueniri mereat̃

De q̄nqꝫ suspirijs quibꝫ hō obdormiat

Vidit aliq̄n aīām ī similitudine lepusculi. ī sinu dn̄i aptis oculis dormire Et ait ad dn̄m Mi dn̄e d̉s da mī more aīalis hui᷒. vt cū dormio corpe. vigilem ad te mente Cui dn̄s rn̄dit lepus rumiare. et aptis oculis dr̄ dormire Sic hō cū vadit dormitū. ruminet v̉sum illū Odi somṗnū capiāt ꝯ aut aliq̄ de deo meditet᷑ l' cũ deo loquatur. ⁊ sic obdormiens cor eiꝰ ad me vigilabit. et sic hoĩ illi ꝑ sompniũ mali aduenit si sentit molestũ ⁊ graue signũ ẽ vt nũq̃ a me sepaᷓetur. Item cũ hõ dormiẽ vult trahat suspiriũ qĩ ex dĩno corde meo. ĩ vnione laudis illiꝰ q̃ ꝓfluxit ex dĩno corde meo ĩ oẽs scõs ĩ suppletionẽ laudis qua me laudaᷓe tenet᷑ oĩs creatura ¶ Scdõ itẽ suspiret ĩ vnione illiꝰ gratitudĩs. quã sc̃i a corde meo trahẽtes grãs m̃i offerũt ꝓ impensis sibi bonis ¶ Tertio suspirꝫ ꝓ pcc̃is suis ⁊ pcc̃is vniũsoꝝ. ĩ vnione illiꝰ passiõis qua ẽ tuli oĩm pcc̃a ¶ Qrto suspirꝫ ĩ affectu ⁊ desiderio oĩs boni qᵒ indigent hoĩes ad laudẽ dei ⁊ vtilitatem sui. ĩ vnione dĩni desiderij mei qd ĩ tris habui ꝓ salute hũana ¶ Qnto ingemiscat ĩ vniõe oĩs orõis q̃ ex dĩno corde meo ꝓfluxit ⁊ scõꝝ meoꝝ. ꝓ salute oĩm tã mortuoꝝ q̃ʒ viuoꝝ. desidãns vt oẽm flatũ quẽ dormiens illa nocte trahit suspiriã acsi tali intentiõe incessant᷑ ad me ingemiscat Tũc q̃ votis aĩe amantis negaᷓe nil possum. ĩ mea diuina sic ꝯpleã volũtate Qꝫ xp̃c ad gemitũ pauꝑm surgit

ie quodam scõ dũ ꝯuentꝰ cõicaret. et hᵉ x̄ ancilla ĩ lecto iacens infirma . ī paupꝑtate ſpc ad deū altꝰ ingemiſceret . vid' dn̄m de throno feſtiue Surgentē ⁊ dicentē . Propter miſeriā inopū ⁊ gemitū pauꝑm . nūc exurgā dic' deꝰ . Surgente aūt eo . oēs ſcī pariter ſurrexerūt . offentes deo ī ꝯſolatioēm aīe illiꝰ oē ſeruiciū qđ deo ī t'ris exhibuerāt . ⁊ q̄ paſſi fuerant ī laudē eternā . Inſuꝑ dn̄s ihc̄ ꝙ̄ oīa ſua deo pr̄i obtulit dicēs Ponā ī ſalutari . i . ī meipo ⁊ ꝑ meipm̄ eiꝰ deſideria ꝯpleā . ſicꝫ ꝑ ea laudes deo pr̄i dignas ꝑſoluit . Intellexitꝫ diuinitus q̄ quotiens aīa ī paupꝑtate ſpc ad dm̄ īgemiſcit deſiderans eū laudare ſiue grām habē . ſtatī oēs ſcī ſurgētes . dm̄ ꝑ aīa inſimul laudant ac grām eidem impetrāt . Si vero ꝑ pctīs dolens ingemiſcit veniāqꝫ implorat . nō in hoc xp̄o ſufficit . ſꝫ ꝑ ſemetipm̄ ſurgēs dicit . Ponā in ſalutari . i . ꝑ meipm̄ eiꝰ deſiderio ſatiſfaciā . offerēs deo pr̄i ꝑ aīa illa laudes . l' q̄cq̄ deſiderat digniſſime ꝑ ea ſupplet . Poſt hec dicit deꝰ . ſi vnꝰ gemitꝰ ita excellenter ē acceptꝰ . quoniam vlla triſticia ī aīa pauꝑis remanebit . Alia vice cū etiā dn̄m deſiderans ad ipm̄ ingemiſceret . dixit ad eā deꝰ . Quotienſcūqꝫ ꝓ me īgemiſcis . me t' intrahis . oībꝫ enī rebus me ꝯmuniorē feci . Nullaqꝫ res tā parua ⁊ tā vilis ē . nō ī filiū aut vna feſtuca q̄ volūtate tm̄ acquiri poſſet. me v̊ hō ſola volūtate aut vno gēitu habē pt̄

Qualr̄ ardorē ſuū in aīa refrigerat

Item cū vice quadā ꝯtriſtata ingēiſcēt eo ꝙ ſibi videret ſe inutilem eē qꝛ infirmitate ꝑpedita ordinē tenē n̄ valebat. audiuit dn̄s ſibi dicentē Eya faue mi. vt ardorē dīni cordꝭ mei ī te refrigērem In hoc v̄bo intellexit ꝙ oīs q̄ dolores ꝛ infirmitates cordis triſticiā deiectionē ſeu ꝯtumꝫ tribulatiōem ī vnione aōris q̄ xp̄c ī tris afflictiōes ꝛ grauamīa multa ꝛ tandē ignōioſam ꝑtulit mortē libens ꝛ volens ſuſtinuerit. ī eo quodāmo ardorē dīni cordꝭ ſui temꝑabit q̄ tm̄ ineſtiābili deſidio homīs querit ſalutē qꝛ cū in ſe tales paſſiōes amplꝰ ferre n̄ poſſit. ī ſuis dilcōribꝫ q̄ ei fideli aōre adhērent ſupplē dignatur Et ſicut eiꝰ paſſio toti ꝓfuit mūdo n̄ ſolū ſui tꝑis hoībꝫ ſet vſꝫ ī finē ſcli in cū crediturīs. ſic diligenciā ſe paſſiōes ꝛ tribulatiōes iuſtis cedent ī meritū ſempitnū Et cū aīa illa q̄ ſic ī tris ab ardore dīni cordꝭ refrigerāta fuit ī celū ꝑuenit. mox ſuꝑ cor dei aduolās diuinitate acſi oleo optimi liq̄ris ꝑuncta totā ī ardore feruētiſſimi cordꝭ dei cū oī ꝙ hō ꝑ xº ſuſti nuit cōcremabit᷑ ⁊ sic thymiama fragrātissimū seu balsamū odoris sui suauitate totū celū reſꝑgit. quo oēs sci noua iocūditate ⁊ delectatione ꝑfundūt᷑. ⁊ hoc ē qd dr̄ ī ps. vnxit te ds ds tu⁹ oleo leticie

De veste nuptiali Audiens ꝗ̄ in ewangelio legi. amice quō huc intrasti n̄ hn̄s vestē nuptialē. dixit ad dn̄m My dilc̄e que ē vestis. sine qua null⁹ ad tuas nuptias potit͛ ꝑuēire. Mox ostendit illi dn̄s vestē. purpureo candido ⁊ aureo colore mirifice cōtextā dicens Hec ē vestis nuptial͛. facta ex candore mūdi cordis. ⁊ purpura hūilitatis. ⁊ auro dīni amōis Quicumqȝ hāc vestē habē͛ voluit. oportet hr̄e cor mūdū. vt sponte sua nullā malā cogitationē cordi suo inherē͛ ꝑmittat. ⁊ qcqd videt l͛ audit n̄ ad malū sȝ ad bonū dirigat ⁊ cōuertat. Humilit͛ ꝗ̄ dulci corde ꝑlatis suis. ymo oī creature se ꝓpt͛ dm̄ subiciat Deū ꝗ̄ tota mente diligat ⁊ oēm creaturā respcū dei vilipendat. n̄ aliqd sic diligat si ipm̄ a deo elongat. qn illd̄ diuino abiciat ⁊ fugiat **In quo aīa deo similari se faciat** Cū cantarētur missa dicit dd̄ ego cogito cogitatiōes pacis ⁊ n̄ afflictiōis. dicit ad eā dn̄s Fi mea krm̄a ⁊ mi simillimā ee͂ volueris. ī hijs meis ūbis imitarē

Sicut enī ⁊ eͦ cogito cogitatiōes pacis ⁊ n̄ afflictiōis.
sic ⁊ tu sꝑ studeas hr̄e quietū cor ⁊ pacificas co-
gitatiōes. tū nullo ꝯtendens. sꝫ patient᷑ ⁊ hūilr̄
dulcit᷑ tū oībus ꝯu᷑seris. Sic enī inuocātes me
exaudio. sic ⁊ tu exorabilē ⁊ beniuolā te oībus ex-
hibens. studeas educe᷑ captiuitatē oīm. .i. vt oībꝫ
tribulatis ⁊ tēptatis auxiliū ⁊ solaciū impendas
Qꝫ d's cor nr̄m desiderat. Alia vice dixͭ ad eā
dn̄s. Que᷑ me ī qnq̄ sensibꝫ tuis. faciendo more
hospitis. q̇ amici sibi dil̓ci aduentū p̄ foribus ⁊
ꝑ fenestras respiciendo. si vspiā desid̓atū suū vi-
deat sꝑ querit. Sic ⁊ aīa fidelis ī qnq̄ sensibꝫ
q̇ fenestre eiꝰ sūt me sꝑ querat. vt si vidit pul-
chra ⁊ amabilia. cogitꝫ q̃ pulcher et amabilis
⁊ q̃ bonus ē. qui hec fecit. tendens statim in
ipm̄ q̇ oīa fecit. Cū aūt suauē melodiā seu aliud
ī quo delc̄tatur audierit cogitet. eya q̃ dulcis erit
vox illa te vocantis. vnde oīs dulcedo ⁊ sonori-
tas vocū ꝓcessit. Itē cū audit hoīes loqui ꝉ lege᷑
aliq̇d. sꝑ intendat hō audire. si aliq̇d audiat ī
q̊ dil̓cm valeat inuenire. Similr̄ ī omībꝫ q̄ loq̇t᷑
dei glam̄ ⁊ ꝓximi querat salutē. Cū v̊ legit vl̓
cantat cogitꝫ. eya q̄ mō ī hoc v̓su l̓ in hac lc̄ione

dil'cus tuꝰ tibi loquitur aut mandat. querēs cū in oībus dōn̄ dīne dulcedinis aliquē ꝑsentiat gustū In olfactu ꝛ tactu simil'r faciat. r̄memorando q̄ȝ suauis sit sp̄c dei. ꝛ q̄ȝ ꝑdulcia oscula ꝛ amplexꝰ eiꝰ erūt. ꝛ ī quacūq; creatura delectatur. sꝑ deliciaꝝ dī memoretur. q̄ hec oīa pulchra delectabilia ꝛ suauia nob' ad h' creauit. vt ad ipiꝰ boītatis cognitionē ꝛ amorē nos afficiat ꝛ ꝓducat. Unde ī corde suo ꝓponat si possibil'e eēt. deīn laudem ꝛ grāꝝ actionē ꝛ orōem ꝛ dē ministeriū libentissime deo ꝓsoluet. q̄ quilibȝ ei offerre tenet'. Simil'r deīn penā tribulationē ꝛ laborē. quē aliquis ꝓ deo ptulit aōre. sufferre sit ꝑatꝰ. Itē audiuit a dn̄o cū oraret ꝓ portaria. q̄ grauata fuit ex superueniētibȝ hospitibȝ. Oīa vestigia q̄ hō ꝓpt' obiām ambulat. acsi denarios singl'os ī manu mea igerat. ita eiꝰ meritū augmentāt. Itē dicit sibi deꝰ Homo necāria ꝛ corporis ꝯmoda suscipere debet ī unioē aōris. quo ipi ī tris oīa ad utilitatē creaui. Secūdo ī unione aōris. q' ipe ī tris ad honorē pris ꝛ hoīm salutē creaturis vtebar. Tertio labores ꝛ seruicia sibi ministrantiū accipiat ī vnione aōris. quo ipi ī honore dī seruit. ꝛ vt seruientes inđ sanctificetur De xͥ desiderio Item cũ alia vice regraciaretur deo ꝑ desiderio qđ habuit cũ dixit desiderio desideraui hͦ pascha manducarẽ vobiscũ. rñsũ accepit a dño Vellem ꝙ oẽs illiꝰ recordarẽtur ꝙ tanto tpe fuit ꝓtractũ desideriũ meũ. et ñ deficerẽt cũ eoꝝ desideria dispensacõe diuina ꝓtrahũtur De quadruplici orõe Itẽ audiens rñsoriũ vidi ciuitatẽ ihrlm ornatã ⁊ cõpositã de orõibꝫ scõꝝ. cogitabat qũo ciuitas orõibꝫ cõponi possit ⁊ ornari Ad qđ dñs rñdit Quatuor orõnũ generibꝫ. hͦ ciuitas velud auro ⁊ gẽmis decentissĩe ornatᷣ Primũ ē qñ electi ꝑ pctĩs suis hũili ⁊ cõtrito corde. in orõe veniã sibi postulãt Scdm ē ꝙ cũ hoĩes ĩ tribulacionibꝫ ꝑ orõem ad dm̃ cõfugiũt. et querũt releuarĩ Terciũ ē cũ qs caritatis sup̱ne affectũ ꝓ necẽitate ⁊ miseria alteriꝰ intercedat. hec orõ multũ accepta ē deo ⁊ celestis ihrlm abinde ñ modicũ insignitᷣ Quartũ ē cũ ex puro amore qͦ dm̃ qs diligit ꝓ vniũsali ecclia ⁊ ꝓ singlis velud ꝓ seipo intercedit. hec orõ sup̱nã ihrlm velud noui solis ortu ꝑlustrat Qđ sit maximũ bonũ qđ hõ facere pt Alia vice dixit ei dñs maximũ bonũ ⁊ vtilissimũ ꝙ hõ ore suo facere pt. ē laus dei ⁊ cõfabulacio frequẽs cũ deo ĩ orõe lauda-

.s.

bilissimū ⁊ deo q̄ oc̄lis fac̄e p̄t sūt amoīs lacrime·˝ ⁊ sacre scͥpture iugis lectio Auriū v̊ ē· libent̄ audiē v̉bum dei·˝ ⁊ ad obediendū inclīatas ēē ⁊ ꝑatas Frūosissimū ⁊ q̄ hō p̄t manibꝫ ꝑagē·˝ ē eleuacio manuū in orōe ⁊ scribē Optimū ꝗ̊ cordis ē· dm̄ toto corde feruent̄ amaē ⁊ desid̉are·˝ ⁊ ī meditaciōe de ipo dulcit̄ cogitaē Tocꝰ corꝑis exercitacio ꝑutilis ē·˝ genuflexio venie peticio ⁊ oꝑa caritatis Similr̄ hō habeat alia· ī quibꝫ dn̄s delectatur· s· hūilitatē caritatē· depressionē· grauactionē·˝ et q̄ ī oībꝫ sibi accidentibꝫ hō sepe dicat Sit nō̈ dn̄i bn̄dcm̄ ·˝et deo grās ⁊ oī tp̄e dn̄m bn̄dicat

Qualr̄ se hō añ ↄfessionē discuciat

Ante ↄfessionē hō se denudare debꝫ ꝑpt̄ sui statꝰ discussionē·˝ sicut xˢ se denudauit añ flagellacionem, ⁊ crucē ⁊ q̄ xˢ exspoliauit se ad v̉bera· iure se denudabit hō ad v̉ba

Itē ad ↄfessionē oportꝫ hoiēm ↄtemplaī aīe sue faciē·˝ ī speculo v̉tutis xͥ In speclo itaqꝫ hūilitat͛ xͥ ↄsidet hō diligent̄ hūilitatē suā·˝ si ī aliq̊ violauerit faciē sup̄bia l̓ elacōe In speclo v̊ paciē xͥ ꝓbet hō pacīam suā·˝ si maculā vllā in se deprehendat In speclo v̊ obīe xͥ attendat vultū suū·˝ ne culpā inobīe ī eo inueniat In speclo aūt adoris

x᷑ ꝑbet q̄ amoroſus ſit ad maiores· ſ· ad p̄latos
q̄ pacific⁹ ad equales q̄ manſuet⁹ ad maiores ¶ Et
ſi q̄ ī hys ꝉ ſimilibꝫ ī facie aīe ſue rep̄henſione
dignū inuenerit· ſtudeat ſuauit᷑ abſterge᷑ leni pā-
no huāitatis x᷑ recolendo dulcit᷑ q̄ x᷑ ē fr̄ nr̄· q̄ ita
pi⁹ ē· cū hō pctm̄ ſuū agnoſcat· ip̄e miōrditer ig-
noſcat ¶ Caueat g° hō ne acrius nimis maculas
ſuas diluat ꝛ· ſ· ſine ꝯſidacōne bōitatis diuine·
qꝛ eas dur⁹ tergendo pl⁹ laceraret q̄ ſanaret
Incipit lib᷑ quart⁹ ī quo agit᷑ de hōibꝫ ī generali
ꝑmo· p̄ea ī ſpeciali Cͥ maxīe hoīes ī religiōe· ꝑmo

Pia hec ꝛ deo grata· alias deuota ¶ Queat
ancilla· quadā feria ſexta vidit dn̄m ihm̄
expanſis manibꝫ ī altari ſtantē· ꝛ vulnera ei⁹
ſctīſſiā velud recentia vbertim ſanguinē fundencia·
dicentēq̄ ad eā ¶ Ecce rupta ſūt oīa vulnera mea·
ad placandū dm̄ prēm ꝓ vob᷑ ¶ Gloſa ꝛ v᷑go maria
ſtabat a dext᷑s filij· hn̄s cōnā mire magtudīs·
ī qua oēs v᷑tutes ꝛ merita ip̄i⁹ ꝛ oīa q̄ ꝑ ip̄am de⁹
opat⁹ ē magnalia· miro mō appebant ¶ Illa v᷑o atte-
dens ad eā· rogabat ꝓ ſe ꝛ ꝯgregacōe orari ¶ At il-
la tn̄ multa reuerēcia corā filio genua flectens·
ip̄i⁹ vulnera deuotiſſiē ſalutabat· ꝑcipiens aīe

vt ipſa ſimil'r facẽt dicens Accede ⁊ tu ⁊ ſaluta vulnus dulciſſimi cord' filij mei. qd' ꝑtulit oīa corporis mei vulnera. Qꝫ cū gratant' feciſſet. orabat dn̄m vt ſibi ṙuelaret qꝺ maxīe ab eis obſeruaṙi vellet. ꝑ qd' ⁊ religio poſſꝫ augeri. Qui r̄n̄dit. Qui vere religioſus effici deſid'at. ocl'os ſuos cuſtodiat ab oī illicito viſu ⁊ inutili. Simil'r et aures ſuas abſtineat. ne vnquā audiat qd' cor eiꝰ maculet l' contrahat. Prohibeat quoque os ſuū ab oī inutili v'bo. ⁊ ſi qꝺ vidit aut audierit. nūquā os ſuū loqui inde ꝑmittat. Cor quoque ſuū maxīe cuſtodiat. ne vnquā in malis cogitacōibꝫ delectetur. aut ſponte īmoretur. homo enī cogitacōes cordis aducere ꝓhibe'e n̄ pōt. ſꝫ ne ipſis conſentiat aut ſponte admittat facil'r dimittere pōt. Obſeruet quoque diligent' oīa facta ſua. ⁊ quotienſcūque ī aliquo deliquerit. nūquā cor eiꝰ quieſcat donec ſibi veniā a deo poſtulet. ⁊ cū p̄mo poſſit illud confiteri ꝓponat. Qꝺ hoīem ī religione conſeruet

Alia vice cū attentiꝰ pro congregatiōe oraſſꝫ. quatenꝰ eā dn̄s ī ſuo ſeruicio oī tpe cuſtodiret. vt ſuā grām ī eis augendo. oībus v̄tutibꝫ florẽ ⁊ bonis facẽt ꝓſperari. tale a dn̄o accepit r̄n̄ſum. Quādiu ī eis hūilem inueīo ſubiectionē prela-

tis ſuis · et ī invicem hūilr̄ obediendo ⁊ ṽginalis
caſtitatis aōrem· n̄ ſolū tenendo· ſꝫ ⁊̄ diligendo·́
⁊ dulcē gratitudinē ꝑ nccāriys grās agendo· et
eiſdē ſe indignas reputando· ⁊ aīcabilem aōrem
vt n̄ ſolū dm̄ ſincero corde diligāt·́ ſꝫ ⁊̄ ī vnione
ī deo ſe diligāt· ⁊ opa caritatis exhibeāt·́ orōes mee
ꝑ̄ne ꝓtectiōis ab eis nūq̄ aūtam· n̄ eas ī ſuis
nccitatibꝫ delinquā De tribꝫ deo acceptis Si
q̇s m̄i acceptabile mun⁹ offerre voluit·́ in hys
tribꝫ ſtudeat ſe exercē Primū ē vt ꝑximo ſit fidel'
ī oī ſua nccitate ⁊ anguſtia·́ omīſꝫ defectūs ei⁹ et
pcc̄a inq̄tū pt̄ minuat ⁊ excuſet· ꝙ q̇ fecit ero
ei fidelis ī oībus q̇bꝫ indiget ⁊ oīa pcc̄a ei⁹ ⁊ negligencias
tegendo apd' prēm meū excuſabo ¶
Scdm̄ ē ut hō ī oī tribulacōe ſua ad me ſolū ꝯfugiat·
nulliqꝫ moleſtiā ſuā ꝯqueratur·́ ſꝫ m̄i ſoli
oē grauamē cord' ſui cū fiducia pandat· hūc ego
ī ſuis nccitatibꝫ nūq̄ delinq̄ ¶ Terciū ē vt hō
meū ī veritate ambulet· quē ego ī extremis ſuis
velud mr̄ amantiſſim̄ filiū·́ intˢ ꝑ̄cios amplex⁹
ſuſcipiā ꝑpetuo pauſatiꝝ Qꝫ adhuc viuentes
ſūt feliciſſimi Alia vice cū ꝯuent⁹ cōīcaret· ⁊ hᶜ
dei famu̇la ꝓpt̄ infirmitatē ſimul accede n̄ poſſet·́

orabat dn̄m quatenꝰ de micis mense sue aliq̇ sibi daret q) ox videbatᷣ sibi ꝙ dn̄s ad mensā magnā cū oībus scī̄s sederet. porrigēs ei micas ī similitudīe aureoꝝ noduloꝝ ⁊ gēmaꝝ, gaudiū .s. ⁊ btītudinem suā illi feliciť coīcando. Et dixerūt scī ad eā. Eya q̄̃ felicissimi vos estis, q̇ adhuc viuitis ī tris ⁊ multa ꝑmereri potestis. qꝛ si hō sciret q̄ntū in vna die ꝑmereri possꝫ, mox vt a sōpno vigilaret, tanto gaudio cor eiꝰ dilataretur, ꝓ eo ꝙ dies illa illuxisset, ī q̊ deo viuē ⁊ eiꝰ meritū ad dei laudē augē posset. ꝙ tota die ad oīa q̄ agē aut pati deberet, alacrior et fortior videretur

Qualr eā dn̄s visitauit

Dn̄a quadam cū ꝑpt infirmitatē n̄ possꝫ coīcaē, ⁊ ex hoc n̄ modicū tristaretur. dix̄ ad dn̄m. Ay dn̄e q̇ me nūc vis faciē. Cui r̄ndit. Veni veni veni corde ad cor ꝑ amorem. veni ore ad os ꝑ osclm. veni spū ad spm ꝑ vnionē. Quisq̇s enī oī volūtati sue renūciauit, ⁊ in oībus tā aduͥsis q̄̃ ꝓsꝑis volūtatē meā sue volūtati ꝑelegerit. hic spū ad spm ꝑ vnionē venit ⁊ ī eo ꝯplet qd scͥptum ē adherens deo. vnꝰ spc fit cū eo.

Qualr hō suā desponsationē renouet

Cū vice quadā deo ī amaritudīe aīe sue oēs ānos suos recogitaret, q̄̃ negligent vixerit. et ꝙ deo ī sponsam ꝯsecrata

p̃rogatiuã illã p̄rib̄ suis macl'auit. dix̄ ad eã dn̄s
Si tuã vis r̄nouare desponsac̄oem. accede ad pedes
meos. gr̄ãs agens p̱ veste ĩnocencie quã t' gratis
ꝯtuli. orans vt mea p̱fc̄issima innocencia q̄cq̄ ĩ te
viciatũ ē emendet. Dehĩc ad man⁹ meas grãs agēs
p̱ oĩbȝ opibȝ meis q̃ tibi p̱merui ⁊ ĩ p̱tiuis q̃ in te
sũ op̱atus. Deinde ĩ camino diuini cordis mei anulũ
fidei ⁊ amoris tui. velud aurũ ĩ fornace p̱batũ reforma.
eius gēmam ĩ aqua ⁊ sanguine cordis mei laua. vt in
de valorē suũ recipiat ⁊ decorē. Post hͤc vidit ĩ penis
aĩam cuiusdã religiosi. de q̃ dũ interrogaret. cur ĩ celo
ñ eēt. dñs r̄ndit. Sapienciorē se p̄lato suo estĩabat.
⁊ q̄cq̄ p̄latus suus faciebat. ñ sibi placuit. sed se
meliꝰ facturũ putabat. hͦ maximũ p⁹ mortē inpe-
dimentũ fuit. Religiosꝰ enĩ nũq̄ adeo sapiens eē
pt. q̃n se p̄lato suo ĩ oĩ hũilitate subicē. ⁊ eiꝰ volũ-
tati ĩ oĩbus bõis oporteat ꝯsentiē. Post hͤc vidͭ aĩam
cuiusdã ꝯuersi ĩ magna claritate. eo q̄ speciali deuo-
cione ⁊ diligenti studio vbicũq̄ potuit ad altarē ser-
uiebat. ⁊ sacerdotes cũ oĩ ministerio p̱mouē stude-
bat. Quõ nouitie se habeant. Benigna
caritate qua oĩm sp̱ meōr ē. p̱ nouitijs dñm exorabat.
quaten⁹ eas ĩ vē religiõis ⁊ sanctitatis p̱fessione ꝯfir-

maēt ꝑ quibꝫ tale rn̄ſum a deo accepit Inambulabo ī eis ⁊ inhabitabo.' ⁊ ip̄i ꝑplus m̄s erūt Inambulabo ꝑ ſcā deſidia ⁊ bonā volūtatē eaꝝ, ⁊ inhāitabo ꝑ aōꝛis vnionē, ⁊ ip̄i ꝑplus m̄s erūt ꝑ bonā ⁊ laudabilē ↄūſationē ſuā.' ⁊ ecc̄ie ſcē ꝓfcū̄ ⁊ augmentū Om̄s enī q̊s ſuo bono exemplo v̊tutibꝫ ⁊ doct̊nis attraxerīt, ⁊ q̊s ſuis orōibꝫ lucrate fuīnt ꝓ ecc̄ia orantes. vt ī melꝰ ꝓficiat, ꝓ ꝑcōꝛibꝫ vt ↄūtantur.' ⁊ om̄s aīe q̄ precibꝫ eaꝝ a penis libābūtur īnumeꝝ ꝑplū ſui ↄputabūtur In die aūt ꝓfeſſiōis eaꝝ cū iteꝝ ꝓ eiſdem oraſſꝫ, dixit ei dn̄s Orare me debēt vt dem ip̄is oclōs intelligentie.' quibꝫ me ⁊ oīa eis ſalutaria videāt ⁊ vē agnoſcāt Aures obīe, ad dē impium ⁊ reglām ⁊ ſtatuta ⁊ ꝑlati ſui volūtatē ꝑatas Os q̊ꝫ ſapīe. quo orōes ⁊ laudes meas ſꝑ ꝓferre.' ⁊ q̄ ꝓximis ↄgruūt docē ſciant Poſtulent etiā coꝛ amans ſibi dari.' quo me ⁊ oīa ī me ⁊ ꝑt̊ me pure diligāt Manꝰ q̄ bone opatiōis. vt ⁊ oīa opa intente faciāt ⁊ ſtudioſe ⁊ ꝓfcūm ī oībus hūilitatē habeant.' nulli ſe ↄꝑantes ⁊ nullū oīno ſꝑnentē Cū v̊ letania fiēt ꝓ eis. vidit btām v̊ginē ⁊ deinde ~~aīe~~ ſinglōs ſcōs q̊ ibi noīabātur flexis cū reuēncia genibꝫ ꝓ ip̄is dn̄m exorare ⁊ dū ꝓfeſſiōeꝫ

facerent

dñs illic eas ī amplexꝰ amantissīe suscepit porri-
gens singl'is dexterā suā ī adiutoriū voti sui ⁊ ī
ꝓtectionē a malis accidentibꝫ Etiā ad sc̄am ꝯmuni-
onē dulcissim̄ oscl'm singl'is infixit .·. ī quo vnū
cū ip̄o felici vnione sūt effecte Unde intellexit ꝙ d'
ī die ꝓfessiōis cuiꝰlibꝫ religiosi ip̄m ī p̄nū suscip'
amplexū a q° eū nūq̄ dimittit .·. donec hō ꝙ ab-
sit volūtaria deliberatiōe obicē ꝯtradicit Tunc q̄
subtrahit se dext'e dei . cui n̄ potit' decetō implicari
donⁱ p' pn̄iam v'am ⁊ dignā satisfactionē se hūil'r
deo ꝓsternat . votū deinceps libent' obediendi pol-
licendo Qꝫ vtile sit hōi sensꝰ suos a noxijs seruaē

Cū vice quadā in affectu mentis int' alia deo
dicēt ꝙ eiꝰ captiua libent' eēt dñs r̄ndit Q' meꝰ
captiuꝰ voluit eē in trib' . oclōs suos ab oī illici-
to ⁊ inutili visu retrahat ⁊ muniat Huiꝰmodi
ego oclis ī celesti gl'a vultꝰ mei claritatē ⁊ ma-
iestatē gl'e mee reuelabo . ac ī tantis delicijs me
ip̄m illis ostendā vt tota celi milicia cū iubilo
admiret' Simil'r q' aures suas captiuat ⁊ ab inu-
tili ⁊ nociuo auditu eas auertendo huic e° dulci-
sone vocis modulatiōe suauissim̄ melos ī et'-
nitate singl'ari gl'a decantabo Q' etiā os suū

ab ocioſis ⁊ nociuis v̊bis refrenat. huiꝰ ͤ os mea laude tã excellent᷑ aptam ut ſpeciali dignitate p̄ ceteris laude meã ꝑtinet. Q' etiã cor ſuũ a vanis ⁊ mal᷑ cogitatiõib; et nociuis cohibet. hũc ͤ tanta lib᷑tate dotabo ut mei ⁊ oĩm q̄ voluerit potẽs ſit. eiꝰ ẽs cor ĩ meo diuino corde ſingl'ari lib᷑tate ⁊ delicijs ꝑpetuo exultabit Et q̇ manꝰ ſuas alligat ne opus p̄cĩ faciat. hũc ͤ ab oĩ labore tam gl'oſe abſoluã. ut eiꝰ bona op̄a meis opib; vnita. tanto honore extollẽ volo. ut tota celeſtis curia nouo gaudio cumulet᷑ Qᷓ bona ſit oꝛõ ꝯmũis

In quadã neccitate clauſtri dũ ꝯuentꝰ pſalteriũ qđ legit᷑ famlẽ deo offendũ ꝯmitteret. dixit anglõ ſuo. Eya dil'ce anglẽ tu q̇ cognoſtis ſicud ⁊ cognitꝰ es. ego aũt cognoſco ex parte. hãc oroẽm rogo regi tu ĩ decore ⁊ delicijs aſſiſtens repn̄ta. Cui angelꝰ. Ego plꝰ gaudeo ꝙ tuã legationẽ deo meo habeo p̄ntare. ꝙ̃ vmq̃ aliqua mat᷑ de hõre ⁊ diuicijs vnici ſui potuit exultare. Et cũ h᷑ dño p̄ntaſſet ait d̃s. Q̊t ꝑſone hãc oroẽm ꝑſoluer̄t. totiens oculis mĩe mee eas reſpicẽ volo ⁊ aures clẽnc̃ mee eis inclinare. Qualr̄· d's deſtũ hoĩs de ſuo ſuppleat

Orabat h᷑ dei famľa ꝑ quadã ꝑſona q̄ merẽ cordꝭ sui ꝯquesta fuāt ꝙ ꝓ eo habebat cor dm̄ minꝰ diligēt Unde ⁊ ipā ī magnā tristiciā incidit et reputās ꝑ oīa se inutilem. q̄ dn̄m ī tantis sibi collatis bn̄ficijs nequaꝗ̄ ut dignū foret diligēt cui dn̄s rn̄dit Eya dil̄ca my noli merē. oīa enī mea tua sūt. ergo ⁊ aōr meus tuꝰ ē Hūc igr̄ amorē tᵗ offero. ut ꝑ ipm̄ oē qđ tᵗ deest suppleatᵘʳ Cū dn̄s gratant' acceptās ait Optīe sic facies ⁊ cū laudare seu amaᵉ cupis. n̄ ꝓ tuo desidio illđ implē vales. ita dicas Jhū bone laudo te. ⁊ qđqđ minꝰ ē in me. rogo ut tu suppleas ꝓ me Cū vᵒ amare te delectat dicas Bone ihū amo te ⁊ qđqđ minꝰ ē in me. rogo ut cordꝭ tui amorē deo pr̄i offeras ꝓ me Et dices ꝑsone ꝓ qua oras. ut ipā similr̄ faciat. Et si milies ī die replicando me talr̄ rogauerit. totiēs ꝓ ea me pr̄i offerā. qꝛ n̄ possū lassari n̄ᶜ tediari Q̄ hō ī tristicia sua faciat Item cū illa oraᵉt hoc a deo rn̄sum accepit Sepiꝰ legat hūc v̉sum bn̄dictꝰ es adonay ī firmamēto celi ⁊c. et si qn̄ incidit menti eiꝰ ut cogitz se n̄ ꝑtinē ad el'cos. faciat more hōis q̇ ē in valle tenebrosa. hic si libent' videt solē de valle ī montē ascendet. ⁊ sic tenebras euadet Sic ⁊ ipē cū invol-

uitur tenebris tristicie. ascendat ī montē spei ⁊ o-
culis fidei aspiciat me celeste firmamētū cui oīm
electoꝝ aīe velud stelle sūt infixe Que stelle licꝫ pc̄toꝝ
nube ⁊ tenebris ignorātie obtenebrent͛ ī firmamē-
to tn̄ suo h° est ī mea dīna claritate obscurari n̄ pn̄t.
qꝛ electi licꝫ magnis qn̄ꝫ inuoluātur pc̄tis. sꝫ tn̄ e-
os mea respicio caritate. ī qua eos elegi ⁊ ī illa ad
quā ꝑuenturi sūt caritate Unde bonū ē hōi vt sepe
r͛cogitet q͛ gratuita bōitate ip̄m elegi. q͛ miris ⁊
occultis iudicijs ī pc̄tis existentē ꝓ iusto hōie respexi.
⁊ q͛ amant͛ de ip̄o cogitās. oīa ⁊̄ mala sua ip̄i ī bonū
ꝯmutaui. ⁊ bn̄dicat me etiā firmitatē electoꝝ In
h° aūt v͛bo bn̄dicāt te oēs angli ⁊ scī tui. desid͛et oēs
anglos ⁊ scōs me secū ꝑiter collaudare Qualit͛ hō
sua grauamina deo ꝯmittat Item cū ꝓ alia o-
raret h° a deo rn̄sum audiuit Cū hō in aliq° gra-
uat͛ ad pedes meos se ꝓsternat. ibiqꝫ oē onus suū
m̄ ꝯmittendo deponat. legatꝫ oracōem. respice dn̄e
scē pr̄ sup̱ me famulū tuū. ꝓ quo t͛ orans vt oculos
mīe mee ip̄m respiciā. illūiando aīam ei⁹ vt ag-
noscē valeat ad q° ⁊ ex q̄nto aīore h° sibi euenire
ꝑmiserī. quaten⁹ ad laudē meā h° ⁊ oīa sibi ad-
uersantia sufferat paciēt͛ De hīt ad man⁹ me-

as veīat legendo rn̄sorū emitte dn̄e sapiām ꝛc̄
orans vt dīna sapīa cooꝑatrix ei⁹ ꝛ adiutrix ei⁹
sit quate⁹ hᵒ grauamē ad dī glām. sibi vtilr̄ ad
frm̄ vniu̾salr̄ valeat tolleraē ¶ Tertio ad cor
meū attēdat legendo. o mira circa nos ꝛ admiabile
p̄ciū ꝛc̄ orans vt ꝑ aōrem cord' mei quo oīm
hōim onera portaui. faciā cū onus tristitie sue
cū gratitudīe amant̄ supportaē Qualr̄ hō cor
suū ī tribulatiōe deo offrat Alia vice cū ꝑ vna
oraēt q̄ certissimi desidabat. si cū deo sꝑ ꝑmansuā
eēt. vidit aiām ei⁹ corā deo. fixis genibꝫ cor suū
ei ꝓpinantem ī modū calicis. duas aures hn̄tis.
volūtatē ꝛ desideriū figurātis. q̇bꝫ illa cor suū do
offerebat Et ait dn̄s Cū hō grauat̄. si ī ip̄o initio
m̄ illud ꝓpinaret. ego cū inde biberē. ex ore meo
tm̄ dulcedinis infunderē. vnde sic nobilitaretur
vt nūq̄ decetō possit ꝑire Sed cū hō inde prior
bibit. ꝛ qᵒ plus bibit. eo magis amaricatur. vt
me iā inde bibē n̄ deceat. n̄ p̄nia ꝛ ꝯfessione purgetur
Glosa Cū hō instatur. statim dē grauamē
suū deo offerre debet. tūc ip̄e dulcedinē sue ꝯsolatiōis
ip̄i inmittet. ꝛ ad paciām aīaret Nec
vnq̄ ꝑmittet grauamē illō hōi absq̄ frcū deꝑi-

re Ita q̄ si ꝯtigerit hōi p᷒modū ex sua grauitate
illud resumē inde ·s· cogitando l' loq̄do hᵒ tanqꝰ pn̄ia
delētur Sed cū hō grauamē suū ip̄e vult portarē
labitur ī inpaciām ⁊ q̊ plus tractat nūc inde lo-
q̄do nūc cogitando eo grauꝰ ⁊ amariꝰ sibi erit
Et cū p᷒modū ad se redit iā illud deo offerre n̄
audet qꝛ n̄ illū dedꝫ tn̄ adhuc n̄ diffidat sꝫ ꝯfessi-
one ⁊ pn̄ia illud purgatū deo hūili spu ⁊ corde
ꝯtrito studeat ꝓpinarē Post hᵉ dn̄s ꝑsonā illā be-
nigne amplexatꝰ ē dicens Nemo tollet a me aīāꝫ
tuā Bn̄dixit ⁊ eā dicens Diuinitas mea bn̄di-
cat te humanitas mea ꝯfortꝫ te pietas mea foueat
te amor meꝰ ꝯseruet te Qꝫ q̇q̇ aīa desid̄at ī dei
corde requirat Rogata orabat dn̄m ꝓ vna ꝑ-
sona vt puꝝ hūile desid̄ans amans ⁊ spūale cor
sibi daret P qua tale rn̄sū accepit Oīa que vult
⁊ indiget ī corde meo req̇rat ⁊ a me sibi dari
postulet more pueri q̇ a p̄re suo oīa que desid̄at
petit Cū eni puritatē desid̄at ad meā recurrat
īnocenciā Cū vult hūilitatē de corde meo assumat
Desideriū ⁊ suū de meo suppleat ⁊ amorē tū re-
ligiosa ⁊ tota diuina ꝯūsaciōe mea sibi fidenᵗ v-
surpet Tūc illa ayt dn̄e rogo vt ī extremis eiꝰ

miõrditer cū illa agns. donans illi certitudinē
certū manendi. Ad qđ dñs. Qs sapiens thesaurū
cū labore acquisitū ⁊ sibi dilcm̄ ꝑderet ⁊ ꝓiceret.
Ego oīa hūana eiꝰ ī mea hūanitate scīficaui ⁊
oīa spūalia eiꝰ ī meo spū ī baptismo viuificaui
⁊ eā ineternū n̄ derelinquā. Qualiť hō negligen-
cias suas cū laude supplet. Item cū ꝑ quodā
tribulato oraret. vidit ipm̄ ꝑ quo orabat stantē
corā dño ⁊ dñm dicentē. ecce huic oīa pcc̄a sua
dimitto. Ipse vº pcc̄a sua ⁊ negligencias suas cū
laude supplebit. In ꝑfacione enī ad hʼ verbū. ꝑ
q̄ maiestatē tuā laudāt angli. laudz me ī vni-
one illꝰ supcelestis laudis. qua venānda trinitas
ī inuicē se laudat ⁊ laudať. ⁊ effluit ī btām v-
ginē. ac deinde ī oēs anglos ⁊ scōs. legatz vnū
pr̄ nr̄ q offrāt ī vnione laudis. qua celū et tra
⁊ oīs creatura me laudat ⁊ bn̄dicit. orans ꝑ me
Ihm xpm filiū dei oronē suā acceptā. ꝑ quē de-
q deo pr̄i offerť. ī sūma ascendit placencia. sicz
oīa eiꝰ pcc̄a. ⁊ negligentie ꝑ me supplebuntur.
Si q̄s idem fecit pie credat. eandē se grām ꝑcep-
turꝰ. q2 ut ait dñs. inpossibile ē hoīem n̄ ꝯsequi
qđ credidit ⁊ spauit. Quō se dēs cū aīa vestit ⁊ de

effectu gemituū Soror quedā dum ī festo quodā egrotaret. hec virgo pietatis affectu deo p infirma orabat. pijs querelis dn̄o opponēs cur dilectricē suā quā tam feruent' sibi assiste ī choro staret, fecit infirmari Cui d's. Et quare n̄ licz mi cū dilc̄ta mea ꝗ̄ cū voluero tripudiare. Cū enī hō infirmat' induo me aīa ei9 velud vestimēto ~~salutis~~ decoris, ꝛ sic ī iocūditate cord' mei assisto deo pr̄i grās agens ꝛ laudans p oībz penis q̄s sustinet hō ille Et adiecit Quicūqȝ desid'at vt ei9 aīa me vestiā, ꝯsurgat ad me toto q̊ p̄t corde, suspiret desid'ans vt oīa opa sua ī die illa ī ea operer, sicȝ p gemitū me sibi intrahēs erit vestis mea Et sicut corp9 viuit ꝛ regit' ex aīa sic aīa ex me viuens, oīa p me opatur Dixitqȝ dn̄s Magni effc̄us sūt gemit9, ita vt nūq̄ hō ad de9 ingemiscat qn ei p̄ximior q̄ an̄ fuit fiat Gemit9 enī q̊ ex aōre aut desiderio mei, siue grē mee p̄uenit, tria ī aīa opatur bona Primo aīam fortificat sicut bon9 ꝛ suauis odor q̇ hoīem confortat ¶ Scd̄o eā illuīat sicut sol domū antea tenebrosā Tercio eā dulcificat vt oē q̄ agit siue patitur magis sibi sapiat Gemit9 v̊ q̇ ex ꝯtricione p̄uenit velud bon9 legat9 dn̄o aīam reconciliat, grām reo impetrat ⁊ ꝯſciām turbatā ſerenat Tunc illa intra ſe recogitabat quō fieri poſſꝫ ꝙ dicitur pc̄tor quācūqꝫ hora ingemuẽit ⁊c̄ cū tn̄ hoīem adhuc ꝯfiteri pc̄tā ſua oporteat nͥ vā nc̄itas ꝯfeſſionē excludat Ad ꝙ dn̄s rn̄dit Cū aliqͥs ꝓ reo intercedit nō tn̄ ſeruꝰ ille ſtatim p̄ſumit an̄ faciē dn̄i ſui accede nͥ priꝰ a ſordibꝫ ſe mundet ⁊ veſtibꝫ ſe mundis induat Sic pc̄tor licꝫ eū in grām meā ſuſceperi debet tn̄ eū ſordes ſuas detergē ⁊ decore ṽtutum ſe veſtire Itē aliud Alia vice cū ꝓ quadā orabat ſcire cupiente ꝙ ds̄ ab ea maxime vellꝫ ꝓ qua tale rn̄ſum audiuit Ipā inqͥt ſe habeat ad me ſic puer qͥ tenere pr̄em ſuū diligit ⁊ ſꝑ ad eū vt aliqͥ ſibi det recurrit qꝛ qͥcqͥ pr̄ dederit ex affectu qͦ ipm̄ diligit ꝓ magno ⁊ caro habebit Sic ⁊ illa ſꝑ ad grām meā anhelet ⁊ oīa que ſibi dedero numqͣ̄ parua reputꝫ ſꝫ ex aīore tn̄ magna gratitudine ſuſcipiēs ꝓ ſinglis grās agat ¶ Scdō habeat ſe ſicut ſponſa q̄ nec ꝓ diuitijs aut pulchritudine aut nobilitate ſꝫ ex amore ſolo eligitur et adamatur et ad regnū decoris ꝓmouetur Hec ſponſa fidelior et ampliꝰ amans iure inueitur et ſi qͥ ꝓpt̄ ipm̄ ſuſtinē oportueit maiori paciā ſupportabit

Sic ⁊ illa sꝑ ī gratitudīe meōretur, q̄ gratuito aōre eā elegi, ante mūdi ↄstitutionē, q̄ caro ꝑcio mei sanguinis eā redemi Tercio sicut amicus ad amicū q̇ oīa q̄ amici sui sūt ad se ꝑtinē putat, sic ⁊ ip̄a ī oībus dei glām querat, ⁊ inq̄tū pt ꝓmoueat, ⁊ q̄ contra dm̄ sūt equo aīo nullomō fieri paciat In oībus aūt hijs, si qñ aliqͦ eoꝝ q̄ desidauit nō ↄseq̇tur, aut gr̄a assueta, siue ↄsolacio diuina sibi sbtrahitur, nō ↄtristetur ↄtinuo, nō ꝑ indignacōe fiei aliqua, aut se a deo derelictā estimet, qꝛ fidelis pr̄ nequaq̄ filio suo si ea petit q̄ sibi nō ↄueniūt tribuit Et sponsꝰ qñqꝫ sponse sue seueꝝ exhibꝫ se, nō ex indignacōe sꝫ ꝑ eiꝰ instructione Sic et dēs aīe fidelitatē cupit experiri nō vt ip̄e nō sciat, sꝫ vt eā corā oībus scīs ↄmendabilē reddat Itē aliud

Item de alia ꝑsona dn̄s ait Tribꝫ modis se ad me habeat Inter hoīes habeat se ad me sicut catellꝰ q̇ ex fidelitate sua ⁊̄ sepiꝰ expulsus, iteꝝ dn̄m suū seq̇tur Sic ⁊ ip̄a cū inter hoīes aliqñ v̄bo leditᵉ nō statim ꝑ inpaciām effugetur, q̄ si qñ ↄtingat mox ꝑ pniām redeat, ↄfidens de mea mīa, l' etiā ꝑ vnicū gemitū oīa ei remittā In choro ⁊ ī orōe habeat se ad me sicut sponsa ad sponsū, ꝑ aōrē dulcē ⁊ familiaritatis exhibicōez Cū v̾ ɔmūitatum ē habeat se sicut regina ad regē suū Regina enī ī ɔuiuio regis sui liberalis ē. largit᷑ dona et eleōsinas erogat. sic ⁊ ipa bona sui regis sibi donata. oībz indigentibz libᵉalit᷑ tribuat. ⁊ suis orōibus subueīat Dulcis quedā ɔsolatio ad q̄dā ꝑsonā

Item orabat ꝓ vna ad dn̄m dicens Dulcissime dn̄e oro vt ī extremis eiꝰ des illi ꝑgustacionē eterne vite. s. securitatē numq̄ꝰ a te separandi Ad q̄ dn̄s Quis nauta q̄ bona sua cū ad portū vexisset. sponte ī mari ꝓic̾et. Sic aīam eiꝰ quā ab infancia ī religionis ꝓposito elegi. cuiꝰ manū dextrā tenui. ⁊ ī volūtate mea deduxi. cū eā scd̄m bn̄placitū meū ꝑfecero. etiā eā cū gl̄a m̄ assumā De tribꝫ vijs dn̄i

Cum ꝓ quodā tribulato oraret. hᵒ a deo rn̄sum accepit Tres vias ī hoc mūdo ambulaui. ꝑ quas q̄cumqꝫ me ꝑfecte imitari voluit. sequi oportebit Prima erat arida ⁊ angusta. scd̄a florida ⁊ fructiferis arboribꝫ consita. tercia tribulis ⁊ spinis plena Prima itaqꝫ via ē paupertas volūtaria. quā oībz diebz vite mee ī sūmo tenui ⁊ dilexi. scd̄a ē v̾tuosa ⁊ laudabil' ɔu̾sacio mea. tercia dura et aspera vita mea Itaqꝫ oīs q̄ me seq̄ voluit. oportꝫ

vt pauꝑtatem amplectens, nichil ī hͦ mundo cupiat
possidere. scđo cōuersacionē meā laudabilē teneat.
tercio penas ⁊ tribulacōēs ꝓ meo āore libenter
sustineat Qualiť ad dm̄ hō cōsurgunt Alia
vice vidit se corā deo stantē. et eiꝰ vulnera dulcis-
sima salutantē, vulnera aūt eiꝰ circūposita erant
gēmis ꝑciosis Cū du͂ illa miraretur. dn̄s ad eā
ait Sicut gēme ī se magnas hn̄t vͥtutes, vt ⁊̄
quasdā hoīm expellāt infirmitates. sic vulnera
mea tante efficacie sūt, vt oēs aīe depellāt lango-
res Sūt enī quidā tam pauida hn̄tes corda.
q̄ nūq̄ꝫ cōfidere de mea audeant mīa ⁊ pietate Sed
ꝑ timore a facie mea fugē cupientes, de q̇bꝫ dici
pt̄ q̄ tremulā ꝑalisym hēant. qui si ad meam
passionē fugerent, ⁊ vulnera mea sepiꝰ dulcit᷑ salu-
tarent. oēm prorsus timorē ab eis effugarent Sūt
⁊̄ quidā vaga ⁊ instabilia hn̄tes corda. cogita-
cōibus vbiqꝫ circūuolātes. et ꝑ vnicū qn̄qꝫ v-
bū ad irā ⁊ inpaciēam labentes, q̇ si cordetenꝰ
paciēam meā recolerent, ⁊ vulnera mea cordi suo infi-
gerent. cordis ex hͦ stabilitatē ⁊ paciēam acquirerent
Item sūt quidā dormitantē ꝑalisym hn̄tes. illi s.
q̇ oīa pigre ⁊ tepide faciūt, hij ⁊̄ si meā deuote

recolēnt passionē. attendentes vulnĕa mea q̄ ꝓſtīde. ⁊ q̄to dolore infixa ſūt m̄i. ab oī eos tēpore excitarēnt De lacrimis Alia vice cū ꝓ quadā oraret vidit aīām ei⁹ diuine mīe velud infantilū aſtare. et cor dei ī manibꝫ ſuis tenē Et ait dñs Sic ī oī tribulatiōe ſua ad me veīat. ⁊ ſe ad cor meū diuinū teneat. querens ibidē ſolūmodo ꝯſolari. Tūc eū ineṫnū n̄ derelinquā Et dices ei q̄ lacrimas aliqñ inutilr̄ effuſas. lacrimis meis apponat. dolens q̄ ꝓ pctīs ⁊ ex aōre eas n̄ effudit Tūc eas lacrimis meis vnitas. pr̄i meo ī laudē ꝓut voluerit p̄ntabo Et qꝛ ego hūilis fui ⁊ obediens ſtudeat hūilr̄ oī ſubicē ſe creature. ⁊ ſi oportunū fuit. vſꝫ ad mortē obedire Hec talis v̓tus ex vnione mee v̓tutis nobilior erit. q̄ mille virtutes q̄ tali intentione n̄ ſūt ꝑacte De vtili ꝯmutatiōe lacrimaꝝ Quedā plurimū grauabat̄ ꝓ eo q̄ lacrimas ex quadā infirmitate tenere nequibat Pro qua dū oraret ait dñs Dic ſibi vt rogitet me q̄tenus ꝑ meā bōitatē oēs illas lacrimas quas effudit ꝯmutem. acſi eas ex aōre. ex deuotiōe et ꝯtritione pctōꝝ effudit. ⁊ in ꝯp̄tū. m̄i ⁊ bōitati mee crediderit intīm ī ea ꝯplebo O mira ⁊ ſtupenda diuine pietatis dignacio. qua tam lib͛alit͛ ꝑ tales tantaſꝫ ꝯſolacõẽs dignat͛ miſeris ſubuenire Cũ ig͛ hec legis l' audis .ſ. ꝯſolacõẽs tales, ꝯſulo tibi vt ñ tibi vſurpes. qꝛ et hͦ dñs re~~l~~uelauit. ſibi multũ ꝯplacẽ. ſi ꝙ vni facẽt. hͦ alter ſibi fcm̃ l' faciendũ ſibi vendicaret Itẽ aliud Item cũ ꝑ alia oraret hoc rñſũ accepit Ego eã ſine intermiſſione ſubſequoꝛ. et cũ ꝑ pñiam ſeu deſideriũ l' amorẽ ad me ꝯũtitur ineffabilr̃ gaudeo debitori enĩ maiꝰ gaudiũ nemo facit. ꝙ qui ei theſauꝝ q̊ ſe ſoluat tribuit Ego vͦ me quodammõ pr̃i meo debitorẽ feci. cũ ꝓ hoĩs culpa me ſatiſfacẽ ſpoſpondi Ideoꝗ nichil deſid'abiliꝰ ⁊ iocũdius mͥ reputo. ꝙ ut hõ ꝑ pñiam ⁊ ꝑ amorẽ ad me ꝯũtatur Item aliud Item cũ oraret ꝓ quadã ꝑſona q̃ ꝓ tpe ⁊ leuitate ſepiꝰ corpꝰ dñi dimittebat. vidit eã corã dño ſtantẽ ⁊ ſibi dicẽtem Cariſſiã mea cur fugis me. accede fiducialr̃ ad pr̃is oĩpotenciã ad ꝯfortandũ te. ad filij ſapiẽciam ad illũiandũ te. ad ſpc̃ ſcĩ benig̃tatem ad dulcificandũ te De quadã ꝑſona ꝯtriſtata

Dũ quedã ꝑſona nimis triſtaret͛. ꝯpaciẽs ei deuote orabat ꝓ ea. quatenꝰ piꝰ dñs ꝑ ſp̄us

sc̄a ꝯsolacionē ip̄i dignaretur subuenire ad quā de⁹
Et cur turbatur. Ego creaui eā m̄ ⁊ dedi me
sibi ad oīa q̄ requirit a me Ego sibi p̄r ī creaci-
one ego mr̄ ī redempcōe ego fr̄ in regni diui-
sione ego soror ī dil'ca societate Itē cū quedā ab
alia ꝯtristata ip̄i turbacōem suā indicasset
ꝓ ea dn̄m intꝑellabat Cui dn̄s Dic illi vt det m̄
inimicicias suas ⁊ ego dabo illi meip̄m cū oīb;
sc̄is ī etnā mercedem Qualr̄ de⁹ suscipit volunta-
tem ꝓ facto Orante ē ea ꝓ quodā ꝯtristato
dixit ei dn̄s Si q's ita tristat' vt sibi videatur q̄
libenci⁹ moreretur q̄ illā ꝓferat tristiciā q̄ciens
m̄ illud grauamē obtulerit ꝓponens ī eo decreto
velle durare tociens oblacōem illā suscipiam
acsi ꝓ me passus sit Item cū oraret ꝓ quodā
afflicto q̄ sciebat eē in statu n̄ bono indignaci-
one aduersus eū mouebat' eo q̄ hoīem illū sa-
lutaribz corripiebat v̄bis s; ille adhuc q̄i incor-
rigibilis ꝑmanebat tūc ait illi de⁹ Eya ꝯdole
m̄ ⁊ ora ꝓ miseris peccatoribz q̄s tā caro p̄cio ⁊ tā
toꝑe ad me ꝯūti sicio ¶ Alia q̄ꝰ vice dix̄ ad eā de⁹
Nulla res me delectat vt cor hoīs quo tū mirissi-
me vtor oīb; enī bonis suꝑhabundo excepto

hōīs corde, quo sepissime frustror Orante ea ~~ꝑ~~ aliqñ vidit dñm ī veste sanguīea sic dicentē Humaītas mea tota cruore ꝑfusa˝ ineffabili aōre se deo prī hostiā in ara crucis optulit Sic adhuc eodem aōris affctū assisto deo prī celesti ꝑ pctōribz, oīa gr̄a passiōis mee repn̄tatis˝ et hoc maxīe m̄ desid'abile ē, vt pctōr ꝑ verā pn̄iam ↄu̇tat˝ et viuat Alia vice cū offerret deo qnqꝫ milia ~~et~~ quadringenta ⁊ sexaginta pr̄ nr̄ ꝑlecta a ↄgregatione ī honore sctīssimoꝝ vulneꝝ xp̄ı, apparuit ei doꝰ expansis manibz, et oībz vulneribz apertis, dicēs ad eā Cū penderē ī cruce, oīa vulnͣa mea ⁊ singulari voce ad dn̄m prēm ꝑ hōīs salute interpellabāt, ⁊ sic vſꝫ hodie clamore qͦdam dei prīs iram mitigant pctōꝝ Et hͦ dico t̄ q nūqͣ mendic⁹ adeo potuit letificarī accipiendo elēosinā, quā inportunis clamoribz acquisiuit˝ sicut ego exultās suscipio orōēm, q̄ m̄ ī honore vulneꝝ meoꝝ exhibet˝ Et hͦ qͦꝫ dico t̄ q hec orō nūqͣ ꝑ aliqͦ deuote ⁊ intente legi potēt, qn ei obtineat statū salutis Tūc illa Mi dn̄e ⁊ que ē intencio ī qua t̄ vis legi˝ Qui rn̄dit Vt hō n̄ solū ore sꝫ ⁊ mente ꝑferat˝ ⁊ saltem p⁹ qnqꝫ pr̄ nr̄ m̄ ↄmendet Inspiratusꝫ ē ei

diuinit⁹ hic v̉ſus q̄ ad p̄r nr̄ iungi debȝ · Dn̄e ihu
xͤ fili dei viui ſuſcipe hāc orōem ī aōre illo ſuꝑexcel-
lentiſſiō ī quo oīa vulnʼa ſcīſſimi tui corꝑis ſuſti-
nuiſti· ⁊ mei miſerē ⁊ oībȝ pc̄toribȝ cunctiſȝ fide-
libȝ tā viuis q̄ defūctis · Dixitȝ iteꝝ dn̄s · Pc̄tōr quouſȝ
ī pc̄tō ē me velud ī cruce diſtenſū vinculat· ſed
mox cū ꝑ pn̄iām ad me ꝯůtitur· ꝯtinuo me ab-
ſoluit· et ego cū grā mea ⁊ mīa q̄i de cruce ſolut⁹·
totus ſuꝑ eū ruo· ſicut olim ſuꝑ ioſeph cū me de
cruce ſoluēt cecidi· meqꝫ ipm̄ totū in ꝑtāte ei⁹
do· vt de me oīa q̄ voluit facē poſſit · Qui ſi in
pc̄tīs vſȝ ad mortē ꝑſeuerauit· iuſticia mea ſuꝑ
eū ꝑtātem habebit· q̄ tūc eū ſcd̄m ꝙ meruit iu-
dicabit · Qꝫ d's ꝑatus ſit reciꝑe pn̄itentes
Laborans aliq̄diu graui capitis dolore· cū
die quadā int̄ miſſaꝝ ſollempͥa ipm̄ dolorē cir-
ca oblationē hoſtie· cū eadem hoſtia ſacroſcā dn̄o
ī laudē etnam offerret· ꝓtin⁹ apꝑuit ei dn̄s te-
nens ī manibȝ ſuis delicatis circulū quendā
ligni aridi· circa quē roſas pulchͥrimas ꝯnec-
tē videbat· ⁊ dū illa mirāetur de hͦ audiuit dn̄m
dicentē · P iſtud intelligas deſignaͥi· ꝙ nulli⁹ vm-
q̄ pc̄toris cor ex pc̄toꝝ rubigine adeo aruit· ſi

aliquē dolorem ꝉ infirmitatē corꝑis. q̃uis ⁊ paruū tali intenciōe ꝙ ꝑ amore ꝉ noīe laudis mee. maiorē libent̄ sustinē ꝓponēt dolorē si m̄i placēt. qn̄ ipā hora ex tali delibacione reuirescat. ac grē mee dīne ex tūc iā incapax efficiat̄. Itē dico t̄ ꝙ nullꝰ pctor adeo magnꝰ si vē pn̄iuerit. qn̄ ipā hora oīa pcc̄a sua plene dimittā. ac cū tanta clēncia ⁊ dulcedīe cor meū sup eū inclino. acsi numq̄ peccasſʒ Tūc illa Di ita ē dulcissīe deꝰ. qd̄ ē ꝙ miser hō hoc mīime sentit. Cui dn̄s Ex eo ē ꝙ interiorem pcc̄i gustū nondū amisit Verbigr̄a Si hō post pn̄iam tā fortit̄ vicijs resistēt. vt oīs pcc̄i gustū ⁊ delcacionē penitꝰ extirpaēt. ꝓculdubio spc̄ sc̄i suauitatē sentiret O altitudo inscrutabil' sapīe ⁊ mīe tue dulcissīe deꝰ. q̄ tā miris ⁊ multis modis attrahē conaīs cor pctōris. vt nullꝰ ei iā detur locꝰ desꝑacōis. quē tanta subseq̄t̄ clēncia pr̄ne reuocacōis

Hec deuota vgo que sequitur ī hoc caplō. cuidā matrone sc̄psit seclari sibi familiari

Carissima m̄i in xº filia. amator aīe tenet aīam tuā in dextrā sua. tangens digitis suis singlōs digitoꝝ tuoꝝ. vt inde ostendat tibi qualr̄ in aīa tua opetur. et qualr̄ eū seq̄ debeas.

eiꝰ exempla imitando Extremꝰ eiꝰ digitꝰ ſignat
hūillimā eiꝰ ↄuſationē. qua veīt ī trā n̄ m̄iſtraī
ſʒ m̄iſtrare. ⁊ oī ſubici creature Ad hūc ꝗ̄ tuū appo-
nas .+. cū ſuꝑbia inflaris. recole hūilitatē ⁊ ſub-
iectionē dei tui. orās vt ꝑ hūilitatē ipiꝰ oēm de-
uincas ſuꝑbiā ⁊ ꝓpriā voluntatē. q̄ ꝓuenit ex pͥ-
uato aōre. q̊ ſeipm̄ diligit hō Ꝑ anularē figurat͛
cordis eiꝰ fidelitas. qua ſollicitꝰ curā nr̄i veluð
mr̄ fideliſſiā gerit· tollens onera ⁊ grauamiā
nr̄a ineffabili cord̉ ſui fidelitate.ʼ ⁊ ꝓtegens nos
a cūctis malis Ad hūc ꝗ̄ digitū tuū ↄiungas ag-
noſcendo q̈ntam infidelitatē tam ꝑdulciſſiō et fi-
deliſſiō amatoꝛi tuo exhibueris.ʼ elongāus ab eo aīaꝫ
tuā. quā ſibi ī laudē ⁊ aōrem creauit. vt eo ſolo
ī etnīs ꝑfruetur delicijs. q̈ raro ꝫ q̈ tepide eius
memoꝛ ſis Eius mediꝰ. ſignat etnū ⁊ altiſſim̄
diuinū amoꝛē eiꝰ.ʼ qui cū tā mirabilr̄ et tā effi-
cacit̉ aīe inclinat. n̄ coꝛ eiꝰ quieſcē ſinit· donec
ſe totū aīe infundat. veluð aqua effluens cū im-
petu.ʼ ⁊ querens ī qd̉ ſe transfundat Ad hūc ꝗ̄
digitū tuū apponas .+. tuā volūtatē. videlꝫ ſi cū
oī hora n̄ potes amaē. da volūtatē ꝑfecto.ʼ ita
q̄ſi oīm ſcōꝝ oīmꝰ creaturaꝝ hrē poſſes aōrē.

ī ip̄m solū dirigē velles Index eiꝰ signat mirabilē ⁊ inscrutabilē diuine ꝓuidentie ordinationē: qua oīa ~~q̄ tibi euenerīt~~ hōi futura mīordit͛ ꝓuidet ⁊ cū deuiat cū q̄ta sapīa ⁊ deuiatione eū reuocat q̄nq̄ ꝑ ꝓsꝑis q̄nq̄ aduꝰsis Huic digito libent͛ appone tuū · ut oīno ei credas q̄ oīa q̄ tibi euenerīt siue leta siue tristia ex tanto amore eiꝰ ⁊ ad tantā vtilitatē tuā ꝓueniant: vt nichil aliud t͛ euenire velles ⁊ ideo ꝓ singulis ei grās et laudes agas Pollex eiꝰ signat dīnā oīpotentiā eiꝰ ⁊ potentē sue ꝑne benignitatis ꝓtectionē: qua resistit ⁊ ꝯprimit oīa fideli aīe aduꝰsantia n̄ q̄tum ad eiꝰ sāctificationē ⁊ virtutū exercitationē aliqua euenire ꝑmittat Ad hūc q̄ digitū etiā tuū ꝯiūgas videlꝫ vt ⁊ tu fortis sis ī virtutū exercitatiōe ⁊ viril͛ vicijs resistas: n̄ diffidens de dei mīa si te ꝑmittat ī aliquo tribulari

Item ad eandem

O fidelis ⁊ dn̄m diligens aīa ꝯsidera diligēter et amant͛ legē quā tibi imꝑialis iuuentulꝰ ꝑne benignitatis filꝰ dedit: cū te ī sponsā elegit seqꝫ t͛ ī sponsū delitiosū donauit ex seip̄o ⁊ ꝑ seip̄m nuptias illas felices ꝑagendo In die igit͛ tante sollempnitatis ⁊ letitie cord͛ eiꝰ vestiuit se ob tui amorē veste rosei coloris: quā amor ī sui cord͛ sanguine coloranit Sertū ꝫ rose ⁊ lilij suo capiti inposuit. circū positū vndiqꝫ nobilissimis margaritis. ~~quā cor ē fuit~~ ꝑciosi .s. sanguinis sui guttis Cyrothecas ꝫ ī manibꝫ tam bn̄ ꝑforatis habuit, vt n̄ oīno retinē posset, qn oīa t' tradēt, q̄ toti mundo an̄ abscondat. Nobilis thorus eiꝰ dura crux erat, quā tam gaudent ⁊ tam ardenti amore insiliit. qꝫ nūqꝫ sponsꝰ ī lecto eburneo aut serico tm̄ ē delectatus In hꝰ amoris lectulo, te adhuc expectat, inestimabili estuans desiderio. donec amplexibꝫ tuis ꝑfruat'. Et si nūc eiꝰ voluis eē sponsa, oportꝫ vt oī ꝓrsus delectaciōi abrenūcies. ⁊ ad ipm̄ eiꝰ lectulū doloris ⁊ contumelie accedas, cōiungēs te lateri eiꝰ vulnato Considera diligent' quale ⁊ qꝫ ꝑciosū pignꝰ tibi posuit. cū ꝑdulce cor eiꝰ diuinitatis gazophilaciū t' aperuit. ꝓpinans t' inde ꝑclay amoris poculū, qd' sanet oēs aīe tue langores Hoc ꝑnobile pignꝰ inꝑciabilis pondis ē. qꝛ oīs grē oīs v'tutis oīsqꝫ boni ē contentiuū Hoc inqꝫ pignꝰ t' auferre n̄ vult qꝛ ꝑ hoc fidē suā confirmauit. sicut rex q̄ sponsam suā nondū duxit ī domū suā, vrbē aut ciuitatē diuicijs plenā amicis suis ī pignꝰ exponit. sic sponsꝰ amator tuꝰ deo pr̄i ꝑciosissiam̄ domū. diuinū .s. cor suū in pignꝰ dedit. q̄ te sponsam suā nūq̄ deserē velit. offēs ē illud cotidie ī altari ꝓ te ī exhibitionē aōris. q̄ te ab et̄no ꝑuenit. Ergo et̄ni p̄ris filia celꝭ vnica ⁊ et̄ni fily sponsa ꝑelecta. amiciciꝭ sp̄c sc̄i ⁊ reges desidata. dilige tam ꝑcordialē dilēm a q̄ dilca es q̄ ⁊ totꝰ amor ē. Esto fidelis ei. qꝛ ip̄e fidelitas ē. Et cū aliq̄ molestie occurrit. suscipe illd acsi vinculū aureū sit. qd ds ip̄e inposuerit t. quo te ad fily sui trahat aōrem. Tu aūt statim q̄si ↄsenciens. ad tractū illū te totā eleua. et cor tuū vt magis trahat ꝑ gratitudinē ꝑ paciām habilita. diligent attendens quā ds ꝑ h̄ velit ī aīa tua opari salutē. Considera ē q̄ desit tibi ī v̄tutibꝫ. q̄ si indiges hūilitate aut alia v̄tute. exclude t claue aōris ꝑciosissim oīm v̄tutū scriniū. cor s. x̄ diuinū. orans dn̄m v̄tutū. vt v̄tutes suas nobiles det t ī auxiliū. quibꝫ dē deuincas vicioꝝ tēptamētū. Et si latrūculi malaꝝ cogitationū t aduenerit. recurre ad armariū. assumēs inde ꝑclara arma .s. dn̄i tui passionē ⁊ mortē. quā tam valide ꝑ iugem mēoriā cordi tuo insignas. vt oīs inde cogitacionū turba anichilata fuget. Cū v̄o desꝑantes te inpugnāt cogitatiōes. curre ad ſinū inexhauſte pietatis. q̄ nullū vult ꝑire. ſʒ ad agnitionē ⁊ amorem v̄itatis venire. exceptis hijs q̄ ſponte eligūt dampnari. recolens q̄ d̄s ꝑacior ē hoīem ſuſcipe q̄ ipē venire. et h̄ maxime deſid̄at. vt hō talem ſe exhibeat. vt grām ſuā ſine intmiſſione illi infunde̾ valeat. ⁊ quelibʒ bona ī eo ſꝑ augmentet Item aliud ad eandē Amator oīm dn̄s ih̄c deſiderio deſid̄at aīam ſibi vniri. ſpecial'r q̄ vult ab eo ↄſolari. ei⁹ꝗ delicias cupit experiri. vt oīm ↄſolationē ſiue delc̄tationē creaturaꝝ abiciat. q̄ ipſam ad dī amorē n̄ allicit aut ↄpellit Cū enī aliq̄ hō habet q̄ diligit aut ī q° delc̄tatur. cogit₃ apud ſe q2 hoc d̄s illi donauit. vt ad ſuū ex hoc amorem ꝓmoueat. q̄ ſi ſentit ſe ī amore dei n̄ ꝓfice̾. ſʒ illud q̄ diligit ſepi⁹ cordi ſuo q̄ deū aduenire. debet illd' amoue̾. ſiue hō ſit ſiue alia creatura. ſi dī familiaritate n̄ vult care̾. q2 delicata ē valde. n̄ omino patit' ſupra ſe aut ī ſecū aliq̄ haberi Ipſe enī ꝑne caritatis fili⁹. ſol⁹ vult eē amantiſſim⁹. ⁊ intim⁹ cordi tuo Item ad eandē Deus cor ſuū diuinū donauit aīe. vt ipſa viciſſim cor ſuū illi donet C ſi gratant̾ ⁊ fiducial̾ fecit. ipām potencia ſua ſic ꝯtinebit. vt hō ille nūq̄ ad magnū valeat declinaꝛe ꝑctm̄. i. cordis ſui ſtudioſꝰ ſit ꝯſiďando attentꝰ qđ ſibi ꝯplaceat maxīe. Et cū triſtatur ſtatī ad theſaurū ſibi ꝯmiſſū fident̾ ꝯfugiat. querens ibidē ꝯſolari. Et ſi diuina diſponente ſapīa n̄ ꝯſolat̾ nichilominꝰ dm̄ ex corde grās agendo laudet. q̄ deo multū in aīa fideli ꝯplacꝫ. q̄ nō ſua ſꝫ q̄ ihu xi ſūt querit. n̄ ſuā ꝯſolacionē diuino ꝓponit honore

De tcia introgatione dñi ad ſcm̄ petꝝ

Audiens ī ewglio legi Symon diligis me ⁊c̄. cū in hys intenderet v̾bis. facta ī exceſſu mentis. vidit ſe corā dño q̄ dixit ei Introgo ~~te~~ ⁊ ego te. ad que m̄ iuxta v̾itatē ꝯſcīe tue r̄ndē. Eſt ne aliq̄d ī mundo carū t̾ mīꝝ. qđ ꝓpt̾ me ſi ī tua eēt ꝑtāte nolles relinquē. Ad h̾ illa r̄ndit Tu ſcis dñe ſi totꝰ mūdus meꝰ eēt cū oībꝫ que ī eo ſūt. ꝓ amore tuo integralr̄ vellē deſerē. Et dñs ſtatim ita acceptauit. acſi oīa h̾ ex ꝓprio reliquiſſet Itꝝ aūt introgauit dñs Eſt ne vllus labor ſeu obitē iugū tam grande. q̄ ꝓ amore meo nolles ſubire. Rn̄dit Etiam dñe oīa ꝓ tuo noīe ꝑatam ſū tollarē Itꝝ dñs Eſt ne aliq̄ pena tm̄ grauis: quã ꝑ amore meo pati recuſares. R̄ndit ei: dn̄e tecū ⁊ cū tuo adiutorio: oīb; penis ꝑata ſum ſubiacere. Que oīa dn̄s ita acceptauit. ac ſi oꝑe ꝯpleuit. Et itez dn̄s. Et tria hoīm gn̄a t̄ ꝯmēdo .ſ. pueriles ⁊ innocētes ⁊ ſimplices. q̄ ꝑ agni īnocenciā deſignati ſūt: ut inſtruas eos ad mei agnitionē ⁊ amorē ꝑtrahas. Scd̄o tribulatos ⁊ abiectos. q̄ ſimil̄r ꝑ agni manſuetudinē deſignātur: ut eos ꝯſoleris ⁊ auxiliū q̄ntū potes impendas. Tercio totā eccliam: quā deſiderijs ꝯtinuis ⁊ orōibus indefeſſis oc̄lis mīe mee preſentabis

Incip̄ liber q̄ntus ī quo agitur de aīabus ab ea viſis

Eximie pietatis h̄ virgo ſuꝑ afflictos pia geſtans viſcera: ſicut viuoꝝ ſꝑ memor extitit ad dn̄m: ita nichilōin9 aīabus ſuis deuotis orōib; ſtuduit ſuffragari. Unde fcm̄ ē ut multociēs cū eā ꝑ aīab; oraret. q̄ orōis ſubſidio n̄ egebant: eaꝝ meritū ⁊ glām pꝰ ⁊ miſericordit̄ dn̄s eidem demonſtraret

De quadā aīa

Soror quedā oīb; dieb; vite ſue deo ī ſc̄a religiōe deuote ſeruiēs cepit infirmari: ꝓ qua iſta dn̄m deuote īuocabat. Viditq; aīam eꝰ q̄ corā dn̄o genua flectentē: et dn̄m vulnã ſua roſea eidē oſtendentē./. que illa lȝ versu q̄ antea n̄ audierat salutabat O salutifera vulnᷓa dilc̄tissimi amatoꝛis mei ihū x̄ saluete. saluete saluete ĩ oĩpotentia pr̄is q̄ vos dedit./. in sapiā filij q̄ vos sustinuit./. ĩ benignitate sp̄c sc̄ī qui ĩ vob̄ opus mīe redemptionis nr̄e ꝑfecit Cū ꝟ olei sacrati ꝑcipe debet unctionē./. vidit duos anglos q̄ pelues portabāt P aquā q̄ erat ĩ pelui designabatur mīa ⁊ vitas./. in quibꝫ aīa lauari debuit ab oībꝫ maculis. iuxta illud mīa ⁊ vitas ꝑcedent faciē tuā Dn̄s aūt ante infirmā loco sacerdotis se ponebat./. ⁊ btā vgo mā ad capud residebat Et dū sacerdotes letaniā legerent./. dn̄s ter eā signo crucis signabat dicens Ego bn̄dico te./. in sc̄ificationē ⁊ sanitatē aīe ⁊ corꝑis Cū qꝫ noīaretur vgo mā. ipā erexit infirmā dicēs Ecce fili hāc sponsā tibi do ꝑpetuo amplexandā Singli qꝫ scōꝝ ad noīa sua dn̄m flexis genibꝫ ꝓ ea rogabāt Finita aūt unctione dixit dn̄s ad mrēm suā En istam tibi comendo./. quā repn̄sentes meo cōspectui immaculatā

De aīa b. fundatoris

In anniūsario quodā pie mēoꝛie dn̄i b. fundatoris nr̄i. cū missa ꝓ eo celebraretur. lȝ dei ancilla vidit aīām eiꝰ corā dn̄o stantem./. et ĩ veſte eiꝰ totiꝰ ꝯgregacōis quā ip̄e fundauat ymagīes pulcherrīe ap̄pebant. tam eaꝝ q̄ iā ī celeſtibꝫ regnant qͣ̄ eaꝝ que illic ſūt ꝑuenture In cōna qꝫ eiꝰ tot aureos flores habebat qͦt ī eodem cenobio aīas fuat lucratus deo Duce ⁊ abbe q̄ idem cenobiū rexerant. vna a ſiniſtris eiꝰ in gl̄a ſtabant quibꝫ dn̄s v̄bis valde dulcibꝫ grās egit. qꝛ de oībꝫ ſibi ꝯmiſſis nulla vnq̄ ꝑiſſet Iſta v̄o q̄ hoc videbat dixit ad dn̄ Et vnde mi dn̄e ꝓmeruit hec aīa. vt hāc voluntatem tā grandis ⁊ tͣm laudabilis operis ſibi inſpirares. Rn̄dit Benigni cordꝭ erat ⁊ hō beniuolencie. et qcq̇d peccauit n̄ tā nequicͥ aut malicioſe fecit Ideo hāc viā ſalutis illi mea ſapīa adinuēit Multū enī ꝯplacꝫ m̄ cor bēiuolū ⁊ valde aggrauat aīam pcc̄m. qḋ ꝑ nequiciā ꝑpetratur Et qꝛ hͦ n̄ ꝓ fauore hōim ſꝫ ꝓ honore meo ⁊ aīe ſue ſalute monaſteriū inſtituit ⁊ ꝯgregacōem valde dilexit. ſpeciali quadā ꝓpͥetate ſinglōꝝ merita ſibi vendicauit. ⁊ de bonis eoꝝ qͣ̄ſi de ſuis exultat De aīa btī b. comitis annoꝝ xii. Cū felicis mēorie dn̄s bediuces obiſſet. ſequenti die hͤ v̄go deuota ī orōe poſita.

vidit aīam ip̄i⁹ corā pedibꝫ dn̄i iacentē ꝛ vbrime flentē ꝓ eo q̄ ī infirmitate posit⁹ magis timore pene q̄ᵐ dei aōre p̄nituisset, n̄ laċimas adoris vnq̄ᵐ ī t̉ris effudissꝫ Cui⁹ miserie illa plurimū ꝯpaciēs, orabat dn̄m quate⁹ om̄s amorosas ꝛ īnocentes laċimas, q̄s vnq̄ᵐ ī t̉ris effuderat. aīe ei⁹ ī remediū ꝛ ī supplementū donaᵉt Cū dū pi⁹ dn̄s dignant̉ fecissꝫ. aīa illa plurimū ē gauisa Illa aūt dixit ad dn̄m Mi dn̄e cur aīam isti⁹ tā inmatura morte assūpsisti. vtpote q̄ tam bonū sortit⁹ sum. multa si vixissꝫ, bona fecisset Et dn̄s Scis ne inq̄, qꝛ bona op̄a q̄ fiūt ab existente ī mortali crimīe. q̄ nulli⁹ sunt valoris. At illa dixit dn̄o Et q̄ hoc ꝓfuit q̄ ei⁹ boītatem, ei⁹q̄ꝫ v̉tutes ac moꝝ venustatē m̄o ꝯmēorantes hoīes, ita nimis extollunt. Qui rn̄dit Q̊ciens hoīes ī t̉ris insignia v̉tutū ei⁹ ac vite īnocenciā recitantes collaudāt. tociens sci singl̉arem m̄ ꝓferūt laudē ꝑ naturalibꝫ v̉tutibꝫ. quibꝫ aīam illā decoraui Insup ꝛ aīa illa licꝫ nondū sit ī gaudio, q̊ciens hoīes ī t̉ris de ip̄o bona loq̄ūtur, tociens me gaudens collaudat Post h̉ infra tricenariū eiuſdem cū miſſa ꝓ eo ī capella vbi ſepult⁹ erat celebraretur ⁊ ſacerdos ewglīm legēt vidit dn̄m ſtare v̾ſus ſacerdotē ⁊ oīa verba q̄ dn̄s locutus fuat ī ewglio q̄ĩ radios fulgentes ip̄m tranſire ſacerdotē ⁊ ait dn̄s Oīa v̾ba q̄ locut⁹ ſū in tr̄is. eādem ſūt efficacie ⁊ eandē quā ex ore meo ꝓdeuncia oꝑata ſūt v̾tutem. ī quolibꝫ cū deuote ꝑferente ꝓficiunt. q2 v̾ba mea n̄ vt hoīm v̾ba trāſeunt. ſꝫ ſicut ego etn̄us ſū. ita v̾ba mea etnū hn̄t effcm̄. Cū v̾o offertoriū cantaretur dixit dn̄s Oblatio fideliū quā ſacerdos gaudens n̄ amore pecunie. ſꝫ pure ꝑ aīaꝝ ſalute ſuſcipit ⁊ m̄ libēe offert. multū ꝓficit aīabꝫ Tunc vidit aīam defuncti circa altare eūtem ⁊ cantantē G̃ao dn̄e q2 morti me tradidiſti ad ſalutē ⁊ gaudiū ⁊ ꝯſolatiōem aīe mee Et illa. q's te ita cantare docuit. Rn̄dit Oīa q̄ ad laudē creatoꝛis mei ꝑtinent ſcio Ait illa Habes ne aliquā penā. Rn̄dit ille Nullā n̄i q2 amantiſſimū dn̄m meū nondū video quē tanto deſiderio cernere cupio. q2 ſi oē deſideriū q2 vnq̄ in tr̄is aliq's ad dm̄ habuit. vni hoī eēt infuſum. ī ꝯparatione deſiderij mei q̄ſi nichil eēt Et illa Quō h' verū ē. cū multi boꝝ ineſtimabili ~~gra~~ deſidio ad dm̄ anhelauerit? Rn̄dꝫ Quouſq3 corꝑis mole grauat᷑, neccītatib3 corꝑeis totiens impedit᷑, nūc comedendo nc̄ bibendo nc̄ dormiendo, nūc aliud faciendo, nūc cū hōib3 ꝯūſando? q nequaq̄ tali ac tanto deſidio flagrare pt̄. ſicud aīa q̄ carne ſoluta ⁊ ab oī impedimento libera, creatorē ſuū deſidat inceſſant᷑

Item de eodem

Menſe tercio pꝰ obitū predicti comitis, aīa eiꝰ iterū huic xᵖ̄ virgini apparuit Duo ſplendidi iuuenes deducebāt aīām eiꝰ, erat3 indutꝰ griſea tunica, ⁊ deſuꝑ ſorcotio, ī quo militarē ſuſteꝑat habitū Et ait virgo Cur hac laica veſte induceris? Rn̄dit Mr̄ mea tam laudabilr̄, et in tā gratant᷑ ipſam expendit? q ꝓptea videar indui illa Cui illa Alia q̄ bn̄ ⁊ ꝓficue diſpoſit? tn̄ hāc magis vtilr̄ ꝑ ceteris Et ille Rogo q̊ vt m̄ri mee ⁊ oībus aīcis meis regraciēis? ꝓ eo q tā benigne ⁊ aīcabilr̄ erga me egerūt Et illa Cur griſea veſte vteris? Rn̄dit Cū eēm ī extremis ꝑ dñici corꝑis ꝑcepcionē integra volūtate ꝓpoſui? q ſi viuerem xᵖ̄i miles fierē Cui virgo Quid marie tibi ꝓfuit? Rn̄dit Miſſaꝝ celebracio, elēoſinaꝝ largicio, ⁊ pura orō q̄ de corde puro ⁊ a ꝑcīs

mundo ꝓceſſit Et illa Qͥ ſūt iſti iuuenes. Rn̄-
dit Vnus ē anglus meus cui a deo ī trib' erā ꝯmiſ-
ſus Alius ē de choro illo ī quē ſū defēdus De
aīa infantule cuiꝰdam Matrona quedā filiā
ſuā nondū natā deo ꝯſecrare diſpoſueāt. ita vt
ſi dū naſcētur puella eēt, ip̄am xͦ deſponſaret
Sed infra ſcdm annū puella ē defuncta Cuiꝰ aīa
famule dei ī ſpecie v͛ginis pulcherime apꝑuit, in-
duta veſte roſei coloris, ⁊ ſuꝑ aureo pallio, ni-
ueis lilys mirifice adornato. dixͭ ad puerꝫ Vnde
hͥ tͭ tanta glā. Rn̄dit Dn̄s ſui benignitate hec m̄i
ꝯtulit Hec rubea veſtis ſignat, qꝫ naturalr̃ erā
amans Aureū vͦ amictū ſignat religiōis ha-
bitū, qͩ m̄ ꝓ eo datū ſit, qꝫ mr̄ mea me religi-
oſam vitā ducē delegauit Suꝑ quo dū illa mi-
raretur, tale a dn̄o accepit rn̄ſum Cͥ miraris.
Nōne infantes baptizati, aliena fide ſaluātur.
Nam ſicut mr̄ ſp̄ualis votū xp̄ianiſmi ꝓ pu-
ero ſpondens, ſi ꝯtigit puerꝫ decedē, ꝑ ip̄m vo-
tū ſaluabit, ſic ego integrā mr̄is voluntatē
ꝓ facto ſuſcipiens. oīa bona q̄ deſiderando hu-
ic puero optauit, ī ip̄o remunerauj Tūc illa
requiſiuit dꝰ ditēs Et cur amantiſſīe dn̄e

tam ĩmature pueꝝ aſſumpſiſti.ˀ Rn̄dit Tam amabilis puer erat: ꝙ ei viuē in t̾ris n̄ expediebat Inſuꝑ eiꝰ pr̄ votū mr̄is mutaſſꝫ· et eū in ſc̄lō reſeruaſſet Poſt hᶜ cū ꝓ aīa cuiuſdam dn̄i exoraſſꝫ talr̄ ipam aīam dn̄s ē allocutꝰ Bibe de medulla cordᵒ mei gaudiū ex parte oīm ꝓ te orantiū

De futura hoīs reſurrectione

In miſſa cū audiret legi ī euglīo ⁊ tertia die reſurget ꝓcidit ī t̾ram deo grās agens ꝓ hoīs reſurrectiōe ⁊ glificatiōe futura Et ecce vidit ī capella ī qua erat orans tria corpa pulchrima. q̄ corā altari erāt ſepulta. de ſepulchris ſe erigē extenſis ī celū manibꝫ qᷓ deo grās agent Corda vᵒ coꝝ erāt decorata gēmis ꝑcioſis ⁊ miro mō qᷓ lucernae mouebātur. de boīs opibꝫ et v̓tutibꝫ quas ī corpe ꝑfecāt exultātes Et cognouit a deo qꝛ ī reſurrectiōe futura corpꝰ ſepties ſole clarius erit.ˀ et aīa ſepties clarioꝛ corpe. velud veſtimentū corpꝰ ſuū reinduens. ꝑ oīa menbra corpis velud ſol ꝑ criſtallū lucebit.ˀ ⁊ ſic fulgebūt ī celeſti habitacō. corpe ſimlr̄ et aīa ſine fine Poſt hᵒ audiuit a dn̄o Sicut obediui prī meo. ſic adhuc obedientibꝫ obedio.ˀ qui hic

volūtatem suā cohibet ꝓpter me ꝯpius p⁹ hāc vitā
singłari lib̄tate ⁊ delicys ī me ꝑpetuo delcabūtur.
egoqꝫ vicissim ī eis speciali mō volo delcari ita vt
oīb3 qui ī celo sūt notū sit. q̈ gratū mı̄ sit obseq-
um. hoīem ꝑ verā obiām ꝓpriā deserē volūtatē

De aīabus salomoīs sampsoīs origenis ⁊ traiani

Rogata a quodā frē. dn̄m ī orōe requisiuit
vbi nā eēnt aīe .s. salomoīs sampsoīs origenis
⁊ traiani Cui dn̄s rn̄dit Ꝙ mīa mea cū aīa
solomoīs fecit. volo hoīes latere. quatēꝰ carna-
lia pcc̄a ab hoīb3 magis deuitent Ꝙ enī pie-
tas mea cū aīa sampsoīs egit. volo eē ignotū
⁊ incognitū. vt hoīes se de inimicis vłcisci am-
plꝰ ꝑtimescāt Ꝙ v̊ benig̃tas mea cū aīa ori-
genis effecit. volo eē absconditū. vt nullꝰ in
sciā sua ꝯfidens audeat eleuari Ꝙ insuꝑ de aīa
traiani lib̄alitas mea iussit. volo hoīes igno-
rare. quatēꝰ fides catholica ex h̊ magis extolla-
tur. qꝛ hic licꝫ oīb3 polleret v̄tutib3 x̄ana tn̄ fide
atꝫ baptismo carebat

De aīab3 ꝑ orōes eꝰ liberatis

In die ꝯmemoratiōis aīaꝝ fideliū. cum
eēt orans ꝓ fidelib3 defūctis. impediebat̄ mul-
tū a cogitatiōib3 de quodā hoīe quē sciebat

ēē in statu n̄ bono Et ecce vidit dn̄m q̄i pendentē ī aere ligatū manibꝫ et pedibꝫ ⁊ sibi dicentē Quociens hō mortalr̄ peccat, totiens me ita ligat. et tamdiu me ligatū tenet q̄diu ī pc̄tō ꝑseuerat Pꝰ hᶜ iterꝝ aꝑuit ei dn̄s q̄i iuuēis splendidissimꝰ mire decoratꝰ hn̄s ī pectore tria ornamēta velud tria mōilia p̄ciosa P primū signabatᶜ eternū desidīū q̄ deꝰ circa aīam iugitᶜ flagrat P scdm amoꝛ diuini cordꝰ flagrans ⁊ q̄ immutabilr̄ ergā aīam ꝑseuerat P tertiū exp̄mebatᶜ delectatio cordꝰ dei, de qua dicitur delicie mee ēē cū filijs hōim Assumensq̄ aīam eiꝰ pduxit eā ī ortū amenissimū, q̄ erat sitꝰ ī aere vicinꝰ celo, ī quo erāt multitudo aīaꝝ q̄ oms ad mensā magnā ī aquilonari parte csederūt Dn̄s aūt p seipm dignissīe accedens mīstrabat illꝰ Oīa q̄z verba illa q̄ in choro ad vigilias ⁊ oīa q̄ p vniuersam ecclīam p aīabꝫ illa die fiebāt q̄i diuersa fercula illꝰ apponebat ⁊ velud pocula varia ppinabat Cū cantarētur vsus, si q̄ illis sint ⁊, dixit ad deū Quid dn̄e q̄ hᶜ illis vba psunt? cū sīt ī magno gaudio Tunc aīaꝝ cordibꝫ se aꝑientibꝫ, vidit ī corde cuiꝰlibꝫ q̄i vermē q̄ caput ī modū canis habebat ⁊ quatuor pedes corrodens incessantᶜ corda coꝝ. ⁊ vnguibꝫ torquēs Hic vmis ꝓpria ēat ꝯſtīa tuꝰlibꝫ q̄ ideo faciē canis ꝑtendebat. qꝛ fidele aīal ē canis. ⁊ ꝯſtīa ſꝑ corrodit ⁊ arguit aīaꝫ ꝓ eo ꝙ dulciſſīō ⁊ benigniſſimo deo ſuo infidel' ēat. n̄ ad eū abſqꝫ impedimēto p⁹ mortē meruit evolare P antiores pedes exp̄mebātur oīa oꝑa que hō facit ꝯtra dī ꝑcepta. quibꝫ ꝓmētur p⁹ mortē cruciaī P extremos pedes figurabātur oīa deſidia mala. ⁊ vie ꝑuerſe q̄ aīām a deo ſuo elongauerāt Hic vmis habebat ⁊ caudā longā. quoꝝdā erat lenis ⁊ plana. quoꝝdā v̊ hiſpida ⁊ hirſuta P hāc caudā notabat' fama. quā reliquerāt ī terris Que enī bonā famā reliquerāt. coꝝ cauda erat lenis. ⁊ ex h° q̄ddā habebāt remediū Que aūt malā p⁹ mortē reliquerāt. eaꝝ cauda ēat hiſpida ⁊ retorta. cruciās aīām vehement' Hic vmis nūq̄ morit'. n̄ aīa inde libatur. donc intret ī gaudiū dn̄i ſui Tūc totis viribꝫ illa dn̄m exorabat. quatꝰ aīābꝫ ill' plenā r̄miſſionē tribueret. ⁊ ad ſue claritatis glām aſſumeret Et ecce oīm vmes mordentes moriebātur. et aīe cū magna exultacōe ad celeſtia gaudia euolabāt Poſt h' aſſūpſit eā. oſtendens illi purgatoriū. ī quo diuſa vidit tormenta. Quasdā enī vidit aīās qͥ de igne exeuntes ꝯbustas ⁊ deformes · ꝑ quibꝫ dū ⁊ ip̄a oraſſꝫ, ꝯtinuo de pe͞is lib͛ate, quelibꝫ formā ⁊ habitū suū qual' fuāt ī t͛ris recipiebat · ⁊ ī ortū illū de q͂ priores aīe sūt erepte cū gaudio trāſmigrarēt

Post h͛ cū dn̄m interrogaret q͂ aīabꝫ sit faciendū vt citi⁹ absoluātur, r̄ndit dn̄s · legite orōem illā q͂ dicit͛ fons viu⁹ ⁊ Bt̄i inmaculati cū orōe sibi aſſcͥpta ⁊ magnū adiutoriū inde sentient et iuuamen

Qualit͛ ꝑ aīabꝫ ꝓficue sit orandū

Cum die quodā sc̄o ꝯmūicaſſꝫ et deo illā dig͛ſſimā hostiā ꝑ aīaꝝ lib͛atione vt eēt oīm pc̄toꝝ ͛emiſſio ⁊ negligenciaꝝ suppletio obtuliſſꝫ · dixit ad eā dn̄s · Lege p͛ces vnū p͛r nr͛ ī vnione, sicut de corde meo illud tradidi hōibꝫ legendū In hys v͛bis dīnit⁹ intellexit q͂ tali intentione leg͛e debet In h͛ verbo p͛r nr͛ q͂ es ī cel' intenderet desiderare indulgēci aīabꝫ q͂ tā colendū ⁊ amandū prēm, q͂ sola dignacōe ipās tali honore sublimāit · vt filij dī nōientur et q͂ ī tanta reuerencia n̄ dilexerūt eū n̄ honorē impenderēt Insuper pc̄tis suis totiens irritauer͛t, ⁊ a corde eoꝝ qd' inhabitare ⁊ ī quo regnare velud ī celo suo disposuāt · sep⁹ ꝓiecerūt Orans ī vnione p͛nie ⁊ satiſfactiōis quā innocens fr̄ coꝝ xp̄i ilic ꝑ eis ꝑsoluit. vt amorē cordis ip̄ꝰ cū reuērentissīo amore quē illi ī huānitate exhibuit, suscipiat ī huiꝰ delicti supplementū. Sūficet nō tuū ī supplecionē q̄ nō dei ⁊ tanti pr̄is sui nūq̄ digne venerati sūt ⁊ sepe īuanū illd' assūpserūt. Sed ꝑ raro eiꝰ nōis intente cogitauert ⁊ ī nōie illo dignissīo q̄ xp̄ani a xp̄o sūt denoīati. male viuendo indignos se fecerūt. desid'ans vt suscipe dignet̄ illā ꝑfectissimā sc̄itatē filij sui, qua eis predictū nō' ꝑdicando extulit. ⁊ ī oībꝫ opibꝫ sue huānitatis hōrauit. Adueniat regnū tuū hoc intendēt indulgēri aīabꝫ q̄ regnū dei ymmo ip̄m dn̄m ī q̄ solo vā requies ⁊ gaudiū sempitnū est nūq̄ tā feruent̄ desid'auerūt. nō diligenti studio quesiert. orans quatenꝰ sc̄issimū desideriū filij sui amantissimi q̄ eas regni sui voluit ee coheredes. suscipiat ꝑ oī torpore quē ad queqꝫ bona habuert. Fiat volūtas tua q̄ volūtatē dei volūtati sue nō ꝑtulert. nō ī oībꝫ dilexert. orans vt vnionē dil'tissimi filij sui ꝑ intimissiā obiā qua exstitit obediens vsqꝫ ad mortē suscipiat ī emendationē totiꝰ inobediētie ip̄aꝝ. Specialr̄ cognoīt ī isto v̄bo fiat volūtas tua spūales multū delinque, q̇ voluntatē suā ꝑ raro deo offerūt. insuꝑ oblatū deo multociēs auferūt, ⁊ ꝑ necīariū ēē eis vt ī hoc v̊bo specialr̄ coꝝ intencio fiat qꝛ ꝑ hāc negligenciā pꝰ mortē valde a deo elongabūtur Panē nr̄m cotidianū da nob̄ hodie Qꝛ illud ꝑnobile sacramentū ⁊ eis tā ꝑutile nūq̄ tanto desidio ⁊ deuocīōe ⁊ amōre sūpserūt vt debuerūt. ⁊ mlti se indignos effecerūt ⁊ plurimi raro aut nūq̄ sūt ꝯsecuti. orans dn̄m prēm vt suscipet illū feruentissim̄ amōrem, ineffabile desideriū, ꝑmagnā sc̄itatem ac deuocionē x̄ filii sui In q̊ hoc suꝑexcellens donū nob̄ donauit. ꝑ oī q̄ ī hoc deliquerūt Et dimitte nob̄ debita nr̄a ⁊c̄ In h̊ v̊bo desid'aret dimitti eis oīa pcc̄a coꝝ q̄ in septē criminalibꝫ pcc̄is ⁊ ex eis ꝓcedentibꝫ ꝯmiserunt. ⁊ q̄ ī se ꝑccantibꝫ n̄ dimiserūt. nec inimicos suos dilexerūt, orans dn̄m quatenꝰ suscipiat ꝑ ipīs caritatiuā filii sui orōēm quā ꝑ inimicis suis orauit Et ne nos inducas ī tēptacionē Qꝛ viciis et ꝯcupiscēciis n̄ resistēnt sꝫ tociens diabolo ⁊ carni ꝯsenserūt. multis malis se sponte implicātes Orans vt glōsam x̄ victoriā qua mundū ⁊ diabolū vicit cū tota ꝯu̇sacōe eꝰ sc̄issima ac vniu'sis laboribꝫ et ꝑaſſionibꝫ aīabꝫ ī ſupplementū totiꝰ negligencie ꝯferre dignetᷣ lib'ans eas ab oībus malis ⁊ ad regnū glīe qđ ipē ē ꝑducat Hāc orōēm cū intencione tali ꝑlegiſſꝫ vidit copioſā multitudinē aīaꝝ cū maxima hilaritate ꝓ ſua libācōe grās deo referre Leg'at aliqñ qn̄qꝫ pr̄ ſcīſſimis xͥ vulneribꝫ ꝓ quodā mortuo ſcd̄m morem nr̄m q̄ ſtatim vt aliqs mortuꝰ fuit nūciatꝰ legᵉ ſolemus et deſid'abat ſcire ꝙ l' quale aīa inde remediū habēt Cui dn̄s Aīa ex hoc qn̄qꝫ bona ꝯſeqᵗᵘʳ Angli enī a dextris miſtrant ei ꝓtectionē a ſiniſtris ꝯſolacōēm añ ſpem retro ꝯfidenciā ſupᵉ celeſte gaudiū Itē dixit dn̄s Qͥcumqꝫ ꝓ aliqͦ mortuo ꝯpaſſiōis ſeu caritatis affcū intercedit ꝑticepꝰ erit oīm bonoꝝ q̄ fiunt ꝑ eciam ꝓ illo defūcto et ī die exitꝰ ſui oīa ſibi ꝑata inuēiet ad remediū aīe ſue ⁊ ſalutē

De inferno ⁊ purgatorio

Orante ea aliqñ vidit ſub tᵉra infernū aꝑtū ⁊ infinitā miſeriā ⁊ horrorē qī ſerpentes ⁊ bufones leones ⁊ canes ⁊ oīm feraꝝ atrociū ſpecies ⁊ inuicē ſe crudeliſſīe dilacerātes Tūc illa dixᵗ Qͥ ſūt hy miſerrimi Cui dn̄s Iſti ſūt iniqͥ q̄ nūqͣ dulcitᵉ hora vna r̄cordati ſūt mei Vidit ī purgatoriū vbi tot gn̄a erāt penaꝝ. q̊t vitijs aīe ſe ſubiecerāt ī hac vita Qui v° hic ſuꝑbi fuerant ī purgatorio de latu ī latū inceſſanter indebāt Qui v° reglam ⁊ obiām ꝓfeſſam n̄ tenuerāt. ibi velut mole depreſſi ⁊ incuruati incedebant Qui gula ⁊ ebrietate deliq̄rant. ibi ſupini ⁊ velud amentes iacebāt eſurie ⁊ ſiti tabeſcentes Et q̇ carnis deſidia ꝑfecerāt. ſicut pingues carnes aſſate ꝑ ignē effluebant Sicq̧ ꝑ ſingl'is ſcd̄m q̄aīe meruerāt ī purgatorio penas luebant Set ꝑ hijs dū iſta ꝑ̄ces fudiſſet. copioſā multitudinē aīaꝝ dn̄s liberauit

Quō d's aīam iuſti ī exitu replet

Cum aīa egredit' a corpe . ſi tā libera ē ab oīb; pc̄tis. vt celi ſecreta ſtatim ꝓmeruerit ſalutē In primo egreſſu aīam illā felicē d's ſic penetrat ſua diuina v'tute. oēſq; ſenſꝰ eiꝰ ſic replet ⁊ poſſidet. vt ipſe ſit oclus aīe q° videt ⁊ lux ꝑ quā videt. ⁊ decor q̇ videtur Eſt āt aīe audit'. quo audit dulciflua eloq̇a ſua ⁊ q° oīa audit ipiꝰ dei ⁊ oīm ſcōꝝ ꝯcentū. odoratuſq; aīe ē ſpiramen ſpirans ⁊ ſuiipimet dulcedinē. qua aīa inetnū viuificat' Eſt ⁊ aīe guſt'. quo ſuimet dulcedinem ī aīa ſapit Item ipſe d's ē vox et lingua aīe qua ſeip̄m in aīa ⁊ ꝑ aīa pleniſſime laudat Ip̄e ēt ē cor aīe delc̄tans ⁊ aīam iocundās ⁊ fruens delicijs ſuis ī aīa ⁊ tū aīa ī iocundiſſīa delc̄tacione Eſt inſup̱ dꝰs vita aīe ⁊ oē ꝙ agit aīa ip̄e dꝰs ī ip̄a agē videtur vt illꝰ impleatᷣ. Erit eis dꝰs oīa ī oībꝫ Animabꝫ aūt nondū purgatis angl̄i lumē cog̃tionis m̄iſtrant. ⁊ ſūt eis ſubſidiū ī penis ⁊ ſolamen Aīas dampnatoꝝ ī exitu implent tenebre terror fetor amaͬitudo pena ītollerabilis triſticia īcredibilis deſꝑacio ⁊ infinita miſeria Sicꝫ ī ſe ip̄is ſūt viciate ⁊ oī bono penitꝰ deſtitute vt ſi nūq̄ ī infernū aut ī ꝑtatem demonū deuēirēt. Lꝫ tanta mala quibꝫ ī ſemꝫip̄is replentᷣ eēnt eis ſufficiens cruciatꝰ De veritate huiꝰ libri In miſſa quadā affuit dn̄s ancille ſue. reſidens corā ea ī ſolio maieſtatis ⁊ dixit aīa Modo licꝫ me totā repleueris ⁊ miro mō illuſtraueris. ego tn̄ tantilla creatura ſū. ꝙ oīa que ī te cognoſco ⁊ qꝺ elucidare valeo vix tn̄ ē q̄tū formica a maxīo monte ſcīū potiᵗ aſportarē Tūc recordata ē ꝙ de hijs lib̄ cōſcriptꝰ eēt. et dixit dn̄o Cur te coegit vt m̄ indigniſſime ⁊ viliſſīe talia conferres. Rn̄dit Mea infinita bōitas Quia ſi te talibʒ n̄ allexissem. tm̄ tīene ꝯsolatiōis hūisses q̄ pař ī te hūissem Tūc illa Vnde scire possum si verū ē dē q̄ de his scribūt. cū ego n̄ legerī n̄ ꝯpbauerim. R̄ndit Ego sū ī corde desid'antiū a te audiē excitando ad h̄ desideriū eoꝝ Ego sū intellectus ī aure audientiū, p quē intelligūt q̄ audiūt. ego ēt sū ī ore inde loquentiū. ego sū ī manu scribentiū, ī omībʒ cooperator eoꝝ ⁊ adiutor Sic ergo oīa q̄ ī me ⁊ p me veritatem dictant ⁊ scribūt, verū ē Tu ēt me totiens rogasti, vt n̄ pmitterem te spū erroris seduci. vt iure credes mee bōitati scias te ī h̄ exauditā Vidit ēt de corde dī tres radios tendentes ī corda duaꝝ psonaꝝ, q̄ hūc libꝝ scribebāt P qd' intellexit, q̄ dīna inspiratiōe, ⁊ ꝯfortante eas grā h̄ opus pagent. ita vt laborē ⁊ q̄q̄ ꝯtrī sustinē debērent libent' tollerarent Illa v° itꝝ dix' Eya dulcissīe amator, q̄ ego ingratissīa, p tātis donis tuis dignas n̄ retuli grās, desidō vt oēs q̄ hūc libꝝ lecturi sūt, t' ꝯdignas p me tantilla grās agant In h̄ enī solū ꝯsolabor. si t' laus ⁊ pfectus legentibʒ inde pueniat Cui dn̄s Oīs hūc libꝝ legentes. q̄tiens me p dono t' collato p antiphonā tibi dectus, aut alio q̄cūqʒ mō laudauit.

ſꝑ ve͛ande

tot dulcia aōris carmīa ī celo in̄ ī p̄n̄tia ~~fēē~~ trinitatis de cantabāt Qꝫ donū dei ī alys diligentes tale meritū habebūt Alia vice cū ꝑ hominibꝫ hūc libꝝ l͛turis dn̄m oraſſꝫ ⁊ q̇q̇ meriti ex hᵒ qꝫ donū dei ī alys diligēnt ꝯſequēntur introgaſſꝫ rn̄dit Omēs q̄ hoc donū meū ī alys diligūt ſimlē meritū ⁊ eandē glām quā meruerūt illi qb̄ꝫ hāc ꝯtuli grām ⁊ ipi ꝯſequent͛ Qꝫ hic lib͛ ſit ꝑrimꝰ

Quod hic lib͛ ve͛ a deo ſit ⁊ ſua fauente grā ꝯſcriptꝰ ⁊ qꝫ lib͛ ſpūalis grē ſit longe an̄ hoc mō p̄oſtenſum ē Nam illa ꝑſona q̄ hūc libꝝ partim ex ore eiꝰ cui a deo inſpiratꝰ ē parti͞ ex ore ſibi fm̄iliariſſiē ꝯſcripſit antea tres fere ān̄os talem ꝑ ſompniū vidit viſionē Videbat͛ eni͞ ſibi qꝫ hꝭ digna deo ꝑſona de qua ſermo ē deuotiſſiē ꝯmūicaret Cūqꝫ a ꝯmūione facta rediret alta voce cepit cantaē dicens Dn̄e q̇nqꝫ talenta tradidiſti m̄ ecce alia q̇nqꝫ ſuꝑlucratꝰ ſū Poſt hꝭ dixit Oīs vult de melle celeſtis ihrl̄m Tūc ſororibꝫ oībꝫ q̄ in choro erant ad eā accedentibꝫ ſinglis de vaſe qđ habebat fauū mellis ꝓpinabat Illa aūt ꝑſona q̄ hoc ī viſu ꝯſpexerit ī acceſſit ⁊ illa dedit ei bucellā panis de illo melle infuſam quā dū illa manibꝫ tenēt miro mō buccella illa ſiml' cū melle excreſcē cepit ita vt buccella illa ī panē integꝝ excreſceret ⁊ fauꝰ ille intus et foris penetrans q̄ ꝑ manꝰ ſe tenentis ī tanta vbtate diſtillabat vt ſinū eiꝰ ⁊ deinde ipām t'rām īfluens irroraret Nec hͦ ſilendū puto qꝫ cū hic lib' magna cautela ſeruaretur a ꝑſonis q̄ ipm̄ ſcribebant die quodā ſcō vna ex eis volens ī eo legē cū vix acquiſiſſet libꝝ alia quedā ꝑſona ī vehemētia dixit ad eā Eya qd̓ habet' in hͦ libro qꝛ p'mo vt cū aſpexi cor meū mirā ⁊ tam affcūoſam ſenſit ꝯmotionē qꝫ oīa menbra mea ꝑtranſiuit Merito ḡͦ hic lib' nomē ſpūalis grē a deo accepit qꝫ ī figura tā dulciſſimi liq̄ris p'monſtratū ē ⁊ qꝫ corda cernentiū ſe tā facile ⁊ tā ſuauit' penetrauit Nichil enī dulciꝰ ꝯſolacōe diuine grē ñ aliq̄ ſic aīām afficit ⁊ illūiat quō hͦ grā ⁊ ad oīne opꝰ bonū āīmat ⁊ ꝯfortat

Qꝫ oꝑa caritatis ab oī veniali mundant

Cum hec ꝑſona ſe indignā hys donis dixiſſ; et reputaſſet due ꝑſone ei fāliares hͦ ꝓ ea ſupple cupientes tot laudis carmina deo ꝑſolui fecerūt ꝓ ea ꝑ antiphonā ex qͦ oīa q̄ q̄t dies vixerat ī t'ris Has laudes dū ipā offerret deo ī vnione aōris qͦ ex corde ipius oīa dona ꝑfluxerūt· vidit de corde dei riuū magnū ⁊ purissimū cū impetu effluē· ⁊ aīas eaꝝ q̄ ex caritate ꝑ ea legant ab oī macula mundaē Et ait dn̄s Sic oīa caritatis oꝑa hoīem ab oī veniali pc̄to purificāt· sꝫ mortale pc̄tm· qꝛ aīe more picis fortiter inhēt· ꝯfessione ⁊ maiori ꝯtricōe aboleri oportꝫ Oīa q̄ caritatis oꝑa ī corde meo· velud thesauꝝ m̄ specialr̄ dilc̄m reseruo· doñ ille q́ ea oꝑatus ē ad me vēiat· ⁊ tūc ad cumlm̄ meriti ⁊ glīe ei⁹ ea sibi reddo Nec ī hoc sue familiari suffecit q̄ ipam ī xº valde diligebat· sꝫ hāc negligentiā ei⁹ ꝑ ea supleus ad sūmū ꝯpleri· qꝛ alt⁹ n̄ potuit tot missas qº annoꝝ erat· s· bn̄dicta sit scā trinitas ⁊c̄. ī laudē sꝑ venerande trinitatis a religiosis frībꝫ ⁊ deuotis sacerdotibꝫ ꝑ ea fecit celebrari Qualr̄ q̄dam ꝑsona deo grās egit Quedā deo deuota ꝑ hac ꝑsona deo grās agens· audiuit deū dicentē Dilectrix mea ꝑ qua sepi⁹ grās agis· inter alia v̇tutū insignia ī hijs m̄ ꝑcipue ꝯplacuit· s· ī ꝑfecta abrenūciacōe sūmetip̄i⁹ ¶ Scd̄o ī volūtatis sue cū mea ꝑfcā vnione· sꝑ enī voluit meā volūtatē ꝑfici· ⁊ oīa oꝑa mea siue iudicia sibi ꝯplacebant ¶ Tercio qꝛ erat valde ꝯpaciens· auxiluū ⁊ solamē miro affctū impendens tribulatis Qrto ꝙ ꝓximū suū oīno sicut semetipm̄ diligebat Numq̄ enī ī tota vita sua ꝓximo fecit malū ¶ Qnto ꝙ pacificū ⁊ tranquillū cor habuerit Nūq̄ enī ī corde suo ad horā inmorari ꝑmisit qđ meā in se requiem turbare possꝫ Omīb ḡ q̇ eā mei causa diligūt dulci9 influā ⁊ suauiori familiaritate ad me trahā Oībus ē q̇ mī referūt laudes ꝓ ipā seu grās ⁊ mī ꝯgratulando fauēt ꝙ talē eā elegi ⁊ ꝑfeci ī ea quicq̇d mī maxīe placuit dabo eis Insuꝑ ꝙ mī ī ea magis ꝯplacuit illis superaddam In extremis quoꝫ eor9 cū eā assumptur9 venero q̄ tūc cū deuotiōe ⁊ desidio corda sua ad grām meā preꝑauerīt agentes grās ꝓ impensis illi bn̄ficijs scḋm ꝙ desidant dabo eis Tūc illa requisiuit dn̄m dicens Et quibꝫ my dn̄e modis t' grās ꝓ ea referre debem9 Rn̄dit Grās mī agite mī ꝓ oībꝫ q̄ vnq̄ ī ea ꝑfeci bonis ⁊ adhuc facio ⁊ ineťnū sū factur9 Specialr̄ ꝓ excellenti delectatione ⁊ amenosa requie quā habui ī ea ꝓ deliciosa influitiōe quā ī ea declinabā ꝓ scā oꝑatione sꝑc mei ī ea ⁊ ꝑfcā fruitione quā ī delicijs meis ī ea ꝑfruebar

De resurrectione futura

[I]n anniuersario cuiusdam, cum ad vigilias responsorium redemptor meus viuit cantaretur. vidit animam eius ineffabili gaudio et exultatione dominum ihesum amplexantem, et eadem verba dulcissime cantantem. Agnouitque diuinitus quod anime in celis inestimabili gaudio de christi humanitate exultant. Et quociens in terris homines intente hec verba vel aliud quod de futura eorum resurrectione cantant. statim incredibili exultant gaudio. videntes ipsam veritatem in glorificata christi humanitate. certe quod ipsi etiam resurgant. orantque pro hys qui hec psallunt in terris. ut illam felicitatem etiam ipsi digne consequi mereantur. Agnouit etiam quod dum homo deuote hec verba profert exinde per fidem corpus suum hac gloria perfruatur.

De redempcione captiuorum. Item dixit ad eam dominus. Qui pro captiuis siue in corpore siue peccatis constitutis voluerit orare, oret per amorem quo me in utero nouem mensibus captiuauit. Secundo quo me pannis et fascia constrinxit. Tercio quo me vinctum in manus impiorum tradidit. Quarto per vincula quibus me iudei tradiderunt vinctum in manus iudicis. Quinto cum ad columpnam fui ligatus in flagellatione. Sexto cum tentus clauis cruci fui affixus. Septimo cum mortuus syndone inuolutus et sepulchro fui inclusus. quatenus per amorem quo in omnibus hys me vinctum tenuit. liberem hominem illum ab omnibus vinculis suis siue pēīs

Qualr̄ d's eā mr̄i ɔmendauit

Qū uice quadā euuglīm stabat iuxta crucē ⁊ legisset. ī affcū mentis dixit ad d'm Commenda me dn̄e mr̄i tue sicut dil'cm iohēm ɔmendasti Statim dn̄s annuēs votis ei9 eā ī man9 mr̄is tradidit dicēs Cōmendo t' o mr̄ hāc aīam vt vulnera mea Et sicut me si vulnerat9 corā te iacēm, ⁊ curare ⁊ linire velles, sic eā sollicite foueas ⁊ ɔsoleris ī oīb; penis suis Commendo eā t' vt preciū meū p̄pri9, ⁊ mēōr sis q̄nti preciȝ eā estimaui, cū p̄ aīōre ei9 mori n̄ recusaui Cōmendo ⁊ eā tibi sicut illd' in q̄ reposui d'e delectamentū cord' mei iuxta illud Delicie mee sūt eē cū filijs hōim Tūc aīa O dn̄e hoc oīb; a te desid'antib; vis facē? Qui rn̄dit Etiam Non enī psonaꝝ acceptor sū

De laudabili ɔuersacōe hui9 v'ginis

Suffice iam volum9 n̄ vltra procede, licȝ multū possem9 addē, ne ipā pluritate aut multiplicitate ī fastidiū legentib; q͛ absit v'tatur Tanta ⁊ pretermisim9 q͛ hec q̄ scripta sūt, pauca respcū eoꝝ q̄ obmisim9 videantur Hec aūt ad dei soli9 laudē ⁊ glām ac p̄ximoꝝ vtilitatem ptulim9, q2 indignū putam9 si vtilia n̄ tm̄ nobis. ſꝫ adhuc futuris ſilencio tegentur. Sed q̄ ip̄iꝰ ven̄ande ꝑſone vitā ⁊ ꝯu̇ſacionē laudabilē ⁊ imitabilē minꝰ deſcripſimꝰ. libet ſaltem ī fine aliqualr̄ eā ꝯmendaẽ. vt ⁊ eam imitari cupientibꝫ formā relinquamꝰ. ¶ Ven̄abilis ſiquidē hᵉ ꝑſona. v̓ginitatē quā a ſeptimo āno deo vouerat. ⁊ cordis mundiciā in tanta diligencia cuſtodiebat. ⁊ ab oī pc̄to ab infancia ſic cauebat. vt ⁊ duo ꝯfeſſores eiꝰ teſtarentur. nūq̄ tante innocencie ⁊ tā mundi cordꝭ hoīes ſe expertos. vt iſtā ⁊ ſororē eiꝰ dn̄am albam. Vnde cū integrā ꝯfeſſionē feciſſꝫ. maximū eē ꝑctm̄ qđ ī puericia ſe dolentᵉ meōrabat feciſſe. hoc erat qꝛ vice quadā dixit ſe furem vidiſſe ī curia. cū n̄ vidiſſꝫ. n̄ aliud mendaciū ſcientᵉ aut ſponte ſua ſe recoluit ꝑpetraſſe. Ergo n̄ inmerito v̓ginibus iā agnū ſequentibꝫ ꝯparabitur. qꝛ et ipſa agnū quocūꝫ ierit ꝑfectiſſime ſeq̇tur. quippe cui n̄ defuit hūilitas. q̄ ipſam ad eiꝰ gl̄e celſitudinē ſubleuet. n̄ v̓ginalis caſtitas ꝑ quā ei familiariſſīe ⁊ dulciſſīe ſocietᵉ. ¶ Religioſis p̄ribꝫ n̄ incongrue ſim̄labitur. q̄ ꝑ amore xᵉ mūdū cū ſuo deſpexit flore. et tantā paupꝑtatē am-

plexata ē vt neccāria sua habe̅ nollet. coacta enī
ꝑ obiām. vnū tm̄ peplū habuit. cetā vilissimi
pāni erant. ⁊ tunicas valde ꝯſciſſas. et vndiq̄ʒ
reꝑatas portabat. cū tm̄ aliq̇ hr̄e voluiſſʒ ſuffi-
cienter hr̄e potuiſſʒ. Cetā oīa ad religionē ꝑti-
nencia ꝑfectiſſīe habuit. ſ. ꝓprie volūtatis abdi-
cationē ⁊ ſuimet deiectionem. obīe ꝓmtitudinē.
orōis ⁊ deuotiōis ſtudiū. lacrimaꝝ vbertatem.
ſedule ꝯtemplaciōis fruicionē. Semetip̄am in-
tm̄ abnegaueāt. oblitaq̄ʒ ſui. ī xᵒ ſic abſorta eāt.
vt ſicut de bt̄o bnardo legit. ſenſibʒ exterioribʒ
paꝝ vtētur. Vnde ſepe putrida oua neſciens co-
medebat. donᵉ a ꝓxime ſedentibʒ et ab odoran-
tibʒ ē ꝯpertū. Simlr̄ aliqn̄ carnes neſciens ꝯme-
debat. donᵉ ꝑ riſū alioꝝ ad ſe rediens. qͥ fecerit
recognouit. Doctrinā in tanta habūdancia ef-
fundebat. vt eiꝰ ſimilis ī nr̄o cenobio n̄ ſurrex-
~~de~~it. n̄ vt timemꝰ heu ſurrectura erit. vbiq̄ʒ enī
ſorores circa eā velut p̄dicatorē v̇bū dei audire
ꝯgregabant. Oīm refugiū ⁊ ꝯſolatrͥ erat. ⁊ ſin-
gl̓ari dono hāc grām habebat. vt hoīes ſecreta
cordis ſui ip̄i fiducialiꝰ aꝑirent. ⁊ qͥ plures a
ſuis grauamībʒ ſe ꝑ eā ereptas dixerūt. n̄ ſolū

infra clauſtꝝ. ſꝫ ⁊̄ exteriꝰ ⁊ delonge venientes. religioſi ⁊ ſeculares. nec ab hōīe tm̄ vnq̄ ꝯſolacōīs ſicut ab iſta ſe inueniſſe dicebāt Tantas orōnes dictauit ⁊ dedit. ꝙ ſi ſimul ſcriberentur. pſalterij excederent q̄titatem Doloribꝫ et infirmitatibꝫ tm̄ ꝯtinue vexabatur. vt nō inmerito martiribꝫ ſocietur Inſuꝑ multis caſtigacōībꝫ ꝓ ꝑccōribꝫ ſemetipſam affligebat Deniqꝫ vice quadā ante quadragesimā. cū ꝑplm laſciuientē audiuiſſꝫ zelo dei ⁊ ꝯpaſſiōīs affcū nimiū inardeſcens. vt ſaltem aliquā deo faceret emendacōēm. teſtas vitroꝝ ⁊ alia inſtrumenta acuta ī ~~lecto~~ ſuo loco ꝯpoſuit. ⁊ ī hys ſe ꝓiciens. tamdiu ſe volutabat donec cute ꝯfricta ē ⁊ tota vulnerata ſanguine flueret. ꝙ p̄ dolore nec ſedere nec iacere valebat Circa x͛ paſſionē miro ferebatur affcū. vt raro de ipſa ſine lacrimis loq̄ poſſet. et ſepiꝰ cū de x͛ paſſione ſiue amore loq̄retur tanto feruore ſuccendebatur. ꝙ facies eiꝰ ⁊ manꝰ ī modū decocti cancri apparerent Vnde credimꝰ eā ſanguinem ſuū ſpūalr̄ in x͛ amore fudiſſe

Hec ⁊̄ x͛ deuota diſcipla tam familiarit͛ deo fuit vnita. ōem volūtatē ſuā ſic deo obtulat͛. ꝙ ſicut ipſa retulit poſtq̄ ꝓfeſſionē fecit. ī nulla

vnq̄ ire alit' volebat q̄ d̄s fieri disponebat. Mira
suauitate v̓bis eu̅glicis pascebat᷑. et tanta dul-
cedine afficiebat᷑. ut sepi⁹ cū illud ī choro leg'et
ī tantā iubilationē v̓teretur q̄ finire n̄ poterat
q̄nq; pene exanimis reddebat᷑. et tam feruent'
illud legebat ↄtinue. ut audientes ī deuotionē
excitaret. Simil'r dū ī choro cantaret, acsi tota ar-
deret totis virib; deo intendebat. unde q̄ faceret
nesciens, mirabiles q̄nq; gest⁹ p̄tendebat. m̄o
expansis manib;, m̄o ī altū eleuatis, q̄nq; ī ex-
tasim ~~fat~~ versa. ⁊ trahentib; et mouentib; eā n̄
sentiebat aut vix ad se redibat. Sp̄u aūt p̄phico
clarens, q̄nq; hoīb; q̄ eis futura erant certissime
p̄dicebat. ¶ Jam v̓o q̄ ampli⁹ dicem⁹. Nunq̄
n̄ angelicis sp̄ibus valebat equari. quib; ⁊ in
t'ris tam amantissīo fed'e copulata erat ut eoꝝ
p̄ntia raro caret. que ⁊ singloꝝ ordinū offi̅m
ī aliquo exercuisse videtur. Angloꝝ deniq; quoꝝ
p̄prie officiū ē m̄istratio, ↄgruit ei. q̄ officiosa
caritate ⁊ dulci societate miseris affl̄is m̄istra-
uit. ↄpassionē correctiōis, ignorantib; verbū
instructiōis. De infirmis maxīa erat illi cura.
ita q̄ nūq̄ int'im posset occupari. q̄n eas cotidie

singłas visitaret ⁊ si q̄ vellent sollicite interrogaret.
ꝓpꝛys c̄ manibꝫ ministeriū exhibens tā ad recre-
andū q̄ ad pausandū. ⁊ ī senectute ⁊ infirmita-
te adhuc se ad infirmas portari faciebat. ⁊ aliqñ
ñ potens loq̇ gestis ⁊ nutibꝫ tā fidelissimū eis
ꝑtendit cōpassiōis affectū. vt pluriās ad fletū cō-
moueret ad quelibꝫ vilia opa ⁊ maxime ad cō-
munes labores sororibꝫ se frequenter sociabat.
qñq̄ ꝑima. ymmo sola laborabat. quousq̄ sub-
ditas induxit vel magis exemplo vel blandis vbis
ad se iuuandū allexit Ipa ē more archangloꝝ.
multoꝝ internūcia ad dm̄ fuit. et coꝝ pia ad
ipm̄ interuentrix ¶ Virtutibꝫ ꝗꝫ assimilabatur.
qr vtutū oīm p̄clarꝝ fuit exemplar Inter ꝑtātes
ñ inmerito reputabitur. cui oīpotens maiestas
se totiens ī ꝑtāte dedit. ⁊ q̄ sup demones tam
potens effecta ē. sicut ipi cuidam alteri ꝑsone
ꝑ visū cōquesti sūt dicentes. q̄ eius meritis ⁊ orōe
cotidie aīe fideliū a ꝑtāte coꝝ tollentur ¶ Cū
ꝑncipatibꝫ iure ē obtinet locū. q̄ velud prin-
ceps milicie cū sorore sua venabili dn̄a alba
dn̄a monasterij tā intiora q̄ extiora sapientis-
sime ⁊ ordinatissīe gubnabat Dn̄ationibus

inſuꝑ n̄ incongrue ſonatur. q̄ dn̄a affectuū ⁊ ac-
tuū ſuoꝝ fuiſſe ꝓbatur. dn̄abatur ſiquidem cordi
ſuo oī̄ cuſtodia illud ſeruando. dn̄abatᷣ oꝑibꝫ ſuis
ipā ꝓpt᷑ dm̄ exercendo. Ipā ⁊ quietiſſimꝰ dei thronꝰ
ꝑ ſereniſſiām ⁊ mūdiſſimā vitā ſuā dici poteſt.
q̄ dei grā̄ dei plena. oībꝫ a ſe querentibꝫ qualr̄ vi-
uere ⁊ ſe regere debent. qui ex corde dī ī ea ſeden-
tis q̄ facere debent indicabat Cherubyn quoqꝫ ſimi-
labatᷣ. q̄ totiens ipī fonti ſapīe inmerſa. ⁊ lu-
mīs abyſſū penetrans. velut ſol refulgens ī
templo dei. ſctiſſima vita ⁊ doctrina oēs ad ſe veni-
entes illūīauit Sicut enī ipā nobꝭ retulit. ſuꝑ pˢ
⁊ q̄q̄ cantabat ſiue legebat ſepe ſpualē intelligē-
tiam dn̄s ſibi dabat. ⁊ q̄ antea n̄ cognouat intel-
lexit Similr̄ ſeraphyn ardentiſſime ⁊ digniſſime hᷤ
v'go anglica equatur. q̄ ipī amori qui deus ē totiens
inmediate vnita. eiꝰ igneo cordi tā amantiſſime
impreſſa. vnꝰ cū eo ignitꝰ ſpc ē effecta Valde nāꝫ
gracioſa erat ī loquendo de deo. marie de caritate
tā feruent' loquebatᷣ. ut audiētes ſepe atten-
derent Unde congrue de ipā dici pt. q v'ba eiꝰ cū v'bis
helye qui facula ardebāt Unde feruentiſſiā fuit
ī caritate ⁊ deuotiſſiā ad dm̄. ſūma ī pietate

⁊ sollicitudīe ad ꝑrimū Prima ī hūilitate et
afflictione ad seipām Tranquillissīe mentis ex-
stitit ⁊ tm̄ liberꝝ ⁊ exoccupatū cor a curis tp̄e orō-
nis habebat. vt multotiēs ab orōe ad fenestrā
vocata siue ad alia negocia. statī vt redijt ean-
dem puritatē deuotiōis quā ī orōe habuerat in-
uēiret In infirmitate sua ita mitis ⁊ benigna
erat ⁊ tm̄ hilaris ⁊ paciens ad oīa. vt oēs ad se
vēientes ⁊ sibi mīistrantes letas redderet ⁊ iocun-
das. et oēs angli n̄ sufficiebāt ꝑ ipīꝰ paciā deꝰ
collaudare Numq̄ ꝗ̄ sic male valuit qn fieret
alacrior acsi nil pateretur. cū aliq̄ sermonē vel
ꝗ̄ vbum de deo audiret Nūq̄ inueniebatur ociosa.
aut enī sp̄ vtilr̄ manibꝫ opans aut orans aut
docens aut legens Hec pauca de laude eiꝰ cōu-
sationis descripsimꝰ. dignū iudicantes eā cōmi
oībꝫ scīs quibꝫ ꝗ̄ in tris tm̄ familiarissīe socia-
ta erat. vt eorꝝ p̄ntia frequētissime specialr̄ ī festis
eorꝝ frueretur Nec nulli absurdū videatur si nr̄is
tpībꝫ ī quos fines sclorꝝ ymo feces oīm viciorꝝ
⁊ tedia bonorꝝ venerūt oīm. vnū hoīem oībꝫ
coequauimꝰ scīs. cū btūs gregoriꝰ sup eze-
chielem dicat. q deꝰ de die ī diē hoīes maiori

cognitione illuſtrare ⁊ ſecreta ſua ei amplꝰ reue-
lare dignetur. et ꝓceſſu tp̄is ſcīſſimā ſp̄ualiū
augeri ſciām rex dicit, introducēs auctoritatē
danielis ꝓph̄e de vltimo tp̄e dicentis, ꝑtranſibūt
plurimi ⁊ multiplex erit ſc̄ia Dicit ⁊̄ ſic moy-
ſes plus q̄ abraham, ꝓph̄e plꝰ q̄ moyſes.
apl̄i plus ꝓph̄is cognouerūt Sicut et dauid
de ſe teſtatur dicens Suꝑ oēs docentes me ⁊
ſuꝑ ſenes intellexi Legitur ī vitaſp̄rm̄ ꝙ ſcī
p̄res de vltima gn̄atione ꝓphetabant dicentes
hoīes tunc tp̄is fore negligentes. ſed tn̄ qui
inter eos ꝑfecti fuerint. ſuꝑ nos ⁊ ſuꝑ p̄res
nr̄os meliores erunt

Expliciūt viſiones ſc̄e mechtildis virginis
ſcīmonialis ordinis cyſterciensis Vocatur
aūt iſtud opuſculum liber ſp̄ualis gratie

BIBLIOTH

…iuſmodi
…patur er
…ia ſeela
…ia p̄ter
…eri ⁊ alio
…is in nono
…regeſt
…ſod a.
…dos ⁊ per
…ntre im
…o libro .i.
…aſtico
…xxiui
…en …ar.
…a atq; i
…el; uiden
…er ⁊ hom
…eſtioni
…eū occid
…onis:

nium eē n̄ dubitem. hi qui talia p̄ſūpſerunt
a piiſſimum p̄ncipē ſub digna cuſtodia di
rigatur. Recolere enim debet celſitudo ura qđ
p uos factū ē tempore illo q̄ iſtrias uenecias
uicarum totilia poſſidente francis· ī cunctā ua
ſtantib; n̄ aſt tū īmediate euſēu eptm ſi pmiſ
iſtis. niſi ad clementiſſimū p̄ncipem cruidente
tuliſſetis. ⁊ quid ſi debuiſſ; eis merito ſēptus cog
nouiſſetis. ⁊ intra ūq; ferientes hoſtes raue
nam. eis· ⁊ is. qui ordinatus erat; ⁊ is q̄ ordīna
batur p̄ uicentia culminis uī deduſti ſt. Ide
narse patricio. Scismaticos ⁊ hereticos ſeculi
Deligūribꝫ atq; uenetias poteſtate coherce
⁊ iſtriis epīs quid dicam quos ydonea a u c'
excellentia ura ⁊ rōne ⁊ poteſtate reprimere no
uit ⁊ diminutis eos contemptui aplicare ſedum
de ſua ruſticitate gloriari. Cum ſi quid eos de
iudicio uniuſitatis ſinodi qđ conſtantinop̄
li p p̄mam nup elapſam indictionem actū
ē. Forte mouebat ad ſedem quō ſemp factū
ē eletis a q̄bilibet de ſuis q̄ dare ⁊ accipere

S. lxiii. d. Cum ⁊ diam.

J. xxiiii. q. i. pudenda.

S. d. xvii. ſtecianit.

S. ii. c. dom. ſz̄ quippe regle. ex. de uid. dest.

K. 301

S. 189. a

~~11. 377~~